EUGEN CELAN

SERVICIILE SECRETE
ȘI PARAPSIHOLOGIA

- *Ceaușescu – spionat murdar de CIA*
- *Agentul Mossad Uri Geller*
- *"Azomureș" și... "Experimentul Philadelphia"*
- *Ceaușescu a știut că va muri de Crăciun*
- *Trupele sovietice Spețnaz și... Loviluția*
- *SRI și telepatia*

Colecția EXPLOZIV

Editura OBIECTIV CRAIOVA

EUGEN CELAN

SERVICIILE SECRETE ȘI PARAPSIHOLOGIA

Editura OBIECTIV CRAIOVA

NOTELE EDITURII

• **Editura "OBIECTIV" - Craiova nu are nimic în comun cu efemeridele publicaţii** *"Obiectiv de Gorj" "Obiectiv mehedinţean", "Obiectiv de Dâmboviţa", "Obiectiv"* de Braşov, *"Obiectiv"* de Tulcea, *"Obiectiv 2000"* - Hunedoara etc. Ele nu reprezintă altceva decât **furturi de proprietate intelectuală**, pentru care cei vinovaţi vor fi **sancţionaţi de lege**.

• Rugăm cititorii să ne comunice dacă n-au primit cărţile comandate şi dacă descoperă cărţi "ascunse" în reţea.

DIFUZORI "ŢEPARI"

- **"CALYPSO" SRL Bucureşti** (fam. Lupaşcu) - str. Pascal Cristian 4-6, Sector 6; tel. 01/627.24.80; 094.553.546-dna L.; 094.658.747 - dl. L.;
- ***"Ell Press"* Zalău** (Cristian Stamate, telefoane devenite "fantomă");
- ***"Oldan Press"* Cluj-Napoca** (Bogdan Potra; 064/197.532; 431.617; 092.294.049; Str. Avram Iancu 29);
- ***"SUPI DIF Press"* Timişoara** (Marius Soporan, Mihai Pridie; str. Mircea cel Bătrân 5; 056/124.226; 094.790.827);
- ***"Palermo Prod-comserv"* Tg. Mureş** (Peter Klosz, 065/250.665; 094.886.610; str. Ialomiţei nr. 8/30);
- **"C.L.*Agata*" S.A. Botoşani** (dir. Istrate - 092.458.002) - str. N.Bălcescu nr. 13; tel.031/510.151; 514.128;
- ***"AMO Press"* S.R.L. Iaşi** (Onofrei Leonid Manuel - 092.592.388) - str. Socola 134, cam. 15.
- **"Difuzarea cărţii şi bunurilor culturale" SRL VASLUI** (Iulian Buganu - 0235/361.655).

În atenţia celor în drept şi a celor interesaţi...

Tel./Fax: 0251/418.943; 0744.708.957
O.P. 8, CP 812 - Craiova

Tipărit la: **tipografia cassandra**

I.S.B.N. 973-85745-2-8

CUVÂNTUL EDITORULUI

Iată-ne la momentul unei noi serii de editări: seria de toamnă...

După cum veți constata, inclusiv din talonul de la finele volumului, **numărul noilor noastre apariții crește mereu, odată cu fiecare serie.** Acum, vă oferim **7 titluri noi și 3 reeditări** (***"Adevăruri explozive", "Revanşa Daciei"*** şi ***"Secretele Terrei"*** – **vol. III), acoperind un spectru cât mai larg de domenii atractive:** parapsihologie, spionaj, ocultă mondială, O.Z.N.-istică, preistorie.

Sperăm ca în primăvară să vă oferim o altă serie de suprize plăcute, cu unii **autori noi**, pe lângă cei pe care îi apreciați deja.

Până atunci, să constatăm că domnii **Teodor Filip** și **Florian Gârz** păstrează același ritm alert al aparițiilor editoriale, deși ne oferă lucrări extrem de pretențioase din punct de vedere al documentării. **Ambii autori au deja o groază de "fani" declarați și nu puțini... au ochii albaștri.** Chestie care îi cam deranjează pe unii şefi şi şefuţi...

Şi, pentru că tot veni vorba (olteanului), **mulțumesc pentru mesajele de susținere și încurajare din partea purtătorilor de uniforme de toate culorile** (și de toate gradele), venite pe toate canalele posibile și **în ciuda supravegherii permanente căreia îi suntem supuși.** E o impresionantă dovadă de curaj în ziua de astăzi, când unora (din convingere sau la comandă) nu le mai place patriotismul (cică e...desuet și duce la naționalism, pe care "Ei" îl confundă cu satanismul !). Primim sute de scrisori de mesaje de susținere *("Țineți-o tot așa !"),* ne bucură că românii n-au uitat nici o clipă să-şi iubească ţara, dar ne bucură şi mai mult astfel de mesaje primite de la ofițerii Țării, cei meniți ca, într-un domeniu sau altul, să vegheze la liniștea noastră. Aceasta înseamnă că doar o nefericită conjunctură și unii șefi aleși în funcție de...mărimea oportunismului i-au determinat pe (sub)ofițerii din Armată, Serviciile secrete și Poliție să adopte "politica trestiei"...Nu ne erijăm nici în formatori de opinie, nici în "catalizatori" de patriotism dar avem impresia că, **pentru mulți români, s-a cam umplut paharul ! Cei care cred că pot ocupa România pe nevăzute se cam înșeală amarnic...**

În bună parte, cei care ne-au obligat să ne închinăm spre Moscova, ei sau urmașii lor, vor de 13 ani să ne "dreseze" să facem plecăciuni spre "Vestul democratic": Washington, Berlin, Paris, Londra...Mințiți de politicieni sau de ziariști naivi ori mercantili, aflați la cheremul agenților de influență ai diverselor servicii secrete ce activează pe-aste meleaguri după Loviluție, se pare că **românii,** până la cel mai "simplu", **au început să se dumirească de modul în care au fost manipulați până acum și să cam priceapă "jocurile"...**

Un merit în acest sens l-au avut și politicienii (puțini) sau ziariștii ce s-au zbătut să ne spună adevărul, cu orice risc. Însă, deși cartea a devenit un lux (fie ca bani, fie ca timp) și nu beneficiază de aceeași audiență ca mass-media, cu toate bețele puse-n "roate", **editurile și scriitorii au un merit special în trezirea Nației.** Neglijați mult timp, ca

pericol, de "autorităţi, aceştia au avut avantajul dublu de a "lovi" la vârf şi pe o mai mare întindere de text, problemele putând fi abordate în toată complexitatea lor.

Din păcate, **unii dintre ei au plătit această îndrăzneală cu paralizii subite** (atenţionări parapsihologice) **sau chiar cu moartea** (semn de iritare maximă din partea unora!): **Alexandru Saucă, Ioan Tecşa, Şerban Săndulescu...**Cei trei decedaţi (ca şi alţii, de pe o listă interminabilă!) ne demonstrează că **cele mai periculoase dezvăluiri rămân cele despre Loviluţia din '89 !**

Au rămas, însă, destui aceia dispuşi, spre onoarea lor, să-şi rişte viaţa pentru a trezi poporul român "din somnul cel de moarte": **Eugen Celan, Emil Streinu, Corin Bianu, Paul Ştefănescu ş.a.**

"Cine are informaţia domină situaţia !" ne spune un "adagio" al ofiţerului de informaţii. **Un om informat e mai greu de manipulat ! Datorită unor astfel de autori, românii nu mai pot fi minţiţi la infinit,** motiv pentru care nici dl. Eugen Celan n-a fost neglijat...

Specializat în parapsihologie, dl **Eugen Celan** este unul dintre "deschizătorii de pârtie" al acestui domeniu în beletristica română de profil. Lucrări ca ***"Războiul parapsihologic"*** (1993), ***"Parapsihologia şi serviciile secrete"*** (1997) sau ***"Sfidările parapsihologiei"*** au rămas în conştiinţa cititorilor prin mulţimea de informaţii, inedite şi de-a dreptul incredibile, ca şi prin imparţialitatea autorului.

Ca un adevărat profesionist, **dl. Eugen Celan prezintă o avalanşă de informaţii, fără a se lansa în speculaţii,** lăsând cititorul să tragă singur concluziile.

Volumul de faţă este unul de excepţie, poate cea mai bună lucrare a Domniei Sale ("părerea mea!"...), deschizând nebănuite orizonturi ale "războiului ascuns" purtat de serviciile secrete ale Marilor Puteri într-un domeniu prea puţin cunoscut: cel al parapsihologiei. Pe care îl prezintă cu detaşare, fără parti-pris-uri, lăsând a înţelege că *"toţi sunt o apă şi un pământ"* ! Adică, lucrează la fel de "murdar", fără scrupule, inclusiv spionii "marilor democraţii occidentale"...

Această lucrare nu se află la prima apariţie. Ea a mai apărut la Editura Miracol, în **1997**, sub titlul *"Parapsihologia şi serviciile secrete"*. A fost o lucrare care m-a fascinat de atunci, dezvăluindu-mi multe din necunoscutele lumii contemporane. **Lecturând-o, veţi afla şi Dvs. secrete bine ascunse ale unei lumi pe care, până acum, nu o credeaţi posibilă...**

Nu am făcut nici-o modificare în text. Însă, conform contractului încheiat, mi-am asumat riscul unor permutări de capitole, schimbarea titlurilor acestora şi "spargerea" textului în subcapitole cu titluri sui-generis.

Nu ştiu în ce măsură am "îmbunătăţit" lucrarea dar un lucru este cert: **iar ne veţi reclama la şefi că aţi pierdut nopţile !...**

Eugen **DELCEA**

CUVÂNT ÎNAINTE

Probabil că nici-una dintre disciplinele considerate “de frontieră” nu este atât de interconectată cu atât de multe domenii de activitate ca parapsihologia. De la fizica cuantică, astrofizică, cosmo-logie şi până la biomedicină, filozofie şi teologie, cu greu vom putea găsi un echivalent domeniu de cercetare ca cel al parapsihologiei. “Misterul” este amplificat, pe de altă parte, de faptul că fenomene obiective, ce constituie portofoliul său de investigaţii, nu şi-au găsit de multe ori, însă, o explicaţie care să poată fi furnizată de suma cunoştinţelor noastre considerate a avea statut ştiinţific.

Să adăugăm **interesul brusc manifestat la noi faţă de parapsihologie**, după ce o jumătate de secol accesul la preocupările domeniului a fost supus unei totale cenzuri a cărei încălcare atrăgea automat implicaţii punitive. Aceasta a făcut ca, după 1989, piaţa literaturii parapsihologice să fie invadată de un val de producţii, de multe ori de o îndoielnică factură, care, alături de instalarea unei faţade de ocultism, **deturnează implicaţiile reale pe care cercetarea parapsihologică le aduce**. Apariţia concomitentă a unei pleiade de “mediumi”, “biovindecători”, “clarvăzători” şi alţi asemenea dotaţi cu facultăţi “paranormale” ce **confundă investigaţia ştiinţifică a parapsihologiei cu ezoterismul**, conferindu-i doar aspecte mercantile, întregeşte tabloul aproximativ al realităţii în care navighează preocupările de o atare natură.

Pe de altă parte, **implicaţiile majore** pe care fenomenologia paranormalului o induce în sfera de preocupări legate în special de **domeniul militar şi cel al obţinerii informaţiilor**, fac din parapsihologie o sferă de interes din care serviciile secrete caută să extragă cât mai multe beneficii.

Concomitent, dezvoltările pe care psihotronica le-a adus, odată cu constituirea sa ca preocupare aparte, fac ca investigaţiile astfel direcţionate să conducă la **realizarea unor tipuri de arme neconvenţionale**. Mai mult chiar, soluţiile învederate aduc după sine posibilităţi prin a căror prismă privind lucrurile constatăm că “**războiul stelelor” apare de pe acum ca un nevinovat joc de copii**. Aceasta, deoarece **teatrul de operaţiuni militare se încearcă a fi mutat parţial din universul nostru tridimensional în altul cvadridimensional**, cu care suntem intricaţi. Accesarea lor de către vectorii de trimitere la ţintă a încărcăturilor nucleare – într-un scenariu ce pare a fi calchiat după povestirile SF – **face practic imposibilă orice ripostă din partea adversarului.** Se ştie azi că, cel puţin din decada anilor ’70, **intense cercetări** sunt demarate către un astfel de orizont.

În acelaşi timp, **utilizarea metodologiilor paranormale în domeniul obţinerii informaţiilor cu caracter secret** face ca interesul serviciilor secrete faţă de atari metode “exotice” să fie din ce în ce mai mare.

Suita de episoade prezentate cititorului în continuare va ridica poate un mic colţ al nebuloasei în care ele plutesc.

Sper că atât efortul autorului, cât şi cel al Editurii OBIECTIV de a le devoala să fie răsplătite prin satisfacţia cititorului, care va găsi, în parcurgerea lor, **fapte şi evenimente mai puţin cunoscute sau adesea chiar ascunse opiniei publice.**

Autorul

1. DOSARUL BLAVATSKY

La botez, patrafirul preotului lua foc...

Constituie aproape un truism afirmaţia că figura **Helenei Petrovna Blavatsky, născută Helen von Hahn**, cunoscută publicului larg drept Doamna Blavatsky, este una dintre cele mai reprezentative apariţii în lumea spiritualiştilor care a bântuit sfârşitul secolului XIX şi începutul aceluia pe care abia l-am terminat. Oricum, ea poate fi considerată ca **principala fondatoare a curentului teofizic**, care, după ce şi-a cucerit **o mulţime de adepţi**, dintre care trebuie menţionat cel puţin **Rudolf Steiner**, a început să cadă într-o cvasi-desuetitudine, situaţie ce se perpetuează şi în zilele noastre. Şi cu toate acestea, amprenta pe care a lăsat-o în urma sa planează şi azi deasupra curentelor de sorginte teozofică ce înconjoară lumea.

S-a **născut la 31 iulie 1831**, în oraşul **Ecaterinoslav din Ucraina**, ca **fiică a unui colonel de descendenţă germanică** ce-şi alesese o nouă patrie de adopţiune. Apariţia sa pe lume pare a fi fost marcată, de la început, de bizare accidente. Se menţionează, astfel, că, **la botezul său, patrafirul preotului care oficia a luat foc**. Biografii săi insistă asupra faptului că, **încă de mic copil, avea o tendinţă înăscută către mister**. Mai mult chiar, în jocurile copilăreşti la care participa, **reuşea să inducă porumbeilor pe care îi prindea o profundă stare de somn "magnetic" prin simpla atingere a acestora. S-a căsătorit, la vârsta de 16, ani cu vice-guvernatorul Erevanului, Nichifor Blavatsky**, de care însă se desparte după o scurtă perioadă de convieţuire conjugală, pentru a fugi la Constantinopol, împreună cu un căpitan de marină, comandant al unui vas navigând sub pavilion englez.

"Amazoana" de lângă Garibaldi

Viaţa la **Constantinopol** şi-o petrece câştigându-şi existenţa **într-un circ**, unde, de altfel, îl cunoaşte pe un tenor de origine maghiară, **Agardi Mitrovici**, în compania căruia ajunge ulterior **la Paris**. În această perioadă a vieţii şi în activităţile sale ulterioare, sunt puse bazele înclinaţiilor sale ezoterice, datorită influenţei pe care a exercitat-o asupra sa **Daniel Douglas Home**, celebru medium al acelor ani şi probabil una dintre cele mai înzestrate personalităţi cu capacităţi paranormale cunoscute de istorie până în zilele noastre. Ca orice nativă rusoaică, **şi cu talent muzical**, Doamna Blavatsky îşi împarte timpul acestei perioade pariziene între serviciul de asistentă a lui Home şi cea de **dirijoare a corului regal sârbesc**.

Mai mult chiar, **face o escapadă în Italia, unde, deghizată în bărbat, luptă alături de Garibaldi.** Este **rănită în bătălia de la Mentana,** trăind pentru câteva săptămâni **între viață și moarte.** Se reîntoarce, pentru o vreme, la Kiev, în compania aceluiași Mitrovici, dar este silită să-l părăsească, datorită unei **campanii publicitare defavorabile**, ce i s-a făcut aici. **Împreună cu Mitrovici pleacă spre Egipt**. Călătoria pare însă a fi, de la începutul său, pusă sub semnul tragediei, deoarece **vasul cu care naviga explodează, scufundându-se**. Deși **scapă cu viață**, pretinzându-se chiar că ar fi fost singura supraviețuitoare a tragediei, **îl pierde pe Mitrovici**, care se îneacă în acest accident naval, ajungând singură și părăsită **la Cairo**, fără cel mai mic ajutor din partea cuiva.

Viața sa aventuroasă își pusese amprenta asupra existenței sale chiar din vremea când l-a părăsit, după **numai trei luni de mariaj,** pe fostul său soț generalul Blavatsky, **peregrinând, timp de zece ani, din America până în Tibet**. Așa cum arată, de altfel, Jacques Bergier, peregrinând prin America, ea nu ezită a se angaja **în aventuri bandițești în Far West. Ia contact cu mormonii și studiază metodele woodoo ale ocultismului și vrăjitoriei**. De sorginte africană, aceste practici, trecute prin America de Sud, înainte de a se răspândi în nordul continentului, au reușit performanța de a se perpetua până în zilele noastre.

Hașiș și ocultism

Perioada pe care Doamna Blavatsky o trăiește angrenată în cortegiul de fantastice întâmplări face ca anul **1871** să o găsească **la Cairo**, unde **fondează o societate spiritistă, în compania unui magician de origine coptă**, care, în plus, mai era bântuit de morbul de a fi literat musulman. Este momentul în care celebra doamnă **află de existența unei cărți conținând extraordinare secrete care provin de pe alte planete, referindu-se la istorii petrecute cu milioane de ani în urmă**. Originalul acestei cărți, consemnat în bibliografia domeniului ocultismului sub titlul de ***"Stanțele de la Dzyan"***, s-ar afla **într-o mănăstire din Tibet.** Magicianul copt i-ar fi transmis însă Doamnei Blavatsky thenicile oculte ale consultării Stanțelor de la Dzian "*prin clarviziune*": lucrurile descrise în această lucrare, cu care ne vom întâlni ulterior în producțiile literare ale Doamnei Blavatsky – ea pretinzând că le-a citit efectiv prin acele tehnici clarvoiante – este greu de știut într-o cât de mare măsură nu s-au datorat viziunilor sale din transele în care intra **sub influența hașișului pe care îl consuma**. Și nu este exclus, chiar **a opiumului** de care se pare că nu era străină. Este, totuși, demn de remarcat faptul că, deși a parcurs evident o perioadă în care se afla sub influența drogurilor opiacee, nu se consemnează, în viitoarea sa activitate, o dependență față de droguri.

Viața îi rezervă în continuare și **un episod londonez**. Ca de altfel în toate perioadele vieții sale, are parte și aici de o bizară cunoș-

tință a unui personaj, **hindus**, pe numele său **Kout Houmi Lal Sing**. Legătura cu acest personaj, real sau acoperit sub pseudonim, se materializează printr-**o serie de scrisori** pe care Doamna Blavatsky le primeşte, fructificându-le apoi pe parcursul carierei sale scriitoriceşti. Iscălindu-se **K.H.**, autorul lor, pare a fi, dacă nu extrem de bine informat asupra problemelor ştiințifice ce acaparau interesul cercurilor intelectuale londoneze, atunci cel puțin posesorul unei imaginații prodigioase. Este interesant de subliniat că **el atinge în scrierile sale,** încă de atunci, **problematica pericolului armelor bazate pe energie atomică** şi, ca urmare, a necesității păstrării multor secrete față de lumea vulgului. Urmarea directă a corespondenței dintre cei doi poate fi găsită în opera sa, începând cu prima carte, pe care doamna Blavatsky o publică sub titlul ***"Isis dezvăluită"***, care, aşa cum constată criticii ei pertinenți, *"dovedeşte o cultură imensă, ce merge de la lingvistică (este prima care studiază semantica sanscritei arhaice) până la fizica nucleară, trecând prin toate cunoştințele epocii sale, ale epocii noastre, plus câteva ştiințe care rămân a fi inventate"*.

Manevrată de spionajul englez

Legătura dintre Doamna Blavatsky şi K.H. constituie, se pare şi **prima întâlnire dintre ea şi serviciile secrete engleze**. Cei care au studiat aceste aspecte ale activității Doamnei Blavatsky pun în discuție, de fapt, două ipoteze: K.H. ar fi fost un hindus agent al unei societăți secrete care o manipula pe Helen Blavatsky. Cea de a doua, de fapt cea mai verosimilă, că **în spatele lui K.H. stăteau serviciile secrete engleze, care, de fapt, o manipulau în realitate pe Doamna Blavatsky**. După cum se ştie, *Intelligence Service* avea în epocă, printre alte preocupări majore şi dezvoltarea unei intense activități operaționale în India aflată sub ocupație britanică. Întregul scenariu prevedea, deci, **infiltrarea doamnei H.B. în rândurile societăților secrete hinduse**, care, sub diferite forme şi activități, aveau scopul suprem al câştigării independenței. Ori, aşa cum s-a văzut, H.B. a fost, în perioadele următoare ale vieții sale, profund implicată în călătorii şi activități desfăşurate în India. Faptul că *Intelligence Service* avea o preocupare deosebită pentru monitorizarea unor activități de tip ocult, cu care diferitele societăți se ocupau, rezultă mai ales din aceea că acțiunile sale pe această linie au mers până în zilele celui de-al doilea război mondial. Aceasta i-a permis desfăşurarea unor acțiuni de învăluire şi supraveghere a lui Hitler, cunoscându-se înclinațiile acestuia pentru ocultism, acțiuni ce au mers până la pilotarea atentatului din 1944 împotriva dictatorului Germaniei.

Şi cei ce urmăresc perioada din viața Doamnei Blavatsky legată de conexiunile avute cu K.H. şi a producțiilor "literare" ce au pus bazele teozofiei sale nu pot să nu remarce **similitudinea scenariilor**

acesteia cu ceea ce, în zilele noastre, s-a pretins a fi **"acţiunea UMMO"**. Acest lucru reiese din însuşi programul de acţiune pe care şi-l propusese ***"Societatea Teozofică"*** şi din care s-au inspirat, cu certitudine, cei care au pilotat programul *"acţiunii UMMO"*. Astfel, similitudinea celor două programe pleacă de la preconizarea ***"formării unei fraternităţi universale a oamenilor, studierea şi mediatizarea religiilor, filozofiilor şi ştiinţelor*** (în particular pentru ummiţii *"de origine cosmică"*), ***precum şi investigarea legilor naturii şi trezirea puterilor divine latente în om"***.

"Sponsor principal": preşedintele SUA !

Aşa se face că anul **1873** o găseşte pe Helene Blavatsky **în America**, la Chittenden, în statul Vermont, locuind în casa unor mediumi spiritişti – fraţii Eddy. Aici îl cunoaşte pe **colonelul Henry Steel Olcott**, cu care pleacă **la New York, întemeind** aici împreună, **în decembrie 1875,** ***"Societatea Teozofică"***, după ce, în prealabil, fondaseră un *"club al miracolelor"*. În centrul preocupărilor lor începe să prindă contur **ideea de a merge în India**, pentru a studia la faţa locului miracolele ce se petre-ceau aici şi de care se vorbea tot mai mult. Constituindu-se într-o **echipă de patru persoane**, în care, alături de madam Blavatsky şi colonelul Olcott, mai participau alţi doi "iniţiaţi", purced, către sfârşitul anului **1878, spre Bombay.**

Este, pe de altă parte, interesant de reţinut că **prima escală** din drumul lor către India este făcută **la Londra**. Activitatea desfăşurată aici de grup indică faptul că, beneficiind de "ajutorul" unui prieten, **sunt îndrumaţi pe filiera primului lor contact cu reprezentanţii mişcării hinduse revitalizate *"Arya Samaj"***. Factura ideologică mult asemănătoare mişcării teozofice, recent pusă la cale de madam Blavatsky şi colonelul Olcott cu mişcarea Arya Samaj, îi face pe cei doi să se adreseze – **bucurându-se de "facilităţile" oferite de "unele cercuri", în spatele cărora se profila *Intelligence Service*** – direct conducătorilor mişcării Arya Samaj. Pentru a se apropia cât mai mult de mişcarea indiană, Societatea Teozofică a Helenei Blavatsky îşi adaugă în titulară şi indicaţia *"of the Arya Samaj"*. Este de menţionat faptul că, la plecarea din America, **colonelul Olcott**, cunoscut în cercurile înaltei ierarhii americane graţie activităţii sale publicistice, **obţine din partea preşedintelui în funcţie, Rutherford Hayes, pentru el şi Doamna Blavatsky, acreditarea în calitate de trimişi speciali ai acestuia, însoţită de paşapoarte diplomatice şi scrisori de acreditare**.

Grupul expediţionar, având premizele voiajului lor indian aranjate de "prietenii" londonezi, ajunge **în India** la **16 februarie 1879**. Activitatea lor începe să se desfăşoare energic, reuşind să fie primiţi în vizită de o serie de iniţiaţi hinduşi în frunte cu Pandit Schiamji Krishnaparma.

Teleportare cu final neprevăzut

Un fapt ieşit din comun se petrece: **cei doi trec de la interesul pentru hinduism direct la convertirea în religia budistă.** Madam Blavatsky este implicată, la rândul său, într-o serie de fapte mai puțin obişnuite, care au ca rezultat, printre altele, şi acela al **convertirii editorului influentului ziar anglo-indian *"Pionerul"*, A.P. Sinnett, în urma unei şedințe de teleportare având-o ca protagonistă.** De altfel, activitatea publicistică ulterioară a lui Sinnett şi mai ales apariția cărților scrise de ea, ***"Budismul ezoteric"*** şi ***"Lumea ocultă"***, reuşesc în a **introduce practic teozofia în Europa.**

Periplul indian al cuplului Blavatsky-Olcott este punctat de un curios incident: **o serie de arestări şi persecuții polițieneşti dirijate de administrația britanică se abat asupra lor.** Motivul întregii afaceri: cei doi sunt **acuzați că ar fi spioni ruşi. Colonelul Olcott se adresează preşedintelui Statelor Unite**, căruia îi scrie: *"Guvernul Indiei a primit rapoarte false despre noi, bazate pe răutate sau ignoranță şi am fost puşi sub o supraveghere atât de neîndemânatică, încât atenția întregii țări a fost atrasă asupra ei şi **li s-a dat de înțeles indigenilor că faptul de a ne fi prieteni le-ar atrage reaua-voință a funcționarilor superiori şi le-ar putea dăuna intereselor personale**. Intențiile lăudabile şi binefăcătoare ale societății s-au găsit, astfel, serios stânjenite şi am fost victimele unor josnicii nemeritate, ca urmare a hotărârii guvernului, înşelat de zvonurile false".*

Întreaga această turnură a situației **s-a datorat probabil activității lor "ocultiste" care nu s-a încadrat în limitele instrucțiunilor primite din partea serviciului secret englez.** La toate acestea s-a adăugat şi fantezia uluitoare, agrementată de doctrinele orientale, pe care proaspăta inventată teozofie le-a încorporat. După legătura realizată cu marii inițiați Morya şi Koot Hoomi, aflați în Tibet, influența spiritologiei pe care o propagau şi probabil ieşirea din cadrul care le fusese programat au făcut ca, **la reîntoarcerea, în anul 1884, în Europa**, madam Blavatsky să fie **supusă unor extraordinare presiuni, cu toate că mişcarea sa teozofică începuse să ia proporții în Anglia şi Franța. Scopul final** al întregului cortegiu al acestor presiuni nu era altul decât **discreditarea sa şi scoaterea ei în afara jocului.** Întreaga această acțiune cade în sarcina *"Societății pentru cercetări psihice"*, pilotată din umbră de acelaşi serviciu secret britanic. Societatea trimite la Adyar pe **dr. Hodgson**, pentru aparente investigații. După trei luni de investigații efectuate în India, raportul lui Hodgson asupra fenomenelor paranormale la care a participat Helena Blavatsky în această țară constată că **întreaga afacere n-ar fi fost decât o simplă înşelăciune** a deja celebrei devenite doamne. Scrisorile pe care aceasta pretindea că le-a primit "din astral" nu erau decât mistificări şi falsuri, realizate prin complicitatea unor prieteni devotați şi totodată interesați. Şi, aşa cum

arată Jaques Bergier, *"se va stabili, după moartea acesteia, că* ***fusese organizată o adevărată conspirație de către guvernul englez, de serviciile poliției viceregelui Indiei, de misiunile protestante din această țară*** *şi de alte personaje ce nu pot fi identificate şi care erau probabil cele mai importante din complot".* Pe planul războiului psihologic, **operațiunea** montată împotriva Doamnei Blavatsky este **o capodoperă.**

"Doctrina secretă" pentru eliberarea Indiei

Conspirația dovedeşte, pe de altă parte, că **există anumite organizații împotriva cărora chiar şi protecția preşedintelui Statelor Unite nu serveşte absolut la nimic**. Rezultatul a fost obținut. Pe plan politic, doamna Blavatsky urma să obțină o victorie totală: Mohandas Karamachand **Gandhi a recunoscut** că datorită acesteia şi-a găsit calea, conştiința națională şi **că, mulțumită ei, a eliberat, în cele din urmă India.** Un discipol al doamnei Blavatsky i-a furnizat drogul *"soma"*, care i-a permis lui Gandhi să reziste în momentele cele mai dificile.

Miezul întregii "afaceri Blavatsky" se rezumă, deci, a fi scăparea din mână, de către serviciile secrete engleze, a activității celebrei devenite Doamna Blavatsky, pe care o controlau. Față de turnura extrem de periculoasă pe care o luau evenimentele din India, acestea au hotărât scoaterea din joc a întemeietoarei noii doctrine filozofice, teozofia. Şi nu este exclus ca **unul dintre motivele** care au stat la baza **asasinării, la 30 ianuarie 1948, a lui Gandhi de către un asasin plătit**, au fost **tocmai legăturile sale cu Helene Blavatsky.**

Totuşi, după întreaga această desfăşurare de forțe împotrivă-i, Doamna Blavatsky tace, în locuința sa de pe strada Notre Dame des Champs din Paris. Pleacă de aici la Londra, pentru a-şi da **obştescul sfârşit**, în anul **1891**. Bogata sa operă teozofică este constituită din lucrări pe care le scria după o abundentă bibliografie pe care o consulta mental, oprindu-se din scris şi fixându-şi privirea undeva într-un punct fix, în aer, în fața sa şi citind parcă din "lumina astrală". După ***"Isis dezvăluită"*** – **1877**, scrie ***"Doctrina secretă"*** în **1888-1897**, ***"Cheia teozofiei"*** în **1889**, ***"Nestemate din Orient"*** în **1890**, ca şi alte lucrări apărute postum.

2. GALLIPOLI – MISTERUL NEDEZLEGAT

Gallipoli – în turceşte Gelibolu – este **numele unei peninsule** aflate între strâmtoarea Dardanele şi golful Saros. Întinsă pe o suprafaţă de numai **16.500 ha**, această limbă de pământ avea să intre în istoria primului război mondial ca obiectiv al debarcării unui corp expediţionar al aliaţilor. Iar în istoria parapsihologiei, cu un eveniment petrecut în condiţii total neobişnuite şi pe care investigaţiile serviciilor secrete, antrenate în elucidarea acestui incident militar, nu au reuşit nici până în ziua de azi să-l lămurească. Mai mult chiar, cu trecerea vremii, au apărut noi supoziţii şi interpretări care şi-au pus drept sarcină elucidarea misterului, fără a reuşi această performanţă. Numai că acest mister, ca şi în cazul dispariţiei dinozaurilor – este drept, cu epoci geologice în urmă –, pare înconjurat de un zid de netrecut. Mai mult chiar, dacă în cazul preistoricilor animale ne-au rămas totuşi unele urme venite din străfundurile timpului, în urma incidentului militar din Gallipoli, nu a rămas **nici o urmă palpabilă**, deşi în el au fost angajaţi **peste 1.000 de oameni**. Iar timpul nu ezită să-şi întindă mantia uitării, ştergând şi ceea ce se mai putea utiliza drept urme ale întâmplărilor petrecute atunci.

Acţiunea militară care avea să intre în istorie mai mult ca eveniment parapsihologic decât unul marţial **a demarat în luna aprilie 1915, având drept scop final cucerirea Istambulului**, pe acea vreme capitală a Turciei. Planul operaţiunii presupunea ca, odată cucerit Istambulul, să se poată face joncţiunea prin Marea Neagră, cu aliatul răsăritean – Rusia ţaristă.

Strategia preconizată s-a dovedit însă a fi necorespunzătoare şi, neţinându-se seamă de puternica rezistenţă otomană care trebuia înfrântă, s-a terminat printr-un eşec. Către începutul anului următor, s-a ordonat retragerea corpului expediţionar, în rândurile căruia numărul victimelor acţiunii ratate s-a numărat cu zecile de mii.

Episodul care a provocat, în cadrul acestei bătălii, una dintre enigmele nu numai ale acestui sector de lupte – ci care se înscrie, cu certitudine, printre enigmele nedescifrate ale istoriei conflagraţiilor militare – se cunoaşte sub numele de **bătălia pentru cota 60 de la Suvla Bay.**

1.000 de englezi dispar în neant !

Pentru cucerirea cotei 60, a fost desemnat primul batalion al regimentului Norfolk. Era o zi caldă şi calmă din luna **august**. În faţa batalionului englezesc ce se desfăşura pe baza de plecare la atac, **dealul din faţa sa se vedea foarte clar**, conturat pe fundalul scenei din acea zi în care doar o briză uşoară adia. Singura remarcă ce se putea

face era aceea că seninul cerului de deasupra cotei 60 era acoperit de o **formaţiune noroasă** aducând parcă a **forma unei căciuli.** La comanda primită, soldaţii au început să înainteze spre aliniamentul ce trebuia ocupat, pătrunzând în “formaţiunea noroasă” ce acoperea cota.

Următoarea secvenţă care a putut fi relatată de martorii oculari, ce se aflau plasaţi în spatele unităţii ce se pare că atinsese coama dealului, marcat pe hărţile de luptă drept *“cota 60”*, a fost de-a dreptul uluitoare. **“Norul” a dispărut, cota rămânând goală, fără a se fi auzit nici cea mai mică urmă de luptă sau zgomotele inerente asociate unei bătălii. Parcă întregul batalion fusese înghiţit de “nor”**...

Spionii n-au putut afla nimic...

Întreaga afacere, date fiind misterul care plutea deasupra sa şi numărul însemnat de soldaţi implicaţi în această acţiune, au dus la sesizarea guvernului britanic de către comandantul forţelor aliate expediţionare din Gallipoli. Imediat a fost **dispusă o anchetă**. Astfel, Sir Mansfield Cumming, conducătorul lui **MI-6**, a ordonat unei grupe operative deplasarea ei la faţa locului şi demararea unei anchete şi a cercetărilor necesare pentru elucidarea misterului celor întâmplate. Cu toate investigaţiile efectuate, **nimic nu s-a putut concluziona**...

Enigma ce plutea asupra incidentului, în care un întreg batalion dispăruse fără a lăsa cele mai mici urme, a incitat la formularea celor mai incredibile ipoteze şi a făcut ca, la sfârşitul războiului, în 1918, să se caute în arhivele militare turceşti amănuntele incidentului petrecut pe versantul şi culmea cotei 60. Rezultatul acestor investigaţii a fost realmente surprinzător. **Trupele turceşti nu au avut nici un contact cu trupele engleze pe respectiva cotă !** Doar în anul 1920 au fost descoperite, la Gallipoli, rămăşiţele soldaţilor care au aparţinut regimentului Norfolk. Numai că rămăşiţele pământeşti aparţineau unor combatanţi, resturi ale regimentului, care s-au aflat în zonă după consumarea incidentului.

Toate investigaţiile făcute în epocă de organele serviciului secret al armatei, cât şi altele efectuate de diferite organisme mai puţin oficiale, nu au putut explica cum s-a putut ca un număr de peste o mie de combatanţi să dispară “într-un nor”, nelăsând nici-o urmă în spatele lor. Toate supoziţiile şi teoriile avansate, în încercarea de a produce un răspuns cât de cât acceptabil şi care ar putea să motiveze într-un oarecare fel misterul, au căzut fără excepţie.

Răpiţi de... extratereştri ?

Iată însă că, plecând de la incidentele consemnate în legătură cu OZN-urile, unul dintre celebrii investigatori ai fenomenului OZN-istic, **Jacques Vallée, lansează o surprinzătoare ipoteză: soldaţii regimentului Norfolk au fost pur şi simplu “răpiţi” de către un OZN sau**

mai probabil de o escadrilă de OZN-uri ! Supozițiile sale nu par chiar atât de absurde cum am fi înclinați să credem la prima vedere. Istoria atât de enigmatică a afacerilor în care au fost implicate OZN-uri oferă suficiente argumente în favoarea unei asemenea insolite ipoteze. Ceea ce surprinde este doar faptul că un număr atât de mare de persoane au putut fi preluate de astronavele care se găseau în "norul" de pe coama cotei 60. Cât priveşte modalitățile prin care aceştia au fost determinați să intre în aparatele extratereştrilor, începând de la hipnoză şi până la ordine transmise telepatic, este baleiată o întreagă gamă de posibilități, în funcție de imaginația autorilor care au tratat chestiunea. Un singur fapt însă rămâne indubitabil: **peste o mie de soldați**, angrenați în atacul vizând cucerirea cotei 60, **au dispărut fără urmă şi fără a lăsa un cât de mic şi palpabil indiciu pe câmpul de bătălie**. Mai mult chiar, fără a lua contact cu inamicul care se presupune că ar fi apărat cota respectivă...

3. "LUSITANIA" – SACRIFICIUL PENTRU O NOUĂ MARE PUTERE

"Lusitania" – "antrenament" pentru... Pearl Harbour

Probabil că puţină lume îşi poate închipui – şi lucrul acesta nu l-au bănuit nici măcar istoricii –, deşi de atunci s-au scurs mulţi ani şi multe arhive au fost răscolite, că **intrarea în frământările primului război mondial a SUA, s-a făcut pe poarta... parapsihologiei. Motivul,** invocat drept *"casus belli"*, l-a constituit, după cum se ştie, **scufundarea** de către un submarin german, **U-20,** comandat de către căpitanul Schweiger, a **transatlanticului "LUSITANIA"**, torpilat în ziua de **7 mai 1915,** la orele **13,40** şi înghiţit de apele Atlanticului la orele 14,28. Navigând sub pavilion britanic şi având un deplasament de 32.000 tone, pachebotul măsura 252 m în lungime şi 25,33 m în lăţime. De la chilă şi până în vârful catargului avea 64 m, pe cele şase punţi, în lungul cărora se înşirau cabinele, putând lua la bord 2.500 de pasageri. Prima sa cursă a avut loc în 1907, între Liverpool şi New York, cucerind atunci trofeul *"Panglicii albastre"* cu viteza sa de croazieră de 24 de noduri.

În fatidicul său voiaj, **la doar 10 mile de coastele Irlandei**, el transporta **1.200 de pasageri,** incluzând şi cetăţeni americani, din care s-au putut salva doar 472 persoane şi 289 membri ai echipajului, incluzându-l şi pe comandantul său, căpitanul William Thomas Turner. Dar încărcătura sa cea mai preţioasă, depozitată în cale, era constituită din 1.242 lăzi cu proiectile, 1.000 cutii cu cartuşe şi 10,5 tone fulminat de mercur, **toate destinate Angliei** şi pe care aceasta le achiziţionase de pe piaţa americană cu aprobarea tacită a administraţiei preşedintelui Thomas Woodrow **Wilson.**

Preşedintele Wilson – "fiul dorinţei"... de război

Câştigând alegerile prezidenţiale din anul premergător Declanşării conflictului, acesta **îşi începuse mandatul la 4 martie 1913, pentru a-şi termina perioada guvernării la 3 martie 1921**, după parcurgerea a două mandate prezidenţiale consecutive. **Desfăşurarea implacabilă a evenimentelor** care aveau să arunce istoria civilizaţiei noastre moderne în focul primei conflagraţii mondiale **făcea ca interesele politicii americane să graviteze către tabăra Aliaţilor**. Totuşi, a împinge într-un război o naţiune de talia celei americane, în condiţiile unei politici ce baleia între izolaţionism, neutralitate şi participare de o parte sau alta a taberelor beligerante, nu era un lucru prea uşor. **Opiniei publice îi trebuia furnizat un argument forte**, care să împingă valul opiniilor de partea uneia dintre tabere. Acest lucru era prea bine cunoscut şi principalilor actori ai tragediei ce se desfăşura pe teatrul european. Iar tabăra

Aliaţilor şi în special conducătorii Albionului căutau orice ocazie pentru a înclina balanţa opţiunilor americane în favoarea lor. Se intuia, dacă nu se afirma chiar, certitudinea că **războiul va fi câştigat de tabăra care îi va avea aliaţi pe americani. Totul depindea însă de provocarea acelui *"casus belli"*, care să determine intrarea deschisă în arenă a Americii.** Ori, democratismul regimului politic american nu permitea conducătorilor acestuia luarea unei hotărâri tranşante, decât în urma unui puternic şi evident curent al opiniei publice, care ar fi putut permite intrarea în vâltoarea războiului.

Aşa se face că **toate resursele inteligenţei politice engleze fuseseră mobilizate** – cum se va întâmpla şi mai târziu, după declanşarea celei de a doua conflagraţii mondiale – **pentru a determina intrarea în război a Americii alături de Aliaţi**. Iar pentru realizarea acestui ţel nu a fost eludată nici una dintre căile posibile care ar fi putut duce la realizarea ţelului propus. Bineînţeles că unul dintre factorii profund implicaţi în această luptă au fost **serviciile secrete**. Şi trebuie să recunoaştem că, la acea vreme, ca de altfel şi mult timp mai târziu, până în zilele noastre chiar, aceste servicii s-au plasat între primele locuri – dacă nu chiar în cel dintâi – într-un posibil top al eficienţei unor asemenea instituţii. De altfel, însăşi istoria, am putea spune multiseculară a existenţei unei asemenea instituţii în serviciul coroanei britanice a stat şi continuă a fi o chezăşie a succeselor repurtate. Şi asta în pofida insucceselor şi chiar a puternicelor lovituri primite în lungul răstimp al existenţei sale.

Insula (contra) spionilor

Bazele sale au fost puse încă în perioada Evului Mediu, când, la fel ca şi în zilele noastre, principala îndeletnicire a ambasadorilor Majestăţii Sale Britanice o constituia strângerea de informaţii din ţările în care erau acreditaţi. Şi nu numai din acestea, ci şi din acele ţări prin care ei treceau sau cu care, direct sau indirect, veneau în contact.

În acelaşi timp, acţiunile de spionaj ale trimişilor altor ţări în Anglia erau contracarate de un **serviciu special de contraspionaj**, care, aşa cum se consemnează, era **statutar înfiinţat încă de pe vremea regelui Henry VII (1485–1509)**, adică aproximativ din timpurile domniei lui Vlad Ţepeş şi Ştefan cel Mare. Evoluţia continuu ascendentă, datorită atât necesităţilor de a cunoaşte, dacă nu "totul", atunci cel puţin cât mai mult, atât despre prietenii, dar mai ales potenţialii adversari sau duşmani, a făcut ca ponderea sa în luarea unor hotărâri politice să fie tot mai mare. Astfel, urmaşul la tron, Henric al VIII-lea, dă sarcini precise, legate de dezvoltarea serviciului de spionaj, atât cardinalului **Th. Wolsey**, cât şi lui **Thomas Cromwell,** conte de Essex (1485–1540). Favorit al lui Henric al VII-lea, ajuns în funcţia de secretar al său, lui îi revine meritul organizării şi extinderii serviciului secret, în special în contextul reformei bisericeşti anglicane, la care participa direct şi a deciziei de ruptură cu Roma.

Influența serviciului secret britanic în luarea unor majore hotărâri politico-diplomatice apare evidentă mai în decursul epocii elizabetane (1558 – 1603). Meritul evident al acestor succese este datorat lui **Sir Francis Walshingham**, care, începând cu anul **1673**, prin al său ***British Secret Service***, reuşeşte să-şi implanteze informatorii, plătiți şi controlați, în aproape întreaga Europă. Această acțiune a sa nu a rămas fără rezultate practice. Datorită informațiilor culese, pregătirile marelui rival maritim al coroanei britanice, Spania, au putut fi urmărite pas cu pas. Iar celebra *Invincibila Armada* a lui Filip II al Spaniei a putut fi înfrântă în nu mai puțin celebrul an **1588**, rămas înscris în istoria Amiralității Britanice alături de nu mai puțin celebra victorie a amiralului Nelson, de la Trafalgar.

Pe timpul lui **Oliver Cromwell (1599 – 1658)**, şeful spionajului britanic devine **John Thurloe**. Cumnat şi şef al poliției sale secrete. Thurloe poseda un aşa-zis *"cabinet negru"*. Printre tehnicile folosite de serviciul său se pare că a existat şi o **tehnică analogă fotografiei**, descoperită sau poate redescoperită mult mai târziu. Se pare că această tehnică era folosită pentru "fotografierea" documentelor sau scrisorilor secrete pe care agenții lui Thurloe le subtilizau de la curieri, după care le restituiau cu sigiliile "intacte". După cum se poate deci constata, tehnica interceptării şi violării corespondenței, are origini mult mai vechi decât ne-am putea noi închipui în zilele noastre...

Rolul acestui serviciu apare evident mai ales pe vremea aprigii dispute dintre englezi şi Napoleon. Aşa cum a arătat Richard Deacon în lucrarea sa *"A History of the British Secret Service"*, **în 1815, în ajunul bătăliei de la Waterloo, Serviciul Secret Britanic avea infiltrați doi agenți secreți în Ministerul de Război din Paris**. Informațiile furnizate de aceştia au contribuit în mod decisiv la înfrângerea de către ducele de Wellington a lui Napoleon.

În anul **1844,** apare pentru prima dată noua denumire a Serviciului Secret subordonat Cabinetului britanic: ***"British Intelligence Service"***. Activitatea sa divesificându-se, îşi fac apariția servicii speciale distribuite în cadrul departamentelor militare. Astfel, în **1873**, pe lângă Ministerul de Război apare ***Military Intelligence Service***, sub conducerea lui Sir John Ardagh. Amiralitatea, la rândul său, creează, în ***1887, Naval Intelligence Service***, sub conducerea amiralului Beaumont, în timp ce după **1901**, celebrul ***Scotland Yard*** – condus la acea vreme de Sir Basil Thomson – îşi dezvolta un serviciu special de contraspionaj în interiorul țării: ***"Special Branch"***.

Datorită evoluțiilor istorice şi complicațiilor politice în plină desfăşurare, în **1909**, Ministerul de Război reorganizează vechiul său serviciu secret sub denumirea de ***Military Office 5 (MO5)*** care rebotezat ulterior devine celebrul **M.I. 4** (*Military Intelligence 4*), aşa cum este cunoscut publicului larg până în ziua de azi. Devenit Departament sub conducerea lui Vernon Kell, **în sarcina lui MI-5 intra contraspionajul militar**. **În 1911,** el trece **sub autoritatea Ministerului de Interne**, având spre finele primului război mondial un personal de cca. **6.000**

cadre şi intrând într-un **conflict de competenţă** cu celelalte servicii secrete engleze, aşa cum s-a întâmplat şi se întâmplă în mai toate ţările cu multiple astfel de organizaţii de branşă.

Pentru strictele activităţi de spionaj pe tărâm militar şi politic, în **1909**, Amiralitatea britanică fonda ***Military Intelligence 6 (M.I. 6).*** Primul său şef aflat la cârma întortocheatelor afaceri pe care le descâlcea şi încâlcea în perioada anilor **1911-1923** a fost căpitanul de marină **Sir Mansfield Cumming**. Figură legendară a spionajului britanic, sub conducerea lui Cumming este iniţiată marea *"afacere Lusitania"*, ale cărei iţe sunt încâlcite în amalgamul de interese ce vizau intrarea în război a Americii alături de Anglia. Să menţionăm că, **începând cu epoca lui, întregul conglomerat al serviciilor secrete britanice, cunoscut drept *Intelligence Service* (IS) este asimilat cu *M.I. 6.***

Întreaga istorie a Imperiului Britanic al secolelor XIX şi XX este strâns legată de istoria lui *I.S.* Marile figuri ale acestei istorii, s-ar putea afirma fără a greşi chiar că toate marile figuri, au defilat sub paravanul acestei instituţii fundamentale britanice, fie ca membri, fie ca îndrumători sau sprijinitori. De la prim-ministru sau lorzi ai Amiralităţii, aşa cum a fost Wiston Churchill şi până la fondatorii imperiului petrolifer britanic sau ai industriei de armament, întreaga pleiadă a acestor figuri istorice a fost strâns conectată de I.S. În această ordine de idei, evenimentele legate de primul război mondial în drumul către victorie a Aliaţilor, aşa cum a recunoscut mai târziu W. Churchill în cartea sa *"Reflecţii şi aventuri"*, între 1914 şi 1918, I.S. a jucat un rol mai important *"decât oricare alt serviciu similar, fie inamic, fia aliat sau neutru".*

În decursul perioadei legate de cel de-al doilea război mondial, aceleaşi sarcini imense i-au revenit lui I.S. Deşi, pentru început, când iniţiativa i-a aparţinut Germaniei, I.S. a cunoscut puternice lovituri – ca, de exemplu, căderea reţelei continentale a I.S. în urma invaziei germane din 1940, serviciile secrete engleze au obţinut şi importante succese. Aşa a fost, de exemplu, punerea la cale a supravegherii cercurilor guvernante ce gravitau în jurul lui Hitler. Ca şi evenimentele legate de încercările de a-l înlătura de la putere pe acest duşman al Angliei, despre care Churchill, chiar în timpul când sorţii păreau defavorabili, a spus în mod clar că nu acceptă decât capitularea necondiţionată a acestuia.

Manipulare pentru o SUA mai mare...

Revenind însă la acea perioadă zbuciumată, când eforturile întregii maşini de război engleze se îndreptau – pe câmpul de luptă – în sforţarea de înfrângere a Germaniei, **în tranşeele războiului nevăzut lupta se ducea pentru a atrage imensul potenţial economic, politic şi militar al Americii de partea Aliaţilor**. În acest efort, toată inteligenţa lui I.S. s-a dirijat în direcţia realizării prin orice mijloc posibil a acestui deziderat. Numeroase scenarii au fost discutate, iniţiate şi retrase, aduse

din nou în prim-plan. Într-unul dintre acestea, **se încerca crearea unui *"casus belli"* care, prin însuşi incidentul creat, să ofere guvernului american,** ale cărui tendinţe politice înclinau evident către Aliaţi – **prilejul mobilizării opiniei publice americane, să ceară ea însăşi intrarea în război**. În această direcţie, părerile cele mai diverse au fost puse pe tapet. **Aşa a luat naştere ideea de a provoca Germania să scufunde unul dintre vasele transatlantice, care, transportând pasageri de cetăţenie americană, ar fi oferit prilejul unei revolte a opiniei publice. Ori, acest lucru nu se putea obţine decât oferindu-le germanilor informaţii certe că, în realitate, unele dintre vasele ce transportau pasagerii din Lumea Nouă spre ţărmurile britanice aduceau nu atât persoanele de pe punte, cât material de război plasat în cale**. Informaţiile care ar fi ajuns în posesia nemţilor trebuiau nu numai să fie clare şi evidente, ci **şi verificabile** de aceştia.

După cum se ştia, de fapt, un întreg **pod naval** se stabilise **peste Atlantic, care**, sub aspectul contrabandei, **căuta să salveze aparenţele neutralităţii americane**. Ori, întreaga afacere trebuia să transpire, transmiţând informaţiile necesare Germaniei, pe căile întortocheate ale serviciilor de spionaj, încât certitudinea acestora să fie totală. Iar ca urmare, Germania să cedeze, intrând în jocul scenariului, considerând că fluxul materialelor de război cumpărate de englezi ar putea influenţa balanţa luptelor de pe continent. Şi astfel, să încerce a-l stopa, scufundând vasele ce transportau armamentul şi muniţia de peste Ocean.

Filiera ocultă

Problema esenţială ce s-a pus în faţa creatorilor scenariului de la I.S. a fost aceea **de a crea pista şi personajul** care, mergând pe ea, să ajungă a transmite germanilor acele informaţii capabile a-i determina să recurgă la gestul scufundării unui bastiment care să implice America. Pentru aceasta, I.S. s-a fixat asupra unui bizar personaj cu înclinaţii ezoterice şi apartenenţă la francmasonerie, pe numele său **Aleister Crowley**. De fapt istoria lui Crowley trebuie începută mult mai înainte, de la personajele legate de o organizaţie ocultă a timpului, *Ordinul Golden Dawn*, care avea strânse legături de natură ocultistă cu societatea germană secretă *Sapiens Donabitur Astris (SDA)*. Întreaga această poveste, pe care I.S. o cunoştea de-a fir în păr, a furnizat pista pe care a fost împins Crowley să alunece, ducând nemţilor informaţiile care să-i împingă la gestul fatal.

Povestea lui *Golden Dawn* începuse într-o zi din anul **1880**, când reverendul A.F.A. Woodford, intrând în prăvălia unui anticar şi răsfoindu-i cărţile, dădu peste câteva manuscrise cifrate şi o scrisoare în limba germană anexată acestora. Cunoscător al limbii germane, Woodford rămâne intrigat de textul ce-i căzuse în mână şi care consemna că descifratorul manuscriselor cifrate va putea intra în legătură cu societatea se-

cretă germană *Sapiens Donabitur Astris (SDA)*, prin intermediul doamnei Anna Spregel.

Dacă textul descifrat îi va da satisfacție acesteia, iar descifratorul va fi interesat, va putea lua şi alte informații de la aceasta. Cu ajutorul a doi prieteni, doctorul Woodman şi Winn Wescott, reverendul Woodford reuşeşte să descifreze manuscrisul şi să intre în legătură cu SDA, din partea căreia primesc, alături de noi instrucțiuni, ajutorul unui personaj – francmason şi el – pe numele său **Samuel Liddell Mathers*, a cărui soție era sora celebrului filozof Henri Bergson*** (1859 – 1941). Acest ultim amănunt, nelipsit de importanță, sugerează faptul că **redactarea protocoalelor unor "ritualuri Mathers"**, la care participa noul grup astfel format, a fost întrucâtva **influențată şi de concepțiile filozofiei bergsoniene**, privitoare la inserția spiritului în materie. Constituind un fel de conştiință universală, *"timpul psihologic"* ar realiza, împreună cu materia, un compromis fragil al speciei sau individului organic. Ritualurile Mathers, concepute ca extrase din documentele germane originale, cuprindeau şi mesaje primite prin clarviziune de soția acestuia şi trimise la SDA în Germania. Ca urmare a validării lor, grupul englez primeşte autorizația de a forma o organizație ocultă, care se intitulează ***"Order of the Golden Dawn in the Outer"*** sau *"Ordinul zorilor de aur din exterior"*, organizație la şedințele căreia **Samuel Liddell Mathers – devenit între timp şi conte de Mac Gregor*– anunță faptul că el este reincarnarea unor foşti nobili şi magicieni scoțieni.**

Societatea se lărgeşte, deschizând şi o **filială la Paris**. Ordinul este **organizat pe două trepte**, prima având nouă grade şi ocupându-se cu inițierea membrilor. Cea de a doua, cu un singur grad, are drept preocupare principală **studiul limbii *"enochene"*, pe care doctorul John Dee pretinde că a primit-o din partea unei ființe extraterestre**, prin intermediul unei oglinzi din antracit, oglindă existentă azi la British Museum.

Printre altele, din textele rămase de la John Dee, unul, pretins ca fiind rostit corect în enochiană, **permite invizibilizarea ca urmare a "unei elipsoide de invizibilitate ce înconjoară corpul la 45 cm distanță".**

Preocupările de natură transcendentală a acestei societăți atrag în rândurile sale şi pe Aleister Crowley. El apare, prin anul 1900, la loja din Londra a societății, declarând că este trimisul lui Mathers pentru a lua conducerea lojei. Dar Imperatorul lojei, Yeats, îl expulzează. Certuri interne în rândul lojei par a duce la destrămarea societății. Cu toate acestea, ea îşi continuă activitatea, dar legăturile sale în "înalta autoritate" SDA din Germania, de la care îşi trăgea filiația, continuă. Este de fapt şi motivul pentru care **Aleister Crowley îşi declară deschis filogermanismul său**. Această atitudine inspirată de I.S., se transformă, la declanşarea războiului mondial, într-o atitudine vădit progermană a lui Crowley, care **denunță cu violență Anglia**. Este, de fapt, momentul în

---

* **N. edit.**: De origine iudaică.

care I.S. îi furnizează lui Crowley informații în legătură cu traficul de armament din America spre Anglia, cu scopul vădit ca acesta să le transmită germanilor cu care era în strânsă legătură.

"Lusitania" scufundă Germania...

Întreaga această poveste pilotată de I.S., în care ițele spionajului se împleteau cu ocultele ritualuri Mathers, îi fac pe germani, care îl urmăriseră pe Crowley prin filiera SDA, să înghită pe nerăsuflate informațiile – de altfel extrem de exacte şi controlabile – pe care I.S. le transmitea adversarilor săi, prin "poştaşul" Crowley. **Spionajul german intră chiar în posesia duplicatelor planurilor de construcție ale pachebotului britanic *"Lusitania"*,** conceput special pentru transportul de armament sub acoperirea de vas de pasageri. **Ca şi a orarului şi traseului** pe care pachebotul îl va urma în ultima sa cursă transatlantică.

La **7 mai 1915**, în largul coastelor Irlandei, un submarin german **U-20** primeşte ordinul de a-l scufunda. **1.200 de pasageri, din care 128 de americani, sunt înghițiți de valurile Atlanticului**, odată cu materialul de război de "contrabandă" cu care era încărcată nava. **A fost incidentul care a permis SUA să declare război Germaniei**, încheindu-se astfel o afacere în care ițele spionajului s-au împletit cu cele ale ocultismului.

Un incident naval oarecum asemănător, în anumite privințe – atacul japonezilor de la Pearl Harbor –, montat de această dată de americani, va fi motivul oficial al intrării SUA şi în cel de al doilea război mondial...

4. "ARMA NOSTRADAMUS"

Proorocul ştia când va muri...

Michel de Nostre Dame, zis *Nostradamus*, a văzut lumina zilei la **14 decembrie 1503, ora 12**, – oră pe care astrologia o consideră acordată naşterii marilor figuri de conducători, regi, spirite alese, vizionari –, în **Salon,** în inima regiunii **Provence**, din Franța. **A murit, aşa cum singur îşi proorocise,** la **2 iulie 1566**, mormântul lui aflându-se astăzi în **Capela Fecioarei a Colegiului Saint Laurent**, după ce, în anul **1792**, rămăşițele sale pământeşti, înhumate **inițial în Capela Cordilierilor**, în picioare, cu hârtie, călimară, pană de gâscă şi candelă, fuseseră **profanate de către iacobini.** Lespedea de pe mormântul său are înscris, în latineşte, **epitaful dictat de soția sa**: *"Aici se odihnesc rămăşițele pământeşti ale lui Michel Nostradamus, singurul – conform părerii multor muritori - a cărui pană aproape divină este demnă să descrie evenimentele viitoare, de pe întreaga suprafață terestră. El a trăit 62 ani, şase luni şi şaptesprezece zile".*

Medic şi alchimist

Provenit dintr-o familie de evrei creştinați, veniți din părțile Italiei – pare-se din Padova – şi strămutați pe la 1400, aceştia **se aşezaseră în zona Catedralei Notre Dame,** de unde i se trage, de altfel, şi numele. Iar renumele şi l-a câştigat din prezicerea astrologică a viitorului, după ce, în prealabil, făcuse **studii de latină, greacă, ebraică, matematică, la Avignon.** În **1532,** devine **laureat în medicină al facultății din Montpellier**. De altfel, de pe urma specialității sale de medic a rămas **rețeta incompletă a poțiunii inventate de el**, în compoziția căreia, în afara unor ingrediente secrete, cu al căror nume a plecat în mormânt, se mai găsesc, usturoi, hrean uscat, aloe, ulei de ambră, rădăcină de licheni, garoafă, esență de iris şi de trandafiri.

Să reținem că aceste ingrediente conțin uleiuri eterice şi fitoncide, substanțe care asigurau, într-o mare măsură, efectul terapeutic al poțiunii.

Nu a fost străin de alchimie, dacă este să luăm în considerare numai faptul că era **în relații cu Paracelsus, ca şi cu Johanes Faust, magician şi necromant.**

Preziceri împlinite

Un incident petrecut în timpul unei vizite în Italia face ca faima lui să se răspândească rapid. Întâlnindu-se, **lângă Ancona**, cu un grup de călugări franciscani, el îngenunchează în fața unuia dintre ei, spunându-i: *"Şi de ce să nu-i aduc un omagiu **Sanctității Sale?**"* Novicele în fața căruia Nostradamus se înclinase, **Felice Pretti**, va fi uns, în anul **1585,** drept **Papa Sisto al V-lea.**

Activitatea sa de astrolog va fi cunoscută contemporanilor săi şi transmisă până în zilele noastre, prin **prezicerile** pe care acesta **le publică, începând cu anul 1550, în almanahurile astrale** ce făceau vogă în acea epocă. În **1555**, apare **primul volum al "centuriilor"** sale, având 353 de catrene, iar în **1556, al doilea volum**, conţinând 228 de catrene. În **1556**, îi apare cel de **al treilea volum**, cu un număr de 300 de catrene.

Dintre toate prezicerile sale, care au anticipat evenimente istorice desfăşurate pe parcursul a cel puţin patru secole, ajungând până în zilele noastre, **cu certitudine au fost prevestite două situaţii, prima fiind predicţia morţii lui Henric II**, regele Franţei şi soţul Caterinei de Medici, moarte anticipată cu patru ani înaintea producerii sale. Cel de al doilea eveniment predicţionat, care se va realiza peste patru secole, este **destrămarea imperiului sovietic şi căderea lui Gorbaciov**, pe care unul dintre cei mai avizaţi exegeţi ai operei lui Nostradamus, românul **Vlaicu Ionescu, a decriptat-o public la televiziunea din Tokyo, cu numai câteva luni înaintea căderii lui Gorbaciov.**

Previziunea lui Nostradamus, redescoperită de magicieni curţii şi care a făcut-o pe Caterina de Medici ca, la cinci ani după moartea lui Henric II, să-l viziteze pe Nostradamus la Salon, pentru a-l consulta, suna astfel: *"Bătrânul leu va fi învins de cel tânăr, într-un turnir. Sub coiful de aur îi va străpunge ochii. Două lupte, una, apoi moartea crudă".* Aşa se face că la patru ani de la apariţia acestei previziuni, pe data de **30 iunie 1559**, Henric II îl provoacă în turnir pe **Gabriel de Lorges, conte de Montgomery**, căpitanul gărzii sale scoţiene. În cea de-a treia şarjă, viziera coifului de aur al regelui Franţei este ridicată la impactul cu lancea lui Montgomery, al cărei vârf i se înfige între ochi. Peste zece zile, Henric II moare.

În cursul vizitei din **1564**, pe care Caterina, însoţită de Carol IX, i-o face, **Nostradamus prevede şi sfârşitul dinastiei de Valois şi încoronarea, la numai 11 ani, a lui Henric de Navarra,** cel care se urcă pe tronul Franţei în **1589**, ca Henric IV de Bourbon.

Vlaicu Ionescu a anunţat căderea lui Gorbaciov !

Cât priveşte prezicerea lui Nostradamus pe care Vlaicu Ionescu o interpretează în legătură cu căderea lui Gorbaciov, afirmaţia are loc în cadrul unei emisiuni TV la Tokyo, în care exegetul lui Nostradamus apare pe ecrane **cu câteva minute înainte de prezentarea pe post chiar a lui Gorbaciov**. Căderea de la putere a acestuia se va produce **doar peste trei luni** de la această devoalare *ante festum* a prezicerii nostradamiene, făcută cu patru secole în urmă.

Deoarece, întreaga operă a lui Nostradamus a făcut obiectul unor zeci şi sute de tomuri şi alte materiale scrise, făcând să curgă râuri de cerneală, trebuie să remarcăm, totuşi, că **interpretările acordate catrenelor** se instituie, în cvasiunanimitatea lor, în descrierea de coincidenţe puse în evidenţă de cei care le interpretează, **ulterior petrecerii eveni-**

mentelor. Faptul că, totuşi, Nostradamus a intrat în conştiinţa publică a unei enorme părţi a populaţiei europene nu a putut scăpa serviciilor secrete ale ţărilor angajate în cadrul celei de a doua conflagraţii mondiale.

Centurii pentru demoralizarea Angliei

Aşa se face că **centuriile cu pricina au devenit un mijloc de manipulare psihologică**, pornindu-se de la constatarea că credulitatea populară în materie de fenomenologie parapsihologică, în speţă prezicerea viitorului în tensionata situaţie istorică dată, poate fi uşor utilizată, cu mari şanse de reuşită în influenţarea stării de spirit. Trecând în revistă cronologia operei şi a exegezelor pe tema acesteia, cunoscutul nostru om de cultură Dan Zamfirescu reia, în prefaţa la ediţia română a cărţii lui Vlaicu Ionescu despre Nostradamus, episodul din cadrul celui de-al doilea război mondial, în care atât serviciile secrete germane, cât şi maşina propagandistică a lui Göbels, l-au implicat pe Nostradamus. Cunoscute fiind preocupările ocultiste ale conducătorilor Reichului fascist, nu este de mirare că aceştia au găsit, în lucrarea lui **Karl E. Krafft**, ***"Nostradamus prezice viitorul Europei"***, un mijloc eficace de plasament productiv a unor preocupări parapsihologice ţinând de precogniţie. **Angajat de către nemţi pentru a valorifica**, pe frontul războiului psihologic, **în favoarea lor, profeţiile lui Nostradamus**, astrologul elveţian Krafft este cel care, într-o formă adecvată consumului public, îşi serveşte patronii cu marfa pe care aceştia şi-o doresc. Finalul broşurii cu pricina, tipărită şi la noi în 1941, se încheie, aşadar, concluzionând în capitolul III, intitulat *"Ce prevesteşte Nostradamus pentru vremurile de azi şi viitor?"*: *"Aşadar, Nostradamus prezice aici că statele autoritare îşi vor lărgi sfera forţei lor prin înţelegeri paşnice. Aici ne gândim imediat la Anschlussul în Austria, apoi la pactul de la München şi la ocuparea Albaniei. Nostradamus a prevăzut însă că, şi «prin forţa armată irezistibilă», statele autoritare îşi vor atinge scopurile. După cucerirea Etiopiei, după ajutorul de arme germano-italian la înfiinţarea Spaniei naţionaliste şi după diviziunea statului polonez, a urmat, ca încoronare, doborârea militară a Franţei de către armatele Germaniei şi Italiei...* ***Anglia şi Londra nu vor fi în stare să ţină piept mulţimei «pânzelor» aeroplanelor şi trupelor de paraşutişti*** *– Londra va fi «découvérté» – adică expusă atacurilor ameninţătoare. Oraşul se va cutremura sub furtună, în ziua când* ***istoria lumii va deveni Judecata de Apoi.*** *Cu aceasta, încheiem* ***lunga serie de catrene asupra Angliei şi a zilelor negre ce o aşteaptă.*** *După dovezile ce le-am găsit în alte profeţii asupra darurilor profetice ale lui Nostradamus,* ***este natural ca şi aceste profeţii să se împlinească***".

"Marele Duce" era Stalin, nu Hitler...

Plecând de la faptul că, în catrenul 94 din centuria V, Nostradamus foloseşte denumirea de *"La grande Germanie"*, Krafft se lansează într-

un comentariu privindu-l pe Führer: *"În traducere, cuvânt cu cuvânt: «El va aduce în sfera Marii Germanii, Brabant şi Flandra, Gand, Bruges şi Boulogne. Armistiţiul, o înşelăciune: Marele Führer al Arminiei, adică al ţării lui Arminius, va ocupa prin surprindere Viena şi Colonia». Nostradamus prezice aici, cu o limpeziciune uimitoare, înaintarea germană în Brabant şi Flandra, Gand şi Bruges şi chiar cucerirea localităţii Boulogne şi înglobarea acestor ţinuturi şi punerea lor sub administraţia militară germană de la sfârşitul lui mai 1940.*

E drept, o mare parte din acest teritoriu a fost şi în timpul războiului prin mondial sub ocupaţie germană. Totuşi, această precizare nu se referă la războiului mondial, ci la vremurile noastre şi aceasta o dovedeşte a doua jumătate a catrenului, care indică începutul şi timpul determinat. ***Acea lărgire a sferei de putere germană se va produce,*** *anume «pentru că armistiţiul se va fi dovedit ca o înşelăciune». Înainte însă, «grand duc d'Armenie» va ocupa prin surprindere Viena şi Colonia.*

Este posibilă o anticipare mai uluitoare a ocupării Rinului în 1936 şi Anschlussului în 1938? «Marele Führer al ţării lui Arminius va ocupa prin surprindere Colonia şi Viena»: ocuparea zonei demilitarizate şi eliberarea Vienei sub Adolf Hitler au avut loc, după cum a fost prezis «pentru că armistiţiul a fost o înşelăciune».

Ţinând seamă de aceste cuvinte, nu mai rămâne nici o îndoială că ***acest catren cuprinde o prezicere lămurită a operei de eliberare a lui Adolf Hitler, a întemeierii Germaniei Mari****"*.

Iată însă şi comentariul lui Dan Zamfirescu pe marginea acestui text a lui Kraft: *"Istoria avea să dea însă, curând, altă exegeză acestui catren, prin simplul fapt că «le grand duc d'Arrnenie» se va dovedi exact cum l-a arătat Nostradamus:* **din Armenia** *şi nu din «ţările lui Arminius». Iar Armenia cuprindea, pe vremea lui Nostradamus,* ***şi Georgia.*** *Deci,* **el nu era altul decât Stalin**, *care avea să dovedească înşelător pactul Ribbentrop-Molotov şi, până la urmă, avea să intre cu oştile «în Viena şi Colonia»".*

Războiul anglo-nazist al profeţiilor

De altfel, aspectele războiului psihologic dus pe bazele parapsihologice pe care le aduceau prezicerile lui Nostradamus, dirijate de serviciile secrete germane, au ocupat un important loc în cadrul analizelor ulterioare făcute pe această temă. Iată ce consemnează, într-o astfel de analiză, Carlo Patrian: *"Am subliniat în text cum a atras opera lui Nostradamus atenţia serviciilor secrete, în ultimul conflict.* ***Invazia nazistă din 1939, asupra Poloniei, fusese prevăzută în 1921, de exegetul german C. Loog,*** *care a interpretat catrenul III-57; lucrul a făcut vâlvă şi ministrul Göbbels l-a angajat pe astrologul elveţian Karl Ernest Krafft să lucreze în secret asupra lui Nostradamus. Mii de opuscule, în diverse limbi, au fost difuzate în Europa şi America, exaltând, cu profeţii apocrife, viitoarea victorie nazistă, după cum informează Ellie Howe, de la Departamentul Politic al Războiului, din Londra. Se naşte un război*

*profetico-astrologic, care a culminat în **10 mai 1940, când Rudolf Hess, influențat** – se va zice – **negativ de astrologi, aterizǎ în Scoția.** În noaptea de **6 – 7 iunie '41, Bormann,** cu decretul «Aktion Hess», **arestă în masă pe astrologi şi le sechestră textele** – şi pe cele despre Nostradamus –, cum se întâmplase deja în Franța cu diferite texte, printre care şi lucrările lui Ruir şi de Fontbrune. Şi filonazistul **Krafft** este **în dizgrație,** deoarece serviciile de spionaj engleze făcură să cadă în mâna Gestapoului o scrisoare falsă a sa, în care prevedea prăbuşirea Germa-niei naziste şi moartea violentă a lui Hitler. Tânărul astrolog **moare în 1945, în timp ce era trimis la Buchenwald,** ca şi cum l-ar fi ajuns sinistrul blestem al lui Nostradamus – vezi centuria VI-6-100, după care «dizgrația pare să ajungă în mod infailibil pe cel ce trădează»".*

Avertismentul lui Vlaicu Ionescu n-a mai ajuns la Nixon...

Aşadar, pe fronturile războiului invizibil, nici una dintre metodele care ar fi putut aduce un cât de mic avantaj asupra inamicului nu a fost neglijată. Serviciile secrete engleze nu numai că au reuşit să anihileze activitatea astrologică a lui Krafft, pusă în slujba Germaniei hitleriste, pe care evident au considerat-o primejdioasă, de vreme ce au montat acțiunea care avea să se termine prin lichidarea lui Krafft chiar de către comanditarii săi. Pe aceeaşi linie de conduită cu propaganda lui Göbbels, care căuta să exploateze în propriul interes catrenele lui Nostradamus, **serviciile secrete engleze tipăresc mii de afişe în care "interpretează" aceleaşi catrene nostradamice în favoarea lor**, "descifrând" sfârşitul războiului ca o victorie a Angliei asupra Germaniei. Nori întregi cu aceste afişe au fost lansate peste populația Germaniei, care era astfel influențată psihologic şi pe această cale.

Să menționăm, pe de altă parte, faptul că **Vlaicu Ionescu îi trimisese o înştiințare şi lui Nixon**, privind aspectele legate de viitorul său politic, care a luat sfârşit, după cum se ştie, odată cu ***afacerea Watergate***. Aceasta **nu a ajuns însă niciodată pe masa de lucru a lui Nixon,** tot datorită intervențiilor serviciilor secrete americane, care au "cenzurat-o", **la fel ca şi predicțiile ce-l priveau pe Gorbaciov şi care îi fuseseră direct adresate la Tokyo prin celebra emisiune de la TV, cu câteva minute înaintea apariției sale pe acelaşi post de televiziune,** în cadrul vizitei făcute de el în Japonia. Şi unde, aceleaşi servicii secrete, de data aceasta ruseşti, au intrat în joc. Pentru a-l proteja, sau, dimpotrivă, participând la o conjurație contra lui Gorbaciov?

Numai că istoria mai consemnase, înaintea lor, şi faptul că **nici Henric II nu ținuse seama de prezicerile lui Nostradamus, ca şi Napoleon al III-lea**, care nu a luat în seamă previziunile nostradamiene ce-l vizau şi pe care Le Pelletier i le devoalase...

5. RĂZBOI MONDIAL CU PARANORMALI ŞI... MULŢI ANORMALI

Anglia – salvată de spioni !

Începând din anul **1923**, spionajul general efectuat în străinătate de către serviciile secrete engleze revenea lui **MI-6**, cunoscut în general sub acronimul **I.S. (Intelligence Service)**. La acea dată, în fruntea lui MI-6 trona **amiralul Hugh Sinclair**, care şi-a păstrat acest post **până în decembrie 1939**. Această funcţie de înaltă responsabilitate i-a revenit, la începutul celei de-a II-a conflagraţii mondiale, **colonelului Stewart Menzies**. Înnobilat şi avansat la gradul de general de brigadă, Sir Stewart Menzies a condus destinele spionajului Albionului **până în anul 1951**.

Din câte se cunosc, la acea dată, I.S. era structurat pe mai multe **secţiuni**: I-a - **spionaj politic**; II-a - **spionaj militar terestru**; III-a - **spionaj militar naval**; IV-a - **spionaj militar aerian**; V-a - **contraspionaj extern**; secţiunea **D**, în sarcina cărei reveneau acţiunile de **diversiune şi sabotaj**.

Începutul celui de-al doilea război mondial a prins Anglia "pe picior greşit", dovada peremtorie a acestui fapt constituind-o întreaga politică catastrofală a acestei puteri, structurată într-un imperiu, în materie de pregătire militară pentru război. Perioada istorică ce a precedat declanşarea celei de-a doua conflagraţii mondiale este cunoscută ca perioada *"politicii müncheneze"* dusă de primul-ministru **Arthur Neville Chamberlain**, care şi-a exercitat mandatul **între 28 mai 1937 şi 10 mai 1940**. Ea a avut o desfăşurare extrem de nefavorabilă pentru Marea Britanie. De abia cu venirea la cârma ţării şi a exercitării puterii **primului mandat** de către **Winston Churchill (10 mai 1940 – 26 iulie 1945)**, prin intransigenţa sa politică, s-au pus bazele câştigării războiului şi obţinerea victoriei finale.

În această conjunctură politică şi militară extrem de complicată, **sarcinile ce-i reveneau lui I.S.** au fost **extrem de mari** şi încărcate de o **enormă răspundere**. O analiză retrospectivă a acestei activităţi scoate în evidenţă atât slăbiciunile şi greşelile pe care acest pivot al Albionului le-a avut, cât şi succesele pe care le-a repurtat. Aceeaşi analiză a desfăşurărilor pe care le-a avut în cea de-a doua conflagraţie mondială scoate în evidenţă, pe de altă parte, **enormul rol pe care I.S. l-a jucat în câştigarea bătăliilor**, nu numai pe frontul englez, ci şi pe celelalte fronturi de luptă. Aşa cum se va vedea, acţiunile şi operaţiile iniţiate de I.S., au avut un enorm impact asupra acestor lupte şi, în final, asupra câştigării victoriei. Mai mult chiar, se poate afirma, fără a greşi prea mult, că întregul cortegiu al succeselor repurtate pe frontul sovieto-german sunt datorate şi acţiunilor iniţiate şi conduse de I.S.

Trebuie menţionat însă faptul că, dacă **prin I.S. se subînţeleg MI-5 şi MI-6, adevăratul pilon al spionajului şi contraspionajului englez,**

nu este mai puțin adevărat că **şi alte departamente îşi aveau propriile lor servicii**. Astfel, Departamentul Apărării Naționale își avea propriile servicii ținând de armata de uscat, marină şi aviație. Ministerul de Externe avea în structura sa pe **Foreign Office Security Branch**; Ministerul Poştelor deținea pe **Wirelles Intelligence**, iar Ministerul Războiului Economic avea propriul său serviciu secret: **Security Division**. Păstrarea secretului acestei întregi rețele de servicii secrete guvernamentale intra în sarcina lui MI-5, care conlucra pe această linie cu **Scotland Yard's Special Branch**.

Deasupra întregului acestui păienjeniş de servicii secrete, se situa **primul-ministru**, care, în urma unei hotărâri luate în **1939, superviza Comitetul Reunit al Informațiilor** (*Joint Intelligence Committee*). Să menționăm că, începând din **1941**, acest Comitet, condus de o personalitate a lui Foreign Office – **Victor Cavendish Bentinck**, a devenit nucleul central care a dirijat întreaga activitate de spionaj a britanicilor.

Churchill: "Dați foc Europei !"

În acelaşi timp, pe vremea tulbure a celui de-al doilea război mondial, la sugestia lui Churchill este creat **Special Operations Executive**, cunoscut mai ales sub abrevierea sa de **SOE**. La conducerea acestei structuri a fost numit **Hugh Dalton**, una şi aceeaşi persoană ce se ocupa cu dirijarea concomitentă a războiului economic, el fiind numit în fruntea Ministerului Războiului Economic. În fapt, director executiv al SOE a fost numit **Frank Nelson**, care fusese preluat, împreună cu Secția D, al cărei şef era, de la MI-6. Sub presiunea evenimentelor care se precipitau, această structură a fost dezvoltată până la dimensiunile unui minister, atingând în penultimul an al războiului – numai în aparatul său central – **4.000 de funcționari. Principală sarcină care i-a fost trasată lui SOE, de către Churchill, a fost aceea de *"a da foc Europei"***. De altfel, pe întreaga perioadă a războiului, SOE a colaborat strâns cu serviciile similare ale tuturor aliaților, inclusiv cu birourile secrete ale mişcării conduse de generalul De Gaulle, cât şi ale guvernelor în exil la Londra, aşa cum erau cel polonez, norvegian, ceh.

După intrarea în război ca aliat, în 1941, a Uniunii Sovietice, legăturile acestea se vor extinde şi în spațiul sovietic. Dar cele mai consistente legături ale SOE au fost realizate cu organismele similare americane. Mai mult chiar, englezii deschid la **New York** un oficiu special denumit **British Security Coordination** (BSC), amplasat în Centrul Rockfeller, în celebra **cameră 3603**, pe Fifth Avenue 630. Oficiul era condus de către rezidentul lui I.S. în Statele Unite, nu mai puțin celebrul ***"Stephenson"***, care s-a înscris ca o figură legendară a războiului secret şi care primea drept **salariu** modica sumă de **1 dolar USA**.

Acțiunile lui Stephenson pe teritoriul USA au fost îndeobşte legate de J.E. Hoover şi William Donovan, de care era strâns legat şi cu care purta un real şi intens schimb de informații. Acestea au condus la obținerea unor mari succese ale englezilor. Printre ele, merită desigur a fi

menționată **obținerea cifrurilor navale ale Italiei și ale Franței lui Pétain.**

"Perfidul Albion" și războiul psihologic

În această ordine de idei, trebuie să menționăm că, în cadrul războiului invizibil, pe frontul căruia lupta dusă nu a fost mai puțin acerbă decât cea din tranșee, **un rol aparte i-a revenit *"războiului psihologic"*, în desfășurarea căruia englezii s-au dovedit a fi mari maeștri.** Poate că această măestrie – recunoscută de-a lungul vremurilor – a făcut să se perpetueze adjectivul care a caracterizat Albionul: ***"perfidul"* Albion**. Să reținem că dacă, în acest scenariu al cumplitului război ce se desfășura, **BBC-ului i-a fost rezervat o funcție aparte**, cunoscută de altfel și de dușmanii săi, **rolul de bază îl juca, în** desfășurările conflagrației, **o diviziune specială a lui I.S., ce se ocupa cu aspectele psihologice și cele parapsihologice ale războiului**. Cât de cumplite trebuiau să fie hotărârile luate în cadrul desfășurărilor bătăliei pentru cucerirea victoriei, rezultă și dintr-un episod rămas în istoria acestui război: celebrul bombardament german asupra orașului Coventry, care a distrus localitatea aproape din temelii. După cum se știe astăzi, unul din cele mai strict păzite secrete ale britanicilor în acest război a fost acela al **operațiunii *"Ultra"***, legată de descifrarea cifrului mașinii germane de cifrat mesajele ENIGMA. Ori, **pentru a nu deconspira faptul că englezii citeau liber mesajele secrete cifrate de "Enigma", Churchill a ordonat ca apărarea antiaeriană a orașului Coventry să nu fie întărită**, deși se cunoșteau amănunțit toate datele legate de raidul ce urma să se desfășoare de germani, iar pierderile legate de acest bombardament fuseseră foarte exact estimate. Acesta a fost prețul care a trebuit să fie plătit; numai și numai ca germanilor să nu li se ofere suspiciunea că enigma "Enigmei" a fost penetrată...

Pe de altă parte, să reținem că deconspirarea acestei operațiuni TOP SECRET s-a făcut după război, prin publicarea unui lung șir de lucrări dedicate acțiunii, inspirate chiar de cercurile I.S., în cadrul unui plan al serviciilor secrete engleze, care urmărea să atingă mai multe obiective. Mai întâi, configurarea unei imagini publice care să ofere acea aură atât de necesară unei instituții de acest profil. Apoi, anularea, în plan psihologic, a insucceselor avut și chiar adormirea sau plasarea pe alte piste a serviciilor adverse. A "transpirat", totuși, faptul că serviciile secrete britanice erau încadrate și cu specialiști în problemele parapsihologice. Aceștia activau **în cadrul Diviziei de contrainformații psihice**, cunoscută ca ***Psychic Division of British Intelligence* (PDBI).**

Hitler – învins de paranormali ?

Personaje dotate cu abilități paranormale erau utilizate, în cadrul operațiunilor, atât pe câmpul de luptă, cât mai ales în diferitele faze ale războiului contrainformativ și a celui psihologic. De altfel, încă din anul 1925, când văzuse lumina tiparului lucrarea cehului **Karel Hejbalik,** intitu-

Iată *"Clarviziunea, hipnotismul şi tratamentul magnetic în serviciul militar"*, aceasta a fost **studiată şi de către cei de la I.S.** În cartea sa, autorul, care participase la războiul contra regimului comunist al lui Bella Kuhn din Ungaria, ce se desfăşurase, după cum se ştie în 1919, relata, printre altele, modul în care a recurs la hipnotizarea a doi dintre soldaţii aflaţi în subordinea sa, pentru a le valorifica abilităţile lor paranormale. În acest sens, celor doi protagonişti **li s-a indus starea de extracorporalitate, stare în care cei doi soldaţi "inspectau" poziţiile inamice.** Detaliile furnizate de aceşti cercetaşi de un tip cu totul deosebit – şi care, după toate aparenţele, sunt descrise pentru prima oară într-o lucrare de parapsihologie cu aplicativităţi militare – au fost utilizate cu succes în planificarea şi desfăşurarea propriilor acţiuni de luptă.

De fapt, **Serviciul Secret britanic îşi avea incluse "antenele" sale în asociaţiile şi societăţile secrete din Marea Britanie, ce desfăşurau sau aveau un profil "spiritualist" sau parapsihologic.** Şi, după cum prea bine se cunoştea, **aceste asociaţii britanice întreţineau strânse legături cu cele având un profil similar din Germania.** Este vorba, în special, de organizaţia *"Order of the Golden Dawn in the Outer"*, ce fiinţa în Anglia ca un subsidiar al organizaţiei germane *"Sapiens Danubitur Astris"* (SDA). Ori, această organizaţie, care după toate aparenţele **fiinţează încă şi astăzi, ultimul său reprezentant public fiind baronul Alexander von Bernus**, a fost aceea care a dat "licenţa de funcţionare" pentru ordinul *"Golden Dawn"*.

Întreaga această împletitură de interese, care de care mai oculte şi ocultate, în care mai târziu s-au putut descoperi sau cel puţin intui iţele trase de I.S., s-a canalizat printre altele şi către organizaţia secretă ascunsă în epocă sub denumirea codificată de *"Cosmic circle"* (Cercul cosmic). În fapt, ***"Cosmic circle"* şi-a jucat marele său rol în coordonarea din umbră a celebrului atentat împotriva lui Hitler, din 20 iulie 1944.** După cum se ştie, atentatul a fost efectuat de către contele von Stauffenberg, care a plasat în sala de conferinţe militare a Führerului, o bombă ascunsă într-o servietă. **Implicarea din umbră a lui I.S. s-a făcut, în acţiunea *"Cosmic circle"*, prin agentul său Stephan George.**

Datorită însă unui concurs nefavorabil de împrejurări, printre care puterea explozivă prea mică a bombei, cât şi construcţia sălii de conferinţe de campanie, în fapt o simplă baracă de lemn, atentatul nu a reuşit, Hitler scăpând cu viaţă şi fără răni. Pereţii barăcii au cedat foarte uşor, amortizând şocul deflagraţiei. Represiunea ce a urmat a fost atât de violentă şi nimicitoare, încât i-a cuprins în vârtejul său şi pe vestitul general **Rommel**, ca şi pe şeful serviciului secret german, amiralul **Canaris.**

Iţele întregii acestei afaceri, nedescâlcite încă definitiv, sau poate tocmai încâlcite tot mai mult, indică faptul că **legătura amiralului Canaris cu tabăra Aliaţilor a fost întreţinută şi pe un canal implicând membrii asociaţiei SDA, din care se ştie că făcea parte şi contele von Stauffenberg**. Acest episod din timpul celui de al doilea război mondial, pe care istoricii încă îl mai sucesc pe toate feţele sale posibile, este doar unul dintre acelea care au fost investigate mai ales pe baza datelor şi

documentelor pe care I.S. a binevoit să le pună la dispoziția cercetătorilor. Şi numai o mică parte a celor petrecute atunci au fost de-conspirate, după trecerea a peste o jumătate de secol. Implicațiile para-psihologiei în acest gen de acțiuni, dacă ar fi să luăm în considerare numai simplele structuri organizatorice ale societăților cu activități ezoterice de care serviciile secrete s-au slujit pentru a penetra diversele obiective propuse, şi tot ar mai trebui încă făcute aprofundate investigații. Deoarece, nu tot ce s-a petrecut pe această linie a ieşit până acum la suprafață. Azi se ştie cu certitudine, că, **în momentele-cheie ale unor acțiuni militare** din timpul celui de-al doilea război mondial, în acele momente pe care le-am putea denumi – parafrazându-l pe Ştefan Zweig – drept *"momentele astrale ale conflagrației"*, **rolul parapsihologiei a fost capital.**

Debarcarea în Normandia şi...
paranormalul Montgomery

După cum se ştie, una dintre cele mai importante hotărâri ale comandamentului-suprem al operațiunii OVERLORD, **generalul Dwight Eisenhower, numit în această funcție la 24 decembrie 1943**, a fost strâns legată de luarea hotărârii de debarcare în Normandia, pentru deschiderea celui de al doilea front în fatidica zi, pe care istoria a consemnat-o ca *"ziua Z"*. Chestiunea principală o constituiau **doi factori**:

- **noaptea precedentă zilei Z trebuia să fie o noapte cu lună plină.** Aceasta pentru a permite desantarea trupelor aeropurtate în adâncul zonei de operații a sectorului de debarcare.

- al doilea factor îl constituia **situația meteo în raioanele de debarcare a desantului maritim**, pentru a permite, în condițiile unei mări cât mai puțin agitate, apropierea vaselor de debarcare de țărm.

Ori condițiile meteorologice erau factorul cel mai greu de prognozat atunci când s-a ales ziua Z şi când s-a luat hotărârea de a debarca. Iată cum povesteşte Cornelius Ryan momentul astral al luării marii hotărâri de care depindea reuşita debarcării şi, în ultimă instanță, soarta desfăşurării pe mai departe a războiului: *"...după părerea meteorologului său, şansele erau cam de unu la zece să existe condițiile indispensabile pe coasta Normandiei în vreo zi a lunii iunie... La ora 9,30 precis, uşa se deschise larg şi apăru Eisenhower... De îndată ce începu conferința, îngrijorarea se aşternu pe chipul lui. Aproape în acelaşi timp, cei trei meteorologi principali ai operațiunii OVERLORD intrară în cameră. Şeful lor era colonelul J.N. Stagg, de la Royal Air Force"*. Pe scurt, el îl informă pe Eisenhower că va urma o scurtă perioadă de vreme relativ frumoasă, care va dura mai mult de 24 de ore.

Puțină lume ştie azi, cu atât mai puțină o ştia atunci, că **întreaga rețea de stații de observație meteorologică**, desfăşurată din nordul şi până în sudul Atlanticului, **nu putea oferi o prognoză exactă asupra situației meteo pentru momentul *"zilei Z"*** decât cu o exactitate a aproximației statistice de la 1 la 10. Era de fapt un raport probabilistic extrem de greu acceptabil pentru luarea unei decizii de importanță capitală

pentru soarta războiului. Drept pentru care, față de responsabilitatea ce apăsa pe umerii săi, **Eisenhower își pregătise discursul ce ar fi urmat să-l rostească în situația** – de altfel, foarte probabil de a fi luată în calcul – **că întreaga operațiune ar fi eșuat.** În acest discurs, comandantul suprem își asuma întreaga răspundere pentru prezumtivul eșec.

În acest cadru, **clasica inventivitate englezească** nu a omis nici-una dintre posibilele metode de previziune meteo. Întrucât problema se punea în termenii preciși ai clarviziunii, **s-a făcut apel la un** specialist, un **medium dotat cu aptitudini de clarviziune.** Acesta era **încadrat în serviciul de informații psihice** – *Psychic Division of British Intelligence.*

Jamaican de origine, **Ernest O. Montgomery** era omul lui I.S., dotat cu facultăți de clarviziune și bioterapeut, ce fusese testat în multe alte ocazii (este drept mai puțin tensionate decât acel moment care se va dovedi a fi istoric). Așa se face că, la celebra conferință operativă de care depindea ordinul de debarcare sau reîntoarcerea la baze a imensului dispozitiv ce fusese deja pus în mișcare, la care șeful meteorolog, colonelul britanic Stagg și-a susținut prognoza, factorul esențial care i-a dat încrederea de a afirma predicția meteo care a hotărât momentul debarcării a fost oferit de I.S. prin specialistul său în parapsihologie, sergentul E.O. Montgomery. Iar **predicția s-a adeverit întocmai, prin cele 6 ore de mare liniștită care au format fereastra în care primul eșalon principal a debarcat și de următoarele ore de mare relativ agitată, care au permis, totuși, desfășurarea operațiunii după orarul prestabilit.**

Astfel, istoria celui de-al doilea război mondial a făcut să se consemneze cele **două celebrități cu numele de Montgomery**: generalul *"Monty"*, viitorul mareșal **Bernard Law Montgomery**, însărcinat cu dirijarea ofensivei în ziua Z, despre care un alt participant la acele operațiuni, generalul american Smith, își aducea aminte că fusese singurul participant îmbrăcat civil la hotărâtoarea conferință. Iar al doilea, modestul sergent jamaican Ernesto O. Montgomery, pe umerii abilității căruia s-a sprijinit succesul previziunilor meteo care au determinat luarea capitalei hotărâri a debarcării.

"Omul nou" venise de la Londra!

Să revenim însă la ***"The Golden Dawn"*****, acea societate engleză care se născuse practic din Societatea Rozicruciană engleză inițiatică aflată într-o strânsă legătură cu societatea germană *Sapiens Donabitur Astris* (SDA), sub influența căreia, de fapt, luase naștere.** Membrii acestei societăți engleze, formată din **144 de demnitari recrutați dintre masoni**, erau uniți printr-o "ideologie" mistică, ce-și găsise bazele în romanele lui Bulwer Lytton *"Rosa care ne va înlocui"* și *"Ultimele zile ale Pompeiului".*

Ideile de bază ale acestei societăți, cum ar fi apariția de mutații ale rasei, asociate cu realizarea unor contacte cu entități superioare aflate pe undeva "în astral", **le vom regăsi și într-o societate germană de aceeași factură ezoterică, *"Loja luminoasă"***, care își inspirase progra-

mul activităţilor ocult-ezoterice printr-un transfer operat din Anglia. Transfer efectuat cu bună ştiinţă şi tot tacâmul de ritualuri iniţiatice operate din umbră de cei care puneau în practică o operaţiune ţintind departe: controlarea activităţilor acestui gen de asociaţii, din care făceau parte membrii influenţi ai elitelor din ţările în care acestea se implantau. Să reţinem că, nu cu mulţi ani mai târziu, **vârfurile partidului nazist german, în frunte cu însuşi Führerul său, împrumutaseră, tocmai de la aceste societăţi, acea ideologie a *"omului nou"*, creaţie a unei rase superioare care ar fi trebuit să stăpânească lumea întreagă**. Şi, mergând mai departe în timp până în zilele noastre, să remarcăm faptul că aceste activităţi iniţiatice ce stăteau la baza activităţii acestor ezoterişti, ce pretindeau a fi în contact direct cu "entităţi superioare", **le regăsim doar uşor modificate**, prin necesara cosmetizare impusă de evoluţia cuceririlor ştiinţifice, **în acţiunile iniţiate** la scară continentală de "programe" de genul cunoscut **sub acronimul de UMMO**. Şi într-un caz şi în celălalt, în spatele acestor manifestări aparent cu caracter ezoteric, se ascund, de fapt, intenţii şi obiective cu mult mai terestre.

Doctrina gheţurilor veşnice

Pe acest fundal, în care o tendinţă naturală spre fabulosul povestirilor de genul Nibelungilor alimenta copios psihologia germanică din perioada ascensiunilor lor, noile forţe hitleriste şi-au căutat şi găsit aliaţi şi în rândurile intelectualităţii "ariene". Unul dintre promotorii a ceea ce se va numi, mai târziu, ***"noua ordine"*** făcând parte din acea lume a savanţilor în care o idee originală se încearcă a fi justificată, chiar dacă ea vine în contradicţie cu realitatea, a fost **Hans Horbinger**. Acesta devine cunoscut mai ales prin doctrina pe care o inaugurează sub denumirea de *welttestlehre* sau ***"doctrina gheţurilor veşnice"***. Constituită dintr-un corpus de idei ce ar fi vrut să configureze un fel de cosmologie, preceptele pe care acesta le introduce **contraziceau,** în realitate, **atât astronomia, cât şi matematicile clasice.** Cu toate acestea, el o promovează plecând de la convingerea clar exprimată că *"ştiinţa obiectivă este o născocire pernicioasă, un totem al decadenţei"*.

Am putea face o paralelă între acest personaj, ce-şi găsise mediul adecvat de creştere în climatul hitlerismului în ascensiune, cu ceea ce paralel se petrecea într-o altă ţară: URSS. Unde, peste câteva decenii, un a alt specialist de factură similară, T.D. Lâsenko – în fond, un semidoct, intrus în ştiinţă, avea să promoveze o politică şi idei similare, dar situate în arealul *"miciurinismului creator"* de tip stalinist.

Dictatura în ştiinţă, pe care Hans Horbinger o impusese, ajunsese până acolo încât oamenii de afaceri şi industriaşii, înainte de a angaja pe cineva, să-i ceară pretendentului la slujbă un angajament-jurământ prin care acesta se obliga în scris: *"Jur să am încredere în teoria gheţurilor veşnice"*. Şi asta în timp ce Horbinger trimitea scrisori marilor personalităţi cu îndemnul: *"Sau vă deprindeţi să credeţi în mine, sau veţi fi trataţi ca duşmani"*...

Este aproape absurd a crede că o astfel de desfăşurare a evenimentelor a avut loc în acele vremuri în plan ştiinţific, dacă nu am fi trecut şi noi printr-o asemenea perioadă istorică, în care critica miciurinismului sau etalarea virtuţilor geneticii mendelo-morganiste ori a ciberneticii nu ar fi fost tratate drept acte de trădare a clasei muncitoare şi intereselor naţionale. Ori, chiar şi mai grav, drept acţiuni contrarevoluţionare.

Epoca lui Horbinger însă este şi epoca în care **Hitler şi Himmler îşi angajaseră un astrolog.** Iar **doctrina lui Horbinger**, pe care **o adoptaseră ca pe un bun personal**, o vor dezvolta pe mai multe planuri în viitor.

Operaţiunea "Horoscope"

Vestea şi apoi certitudinea că Hitler, ale cărui tendinţe spre ezoterism, ocultism şi astrologie erau nu numai cunoscute, ci şi împărtăşite de întreaga conducere a partidului nazist, a făcut să se nască, la planificatorii lui I.S., o idee aparent curioasă. Dar care avea să ia ulterior un contur material, prin ceea ce se va numi *"ACŢIUNEA HOROSCOPE"*. Era acea scânteie de genialitate a unor minţi care gândeau numai în termenii utilizării celor mai mici amănunte ale unor situaţii şi conjuncturi ce pot fi exploatate în propriul interes.

Hitler şi Horbinger, ambii austrieci de origine, s-au întâlnit de mai multe ori, şeful partidului nazist **manifestând faţă de savant o deferenţă cu totul ieşită din comun**. Mai ales, dacă este să dăm crezare informaţiilor care pretind că **Horbinger nu admitea să fie întrerupt** din cursivitatea propriului discurs pe care îl perora, **strigându-i lui Hitler**: *"maul zu!"* (***ţine-ţi gura!***)!...

Înclinaţiile ezoterice ale cercurilor conducătorilor nazişti şi ale lui Hitler în particular au făcut ca, în acest climat, să iasă la suprafaţă şi o altă adevărată vedetă a genului. Acest personaj care, odată ajuns în preajma Führerului, devenise atât de influent asupra acestuia, a gene-rat, cum era de fapt şi de aşteptat, gelozia cercurilor conducătorilor nazişti ce erau în imediata apropiere a lui Hitler. Nu e, deci, de mirare că, în scurt timp, aceştia au început să vadă în el un periculos individ şi chiar adversar. Este vorba de **Erik Jan Hanussen**.

Nu este, pe de altă parte, mai puţin curios că cei de la I.S. au văzut în acesta o preţioasă sursă, care, exploatată corespunzător, să poată oferi posibilitatea influenţării unora dintre acţiunile lui Hitler iar, în cel mai rău caz, un mijloc de a căpăta informaţii provenind din cea mai autorizată sursă.

“Rasputin al Reichului-ului” era... evreu !

Abilitățile lui Erik Jan Hanussen – după adevăratul său nume de naştere **Hirschel Steinschneider*** –, care **intrase în armata austriacă în 1914**, au ieşit la iveală trei ani mai târziu, când, **sergent fiind, reuşeşte să depisteze, prin radiestezie, o serie de surse de apă**. În plus, **grație capacității sale de a hipnotiza, realizase performanța de a obține informații de la câțiva suspecți reținuți**, cărora le indusese o stare hipnotică sub care aceştia au fost interogați. Către sfârşitul anului **1917, Hanussen dezertează din armată şi ajunge în Germania**, unde este implicat într-un incident în care o bancă berlineză fusese delapidată. Conform unor relatări, el aude de la un prieten despre întreaga afacere, în care marea sumă de bani subtilizată fusese ascunsă. Îşi oferă serviciile pentru a depista ascunzătoarea, pe baza abilităților sale psihice. Acțiunea îi reuşeşte şi este recompensat cu 4.000 de coroane, plus o scrisoare de mulțumire. Este, de asemenea, implicat într-o afacere oarecum similară în Cehoslovacia, reuşind să fie achitat într-un proces în care **îşi demonstrează abilitățile psihice în fața instanței**, citind textul unor înscrisuri făcute pe loc pe un bilețel de către judecător, fără a vedea textul scris.

Aşa se face că Hanussen ajunge, la un moment dat, în preajma lui Hitler, relația lor debutând prin **lecțiile de oratorie** pe care viitorul cancelar începe să le ia de la proaspătul său prieten.

De fapt, sămânța aruncată de Hanussen căzuse pe un teren fertilizat cu grijă. **Încă din 1920, Hitler făcuse cunoştință cu Dietrich Eckardt, membru al societății cu caracter ezoteric *“Thule”* şi cu arhitectul Alfred Rosenberg**. Ambii îi fac viitorului Führer o pregătire spirituală în două domenii: **doctrina secretă a societății *“Thule”* şi doctrina privind propaganda**. Să menționăm că, trei ani mai târziu, **Dietrich Eckardt murea la München, rugându-se în fața unui meteorit negru ce ar fi provenit din Kaaba** – centrul mondial al islamismului. El **lasă această piatră moştenire lui Hermann Oberth, celebrul profesor sighişorean** care avea să devină **unul dintre fondatorii cosmonauticii,** prin implicarea sa teoretică şi practică în realizarea primelor rachete germane V_1 şi V_2. După cum se ştie, aceste aparate au stat la baza construcției rachetelor americane de ***tip Saturn***, cu care au fost trimise echipajele pe Lună. Iar realizatorul lor, **inginerul von Braun, a fost elevul şi discipolul lui Hermann Oberth**. Deşi Eckardt murise, societatea *“Thule”* avea să supraviețuiască, iar doctrina acesteia, infiltrată în sufletul lui Hitler, avea să ducă la schimbările pe care istoria le-a înregistrat.

În acest context, notorietatea lui **Hanussen** căpătase o aură internațională, după **incidentul incendierii Reichstagului, pe care el îl prezisese**. Este şi momentul parese, când încep primele sale relații cu I.S., prin intermediul unui alt “mentalist”, **Joseph Dunninger***, cu care întreținea o strânsă prietenie. Ascensiunea sa în rândurile cercurilor

---

* **N. edit.**: De origine iudaică

naziste este în creştere, el ducând o viaţă opulentă în *"Palatul ocultismului"* din Berlin, beneficiind în plus şi de un yacht pe care dă recepţii terminate cu orgii sexuale în care sunt antrenate vârfurile partidului. Este **considerat un Rasputin al Reichului.**

Se pare însă că întreaga sa viaţă particulară face ca asupra lui să se abată atenţia serviciului secret ce dubla activitatea trupelor SA, stârnită nu numai de invidia personajelor care se învârteau în jurul Führer-ului şi care se vedeau concurate de prezenţa lui Hanussen. **La originea să evreiască adăugându-se suspiciunea că ar avea legături cu I.S., Hanussen este arestat, pe 24 martie 1933, de către o grupă S.A.**, în momentul când ieşea de la un spectacol pe care îl prezentase la teatrul berlinez *"Scala"*. **Cadavrul său va fi găsit la vreo 80 km de Berlin**, peste două săptămâni, aruncat pe un câmp aflat în descompunere şi sfâşiat de câini.

Lobsang Rampa – tibetanul... din Dublin

Este deosebit de interesant de reţinut că întortocheatele căi pe care a umblat Hanussen se intersectează cu cele pe care a trecut şi un alt nu mai puţin cunoscut şi controversat personaj al ezoterismului, aflat şi el în solda serviciilor secrete. În anul **1936,** vedea lumina tiparului cartea ce avea să-l propulseze în atenţia opiniei publice pe cel care se ascundea în spatele pseudonimului de **Lobsang Rampa** şi care îşi intitulase lucrarea *"Al treilea ochi"*. Să reţinem că, de la început, afirmaţiile sale conform cărora pretindea a fi un lama tibetan, nu numai că au stârnit interesul cititorilor pentru lucrare, dar au dezgropat chiar curiozitatea unor investigatori pentru a cunoaşte viaţa unui scriitor atât de original în cele pe care le descrie cu o doctă cunoaştere a problematicii. De fapt, lucrul care a intrigat cel mai mult a fost acela că, în lucrarea sa, sunt prezentate, într-un amalgam riguros dozat, teze care amestecă descoperiri reale, idei şi speculaţii transmise de-a lungul generaţiilor tibetane, cu – fapt ce i-a spus pe gânduri pe investigatori – tezele horbingeriene ale mentorului "ştiinţific" al lui Hitler, profesorul Hans Horbinger. Investigaţiile făcute de cei interesaţi pe lângă serviciile de informaţii engleze oficiale au rămas fără nici un rezultat, acestea intrând într-o muţenie care nu a făcut altceva decât să mărească şi mai mult suspiciunile ce planau asupra lui Lobsang Rampa. A fost însă lansată, pe căile obişnuite ale poluării cu zvonuri, ideea că Rampa ar fi fost un german din misiunile tibetane care ar fi trăit în Tibet între 1928 şi zilele finale ale regimului hitlerist. Aceste zvonuri veneau în evidentă contradicţie cu pretenţiile autorului, după care ar fi fost un autentic iniţiat lama, fiu al unui domnitor din guvernul de la Lhasa.

Anumite coincidenţe ale traseului vieţii urmate de Lobsang Rampa l-au făcut însă pe acesta să recunoască, până la urmă, faptul că era **englez originar din Dublin**, care însă, "într-o viaţă anterioară", fusese un adevărat lama ce s-a reîncarnat în actualul său trup ce poartă numele lui de naştere **Cyrill Henry Hoskin**. O variantă ca atâtea altele ce sunt lăsate în circulaţie publică pentru a împletici căile celor care le-ar căuta...

În fapt, suspiciunile privindu-l pe Rampa s-au amplificat, plecând de la **existența unei hărți** care a fost **găsită într-o peşteră din Bohistan, la poalele Himalayei**. Respectiva hartă se prezenta într-o formă complet diferită de ceea ce putem vedea astăzi pe bolta cerească. După calculele astronomilor, **ea ar fi reprezentat cerul** aşa cum apărea el **cu circa 13.000 ani în urmă**. Harta fusese **publicată, prin anii '20**, de către prestigioasa revistă *"National Geographical Magazine"*. **La ea se referea însă şi Lobsang Rampa**, care, **ca un locuitor al Tibetului** la acea dată, nu era şi abonat al periodicului cu pricina, deşi o aducea în discuție.

Există, de altfel, indicii după care **întreaga afacere a teoriilor esoterismului, în care se scăldau cercurile înaltei societăți naziste, erau "pompate" din Anglia**, mai ales în beneficiul cercurilor de "inițiați" din preajma lui Hitler, **alimentându-se cât se putea de mult filozofia lui Horbinger**. Acesta ajunsese, în ultimele faze ale dezvoltărilor sale filozofice, prin cosmogonia pe care o impunea, să-l proiecteze pe Hitler în prim-planul unei **societăți de mesianici**, ce-l aveau în frunte chiar pe Führer. Aşa cum a recunoscut un autor, **planurile politice ale lui Hitler nu pot fi înțelese decât dacă i se cunosc gândurile ascunse şi convingerea că omul este într-o legătură magică cu Universul**. Această părere, aparținând lui Rauschning, avea să fie clar definită chiar de Hitler, care sublinia că există o ştiință secretă, o magie, la baza tuturor lucrurilor: *"Există o ştiință nordică şi național-socialistă care se opune ştiinței iudeo-liberală...Evenimentele de pe lumea aceasta au loc în simpatie cu lucrurile celeste"*. Această tendință filozofico-ideologică a lui Hitler, în care pragmatismul politic era dominat de ezoterismul "ştiințific" şi pe care I.S. a căutat, pe toate căile, să o alimenteze, a stat de fapt la baza acelei strategii pe termen lung a războiului invizibil pe care acesta l-a şi câştigat.

Aberația Pământului concav

Cele două mari victorii obținute în această luptă au fost **plecarea marilor fizicieni germani de origine neariană care au creat bomba atomică**, deşi acest succes a fost realizat către finele războiului şi **inducerea, în mintea "marelui strateg", a ideii că, în cadrul blitzkriegului, factorul climă nu va avea nici un rol de jucat**, conform teoriilor adoptate de "ştiința nordică şi național-socialistă", după care *"puterile frigului, care sunt puteri ale singurătății şi declinului, vor fi zdrobite de puterile focului"*, conform prezicerilor horbingeriene. **Aceste aberații** cu pretenții ştiințifice au avut un **impact extrem de negativ**, nu numai asupra desfăşurării operațiunilor militare pe frontul din răsărit, ci şi asupra cercetărilor celor mai secrete privind rachetele V_2. Astfel, **generalul Walter Dornberger, care conducea experimentele cu rachetele teleghidate de la centrul din Peenemünde**, a fost **obligat să întrerupă**, la un moment dat, **experimentele, pentru ca raportul său asupra lucrărilor efectuate să poată fi examinat de "magii" cosmogoniei horbingeriene**. Avizul urma să fie dat ca urmare a visului pe care Hitler îl avusese în legătură cu rachetele. Mai mult chiar, în plină campanie militară,

în aprilie 1942, este organizată, cu asentimentul direct al lui Hitler, Göring şi Himmler, o "experienţă", cu participarea celor mai buni specialişti în radiolocaţie, care să confirme sau să infirme una dintre teoriile care le măcina minţile şi pe care o adoptaseră. Aceasta susţinea, nici mai mult nici mai puţin, că **Pământul este concav.** Conform acestei teorii, chiar Marele Stat Major al lui *Kriegsmarine* considera că rezultatul experienţei era capital pentru reuşita ofensivei programate a se desfăşura. Sub conducerea doctorului Heinz Fisher, o echipă dotată cu ultimele realizări în materie de radar ajunge în insula baltică Rügen şi îşi direcţionează antenele la 45°, aşteptând zile întregi să se confirme ipoteza Fürerului că Pământul nu este convex, ci concav, iar **locuitorii Terrei trăiesc, de fapt, nu pe suprafaţa lui, ci în interiorul său...**

Iată ce scrie, privitor la acest episod, profesorul Gerard Kiper, de la observatorul astronomic de pe muntele Palomar: *"Medii importante din marina germană şi din aviaţie, credeau în teoria Pământului concav. Socoteau, mai ales, că ar fi utilă pentru reperarea flotei engleze, căci curbura concavă a Pământului ar permite observaţii la foarte mare distanţă prin intermediul razelor infraroşii, mai puţin curbate ca razele vizibile".*

De fapt, **teoria Pământului concav fusese adusă în Germania de către Bender, un aviator prizonier în Franţa în timpul primu-lui război mondial**. Acesta înfiinţează mişcarea *"Hohl Welt Lehre"*, ce susţinea ideile americanului **Marshall B. Gardner**, după care **Soarele s-ar găsi în centrul Pământului** iar razele sale ar exercita o presiune care ne menţine pe scoarţa concavă a Terrei. Şi, deşi rezultatele experienţelor de pe insula Rügen au infirmat teoria lui Bender, concepţiile ezoterice ale lui Hitler şi ale celor din jurul său, conducători ai Reichului, nu s-au modificat în privinţa celorlalte aspecte. În acest sens, operaţiunea HOROSCOPE se derula în continuare, I.S. căutând pe toate căile să insufle şi să menţină ideile şi concepţiile *"gândirii magice"*.

Dezastrul ocult al campaniei din Rusia

Această nebunie, justificată ştiinţific tocmai prin teoriile *"gândirii magice"*, **avea să genereze** şi marele succes al acţiunii HOROSCOPE, materializat prin **dezastrul campaniei din Rusia**, din iarna anului 1942. A fost, de fapt, o victorie a I.S., care considera că orice victorie pe frontul din răsărit însemna o scădere a presiunii pe cel apusean. Iată cum descrie Jacques Bergier acest episod:

*"Alt arhetip este asimilarea focului cu energia spirituală. Cine este purtător ale acestei energii este purtător al focului. Oricât de straniu ar părea, **Hitler era convins că, acolo unde va înainta el, frigul va da înapoi**. Această convingere mistică explică, în parte, felul în care a condus campania din Rusia.*

***Horbingerienii**, care se declarau în stare să prevadă vremea pe toată planeta, cu luni şi chiar ani înainte, **anunţaseră o iarnă relativ blândă**. Dar mai era ceva: împreună cu discipolii gheţurilor veşnice, Hitler era convins că făcuse o alianţă cu frigul şi că zăpezile din câmpiile ruseşti*

nu-i vor putea întârzia mersul. Sub conducerea lui, omenirea avea să intre în noul ciclu al focului. Intra deja. Iarna va ceda dinaintea legiunilor sale purtătoare de flăcări.

Cu toate că Führerul acorda o atenție deosebită echipării materiale a trupelor, soldaților din campania din Rusia nu le dăduse decât un supliment de haine derizoriu: câte un fular şi o pereche de mânuşi".

Este, de fapt, şi factorul esențial care a determinat înclinarea balanței în favoarea Aliaților, schimbare la care a contribuit pe larg strategia pe termen lung a acțiunii HOROSCOPE. Iar mai departe Bergier consemnează:

*"Şi, în **decembrie 1941**, termometrul coborî brusc la **minus 40°**. Previziunile erau false, profețiile nu se realizau, elementele se revoltau, stelele, în cursa lor, încetau brusc să mai lucreze pentru omul cel drept. Gheața triumfa asupra focului. Armele automate s-au oprit, uleiul înghețându-le în rezervoare, benzina sintetică se separa, sub acțiunea frigului, în două elemente inutilizabile. În spatele frontului, locomotivele înghețau. Sub mantele şi în cizmele de uniformă, oamenii mureau. Cea mai uşoară rană îi condamna. Mii de soldați, ghemuindu-se ca să-şi facă nevoile, se prăbuşeau cu anusul înghețat. Hitler a refuzat să creadă în acest prim dezacord dintre mistic şi real. Generalul **Guderian**, riscând destituirea şi poate execuția, luă avionul spre Germania ca să-l pună pe Führer la curent cu situația şi să-i ceară să dea ordinul de retragere. **«Frigul, spuse Hitler, e treaba mea. Voi atacați».** Aşa s-a făcut că **tot corpul de luptă blindat ce învinsese Polonia în 18 zile şi Franța într-o lună,** armatele lui Guderian, Reinhardt şi Höpnner, formidabila legiune de cuceritori pe care Hitler îi numea **Nemuritorii,** sece-rată de vânt, arsă de gheață, **dispărea în deşertul frigului**, ca mistica să fie mai adevărată decât pământul... Şi, în ciuda avertismentelor meteorologilor clasici, care anunțau o iarnă şi mai groaznică decât cea dinainte, în ciuda miilor de semne amenințătoare, trupele urcară spre nord şi Stalingrad, ca să taie Rusia în două".*

Şi, **echipamentul de campanie nu au fost pregătit nici anul următor, pentru a face față frigului.** Este marele succes pe care l-a repurtat PLANUL HOROSCOPE, care, inoculându-i lui Hitler până la saturație magia, a reuşite să contribuie esențial la dărâmarea acestui monument al gândirii demențiale.

6. "OMUL DE TIP NOU" – UN ANIMAL FĂRĂ RAȚIUNE

Sinuciderea – un reflex condiționat ?

Unul dintre cele mai puternice instincte pe care îl are omul este, desigur, instinctul de conservare. Acesta îi dictează individului conduita de adoptat, mai ales în stările și episoadele-limită, când viața sa este pusă în primejdie. **Acesta îi impune atitudinea de luptă pentru menținerea vieții** în cele mai dramatice situații și, de regulă, **recurgerea la suicid** se produce atunci când depresiile nervoase angajează întreaga ființă. Mai ales atunci **când, aparent, nu există nici o ieșire în afara sinuciderii**. Statisticile tanatologice arată că astfel de manifestări sunt, totuși, atribuite unor trăsături psihice care, la anumite națiuni, constituie o dominantă greu explicabilă. Astfel, se pare că **maghiarii dețin recordul în materie**, ocupând locul întâi în acest sumbru clasament **de o bună bucată de vreme.**

Pe de altă parte, **suicidul ritual** ocupă un loc aparte în psihologia altor popoare, cum ar fi, de exemplu, cel al japonezilor, existent încă din epoca vechilor **samurai**. Acestora le era insuflată ideea că actul acesta este **considerat o faptă de onoare**, ce se realizează în condiții și după un ritual minuțios descrise în codul onoarei samurailor. Intrat în psihologia maselor, un astfel de gest, ridicat la rangul de supremă obligație morală, a putut da naștere, în cursul celui de-al doilea război mondial, acelui grup de militari – riguros aleși și educați – ce avea să fie cunoscuți drept **kamikadze.**

Se dovedește astfel că, printr-o metodologie abil exploatată și adecvat condusă, **se pot obține manipulări ale personalității unui individ**, mai mult chiar, manipulări ale **unor colectivități de oameni** care pot atinge uneori întregi **națiuni.**

Sugestologia și "omul de tip nou"

În fapt, procedeele sugestologiei își bazează existența pe o realitate obiectivă a organismului uman, aceea a existenței proprietății psihicului de a accepta sugestia și de a reacționa la impactul cu aceasta. Deși există o mare varietate și variabilitate a dimensiunilor sugestibilității, reactivitatea organismului se exprimă printr-o paletă foarte largă de răspunsuri, care pot merge de la o reacție a sistemului vegetativ și până la cele psihomotorii și comportamentale. De la îmbunătățiri ale funcțiilor psihice și senzoriale și până la producerea unor disfuncții ale proceselor memoriei. Să menționăm faptul, poate cel mai relevant, că **aplicativitățile sugestiologiei** au fost și sunt, în continuare, **folosite în direcția "educării" maselor, în special de către regimurile totalitare.** Un rol aparte îl are sugestia în dezvoltarea tehnicilor de "prelucrare" a psihicului adepților diferitelor **secte.**

Aceste metodologii au fost studiate, cu precădere în contextul psihologiei maselor, **de către compartimentele speciale ale servi-**

ciilor de spionaj ale regimurilor comuniste, în care poliția politică a jucat rolul de pion principal al dispozitivului său de siguranță. Au fost dezvoltate **tehnici bine puse la punct pentru crearea *"omului de tip nou"***. Astfel, încă de la începuturile preluării puterii bolşevice în fosta URSS, poliția politică a fost una dintre primele structuri statale nou înființate. Certificatul său de naştere îi consemnează apariția pe lume la **20 decembrie 1917**, primind ca nume de botez **CEKA** (*Ceresvâciainaia Komisia Abaronâ* – Comisia Extraordinară de Apărare). Dacă părintele acestui angrenaj al terorii nu a fost altul decât Lenin, cel căruia i-ar reveni meritul de a-i fi primul şef şi principal organizator a fost **Felix Eduardovici Dzerjinski***, care a condus cu mână de fier destinele structurilor de represiune concentrate în **CEKA,** între anii **1917-1926.**

Metoda lozincilor

Foarte curând după înființarea sa, CEKA a ajuns să fie **una dintre cele mai înspăimântătoare structuri ale noului stat, prin instalarea, în întreaga țară, a *"terorii roşii"***, ca formă superioară a existenței dictaturii proletariatului. Tot în această perioadă **s-au pus bazele celui mai teribil sistem de încarcerare şi lichidare** a tuturor acelora care erau considerați duşmani ai regimului, cunoscutul sistem de lagăre de muncă denumit *GULAG*, în care şi-au pierdut viața zecile de milioane de victime ale bolşevismului din URSS. Şi dacă brutalitatea şi lichidarea oricărei persoane pentru cea mai mică suspiciune sau în urma unui simplu denunț erau metodele curente cu care **CEKA** îşi făcea simțită prezența, nu este surprinzător nici faptul că aceasta **a apelat şi la metode ştiințifice de influențare a persoanei şi mai ales a maselor.** În această direcție, un factor important l-a constituit contribuția unuia din marii neurofiziologi pe care Rusia îi avea la acea vreme, **profesorul Vladimir Mihailovici Behterev (1857-1926)**, care preda la Universitatea din Petersburg. Renumit pentru cercetările sale în materie de reflexe normale şi patologice, hipnoză şi hipnoterapie, el este acela care **a inventat metoda afişării lozincilor scrise**, peste tot şi în toate locurile unde imaginația te poate duce. Metodă de care s-au folosit toate regimurile comuniste pentru "mobilizarea" maselor şi implantarea ideilor pe care aceste lozinci le vehiculau.

Reflexul... comunist al lui Pavlov

Procedura s-a bazat pe cercetările efectuate de Behterev în materie de inducere şi stabilizare a unor reflexe de natură psihică. Şi pe care, ulterior, continuatorul său, **Ivan Petrovici Pavlov (1849-1936), avea să le dezvolte sub forma teoriei reflexelor condiționate.** Este interesant de remarcat că, între lozincile care împânziseră URSS-ul inițial, tocmai ideea de *"mobilizare a maselor în lupta de clasă"* a căpătat, prin asociere cu atrocitățile săvârşite de CEKA, o valoare de implementare a unui complex de reacții psihice, pe care nici autorul ei, nici

---

* **N. edit.**: Evreu polonez.

beneficiarul său direct, nu le bănuiseră. Şi al cărui mecanism neurofiziologic avea să fie descifrat de către Pavlov, care, de altfel pentru lucrările sale în acest domeniu, avea să primească, în anul **1904, Premiul Nobel pentru fiziologie şi medicină**. Este, de altfel, foarte probabil că atitudinea refractară a lui Pavlov faţă de regimul sovietic şi personal faţă de Stalin să fi fost motivată tocmai de modul în care puterea politică a statului comunist înţelegea să se folosească de cercetările sale. Oricum, contribuţia iniţializată de Behterev şi concretizată în lucrarea sa fundamentală *"Principiile generale ale refloxologiei umane"* a fost amplu exploatată de noua putere sovietică şi generalizată până în zilele noastre, ea fiind **exportată**, sub o formă sau alta, **peste tot unde regimul comunist s-a infiltrat**. Mai mult chiar, ea a fost **însuşită de regimurile dictatoriale de alte facturi ideologice**, care şi-au adaptat-o foarte repede propriilor condiţii. Dintre acestea, **metoda lozincilor scrise** – ulterior şi a celor scandate, prea bine cunoscute nouă din timpul "epocii de aur" – a fost **adoptată şi de regimul hitlerist**. Să ne amintim astfel că intrarea în lagărul morţii de la Auschwitz era străjuită de celebra lozincă *"Arbeit macht frei"* – munca te face liber !

KGB şi laboratoarele de parapsihologie

Să notăm, pe de altă parte, că **interesul pentru procedeele parapsihologice cu potenţială utilizare militară a fost major pentru KGB**, acesta supervizând toate programele directe sau tangente acestei activităţi. Mai mult chiar, pe lângă investigaţiile efectuate **în laboratoarele sale secrete**, în care lucrau cercetători supuşi unui regim de detenţie, **personalităţi recunoscute ale domeniului au fost stimulate pentru a-şi continua cercetările într-un cadru oficial**. Aşa este cazul profesorul **L.L. Vasiliev**, ale cărui lucrări au fost chiar traduse în străinătate. Sau lucrările lui **B.B. Kajinski**, care îşi începuse cercetările încă **din 1919**, după un incident în care moartea unui bun prieten al său a fost însoţită de bizare zgomote apărute la geamul locuinţei lui Kajinski, fără ca cineva aparent să le fi produs, zgomote care l-au trezit brusc din somn. Acest fenomen, descris în literatura de specialitate, a putut fi, de altfel, constatat şi de alte persoane, inclusiv autorul acestor rânduri. El se înscrie în categoria mai largă a aşa-numitelor **"raps"-uri** sau, în traducere liberă, **zgomote de origine "paranormală"**.

Este, de altfel, interesant de remarcat că, printr-o extensie a aceleaşi metodologii de factură sugestologică, a fost adaptată, de către managementul comercial, binecunoscuta formulă *"reclama e sufletul comerţului"*. Rafinarea tehnicilor sugestologice a făcut să se deschidă drumul utilizării lor **şi în propaganda politică**. Studiile cele mai aprofundate asupra acestor thenici au fost continuate, însă, **în laboratoarele de psihologie militară**, de care beneficiază direct şi serviciile secrete.

De altfel, interesul pentru procedeele sugestologiei, mai ales a celor aplicate în stare de hipnoză ce avuseseră loc în Rusia nu numai în trecutul istoric apropiat, crescuse legat de cercetările ştiinţifice în Institutul de neurologie *"Behterev"* şi *"Societatea de neurologie, reflexologie, hipnotism şi biofizică"*. Ele organizaseră, în **1924**, chiar un **al doilea congres pe această temă, cu participare internaţională.** Sub patronajul

ocult al Serviciului secret, luase ființă, încă din **1922,** sub conducerea unuia dintre celebrii "comisari ai poporului", **Lunacearski**, o *"Comisie pentru studiul sugestiei mentale"*. Importanța acordată activității acestei comisii, de către cercurile manipulatorilor din umbră, reiese nu numai din personalitatea care a fost instalată în fruntea ei, ci şi din aceea că, din câte se cunosc, până azi, **această comisie nu a fost încă desființată oficial.**

Cazul Rahmaninov

Printre succesele practice ale metodei hipnologice, care au făcut să-i crească creditul, se numără **cazul compozitorului Serghei Rahmaninov** (născut în aprilie 1873, la Onega-Novgorod şi decedat în martie 1943, la Beverly Hills – California). Astfel, unul din episoadele care i-au marcat viața celebrului compozitor, a fost un penibil incident petrecut după concertul în care s-a prezentat, în primă audiție, *Simfonia nr. 1*. În locul aplauzelor la care se aştepta, sala a reacționat prin huiduieli. Această neaşteptată reacție a auditoriului i-a provocat marelui compozitor o depresiune nervoasă, care s-a întins pe perioada a peste doi ani de zile, timp în care nu a mai compus nimic. Toate remediile încercate pentru a fi scos din criza pe care o traversa au fost fără nici un rezultat. Astfel că s-a recurs la unul din celebrii specialişti psihiatri ai vremii, ce practica tratamentul prin hipnoză, **doctorul Nikolai Dhal**. În urma şedințelor de hipnoză la care a fost supus, Rahmaninov îşi revine din starea depresivă şi compune cel de al doilea concert al său pentru pian în do minor. Cântat în primă audiție la Moscova, în anul **1901,** acest concert a fost dedicat lui Nikolai Dhal, doctorul ce-i salvase sănătatea psihică.

Dormiți şi... învățați !

Să menționăm că, dintre diversele variante ale tehnicilor de sugestie şi hipnoză cu aplicativități practice, încă din perioada celui de-al doilea război mondial, armata americană a recurs la **inducerea sugestiei în timpul somnului**. Tehnica a fost utilizată **pentru învățarea rapidă a limbilor străine,** plecându-se de la constatarea că, în starea de somn, există un număr de celule nervoase corticale în stare de veghe. Acestea recepteză semnalele sonore emise sub forma unui text sonor înregistrat pe un suport adecvat. Textul este citit înaintea culcării, încercându-se a fi cât mai bine memorat. El este repetat după ce subiectul a adormit, în faza somnului zis paradoxal. Textul este, de asemenea, emis din nou înainte ca subiectul să se trezească.

Experiența acumulată indică faptul că, prin această metodă, este posibilă **stocarea în memorie a unor noi cuvinte dintr-o limbă străină,** în procesul de învățare, **de cca. 10 ori mai mare** decât prin metodele pedagogice obişnuite. De fapt, în Bulgaria, sub conducerea academicianului **Gheorghi Lozanov,** prin dezvoltarea disciplinei pe care acesta a denumit-o sugestopedie, a fost înființat ***"Institutul de Sugestopedie"***. Profilul acestuia a fost însă mult diversificat, cercetările efectuate aici fiind trecute, la un moment dat, sub incidența secretului militar. Această "diversificare" s-a produs plecând de la investigațiile ştiințifice făcute asupra celebrei Vanga

Dimitrova. Cercetările lui Gheorghi Lozanov au vizat, însă, o arie mult mai lungă de preocupări decât sugestopedia, **extinzându-se** la investigarea metodelor bioterapeutice, a celor hipnologice, a sensibilității dermato-optice. Metodele sugestopedice ale lui Lozanov au fost, de altfel, **preluate şi de** către centrele de profil similar din **Statele Unite, Canada şi Ungaria**. Conceptualizarea sugestopediei a fost semnalizată de către **Charles Tart** (1975) în **zece "subsisteme" ale conştiinței**:

- exterocepția
- interocepția
- procese input-căi de admisie în afara percepției
- emoții
- procese inconştiente
- memorie
- sensul spațio-temporalității
- sensul identității
- perspectiva evaluării deciziilor
- răspunsuri şi procese organice

7. PROCESUL PARAPSIHOLOGIEI

Dictatură perfectă, cu "oameni noi"

Una dintre cele mai grele moşteniri pe care regimul de dictatură comunistă a lăsat-o este, desigur, cea spirituală. Insidiozitatea cu care ea se perpetuează şi repercutează îşi pune amprenta sa nefastă în toate domeniile vieţii noastre. Implementarea în subconştientul unei întregi naţiuni a unui mod cu totul aparte de a gândi şi acţiona, în fond *"contra naturae"*, a presupus practicarea unei politici "multilateral dezvoltate" care, cuprinzând întreaga sferă de gândire şi acţiune psihică a individului, să ducă la structurarea unui ***"om de tip nou"***, **docil, capabil de a fi manipulat de puterea politică în toate planurile vieţii politice, sociale şi private. Această presiune psihică şi urmările sale constituie una dintre cele mai mari realizări ale dictaturii din ţara noastră, dacă nu chiar cea mai mare**, iar redutabilele sale urme şi urmări nu vor putea fi şterse încă mulţi ani de acum înainte.

În fapt, întreaga această manipulare s-a făcut pe baza unei cunoaşteri şi aprofundări majore a psihologiei individului şi mai ales a maselor, prin mijloace şi cu un aparat atât de bine pus la punct, încât unul dintre marii noştri istorici contemporani, profesorul Dinu C. Giurăscu, a putut pe drept cuvânt afirma că ***"...este o dictatură fără precedent istoric şi fără fisură, care atinge perfecţiunea".***

Tot acest angrenaj de sorginte malefică, ce trebuia să te facă să simţi şi să practici cultul regimului şi al dictatorului, şi-a întins tentaculele **şi în viaţa ştiinţifică**, sub forma binecunoscutelor maniere şi fapte importate de pe tărâmuri asiatice. Făcând parte dintr-o strategie politică bine conturată şi experimentată cu succes, preluată prin transfer ideologic "revoluţionar" şi pragmatic, acest gen de apucături au fost aplicate mai ales în domeniul parapsihologiei. Aici, implicaţiile nu au devenit numai de natură formală, ci au impus **"tabu"-uri** a căror încălcare se pedepsea automat extrem de grav, cu privaţiune de libertate.

Faptul în sine nu trebuie să ne mire, pentru că, deşi oficial se afişau o concepţie şi o ideologie materialiste – pretinse printre altele şi ştiinţifice –, **firea omenească a conducătorilor era bântuită de angoasa posibilităţii de a fi detronaţi**. Această frică organică, ce face parte integrantă din anatomia societăţilor de tip dictatorial şi în special şi fără excepţie din cea a dictatorilor, i-a făcut şi pe dictatorii noştri, indigeni sau importaţi, să fie **speriaţi de posibilităţile potenţiale ale obţinerii de informaţii "secrete" asupra lor, prin mijloace neconvenţionale**. Deşi în particular se preocupau de depistarea şi utilizarea unor subiecţi având capacităţi clarvizionare şi premonitorii, interdicţiile pe care le impuneau vieţii publice era dublate de un **grav arsenal punitiv.**

"Omul de tip nou" – transmis... genetic

Fundamentul şi motivaţiile psihologice ale acestei stări de fapt au o solidă bază în trăsăturile specifice ale firii omeneşti, prin aceea că, **odată cu creşterea numărului generaţiilor supuse aceloraşi pre-**

siuni ale habitatului psihologic, circumscris în acest plan de reguli punitive extreme, se realizează nu numai stabilizarea unor reflexe condiţionate, dar se tinde către transformarea acestora în reflexe, potenţial genetic transmisibile.

Afirmaţia de mai sus nu este gratuită şi nici exagerată. Un prim exemplu de natură istorică. Atunci când Dumnezeu a scos **poporul evreu** din robia egipteană, acesta a fost **pus să rătăcească timp de 40 ani prin pustiul Sinai, pentru ca nici unul dintre adulţii care s-au născut în robie să nu ajungă în Pământul Făgăduinţei. Nici chiar conducătorul lor şi alesul Domnului, Moise**. Substratul acestui fapt istoric, în afara implicaţiilor ascunse nouă, îl constituie desigur trăsătura firii omeneşti de a-şi purta bunele sau relele sale apucături, aşa cum firea sa anatomică îşi poartă umbra.

Al doilea exemplu, contemporan nouă. Există în **China** o regiune unde conversaţiile locuitorilor ei nu se poartă pe un ton normal, ci **ţipând**. Se dovedeşte că această manieră de discuţie îşi are originea în străvechime, când acea regiune s-a aflat sub dominaţia unei dinastii care îşi masacra supuşii la cea mai mică bănuială de complot. Pentru a nu fi consideraţi a fi angrenaţi în discuţii complotiste şi a nu fi reclamaţi de agenţii puterii care nu puteau auzi dialogul (procedeul farfuriilor sau scrumierelor cu microfon miniaturizat încă nu apăruse), oamenii conversau ţipând. Obiceiul s-a păstrat şi perpetuat până azi. Cine îşi propune o analiză mai profundă a fenomenului va găsi o bogată documentaţie privitoare la practicile contemporane, în scrierile lui Pasternak şi Soljeniţin.

La noi, în planul cercetării ştiinţifice, presiunea dictaturii a fost deosebit de insidioasă şi cu urmări nefaste. Mai ales în domeniul ştiinţelor umaniste şi biologice, unde a culminat cu marea înscenare cunoscută ca ***"afacerea meditaţiei transcendentale"***, care avea, printre altele, şi **rolul de a abate atenţia opiniei publice** de la avatarurile im-puse, cât **şi de a "dresa" corpul oamenilor de ştiinţă** prin procedurile revoluţiilor culturale asiatice.

Duplicitatea unor asemenea practici poate fi însă şi istoric exemplificată, atunci când se analizează psihologia dictatorilor şi trăsăturile lor comune. Să amintim aici trei asemenea cazuri: cel al regelui **Saul**, implicat în episodul vrăjitoarei din Endor, consemnat de Vechiul Testament, cel al lui **Hitler, manevrat în acest plan de către serviciile occidentale de spionaj** şi cazul lui **Stalin, beneficiarul serviciilor unui clarvoiant de origine ucraineană.**

Puşcărie pentru... parapsihologie

Pe de altă parte, ca o trăsătură specifică a noastră, trebuie remarcat că politica pedepselor privative de libertate, ce se aplica celor care încălcau tabu-ul practicării investigaţiilor spiritualiste, a apărut chiar din zorii instalării *"celei mai drepte orânduiri sociale din lume"*. Vom exemplifica prin **cazul profesorului universitar Opran Matei**, azi pensionar, domiciliat în Ploieşti, al cărui dosar de judecată se află arhivat, sub nr. 1127/1995, la Direcţia Tribunalelor Militare-Bucureşti.

Pretextul arestării, anchetării sale de către organele de represiune, trimiterii în aşa-zisa judecată, condamnării şi executării unei pedepse privative de libertate pe timp de **3 ani**, toate produse şi trăite într-

un stat care clama omul drept *"cel mai preţios capital"*, l-a constituit **preocupările "inculpatului" manifestate în domeniul investigaţiei ştiinţifice a fenomenelor parapsihologice.** Această cutezanţă a trebuit să fie plătită de un om de ştiinţă care încerca descifrarea unei din cele mai ascunse taine ale vieţii noastre, cu trei ani petrecuţi**, între 1951 şi 1953**, în puşcăriile unui stat care, ce-i adevărat, încă nu atinsese pretenţia de a fi un stat de drept, dar nici perfecţiunile de mai târziu ale culmilor *"visului de aur al omenirii"*, ci era de abia la începuturile escaladei acestei epoci onirice.

Convorbiri cu mari spirite româneşti

Consemnăm mai departe câteva din întrebările puse şi răspunsurile primite în timpul desfăşurării unora dintre **încercările de investigare spiritualistă ale profesorului Matei Opran**, aşa cum au fost ele inscrise în agenda sa de lucru. Confiscată de organele de anchetă, ea a servit drept probă acuzatoare în procesul ce i-a fost înscenat, aflându-se în prezent arhivată la dosarul cauzei.

– **Poni**, profesor: *"Nu fac politică. Se spun, totuşi, multe despre ea. Azi, politica nu poate fi înţeleasă decât urmărind faptele.* ***Discursurile ascund ideile şi obiectivele.*** *Astfel este imposibilă orientarea justă.* ***Cred în o mai bună organizare a lumii,*** *azi în fierbere. Limpezirea merge cu paşi mari şi* ***este condusă de o inteligenţă divină,*** *împotriva întunericului ce vă înconjoară. Norii grei se vor risipi în curând la suflul nou al vieţii ce se zbuciumă pentru izbânda binelui. Este mai aproape decât credeţi această izbăvire, ea a început virtualmente şi se îndreaptă cu paşi geometrici* ***spre realizarea unirii oamenilor într-o singură aspiraţie comună: libertatea, fraternitatea.*** *Amin".*

– **Vasile Conta**: *"Noi servim progresul, adică evoluţia, naşterea şi moartea cu precisul scop de perpetuare a vieţii pe Pământ şi în Univers".*

Întrebare: Dacă există viaţă pe alte planete?

Răspuns: *"Este viaţă şi pe celelalte corpuri cereşti, dar nu în sistemul solar".*

Întrebare: Dacă Universul este finit.

Răspuns: *"Pentru concepţia actuală a infinitului este finit. Într-o familie de infinite, universul este o entitate, deci finit, dacă prin Univers înţelegem pe acela pe care ne aflăm".*

– **Slavici**: *"Dorinţa de a culege informaţii este un spiriduş care macină sufletul. Vă voi comunica noutăţi. Nu credeţi tot ce se serveşte. Binele va triumfa în curând fără voia celor ce pun beţe-n roate bunei noastre înţelegeri".*

– **Nae Ionescu**: *"Nemţii au dat greş când toţi credeau că vor izbuti. Banditii de azi care încearcă să pună în valoare experienţa şi cultura lor cu metode de major-vagmistru vor păţi ca cel înfumurat şi nebun...se înalţă, sunt linguşiţi, temuţi şi* ***distruşi la momentul oportun.*** *Feriţi-vă, căpcăuni ai poporului meu,* ***a venit vremea să vă duceţi în fundul Siberiei*** *şi dracu' să vă pieptene. Amin".*

– *"Sunt Poponete Adamache din Sărărie. Un spirit nedisciplinat, spune domnul Ficşinescu".*

– **Theodor Ficşinescu:**

Întrebare: Dacă experienţele lui Croockes sunt adevărate?

Răspuns: *"**Ştiinţa cea adevărată, nu cea mai înaintată ne va duce la dezlegarea enigmei. Progresele ce se fac în dematerializarea fizică ne vor apropia de explicarea fantomelor**. Ele există sub o formă ce nu vă puteţi imagina, sunt materie de o fineţe greu de exprimat. Numai raţionamentul matematic nedescoperit încă va evidenţia iniţiaţilor".*

Întrebare: Prin ce se deosebesc spiritele între ele?

Răspuns: *"**Sunt spirite şi spirite, fiecare cu îndeletnicirea lui.** Spiritul nu este simplist, dar se poate asemăna cu un organism viu, cu dorinţi, obiceiuri. **Personalitatea din viaţă nu se distruge, se transformă.** Timpul este factorul de transformare".*

Întrebare: Dacă se păstrează amintirile anterioare?

Răspuns: *"Păstrează **o parte**, conştiinţa nu o poate identifica, visele uneori o evidenţiază".*

Victor Babeş – este rugat să spună: cu ce se ocupă dincolo? *"**Situaţia grea a neamului meu. Luptăm prin voi şi pentru voi.** Viitorul. **Un neam nu piere şi mai ales un neam de eroi.** Nu pot vorbi de alte preocupări când neamul şi ţara e în pericol. O descoperire mare în biologie s-a făcut de curând".*

– **G-ral Eremia Grigorescu**: *"Potenţialul militar de azi nu poate decide cursa înarmărilor. Trebuie să se stabilească o diferenţă de potenţial suficient de mare pentru a da siguranţa necesară uneia din părţi. **Cursa a început şi nu se va opri. Efectul va fi ciocnirea celor două forţe**".*

– **Vasile Conta**: *"Spiritele reîncarnate unele se degradează, altele evoluează. Revin pe pământ dar nu au acest sentiment".*

– **Ţiţeica**. Întrebare: Dacă trecerea dincolo este predestinată?

Răspuns: *"Se conduce după legi ce se bazează pe calcule matematice nedescoperite vouă. Este un fel de probabilitate statistică".*

Întrebare: Dacă existenţa este trasată mai dinainte?

Răspuns: *"Este supusă legilor de care am pomenit, cu accidente datorită unor forţe exterioare neprevăzute şi care intervin cu o probabilitate mică. Există şi nepotriviri pe care nici noi nu le-am desluşit, sunt datorită poate unor lipsuri în cunoştinţe fizico-spirituale".*

– **Gh. Longinescu**: *"Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă. Cerşim aurul ce ne-a...hoardele distrugerii totale şi... ce au vrut să întroneze într-o ţară a iubirii, expresia unui francez, obiceiuri păgâne şi mai mult decât machiavelice. Dar buturuga mică va da peste cap ursa mare căci în ţara asta totul îi urăşte de moarte".*

– **Aurel Vlaicu**: *"Muscalul e cu calu', motorul nu-i de nasul lui. Was ist das: vă uitaţi pe el şi vedeţi viitorul, vă uitaţi în sens contrar şi vedeţi trecutul...".*

– **Emil Fagure, ziarist**: *"A vorbi azi înseamnă a-i maimuţări pe viii zeificaţi şi pe morţii falsificaţi de interesele partidelor abstracte create de un geniu al răului organizat, cu scopul de a canaliza fără murmure energiile umane spre o himeră cu care moştenitorii nevolnici dar norocoşi ai acelui geniu strălucind de întunecimile infernului oprimării umane, dezgroapă cadravele gândirii umane...".*

8. SUPERSPION DIN... FRUSTRARE SEXUALĂ

Spioni de bună voie...

Nu totdeauna serviciile secrete îşi recrutează agenţii pe calea constrângerii sau a şantajului. **Nu puţine sunt şi cazurile când potenţialii spioni,** din diferite motive, **îşi oferă voluntar contribuţia**. Şi, de multe ori, aceştia constituie **piloni extrem de importanţi** în jocurile pe care agenturile frontului invizibil le duc în războiul ce nu încetează niciodată, chiar în epocile celei mai fericite păci. Aceste achiziţii sunt cu atât mai importante, cu cât protagoniştii sunt **implantaţi în locuri de muncă vitale pentru culegerea de informaţii**. Şi nu numai în cazul structurilor care se ocupă de culegerea de informaţii sau operaţiuni de contraspionaj, ci şi în cazul celor specifice culegerii de informaţii cu caracter de spionaj industrial sau ştiinţific, tot mai extinse în ultima perioadă de timp. Aşa cum a fost, de exemplu, celebrul caz al ***"proiectului Manhatan"***, de realizare a bombei atomice americane, **furat de către agenţii KGB**.

Se poate, astfel, constata **predilecţia KGB de a penetra serviciile secrete engleze şi americane de interceptare şi criptanaliză.** Raţiunile care au condus la realizarea acestui plan sunt extrem de simple. **Pe aceste canale circulă şi se scurg cvasitotalitatea informaţiilor colectate de întreaga reţea a serviciilor secrete**, astfel încât recoltarea lor în aceste **puncte nodale** este de departe cea mai convenabilă şi eficientă metodă.

Hipnotizat pentru a spiona

Iată de ce eforturile tuturor acestor servicii se îndreaptă spre depistarea şi racolarea unor astfel de elemente, a căror verificare, confruntare şi evaluare, înainte de a li se încredinţa misiuni, recurge la cele mai variate şi inedite metode. Dar din acest arsenal de metode şi tehnici **nu lipsesc nici metodele parapsihologice.**

După aprecierile extrem de relative, dar având o marjă de probabilitate ce trebuie extinsă şi nu restrânsă, publicaţia *"Hanauer Anzeiger"*, în numărul său din 5 septembrie **1981**, aprecia că, **din cei 30.000 (treizeci de mii) de agenţi operaţionali instruiţi de către serviciul secret de spionaj al Armatei Roşii, GRU, care activează în Occident, o bună parte au fost antrenaţi** – conform opiniei lui Robert Moss – **prin procedee ce formează preocuparea aşa-numitului *"hipnospionaj"***. Ca particularitate, se menţionează că activitatea acestor agenţi este direcţionată către obţinerea de informaţii privind mai ales **tehnologiile de vârf.**

Să ne reamintim că, într-una din afacerile acestui gen de activităţi, ce viza secretele de fabricaţie ale motorului criogenic al ultimei trepte a rachetei franceze *"Ariane"*, a fost amestecată, cu nu prea mulţi ani în urmă, **şi o româncă rezidentă în Franţa**, şi care se pare că activa în beneficiul acestei tentaculare instituţii de spionaj. De altfel, de la acest

ultim personaj, datorită unor implicații de gelozie, după câte se pare, s-au încurcat ițele întregii afaceri...

Un ratat a trădat...

După cum arată, pe de altă parte, unele informații, o întreagă serie de supoziții şi argumente pledează în favoarea tezei că unul dintre spionii sovietici cei mai eficienți depistați, **caporalul Geoffrey Arthur Prime**, pe care serviciile de contraspionaj englez au reuşit să-l descopere **de-abia în 1982**, după ce activase timp de **14 ani** în cadrul Comandamentului Guvernamental de Comunicații GCHQ (*Governement Communications Headquarters*) din **Cheltham - Anglia**, a fost **"pregătit" şi prin metode hipnologice** pe vremea când era simplu soldat în cadrul RAF, dislocat în Berlin-Gatow. Iată cum descrie acest episod **Oleg Gordievski**, cunoscutul defector din KGB:

*"La începutul lui **ianuarie 1968,** caporalul Geoffrey Arthur Prime revenea, după un concediu de Crăciun, la stația de criptanaliză a RAF de la Gatow-Berlinul de Vest. La trecerea prin postul sovietic de control din Berlin, acesta îi oferă, ofițerului rus de la punctul de control, o mică scrisorică prin care **solicita să fie contactat de către serviciul sovietic de informații.** Prime era **un ratat** atât din punct de vedere sexual, cât şi social, un leneş la şcoală, un delăsător la locul său de muncă din RAF. Incapabil de a avea relații sexuale normale, el se îndeletnicea, prin 1962, cu apeluri telefonice obscene. În 1969, după o primă căsătorie care a fost un eşec încă de la început, începe să acosteze fetițe mici. Din ce în ce mai mult, **acuză sistemul capitalist de eşecurile personale**... Mesajul lăsat de Prime la punctul de control berlinez a fost transmis ofițerilor din Direcția III, care înregistraseră anumite succese în recrutarea unor agenți mărunți din rândul forțelor armate occidentale staționate în RFG... În notița sa, Prime cerea să aibă o întâlnire cu un ofițer de informații într-un restaurant de pe Leibnitzstrasse. În schimb, el a găsit, într-un cilindru magnetic ataşat de portiera maşinii sale, un mesaj în care i se dădea întâlnire la stația de autobuze de pe Friedrichstrasse din Berlinul de Est. În decursul unei serii de întâlniri în doi, ofițeri de caz de la Direcția III, pe care i-a cunoscut sub numele de Igor şi Valea, Prime a fost chestionat cu insis-tență asupra propriei persoane şi asupra muncii pe care o desfăşura la Gatow. Cu toate că s-a declarat a fi mânat de motive ideologice, **el a primit la fiecare întâlnire sume de 30-40 lire sterline.** Contractul său cu RAF trebuia să ia sfârşit în august. De comun acord cu ofițerii săi de caz, Prime solicită şi obține o nouă slujbă la procesarea interceptărilor ruseşti la GCHQ. Înainte de a prelua noul serviciu, Prime **petrece o săptămână în clădirea KGB de la Karlshorst**, învățând să utilizeze o cameră Minox, pregătindu-se în radiocomunicații şi comunicații cifrate, precum şi în utilizarea cutiilor poştale speciale. În timpul nopții era încuiat în apartamentul pe care îl ocupa. Înainte de revenirea la Londra, el primeşte numele codificat de **Rowlands**, împreună cu o servietă con-ținând grile simple de decriptare, materiale pentru scrierea secretă şi suma de **400 lire.***

Primii şase ani şi jumătate la GCHQ au fost petrecuți în cadrul unui serviciu specializat de transcriere (LPG), situat la St. Dunstan's Hill.

*El îşi încheie perioada de formare în toamna anului 1969. Câştigând aşa-numita competiţie deschisă pentru specialiştii lingvişti, el îşi face astfel **debutul în munca de transcriere**. Este anunţat prin radio de existenţa unei cutii de scrisori speciale lângă Esher, în Surrey. Acolo, se găsesc o scrisoare de felicitare de la centru şi **400 lire sterline**. Prime nu era simpatizat de GCHQ, fiind considerat rezervat şi nesociabil. Dar nu atrage suspiciuni, pe de o parte deoarece personalităţile excentrice nu erau rare la GCHQ, iar pe de altă parte aerul lui morocănos este pus pe seama eşecului în căsnicie şi a resentimentelor împotriva colegilor de serviciu promovaţi doar pentru că erau absolvenţi de universitate".*

Acest adevărat "superspion", racolat de KGB în anul 1968, **reuşeşte să se infiltreze chiar în centrul nervos de supraveghere electronică cu regim "top secret" al NATO**, centru care avea legături cu serviciile de spionaj americane (NSA), canadiene şi australiene, prin intermediul structurii cunoscute ca fiind **complexul "SIGINT"** (*Signal Intelligence*). Întreaga activitate a lui Prime desfăşurată pe parcursul celor 14 ani, în care şi-a slujit stăpânii din umbră, a adus **prejudicii greu de evaluat pentru NATO.** Pentru această "muncă", el a primit infima "recompensă" care i-a venit din partea KGB-ului.

Manipulare prin dedublare

Dar ceea ce este mai interesant în toată această poveste este faptul că **serviciile de spionaj recurg la procedee parapsihologice** pentru a-şi racola, instrui, prelucra, condiţiona, a le schimba personalitatea şi chiar a-i determina să spioneze fără a dori sau a-şi da seama, atât pe agenţii proprii, cât şi pe cei "întorşi" sau chiar pe cei adverşi.

În acest sens, facilităţile pe care hipnoza le poate aduce în beneficiul serviciilor de contrainformaţii sunt evidenţiate într-un document elaborat de DIA şi anume în studiul ce poartă indicativul **T.72-01-04.** Din conţinutul acestuia se deduce **ideea utilizării unor agenţi dubli care să nu ştie în folosul cui lucrează în realitate.** Acest lucru pare a fi realizabil datorită faptului că **agentul este supus unei dedublări a personalităţii sale**, în planul conştientului şi cel al inconştientului. În timp ce personalitatea conştientă a agentului este "devotată" adversarului, personalitatea formată din inconştientul acestui agent îşi manifestă "devoţiunea" faţă de cei care i-au indus, pe cale hipnotică, ordinul de a lucra pentru ei.

Această inducţie formată de către comanditar cuprinde şi **ordi-ne de amnezie post-hipnotică, astfel încât agentul dublu nu-şi dă seama de activitatea pe care o desfăşoară în cele două planuri de acţiune.** Mai mult, chiar el nici nu-şi dă seama că a furnizat informaţii privind adversarul – informaţii care i-au fost "extrase" în stare de transă hipnotică.

Revenind la "cazul Prime", trebuie reţinut faptul că, **în perioada celor şapte zile** cât a fost "prelucrat" la sediul KGB din Berlinul de Est, el a fost **supus şi unor şedinţe de hipnoză**. Această etapă a fost utilizată, într-o primă instanţă, **pentru a-i verifica veridicitatea afirmaţiilor făcute** la primele sale întrevederi, cu privire la scopul pentru care intenţionează să intre în slujba KGB-ului. Cum prima şi cea mai importantă suspiciune care se ridică, ori de câte ori un agent este racolat, este

aceea ca nu cumva el să încerce penetrarea în propria structură, şi cum metodele acestui tip de verificări au multe servituţi, se pare că procedurile de tip hipnotic sunt foarte solicitate. Este şi ceea ce i s-a aplicat lui Prime. Ulterior, în cadrul aceloraşi proceduri, de la caz la caz, astfel de intervenţii prevăd şi derularea unor programe suplimentare, adecvate fiecărui protagonist.

9. GRIPA CA O ARMĂ

Soarele şi... gripa

După cum ştie toată lumea, gripa este una dintre bolile virale cu localizare în principal pulmonară (putând însă exista şi alte fenomene clinice), care îşi face apariţia periodic, cu o extensivitate şi virulenţă mai mare sau mai mică. Omenirea a cunoscut, pe la începuturile secolului XX, epidemii de gripă cu dezvoltare pandemică, care au secerat un număr enorm de vieţi, catastrofa putându-şi apropia numărul de vieţi luate, de numărul victimelor războiului mondial. A rămas astfel în istorie celebra *"gripă spaniolă"* a acelor vremi.

Dinamica extinderii acestui gen de epidemii, care include nu numai gripa, ci şi alte boli infecto-contagioase de natură microbiană sau virală, a stat atât în atenţia epidemiologilor, cât şi a altor specialităţi nemedicale. Pentru acestea din urmă, deosebit de interesante sunt cercetările lui **Cijevski**, care, încă **din anii '30, a arătat strânsa corelaţie existentă între apariţia şi extinderea epidemiilor, în funcţie de activitatea solară**. Dezvoltările pe care acest gen de investigaţii le-au urmat, în urma studiilor efectuate pe această pistă, au arătat însă existenţa şi a altor corelaţii statistice semnificative, existente nu numai între activitatea solară şi apariţia îmbolnăvirilor cu germeni infecţioşi cu caracter epidermic, ci şi **producerea de epidemii în funcţie de alţi factori radiativi, cum ar fi de pildă radiaţia cosmică galactică.**

Se cunoaşte azi faptul că **marile epidemii dezvoltate cu alură pandemică apar, de obicei, la un interval de 1 – 2 ani după o activitate solară maximă**. Activitatea solară este supusă unor legi specifice, pe fundalul cărora se detaşează, în prim plan, un ciclu caracteristic cu o durată de 11 ani. Este interesant de amintit că aceste **cicluri de 11 ani** au fost **regăsite** de către F.E. Zenner **sub forma unor ritmuri naturale şi în epocile geologice trecute**: pe durata de 11,3 ani în **precambian** şi 11,4 ani în **devonian** şi **carbonifer**. Activitatea solară, ce se măsoară pe baza calculului numărului Wolf (indicele de activitate solară pe parcursul a 24 de ore, calculat pe baza observaţiilor reţelei internaţionale), a scos în evidenţă **constanţa relativă a acestor cicluri,** în care activitatea maximă ocupă 3–4 ani, iar cea minimă 7–8 ani. Corelaţii statistice şi manifestări similare au fost găsite şi între diferite alte aspecte ale biologiei animale şi vegetale.

Dar activitatea solară maximă ecranează, prin amploarea sa, influenţa exercitată în aceeaşi direcţie de către alte radiaţii, cum ar fi de pildă cea galactică, cea care, cumulată celei solare maxime, devine oarecum singulară în perioada soarelui calm. Activitatea acestor radiaţii cosmice se manifestă asupra germenilor virali în două planuri: fie producând **mutaţii genetice şi apariţia unor noi tipuri de viruşi**, fie producând o **modificare a virulenţei aceluiaşi tip**. Trebuie menţionat aici şi faptul că **diminuarea stratului de ozon protector**, care îşi extinde aria aşa-numitelor "găuri polare" ale acestuia, are un rol din ce în ce mai

important în creşterea cantităţii de radiaţii ultraviolete ce bombardează Pământul şi tot ce vieţuieşte pe acesta. Această creştere cantitativă se manifestă în planul morbidităţii, prin **creşterea incidenţei cazurilor de cancere**, în special ale pielii, cât şi creşterii riscului de a se produce **modificări ale viruşilor şi bacteriilor ce ne agresionează.**

Dar implicarea factorilor radiativi în toate aceste cicluri cosmobiologice a adus, în planul dezvoltării teoretice şi practice ale psihotronicii, o întreagă clasă de probleme, din nefericire şi cu aplicativităţi în domeniile conflagraţiilor "neconvenţionale". Această gamă de soluţii propuse pleacă de la constatarea că, în epidemiologia bolilor cu dezvoltare pandemică, intervin **factorii radiativi**, care, la un moment dat şi în anumite condiţii, pot juca şi un rol de vector neconvenţional al caracteristicilor morbide ale germenilor infecto-contagioşi. În planul său de activitate, Organizaţia Mondială a Sănătăţii o organizat o reţea internaţională de monitorizare a răspândirii diferitelor maladii cu caracter epidermic, la nivel global. Dar ceea ce nu a lua în considerare OMS-ul este privit foarte de aproape, printr-o altă optică actuală, cu referire la dezvoltarea pandemiilor şi a mijloacelor care s-ar putea utiliza tocmai pentru inducerea şi dezvoltarea lor cât mai rapidă. Este vorba de acei factori implicaţi în analiza şi dezvoltarea unor **arme de luptă neconvenţionale**, care acaparează fonduri tot mai mari ale cercetărilor cu scop militar.

Arma psihotronică şi "boala legionarilor"

În acest plan, totul a devenit public, aşa cum relata, în numărul 2 din 1977, prestigiosul *"British Medicine Journal"*, odată cu **apariţia frapantă a unei grave afecţiuni pulmonare produsă în sânul participanţilor la reuniunea Legiunii Americane a combatanţilor, desfăşurată la Philadelphia în anul 1976.** Atunci, **180** de persoane din rândul celor care au venit la lucrări, au contractat o **maladie nouă,** complet necunoscută până atunci, cu o evoluţie extrem de gravă, care a făcut **29 de victime**. Denumită ***"boala legionarilor"***, ea s-a dovedit a fi produsă de un germene "botezat" *Legionella pneumophila.* Anchetarea amănunţită a cazului a scos în evidenţă faptul, care a devenit din ce în ce mai credibil pe baza acumulării de fapte, că **epidemia respectivă a fost provocată artificial prin utilizarea unuia (sau a mai multor?) emiţătoare psihotronice**, pentru a testa eficienţa posibilă a transmiterii unei scheme morbide virtuale, capabile a induce pe această cale o boală cu efect letal. De fapt, în ancheta Congresului făcută pe această temă s-a reţinut că, în timpul lucrărilor, a fost remarcată prezenţa unui personaj care manipula tot felul de aparate miniaturizate şi care a dispărut ulterior fără a i se mai putea da de urmă.

Descrierea incidentului şi speculaţiile pe această temă au făcut de fapt obiectul unei întregi secţiuni a lucrării din 1980, având-l drept autor pe **locotenent colonelul T.E. Bearden**, specialist în fizica nucleară şi analiză (contra) informativă, intitulată ***"Excalibur Briefing"***. În lucrarea sa, Bearden consideră transmiterea maladiilor mortale la alte organisme pe cale psihotronică drept un proces de ortorotaţie. Această concepţie pleacă de la teoria produsă în **1957** de către **Hugh Everett III** şi **John A. Wheller,** profesori la Universitatea Princetown, care a văzut lumina tiparului în

lucrarea lor *"The Many Words Interpretation of Quantum Mechanics. A Fundamental Exposition".* Ortogonalitatea este o proprietate a funcției de undă (funcție notată prin litera grecească "psi" = ψ în celebra ecuație a lui Schrodinger), în care există două soluții distincte notate ψ_m și ψ_n. Pe de altă parte, funcția de undă ψ – într-o interpretare probabilistică – descrie o stare a unui sistem, în speță un ansamblu de microparticule din mecanica cuantică. Rotația reprezintă schimbarea poziției unui corp în raport cu un sistem de referință. Dacă sistemul de referință este mobil, mişcarea raportată la el este relativă. Aşadar, ne apare faptul că ortorotația, privită ca o aplicație psihotronică, reprezintă schimbarea poziției unei structuri ce poate fi încadrată în acest concept, din lumea fizică în care trăim, într-o altă lume paralelă (din mulțimea celor teoretizate de către Everett şi Wheller), ca şi din aceasta înapoi, în realitatea noastră fizică. Teoria celor doi fizicieni oferă astfel modelul existenței – reale sau numai posibile – a unor lumi plasate în raportul de ortogonalitate, adică având capacitatea de a face schimbări reciproce ale elementelor lor constitutive. Datorită solidarității lor cu biosistemele lumii noastre reale, aceste elemente pot fi definite ca biocâmpuri. În raport cu teoria celor doi profesori americani, gândurile, obiectele gândirii, visele, halucinațiile, aparițiile altor forme de expresie ale conştiinței noastre sau ale subconştientului ori inconştientului posedă, în interiorul zonei lor specifice de activitate – prin urmare în diferitele biocâmpuri –, un statut de realitate adaptat materialității lor. Acestea sunt, aşadar, la fel de "palpabile" ca şi obiectele materiale din universul nostru tridimensional.

Pe de altă parte, încă din **1975, Kaznaceev** a demonstrat – şi lucrul acesta a fost confirmat şi de noi încă din **1982** – că, în culturi de celule, anumite infecții produse de virusuri ce provoacă alterări celulare cunoscute drept *efect citopatic* pot induce aceste modificări altor culturi celulare congenere, fără a veni în contact direct cu acestea, deci fără a le identifica prin contagiu direct. Aceste fapte infirmă, aşadar, ceea ce se ştia până atunci, că inducerea modificărilor citoplastice era posibilă numai prin exclusivitatea contactului direct între virus (agentul patogen) şi gazda sa (celula vie sănătoasă). Dezvoltări ulterioare ale acestei piste de investigații au arătat că aceste lucruri pot merge şi mai departe, aşa cum arăta Bearden. Adică, boli infecțioase pot fi transmise altor organisme, tocmai printr-un proces de ortorotație. Introducând, printr-un procedeu anume dat, schema morbidă virtuală a unui agent patogen la nivelul biocâmpului complexului conştiență-orgranism, **aceasta poate fi activată printr-un proces psihotronic de ortorotație, afectând receptorul la nivelul corpului său fizic, unde procesul patologic morbid se va desfăşura cu efect mortal**. Această schemă de acțiune, preluată parcă dintr-o povestire SF, se pare că a şi fost **experimentată, atât de americani** (cazul *"maladiei legionarilor"*), **cât şi de ruşi**. Astfel, experimentele lui Kaznaceev, dezvoltând concomitent efectul citopatic în oglindă, în culturi plasate simultan la distanță de peste **2.500 m** (Siberia şi Crimeea), par a indica cu prisosință susținerile lui Bearden.

Aşadar, privind lucrurile în acest context, să medităm puțin la informațiile apărute în presă, după care pandemiile gripale la ordinea zilei se dezvoltă diferențiat ca virulență şi tipuri de germeni etiologici, pe variatele zone geopolitice ale Europei.

10. OZN-URILE ŞI RĂZBOIUL RECE

Churchill a declanşat cursa înarmărilor

Unele dintre proiectele ştiinţifico-militare care au demarat şi s-au realizat în **perioada războiului rece, al cărui început practic l-a constituit celebrul discurs al lui Churchill de la Fulton, în SUA şi s-a terminat odată cu destrămarea URSS**, s-au derulat în două planuri. Cel de suprafaţă, se poate spune, deci ***"la vedere"***, explicând raţiunile ştiinţifice şi practice de realizare a lor. Şi cel **din umbră**, de regulă fără a fi adus la cunoştinţa publică, sprijinit pe raţiuni de ordin militar, depăşind ca importanţă raţiunile "civile". Aşa se face că, în foarte multe programe şi proiecte pe care propaganda oficială le prezintă ca fiind de mare interes pentru ştiinţă sau pentru dezvoltarea societăţii – în ideea de a obţine fondurile necesare sau de a calma spiritele opozante, atunci când implicaţiile lor au un evident ţel militar –, **aspectele nemilitare şi foloasele pe care societatea civilă le-ar putea realiza prin aplicativităţile respective sunt aduse în prim-plan**. În această situaţie, se află în special programele legate de **implicaţiile industriei atomice** (militară şi civilă) **şi mai ales ale industriei spaţiale.**

Câştigarea unor poziţii dominante pe arena politic-militară a mapamondului a impus, aşadar, nu numai susţinute eforturi ale cercetării ştiinţifice a Marilor Puteri şi implicarea în realizările obţinute pe această cale a complexelor militaro-industriale, ci şi implicarea serviciilor secrete, al căror rol în acest vast angrenaj nu numai că a dispărut, ci se poate afirma că a crescut după terminarea "războiului rece".

Manipulările O.Z.N. şi UMMO

În această ascunsă dar perpetuă bătălie pentru dominare, **nimic din aceea ce poate fi exploatat într-o cât de mică măsură nu a fost şi nu este neglijat. Cu atât mai mult, un subiect atât de controversat, cum este cel al OZN-urilor**, nu a putut scăpa interesului nemijlocit al celor ce se ocupă cu descoperirea şi punerea în practică a celor mai inventive şi neconvenţionale arme, care să ia prin surprindere eventualii adversari şi potenţialii duşmani din următoarea conflagraţie mondială.

Marele semn de întrebare care se pune în legătură cu vehiculele extraspaţiale şi extratereştrii lor ocupanţi a constituit şi constituie nu numai un subiect de literatură ştiinţifico-fantastică, ci şi o directă implicare a celor mai diverse organisme legate nemijlocit de acest subiect. După ce, la începutul perioadei postbelice, începând cam **din anul 1947**, apariţiile ozenistice au devenit subiect de discuţie pentru largile cercuri ale opiniei publice, **subtile mecanisme de dezinformare**, dirijate competent de serviciile specializate, au căutat să abată atenţia de la acest fenomen. Incidentele acumulate pe parcursul timpului au impus o tratare diferenţiată a acestei problematici. Mai mult chiar, acţiuni derulate de către serviciile secrete la nivel continental au avut în vedere **specularea**

fenomenului ozenistic, în scopuri evidente de manipulare a unor largi cercuri. Să reținem, în acest sens, exemplul binecunoscut al acțiunii **UMMO, prin care sovieticii au reuşit performanța de a manipula un mare număr de persoane**. Nici până azi nu au fost evaluate integral beneficiile realizărilor programului UMMO şi mai ales informațiile captate prin mijlocirea acestuia. Pentru a nu mai vorbi despre rețelele de informatori conştienți, dar mai ales inconştienți, antrenați în acest "joc" urmărind influențarea opiniei publice. Beneficiile acestui program au fost evidente dacă ne gândim numai la faptul că metodele şi mijloacele folosite în derularea sa, sub alte forme – în special cu implicații "paranormale" – sunt utilizate azi în desfăşurări de activități vizând aceleaşi scopuri.

Proiectul "West Ford"

Aşa se face că, pe piața programelor ştiințifice care aparent interesau studiul propagării radiațiilor electromagnetice şi a centurilor de radiații ce înconjoară Pământul, a apărut, în anul **1961, proiectul denumit "West Ford 1"**. **Inițiat de Pentagon** dar cu largul sprijin al cercetătorilor civili, a căror activitate era finanțată de militari, proiectul prevedea **plasarea pe o orbită circumterestră a unei coroane formate din sute de miliarde de ace de cupru**. Acest nor, care era hărăzit să graviteze în jurul Terrei, avea menirea unui **ecran reflector care să permită transmisia prin reflexie la mari distanțe a undelor radio**. Aparent, aceste transmisii se realizau într-un lanț ce integra o întreagă aparatură sofisticată de radiotransmițătoare. Şi totuşi, de ce era nevoie de prezența unui astfel de ecran, ce putea fi lesne suplinit de sateliții de telecomunicații ce începuseră să împânzească "cosmosul" apropiat? Mai ales că **foarte mulți specialişti s-au opus acestui program**, datorită servituților efective pe care simpla prezență a norului de ace de cupru le inducea, în special în bruierea cvasiintegrală a cercetărilor de radio-astronomie. În pofida pertinentelor critici aduse proiectului, acesta a primit undă verde pentru demararea sa, iar la 21 **octombrie 1961** era **lansat satelitul militar MIDAS**, conținând **850 de miliarde de ace de cupru**, care au fost ejectate la altitudinea de **3.200 km**, formând o centură de forma unui **inel artificial**, plasat circumterestru.

Efectele acestui experiment nu au întârziat să apară: perturbarea emisiunilor radio şi TV pe toate frecvențele interferente, bruiaje, perturbarea radio-navigației aero şi navale. Mai mult chiar, s-a produs apariția unei enorme pete solare. Toate aceste efecte au generat **perturbarea gravă a legăturilor armatei de uscat, a forțelor navale şi aeriene**. Şi de unde, până atunci, intenția nemărturisită a proiectului era aceea de determina interceptarea comunicațiilor radio ale sovieticilor, în special în legătură cu lansările de rachete, toată acțiunea părea a se fi întors împotriva propriilor interese legate de comunicațiile militare. Toată acțiunea a stat sub controlul rețelei de stații radar amplasate în nordul continentului american, NORAD.

Marea problemă a survenit însă în momentul când perturbaţiile din sistemul de comunicaţii intercontinentale americane ajunseseră la paroxism. Spre surprinderea observatorilor şi a serviciilor speciale de supraveghere, **a apărut brusc, din spaţiul cosmic, un imens OZN, care, pur şi simplu, a absorbit întreaga centură de ace de cupru, pe parcursul a numai câtorva minute**. Întreaga această desfăşurare a creat, serviciilor speciale americane, **credinţa iniţială că vehicolul cosmic nu era decât o aeronavă sovietică, trecută la contramăsuri**. Acest fapt **a generat hotărârea americanilor de a repeta experienţa**, de data aceasta **cu o mai mare cantitate de ace de cupru**, considerând că s-ar da o lovitură ruşilor. S-a trecut, aşadar, la reluarea acţiunii, codificată acum ***"proiectul West Ford 2"***. Numai că perturbaţiile generale apărute în sistemul de radiocomunicaţii au dus la **reapariţia curiosului OZN**. Şi de această dată, ca un adevărat gunoier cosmic, a cules întreaga perdea a inelului circumterestru de ace de cupru. Să menţionăm că, ulterior, sistemul de supraveghere NORAD a semnalat **reapariţia periodică a aceluiaşi tip de OZN, venit parcă în inspecţie**. O enigmă pe care, cel puţin până acum, nici-unul dintre serviciile secrete ale marilor puteri militare nu a reuşit să o descifreze...

11. PARANORMALI CU "OCHI DE ŞOIM"

Americanii s-au trezit târziu...

Începând cu **anii '70**, la ***Stanford Research Institute***, sub conducerea a doi eminenţi fizicieni **Harold Puthoff** şi **Russell Targ,** a demarat cea de a doua serie a cercetărilor privind aşa numita ***"remote viewing"*** – care, într-o aproximativă traducere, ar putea fi definită *"vederea îndepărtată"*. Subiecţii investigaţi erau două personaje dotate cu abilităţi mediumice dezvoltate în această direcţie: **Ingo Swann** şi **Pat Price**, asupra cărora au fost făcute numeroase studii, aceştia devenind aproape prototipul mediumului capabil de asemenea performanţe. De fapt, tentativele de a utiliza astfel de capacităţi în scopuri militare, avuseseră loc **de mai multă vreme**, când Pentagonul iniţiase o primă rundă a cercetărilor cu aplicativităţi militare ale metodei *remote viewing.* Lucrurile demaraseră după ce, atât CIA, cât şi DIA (*Defense Intelligence Agency*) intraseră în posesia unor informaţii privind activităţile similare pe care URSS le desfăşura pe o largă scară.

Dar, în timp ce **SUA** finanţau acest gen de investigaţii cu un buget anual care, la data respectivă, se estima la **500.000 dolari,** cele mai pesimiste aprecieri privind **cercetările sovietice** considerau bugetul acestora estimat la **70 milioane dolari,** iar cele "optimiste" luau în discuţie astronomica sumă de **350 milioane dolari**. Investigaţiile începuseră mai ales datorită intervenţiei senatorului Clairbone Pell şi a congresmenului din Carolina de Nord Charlie Rose, membru al lui ***House Select Committee on Intelligence***, care cereau insistent alocaţii suplimentare în această direcţie.

Eşecurile multe şi dese...

De fapt, se pare că **cel puţin un program** al estimării acestui gen de activităţi privind aprecieri asupra utilizării lor practice prezente sau în perspectivă **exista la Pentagon încă din anul 1950.** Adversarii unor astfel de cercetări şi utilizări practice aveau să marcheze importante puncte în "subminarea" unor atari activităţi, datorită **eşecurilor** pe care procedeele de această factură le obţinuseră atunci când s-a încercat utilizarea "viziunii îndepărtate" **în cazul răpirii generalului James Lee Dozier**, din cadrul Comandamentului de Sud al NATO, răpit în **1951** de Brigăzile Roşii italiene. Întreaga afacere fusese rezolvată prin ascultarea comunicărilor telefonice şi radio între membrii acestor "brigăzi".

În lista eşecurilor similare în utilizarea metodelor neconformiste ale *"remote viewing"*, au mai fost **înscrise**, de altfel, şi alte acţiuni, cum ar fi, de pildă, cea a eliberării ostaticilor americani de la ambasada SUA din **Teheran** în **1980**, sau în operaţiunea din **1983,** când 241 de militari americani au fost omorâţi la **Beirut**. Date interesante privind utilizarea metodelor paranormale în activităţile serviciilor secrete sunt furnizate, pe de altă parte, de Steve Emerson în a sa *"Secret Warriors: Inside the Covert Military Operations of the Reagan Era"* (Ed. G.P.

Putnam's Sons, New York 1988). Astfel, o tentativă similară de utilizare a capacităților paranormale a unor mediumi dotați cu astfel de abilități a avut loc și în **1982**, când generalul maior Albert Stubblebine, șeful Comandamentului de Informații și Securitate al Armatei (*Army's Intelligence and Security Command* – **INSCOM**), a utilizat o asemenea facilitate **pentru a intra în posesia unui plan detaliat al locuinței ocupate de generalul panamez Manuel Ortega**, pe care americanii doreau să-l captureze, ca urmare a implicării sale în afaceri cu stupefiante "exportate" în SUA. Ulterior, datele astfel obținute nu au mai fost utilizate, deoarece prinderea sa s-a efectuat printr-o altă variantă a planului inițial.

Și, cu toate opozițiile sau neîncrederea manifestate față de acest gen de utilizări a investigației paranormale, în operațiuni de culegere a informațiilor, **marile centrale de spionaj nu au renunțat la serviciile lor**. Astfel, ziarul *"Washington Post"* din **7 august 1977** făcea un incitant comentariu asupra operațiunilor derulate în această direcție, citând cartea lui John Wielhelm: *"Psychic Spying? The CIA, the Penta-gon and the Russian Probe the Military Potential of Parapsychology"*. Erau aduse argumente în favoarea unor atari metode de investigare, care, combinate și completate cu metodele clasice utilizate, **puteau aduce reale informații** în portofoliile beneficiarilor.

Un exemplu devenit clasic în această direcție a fost proiectul cu numele de cod **"Scanate"**, care s-a derulat în **1970**, sub directa implicare a CIA și DIA și *Special Warfare Branch of the Naval Electronics System Command.*

În cadrul unor alte ședințe de lucru, **Ingo Swan și Pat Price au furnizat amănunte asupra unei insule țintă din sudul Oceanului Indian** având amplasată o stație sovietică de control a sateliților, inclusiv a cuvintelor de cod utilizate la lansarea acestora. Marea realizare a acestui gen de proiecte au constituit-o datele furnizate prin metoda *remote viewing* asupra **stației radar de la Krasnoiarsk, pe care rușii o "ascunseseră" față de protocoalelor încheiate cu americanii, privind dezarmarea.** Investigațiile ulterioare făcute de CIA, pe baza datelor furnizate de cei doi parapsihologi, au adus chiar la un incident diplomatic pe această temă, în legătură cu pomenita stație radar. Conform datelor care au putut ajunge publice, în investigațiile ce se fac prin metoda *remote viewing*, sunt angrenate aproximativ **8 – 12 persoane** dotate cu astfel de abilități. Lotul acestora a fost constituit după testarea unui număr neprecizat, dar oricum extrem de extins de aspiranți.

"Șobolanii de canal" de pe firele KGB

Dar se pare că **cea mai mare lovitură pe care a reușit CIA să o dea KGB-ului, într-o operațiune desfășurată pe parcursul a nu mai puțin de șase ani,** între **1979–1985,** și care a ajuns la urechile ziariștilor de-abia în februarie 1996, a fost operațiunea pe care presa a denumit-o ***"șobolanii de canal"***.

Cercetările de remote viewing, care s-au desfășurat în continuarea programului ***Scanate***, au arătat, la un moment dat, existența, la o depărtare de aproximativ **30 km de Moscova**, a unui **extins șantier** ce

prefigura construcția unei așezări complexe. Dintre obiectivele ce se construiau aici, atenția ofițerilor de caz a fost atrasă de **două construcții**: prima, care, la o cercetare mai amănunțită a fotografiilor luate prin satelit, nu indica nimic deosebit în afara volumului său. Opiniile specialiștilor privind pe cea de-a doua, oscilau între părerea că ar putea fi o centrală atomoelectrică sau o construcție ce adăpostea instalații de prelucrare a unor materiale nucleare. Observațiile continui, făcute pe serii de fotografii luate la intervale regulate de timp prin sateliții spioni, au arătat, ulterior, că **prima clădire era destinată unui centru de comunicații la mare distanță.**

Alternativele posibile ale destinației acestuia vizau **trei posibilități: centru de comunicare pentru legături externe,** al **KGB**-ului, sau al armatei, implicit **GRU**. Ca o **a treia variantă**, dar mai puțin probabilă, destinația sa ar fi putut fi ca **centru de comunicații pentru instituții civile** – ca de exemplu agenția de presă TASS. Cum **însă tot ce mișca în URSS în legătură cu străinătatea era supus unui strict control al celor două agenții** sovietice de spionaj, KGB și respectiv GRU, atenția îndreptată asupra presupusului centru de comunicații la distanță s-a mărit. Problema esențială care s-a pus a fost aceea de a constata ce legături telefonice sunt stabilite între stația de radio emisie-recepție de lângă Moscova și Centrala KGB-ului, dat fiind faptul că **legăturile radio între stație și rețelele exterioare**, deși puteau fi supravegheate, **se executau în coduri nepenetrate, în timp ce, după decodificarea mesajelor în cadrul stației, acestea erau transmise în clar pe liniile telefonice direct Centrului.**

În această nouă etapă, a intervenit din nou "cercetarea parapsihologică" prin *remote viewing*. Printre obiectivele acestei investigații **s-a impus aflarea traseului pe care îl avea cablul de legătură telefonică dintre stație și Centrala KGB.** Prima constatare uluitoare, care s-a desprins din analizele făcute pe baza datelor furnizate de cercetarea *remote viewing*, a fost aceea că traseul urmat de cablul telefonic subteran, de folosință exclusivă, făcând legătura stație – Centrala KGB, trecea, la un moment dat, pe lângă o gură de vizitare a rețelei de canalizare moscovite, plasată într-o zonă considerată "neutră", adică greu de supus unei observații continui. Aceasta era plasată în afara perimetrului potențial observabil de către curioși sau eventuali agenți. Poziția ideală a amplasamentului gurii de vizitare a sugerat ideea că, **utilizând un sistem adecvat de aparatură de ascultare, s-ar putea înregistra convorbirile telefonice efectuate prin cablul de legătură.** Problemele secundare ce se puneau erau două: **realizarea unei aparaturi miniaturizate care, folosind o sursă proprie de alimentare, să poată înregistra, preluând prin inducție, semnalele transmise prin cablul telefonic**; depistarea traseului urmat de rețeaua de canalizare, pentru a se putea accesa cablul subteran și monta aparatura de înregistrare.

Soluția constructivă a aparaturii de ascultare a fost astfel aleasă, încât, alimentată de la o sursă proprie, să înregistreze semnalele captate prin inducție de la cablul subteran, **pe minicasete audio.** Amplasarea în canal s-a făcut de către o echipă specializată, adusă pentru montajul instalației.

Funcționarea întregii aparaturii astfel montate se realiza prin **schimbarea periodică a bateriei de înregistrare** montată în canal, în apropierea cablului telefonic. De la ambasadă, pleca o mașină cu două persoane în ea, care urma un traseu dinainte stabilit, urmată ușor de bănuit, de mașinile de filaj ale KGB. Mașina părăsea Moscova, îndreptându-se spre o periferie împădurită. Brusc, la o cotitură fără vizibilitate pentru urmăritori, "tehnicianul" sărea din mașină, înfundându-se în desișul pădurii. Concomitent cu părăsirea mașinii, **un manechin gonflabil așezat pe același loc, era instantaneu umflat**, astfel că urmăritorii ce-i prindeau din urmă nu realizau schimbarea personajelor din mașină. Mașina, având tot "doi" pasageri, se reîntorcea la ambasadă, cu urmăritorii în plasa sa. "Tehnicianul" străbătea pădurea pe un traseu dinainte stabilit, ajungând la gura canalului de legătură, în care intra pe timpul nopții, fără să fie văzut de către cineva.

Operațiunea, după debranșarea vechii baterii de ascultare și rebranșarea uneia noi, era urmată de părăsirea "minicentrului de ascultare automată" de către tehnician, care se reîntorcea acasă pe un alt drum.

Întreaga afacere s-a derulat pe parcursul a șase ani, din 1979 și până în 1985. Materialul informativ astfel cules direct de la sursă a fost se pare enorm. Declarații ulterioare, provenind din KGB, ar fi afirmat că **întreaga poveste a permis audierea convorbirilor cele mai secrete purtate de ofițerii KGB, ca și acelea purtate cu agenții din afara teritoriului**. Probabil că afacerea s-ar fi derulat în continuare încă multă vreme, învăluită în secretul în care lucrurile se desfășurau, dacă **un ofițer american de spionaj**, care era la curent cu operațiunea, **Edward Lee Hower**, nu ar fi fost **ademenit de ruși, trecând,** cu bagaje și informații, **în anul 1985, de partea sovietică. Defectarea acestuia a pus capăt, probabil, celei mai temerare și fructuoase acțiuni de spionaj efectuată de CIA în fosta URSS.**

Deoarece, la acea vreme, relațiile sovieto-americane intraseră într-o fază de relaxare, după perioada anterioară de confruntări, nici una din părți nu a suflat vreo vorbă privitoare la operațiunea încheiată. Practic, **nici un "tehnician" american nu a fost prins în flagrant,** întrucât fuga lui E.L. Hower a stopat totul. **Doar sofisticata aparatură a fost capturată de sovietici** și, după studiile și analizele de rigoare, probabil că a fost copiată pentru viitoarele lor acțiuni, posibil similare.

CIA – KGB 3-0...

De abia după scurgerea a 11 ani de la deznodământul întregii afaceri, presa americană a putut afla despre operațiunea *"șobolanii de canal".* Și, parcă pentru a mai îndulci efectul pentru ruși, sursele autorizate care au informat, dar care au preferat să-și păstreze anonimatul, au mai scos la iveală **două acțiuni în care KGB a neutralizat CIA.** În prima, **în cadrul unui import de calculatoare de mare putere făcut de ruși din SUA, în memoria acestora, a fost implementat un program în stare de "adormire".** Activarea sa s-ar fi făcut de la distanță doar în caz de război, astfel încât, odată devenit operațional, acesta **să șteargă întreaga memorie**, atât a softului cu pricina, cât și a întregii rețele la care calculatorul ar fi fost conectat.

În cel de-al doilea caz, **într-un container de proveniență japoneză în care se găseau porțelanuri fine, a fost împachetată și o aparatură** care să permită depistarea unor infime particule de aerosoli proveniți de la instalațiile de prelucrare a materialelor radioactive. Odată ce ar fi devenit operațională, aparatura **ar fi permis localizarea acelor uzine de prelucrare a materialelor fuzionabile ce lucrau în scopuri militare**. Acțiunea nu a reușit pentru americani, datorită informațiilor furnizate KGB-ului de un discret colaborator al acestuia.

În **primăvara lui 1996**, a ieșit la lumină una din afacerile cele mai complexe pe care CIA trebuia să le rezolve. Se știa că, **încă înainte de terminarea războiului rece, rușii începuseră să construiască, în inima munților Urali, în zona Beloretk, un mare complex de buncăre ce intrau în munte**. Întregul șantier era prea mare, așa cum o arătau fotografiile luate de pe satelit, pentru a justifica ideea că aici se construia un adăpost antiatomic pentru conducătorii politici și comandamentele militare. Problema a fost și mai controversată în luările de poziție din Congresul american, atunci când s-a afirmat că **sutele de milioane de dolari acordați de SUA Rusiei pentru distrugerea ogivelor nucleare, conform Tratatului SALT 1, au fost, în bună parte, deturnate pentru acest obiectiv strategic**. Mai ales că, în pofida bugetului de austeritate al Ministerului de război din Rusia, lucrările din Urali nu au fost abandonate, ci continuate în același **ritm susținut**, remarcat pe parcursul anilor de când a demarat complexul de șantiere. În plus, Rusia refuza să ofere cele mai mici indicii sau informații asupra naturii acestor lucrări.

Dar ceea ce a pus și mai multe pe gânduri factorii responsabili americani au fost informațiile furnizate de echipa specializată în *remote viewing* ce activează pe lângă Pentagon. S-a constat astfel că, **în inima muntelui, pe zeci de kilometri lungime și hectare excavate, se desfășurau din plin lucrări de construcții ale unor uzine de fabricare a ogivelor nucleare**, cât și depozitării acestora, **inclusiv a vectorilor de transport, rachete intercontinentale.**

În acest context este de menționat că **uzina din Republica Moldova, care produce componente necesare construcției capetelor de ghidare a acestor rachete,** ca și alte piese de mare tehnicitate, anexe ale acestei tehnologii – după câte se pare, una dintre puținele, dacă nu chiar **singura din fostul imperiu destrămat al URSS, – nu și-a micșorat nici până astăzi producția acestor subansamble. Piesele respective iau, în continuare, în totalitate, drumul actualului CSI.** Problematica implicată de aceste fapte este de o mare sensibilitate politică și strategică, astfel încât atitudinea republicanilor din Congresul SUA tinde să opineze spre oprirea hemoragiei de fonduri cedate Rusiei și **stoparea programului privind distrugerea armelor nucleare**, așa cum decurge acesta din **Programul SALT 1**. Și asta **cu toate implicațiile** ce decurg dintr-un asemenea gest*.

---

* **N. edit.**: Premoniția autorului s-a confirmat din plin! În primăvara acestui an, 2002, SUA au denunțat unilateral tratatul de dezarmare SALT 1...

12. RADIESTEZIA ŞI SERVICIILE SPECIALE

Baghetele miraculoase ale Antichităţii

După toate aparenţele, în afara marilor descoperiri pe care **China** le-a oferit Omenirii – cum ar fi de pildă **busola, mătasea** şi, din nefericire, **praful de puşcă** –, ea a fost şi ţara în care s-a născut, se pare, **radiestezia.** Un basorelief ni-l înfăţişează, astfel, pe **împăratul Yu** din dinastia Hia, care a domnit peste supuşii săi între anii **2205-2197 î.Ch.**, căutând obiecte tainic ascunse, cu o baghetă radiestezică. **Încă de atunci, amplasamentul clădirilor se făcea doar după o prealabilă prospectare radiestezică.**

Şi în zona altor civilizaţi, preocupările de această natură nu erau străine localnicilor. **În piramidele egiptenilor au fost găsite, lângă mumii, şi pendule radiestezice.** Biblia consemnează episodul în care Moise, lovind piatra de la stânca lui Horeb, a făcut să ţâşnească apa, aşa cum l-a învăţat Domnul *(Exod 17-5, 6).*

După unele semnalări, **înaintea legiunilor romane ce mărşăluiau contra galilor şi germanilor, mergeau rabdomanţii, căutători ai surselor de apă cu ajutorul cunoscutelor lor baghete.** Vestigii ale acestor timpuri, ajunse până în zilele noastre, par a fi găsite, conform unor opinii, în persoana tamburului major din unele armate, care mărşăluieşte în faţa coloanei de militari, ţinând în mână celebrul său baston cu măciulie.

Biserica şi "fizica ocultă"

Pendulul radiestezic este semnalat prin anul 370 d.Ch., într-o epocă în care Ammianus Marcelinus pomeneşte despre acesta ca despre un mijloc de obţinere a previziunilor oracolare. În al său testament din **1521**, călugărul benedictin **Basile Valentin** descrie şapte feluri de baghete radiestezice, iar **Agricola**, în textele sale dintre **1540-1560**, declara interdicţia utilizării baghetelor radiestezice, acestea fiind un mijloc de comunicare satanică. Cu toate acestea, radiestezia se utiliza în explorările miniere din Freiburg (Saxonia), publicându-se chiar un *"Tratat de divinaţie".* **Soţii Beausoleil** descoperă peste 150 de zăcăminte mineraliere prin radiestezie, plângându-se totuşi lui Richelieu de altercaţiile la care erau supuşi.

În ordinul benedictinilor, care era bine introdus în tehnicile radiestezice, **se cunoşteau cele şapte tipuri de baghete** cu care se opera, denumite: luisante, tombante, santante, trepidante, cadente, lucente şi de ranversare. În anul **1693**, apare lucrarea **"Phisique oculte"**, devenită etonantă pentru fizicienii epocii sale, avându-l ca autor pe **abatele Vallemont.**

Dacă, **timp de două secole, biserica catolică a considerat radiestezia ca o preocupare sub influenţă demonică**, către mijlocul secolului nostru, poziţia acesteia s-a schimbat radical. Mai ales datorită lucrărilor unor prelaţi ca **abatele Mermet** şi **abatele Bouly**, paroh al bisericii din Hardelot. Mai mult chiar, abatele Mermet este **solicitat de către Ministerul de Război al Franţei să descopere o serie de depozite de muniţii rămase din timpul primului război mondial pe câmpurile de**

luptă, ca şi a obuzelor rămase neexplodate pe acelaşi teatru de operaţiuni şi care reprezentau un pericol public. Lucrările sunt executate sub supravegherea profesorului Belvederi, membru remarcabil al Societăţii Pontificale de Arheologie. În anul **1936**, la adunarea anuală a cardinalilor şi episcopilor din Franţa, raportul prezentat de către acesta face ca poziţia bisericii catolice să se modifice faţă de prospec-ţiunile radiestezice.

Rocaroscopul şi "zonele geopatogene"

Cu câţiva ani în urmă, se desfăşuraseră şi prospecţiunile radiestezice ale lui **Georges Lakovski**, care cartografiase, prin această metodă, peste 20 de departamente din Franţa, **localizând zonele cu *"efect geopatogen"***. Raportul său către Academia Franţei face ca adunarea "nemuritorilor" să-l considere de majoră implicaţie socială, **hotărând să-l claseze drept secret**. Aceasta pentru motivul că, odată ajuns la cunoştinţa publicului larg, **ar fi putut determina un val masiv de mişcări ale populaţiei**, care ar părăsi zonele geopatogene descrise de Lakovski.

În epoca noastră, **profesorul Yves Rocard**, director al Laboratorului de Fizică a Şcolii Normale Superioare din Franţa, a marcat un reviriment în investigarea radiestezică. Născut în 1903, el este considerat drept **unul din marii vizionari ai acestei ţări**, care şi-a adus contribuţia ştiinţifică în domenii ca radioastronomia, fizica solidului şi a semiconductorilor, rezonanţa magnetică nucleară (RMN), detectarea exploziilor nucleare, fiind în acelaşi timp unul dintre cei care au conceput şi **realizat bomba atomică H a Franţei. Tată al prim-ministrului gaulist Michel Rocard**, în pofida marilor sale realizări ştiinţifice, **i se respinge, în 1962, candidatura ca membru al Academiei Franceze**. Motivul? Faptul că s-a ocupat de... paraştiinţă. Aceasta, după ce s-a de-dicat, începând **din 1954**, cercetării radiestezice. Pasiunea pentru investigaţia radiestezică nu l-a părăsit până la sfârşitul vieţii. Contribuţiile sale în acest domeniu au vizat aspectele teoretice – legate de percepţia câmpului magnetic terestru de către prospectori –, cele practice fiind legate de inventarea unui dispozitiv denumit **"rocaroscop"**. Publicarea de către el a lucrării *"Semnalul sursierului"* (a prospectorului radiestezist) a făcut ca "savanţii ortodocşi" să-i refuze intrarea în rândul academicienilor. Cu toate acestea, la **înmormântarea sa, la 18 martie 1992**, întreaga floare a ştiinţei franceze a venit să-i aducă ultimul său omagiu, ca o prea tardivă recunoaştere a esenţialei sale contribuţii la dezvoltarea cercetării ştiinţifice franceze în cel de-al XX-lea secol.

Ilie Ceauşescu voia... comoara lui Decebal

În ţara noastră, aplicativităţile practice ale radiesteziei sunt cunoscute de foarte multă vreme, probabil **de pe timpul daco-romanilor**, ele perpetuându-se în lumea meseriaşilor căutători şi constructori populari de fântâni din aşa-numita **breaslă a fântânarilor**. Prima lucrare ştiinţifică dedicată exclusiv acestor preocupări trebuie considerată cartea *"Bagheta unghiulară (divinatorie)"* a inginerului silvic **Simion Simu**, apărută în anul **1939**.

Personalitate dotată cu reale capacităţi radiestezice, Simu realizează o întreagă serie de prospecţiuni, mai ales în zonele petrolifere, unde **depistează zăcăminte pe care s-au instalat sonde**, care au intrat apoi în producţia curentă. **El depistează, de asemenea, zăcăminte de gaze naturale, sare şi pânze de apă freatică în care s-au forat fântâni.** Într-un capitol separat, el tratează problematica aplicativităţilor radiestezice în cadrul forţelor armate (*"Apa şi rezistenţa armatei în timp de război"* – op. cit., pg. 80). Este foarte probabil că, la redactarea acestui capitol, Simion Simu să fi luat în considerare şi experienţa germană în această acţiune. După cum se cunoaşte, **armata germană**, angajată în acţiunile de luptă din primul război mondial, **avea în structura sa de organizare elemente specializate în prospectarea radiestezică, ataşate pe lângă fiecare regiment.**

Un alt specialist român al prospecţiunilor radiestezice a fost **inginerul chimist Butevici Ribalski**, care a lucrat în această direcţie în perioada interbelică. Ca un fapt interesant de semnalat, apar lucrările sale prospective din **zona Dealul Spirii**, în cursul anului **1960**, efectuate la solicitarea Ministerului Minelor. Concluziile sale, neluate în seamă de solicitatori, s-au **adeverit în anul 1965**, când, în urma unui sezon ploios, aripa răsăriteană a clădirii Departamentului de geofizică din zonă s-a crăpat din cauza apei freatice care s-a ridicat, inundând şi subsolul construcţiei.

În perioada **1977-1981**, se derulează un **program de cercetări în zona Covasna**, în încercarea de a utiliza prospectarea radiestezică drept metodă pentru predicţia seismică. Cu această ocazie, se descoperă un efect imediat, acela al modificării polarizării electrice a palmelor prospectorului, apărută în momentul decelării semnalului radiestezic. Efectul a fost semnalat de către geologul Andrei Apostol şi dr. I.F. Dumitrescu.

În cursul verii anului **1984**, au loc cercetări radiestezice pe platoul continental al Mării Negre în arealul **Constanţa-Cap Midia**, cercetări efectuate de marina militară. Cu această ocazie este **depistată şi epava scufundată a navei germane *"Heisel"***, iar în anul următor este depistată **epava unui submarin**, ambele scufundate în timpul luptelor din timpul celui de al doilea război mondial.

Să reţinem faptul că, luând cunoştinţă despre activităţile practice ale metodelor radiestezice de depistare a unor obiecte îngropate în pământ, **Ilie Ceauşescu,** pe atunci şeful Direcţiei Superioare Politice a Armatei, **căuta să determine unele cadre militare angajate în aceste cercetări să purceadă la descoperirea comorii ascunse a dacilor de către Decebal**, aşa cum se vehicula zvonul. Acţiunea acestuia a fost **refuzată**, ca şi încercarea Securităţii din acele vremuri de a-şi instrui unele cadre în vederea efectuării de "prospecţiuni" similare, legate de acţiunile sale "specifice".

Radiestezia, petrolul şi submarinele

Este interesant, pe de altă parte, de remarcat faptul că prospecţiunile radiestezice, în armatele unor state ca **Germania, Anglia, SUA şi Rusia**, au constituit o **preocupare** într-o largă măsură **a marinelor lor militare.** De altfel, în cursul celui de-al doilea război mondial, Germania înfiinţează, la Berlin, ***"Institutul Pendulului"*** de sub conducerea

căpitanului de marină **Hans Roeder**. Scopul exclusiv al Institutului cu pricina era de a depista traseele urmate de către convoaiele maritime aliate în Atlantic, pentru a furniza informațiile obținute submarinelor germane ce acționau în zonă. Concomitent, trupele expediționare ale *"Africa Korps"* aveau în componența lor radiesteziști, cu principala misiune de a depista sursele de apă.

De cealaltă parte, englezii încearcă şi ei acelaşi lucru. Faptul că **Marea Britanie a reuşit să pună la punct un sistem radar eficient în lupta submarină** a dus, de partea engleză, la abandonarea metodelor radiestezice, ale căror aplicații practice în acest domeniu s-au dovedit a fi nesatisfăcătoare.

SUA, pe de altă parte, au dezvoltat şi dezvoltă, la rândul lor, cercetările în această direcție. Să reamintim episodul **Verne Cameron, care a reuşit să amplaseze pe hartă dispozitivul de luptă al submarinelor americane şi ruseşti aflate în apele oceanului mondial**, ca şi faptul că această acțiune nu a mai continuat, lui Cameron interzicându-i-se ulterior părăsirea teritoriului american, atunci când acesta a fost invitat în Africa de Sud pentru lucrări de prospecțiune radiestezică.

Cercetările lui **U.S. Navy** în această direcție s-au desfăşurat în continuare. Astfel, investigațiile efectuate în cadrul unei baze navale de pe coasta de vest a Statelor Unite, de către **Zaboj Harvalic**, au dus la **identificarea a două zone anatomice ale organismului uman**, care, după opinia acestuia, sunt **responsabile de receptarea semnalului radiestezic**. Conform determinărilor făcute de către Harvalic, prima dintre aceste zone se află în **zona craniană a epifizei**, în timp ce a doua este amplasată în **zona suprarenalelor**.

În fosta **Uniune Sovietică**, cercetările radiestezice au avut o mare extindere, în ele fiind angrenate personalități ale lumii ştiințifice cu rang academic, cum ar fi, de pildă, **academicianul Socevanov**. Acesta este, de altfel, şi autorul unor metode de cuantificare şi măsurare obiectivă a semnalelor de tip radiestezic. Cercetările în cadrul Marinei s-au efectuat pe vase de cercetare ce străbăteau oceanele sub acope-rirea ca nave de cercetare ştiințifică, în timpul războiului rece, în special în spațiul maritim de pe coasta de vest a SUA şi în zona Bermudelor. O preferință specială a fost acordată acvatoriilor din zona litoralului suedez. **În Marea Caspică şi Marea Neagră, cercetările s-au axat mai ales pe cartografierea zăcămintelor petrolifere de aici.**

"Arma secretă" din Vietnam: "tijele lui Matacia"

Poate că aplicațiile militare ale radiesteziei ar fi fost date uitării, dacă **trupele americane** n-ar fi fost **confruntate, în timpul campaniei din Vietnam, cu situații în care nu puteau depista ascunzătorile subterane utilizate de adversarii lor, vietnamezii**. Ascunşi în diferite excavații subterane foarte bine mascate, vietnamezii îi atacau pe americani fără ca aceştia să poată măcar bănui din ce parte răsăreau atacatorii. În această situație, **Robert Mc Namara**, pe atunci ministrul Apărării al SUA, a lansat un **apel americanilor** de a răspunde prin noi idei şi sugestii capabile să ajute la rezolvarea unor probleme militare ce se dovedeau a fi insolubile datorită condițiilor speciale de mediu în care se

desfăşurau luptele. Corpul puşcaşilor marini (*U.S. Marine Corps*) ia legătură, prin intermediul maiorului Manley, cu unul dintre radiesteziştii americani, **Louis Matacia**, care domicilia în localitatea Falls Church din statul Virginia. Matacia **îşi demonstrează abilităţile în poligonul de instrucţie al bazei din Quantico, în condiţii simulate** prin reconstituirea la scara 1/1 a unui sat vietnamez, cu toate ascunzişurile şi construcţiile subterane în care trebuia acţionat. Iată ce scrie, în numărul 45 din 13 martie 1967, săptămânalul *"The Observer"*, în legătură cu aceste fapte, sub titlul *"Puşcaşii marini în operaţiunea DIVINE, destinată trupelor vietcongilor": "Da Nang (USMG). O străveche metodă de localizare a apei în zone aride, cu ajutorul baghetei divinatorii, a fost reactualizată şi destinată uzului militar în Vietnam. Metoda de localizare a structurilor subterane şi altor obiecte cu ajutorul tijelor denumite* ***«tijele indicatoare ale lui Matacia»*** *a fost folosită de către puşcaşii marini în ultimele trei zile ale operaţiunii INDEPENDENCE, la trei mile vest de An Hoa. Tijele lui Matacia sunt formate din două sârme identice, având 3/16 inch în diametru (1 inch = 2,54 cm), fiind îndoite în formă de L, cu o lungime totală de 34 inch. Partea lungă a L-ului are o lungime de 26 inch. Puşcaşii marini operează cu tijele divinatorii, ţinând câte una în fiecare mână, într-o poziţie paralelă cu solul, marcând direcţia mişcării lor. Dacă operatorul se mişcă deasupra sau în lungul structurii, sârmele vor pendula în aliniamentul structurii. Introduse printre puşcaşii celui de-al doilea batalion al Regimentului 5 de puşcaşi marini, tijele divinatorii au fost privite cu scepticism, dar* ***cu ajutorul lor au putut fi localizate câteva tuneluri subterane ale vietcongilor.***

Apoi, fruntaşul Don R. Steiner (Shadyside-Ohio), din batalionul 2 cercetare al Regimentului 1 de puşcaşi marini, a încercat, pentru întâia oară tijele în cadrul unei operaţiuni de patrulare. Tijele au fost folosite de Steiner în trecerea sa pe lângă ***o colibă vietnameză****. Intrând înăuntru, puşcaşii au descoperit* ***un tunel ce-i lega pe locatari de un buncăr*** *aflat exact sub poteca pe care tijele au reacţionat".*

Marea ca un câmp de luptă...

Pe de altă parte, în experimentele făcute de marină, s-a demonstrat **posibilitatea detectării prin mijloace radiestezice a unor vase aflate după linia orizontului.** Astfel, într-o situaţie în care, de la înălţimea de 18 m faţă de nivelul mării a punţii, orizontul era la 9 mile (1 milă marină = 1851,85 m), s-au putut localiza vase aflate la distanţa de **22,2 mile marine.**

Aceste fapte, corelate şi **cu posibilitatea detectării pe cale radiestezică a submarinelor aflate în imersie**, au făcut ca, în flota militară a fostei URSS, să se execute şi o pregătire de luptă având la bază aceste elemente.

În acelaşi sens, şi specialiştii din alte ţării au căutat să utilizeze, la rândul lor, proceduri similare, în situaţii în care elementele specifice le reclamau. Se ştie că, **la sfârşitul celui de al doilea război mondial, Aliaţii au scufundat peste 200 mii tone de substanţe chimice de luptă din depozitele germane.** Containerele din metal în care s-au păstrat gazele nocive, cât şi navele în care se află grenade, mine şi bombe, datorită corodării, au început să devină **periculoase** pentru

zonele marine în care au fost scufundate vasele respective. Deşi se ştia despre acest lucru, petrecut **în arealul scandinav**, localizarea precisă a perimetrelor respective nu se cunoştea, datorită lipsei hărţilor pe care ar fi trebuit să se facă, la timpul potrivit, amplasarea acestor obiective. Cercetările expertului suedez **Björn Akelund** au dat de urmele acestei acţiuni, însă, dat fiind secretul în care s-a operat la acea vreme, lucrurile păreau a nu se mai putea descurca. Apelându-se la datele arhivelor de război germane, britanice şi americane şi recurgându-se, într-o ultimă instanţă pentru determinarea exactă a poziţiei epavelor la metodele detecţiei radiestezice, **s-a descoperit un astfel de "depozit" la o adâncime de 200 m**. Poziţia unui convoi cu astfel de nave scufundate la **18 mai 1946** a fost determinată ca având coordonatele 58'08" latitudine nordică şi 10'48" longitudine estică. **Situarea acestor obiective pe hartă a fost astfel facilitată graţie radiesteziei**, situaţia impunând luarea unor măsuri adecvate, plecându-se de la premiza că învelişul metalic al grenadelor cu gaze de luptă existente în dotare la acea vreme, gros de 20-25 mm, **se corodează în imersie marină după 40-50 ani**. Dar, în timp ce unele gaze de luptă îşi pierd, în acest interval de timp nocivitatea, altele, cum este de exemplu **yperita, îşi menţin activitatea nocivă.** Acest lucru apare cu atât mai grav cu cât s-a constatat, de exemplu, că pescarii din zona insulei daneze Bermholm au, de ani de zile, probleme cu grenadele ruginite conţinând yperită, scufundate în Marea Baltică după 1945.

13. ASTROLOGI LA NIVEL ÎNALT

Biroul 2 francez – model pentru Armata română

"Deuxième Bureau" – aşa cum este cunoscut **serviciul de spionaj al armatei franceze –**, îşi are data naşterii la **12 martie 1874**, când ia fiinţă pe lângă Marele Stat Major al armatei franceze. Dintre serviciile secrete ale ţărilor europene, "Biroul 2" francez a fost **probabil cel mai cunoscut marelui public, egalând celebrul *Intelligence Service* englez**. Popularitatea sa a devenit largă mai ales după **afacerea Alfred Dreyfus** şi cea a controversatei agente germane **H-21**, intrată în legendă drept **Mata Hari**. Povestirile despre aceste personaje au făcut să curgă râuri de cerneală şi kilometri de peliculă cinematografică.

Activitatea Biroului 2 – **după modelul căruia s-a inspirat şi serviciul de informaţii al armatei române** – a fost deosebit de eficientă în timpul primului război mondial, atât în acţiunile de spionaj, cât şi în cele de contraspionaj pe care acesta le-a patronat şi coordonat simultan, când la cârma lui erau colonelul Goulbert şi căpitanul Ladoux.

Cel de-al doilea război mondial găseşte serviciul secret francez dispunând de structuri pentru spionaj şi contraspionaj în marină, aviaţie şi armata terestră, ultima de altfel cel mai bine organizată. Cele două activităţi majore, spionaj şi contraspionaj, apar, din punct de vedere organizatoric, disjuncte: *Deuxième Bureau* şi *Service de Renseignement et de Contrespionnage (SR)* care însă **conlucrau armonios**, ultimul culegând informaţiile pe care le preda primului pentru valorificare.

Centrala sau *"Casa" (Maison)*, condusă de colonelul Rivet, reuşise, prin "sursele" sale, **să penetreze chiar Wehrmachtul nazist**, ajungând în inima Înaltului Comandament OKW. În acţiunea de penetrare a codurilor germane, celebra maşină de codificare ***"Enigma"***, care a generat la englezi acţiunea *"Ultra"*, de aflare a secretului său şi descifrare a mesajelor germane, contribuţia franceză s-a manifestat prin aportul sursei *"HE"*. De la 1 septembrie 1939 – data declanşării celei de a doua conflagraţii mondiale –, serviciul lui Rivet devine "**Biroul 5**" al Marelui Stat Major al armatei franceze.

De Gaule şi spionajul

Este interesant de remarcat faptul că, **după înfrângerea din iunie 1940 a Franţei, Biroul 2 a continuat să funcţioneze** în cadrul aşa-zisei *"armate a armistiţiului"*, **până în 1942**, când germanii i-au cerut lui Pétain desfiinţarea sa. **Biroul 5 a fost desfiinţat şi el**. Numai că Rivet, comandantul acestuia, şi-a păstrat "Casa", **serviciul activând sub diverse alte acoperiri**. După debarcarea anglo-americană în Africa de nord franceză, serviciile de spionaj, sau ceea ce mai rămăsese din ele, **s-au mutat la Alger alăturându-se cauzei aliate**. O mişcare destul de tardivă a acestora, deoarece **serviciul secret creat de generalul De Gaule în exil câştigase teren şi un imens prestigiu**. Această struc-

tură informativă de bază a luat ființă după celebra cuvântare a generalului De Gaule din **18 iunie 1940**, de la radio **BBC** din Londra. **Odată cu crearea Forțelor Franceze Libere (FFL), s-a organizat şi clasicul Birou 2**, care a fost condus, începând cu 1 iulie 1940, de căpitanul André Dewavrin, alias colonelul Passy. Funcționează, din 15 aprilie 1941, sub firma de *"Service de Renseignement" (SR)* şi îşi adaptează permanent structurile la cerințele evoluțiilor de pe teatrele de luptă, devenind *"Bureau Centrale de Renseignement et d'Action Militaire (BCRAM)"*, pentru ca în 1942 să se numească *"Bureau Centrale de Renseignement et d'Action* (**BCRA**)*"*. Marile performanțe obținute pe teritoriul Franței ocupate s-au datorat lui Gilbert Renault, alias colonelul Rémy; care a organizat culegerea informațiilor în întreg teritoriul, printr-un sistem de rețele.

În **1944**, se înființează **DGSS** (*Direction Generale des Services Spéciaux*) pe structura BCRA care a inclus ulterior şi serviciul lui Rivet, ce se instalează în Parisul eliberat la 18 noiembrie 1944. Aici el se transformă în *Direcția Generală de Studii şi Cercetări* (**DGER**), iar în **1946** devine **SDECE** (*Service de Documentation Extérieure et de Contre-Espionnage*), în funcție până astăzi.

În această evoluție istorică, să reținem că, **începând cu 1970 şi până la 4 ianuarie 1982**, conducătorul acestui important serviciu a fost **contele Alexandre de Marenche**, numit în acest post de mare răspundere de către Georges Pompidou.

Parapsihologia păstrează colonia !

În cadrul acțiunilor militare angajate pe teatrele de luptă marină, serviciile de informații ale marinei au apelat, în timpul celui de al doilea război mondial, la cele mai neaşteptate metode pentru a depista mai ales submarinele inamice. Germania a creat, la **Berlin**, ***"Institutul Pendulului"***, sub comanda căpitanului de marină Hans Roeder. **Aici se utilizau metodele radiesteziei mentale pentru amplasarea pe hartă a locațiilor navelor engleze**, deoarece, la acea vreme, radarul nu fusese atât de perfecționat pentru a reuşi depistarea obiectivelor de această natură şi aliații recurgeau la tot ceea imaginația omenească putea oferi. Aşa se face că **metodele parapsihologice au fost abordate din plin**. În această direcție, depistarea unor mediumi dotați cu astfel de abilități oferea o cât de mică şansă în plus față de adversar. În această direcție, **francezii au beneficiat de aportul caporalului Leon Serge Alalouf, care reuşea să localizeze pe hartă, prin procedee similare, U-boot-urile germane**.

În cadrul activităților desfăşurate de serviciile secrete franceze, **o zonă aparte de interes a format-o continentul african**. Epoca colonială a dăruit Franței multe teritorii în această parte a lumii, colonii care au fost râvnite de multe alte națiuni. Chiar şi după decolonizare şi căpătarea independenței de către statele nou apărute, **interesele franceze în zonă nu s-au diminuat**. Acest lucru a impus luarea în calculul jocurilor politice şi economice ce se desfăşurau a unor elemente ce țin direct şi de psihologia populațiilor continentului negru. Iar una dintre componentele majore ale acestor trăsături psihologice o formează particularitățile lor psiho-emoționale, în care **un rol central este ocupat de**

practicile superstițiilor, magiei, ocultismului, şamanismului, a predicilor. Iar într-un mai larg interes, **utilizarea cu dibăcie a acestor înclinații** spre un domeniu al paranormalului, **este o armă deosebit de eficace** în realizarea unor țeluri precise şi clar definite. Să menționăm aici un lucru aparent curios şi totuşi plin de semnificații: **alegerile multirasiale din 1994** care au avut loc **în Africa de Sud**, unde pentru prima dată în istoria acestei țări au participat negrii, câştigarea acestui turnir electoral de anumiți protagonişti s-a datorat influenței deosebite pe care au avut-o vrăjitorii. O castă instituționalizată natural, nu numai în Africa de Sud, ci în întreaga Africă. După cum transmitea agenția Reuter înaintea acestui eveniment, credința populației negroide în influențarea vieții de către spiritele strămoşilor le atribuie vrăjitorilor capacitatea de a ține spiritele sub control. Cercetătorul Anthony Minaar, de la Consiliul pentru Studii Antropologice, a constatat astfel, în cadrul unei investigații făcute preelectoral, că **tot mai mulți sud-africani îi consultă pe vrăjitori pentru sfaturi electorale.**

Aceste particularități generale pentru întregul continent african, nu au putut scăpa nici serviciilor secrete franceze, care încearcă să canalizeze pe un anumit făgaş politica statelor din zona de interes, prin acțiuni de intervenție activă.

Preşedinții africani – manipulați prin ... horoscop

În această ordine de idei, parapsihologiei şi în particular astrologiei le-au revenit un rol pe măsură. Sunt demne de notat aici reflexiile şi modul de a gândi şi acționa în această direcție a şefului SDECE. Iată aşadar ce mărturiseşte **contele de Marenche**, cel care a condus destinele acestei instituții timp de **11 ani, până în 1982**:

"Noi avem misiunea de a ajuta şi proteja aceste țări africane, care se dovedesc slabe când rămân izolate. Când, de curând, un membru al familiei noastre negre, Ciadul, a fost atacat, celelalte țări au simțit o imensă teamă văzând politica franceză oscilantă, ezitantă". Iar în această politică şi totodată luptă pe care serviciile secrete franceze o duc pe frontul războiului nevăzut, **nici o metodă nu este neglijată**. De aici, se vede şi rolul pe care aceste servicii le-au rezervat, atunci când era cazul, astrologiei. Pentru că de Marenche continuă:

*"Dar atunci când supraveghezi lucrurile, nu există numai episoade tragice. Astfel, într-o capitală africană pe care n-am s-o numesc, am remarcat că în fiecare săptămână, în aceeaşi zi, motociclişti de la Preşedinție mergeau la aeroport să aştepte acelaşi avion de Paris; luau un plic pe care îl duceau în mare grabă la palat. Ce fel de informații aşteptau cu atâta nerăbdare? Din ce surse proveneau? Am aranjat în aşa fel să aflăm. Pe atunci, **apărea la Paris un mic săptămânal care se ocupa de astrologie, de chiromanție**, etc. În dimineața apariției acestuia, ambasada respectivei țări şi-o procură prin curier special. Asta mi-a dat o idee: ce ar fi **să cumpărăm această interesantă revistă şi să facem, prin intermediul ei, recomandări zodiacale unuia sau altuia din oamenii de stat**, în momentul unei negocieri mai importante sau în ajunul unei întâlniri de vârf?"* Şi şeful SDECE nu ne mai spune explicit ce s-a mai întâmplat, sau câte din astfel de reviste interesând pe

unul sau pe altul "din oamenii de stat" au fost achiziționate sau lucrează şi azi, direct sau indirect pentru această instituție?

Bush – un vicepreşedinte recomandat de astrologii CIA !

Dar **şi Administrația Reagan a fost profund implicată în problematica parapsihologică**. Mai mult chiar, o întreagă afacere privindu-l însuşi pe preşedintele SUA, în care astrologiei i-a revenit un loc aparte, a făcut obiectul unor cercetări ale FBI şi a unor dezbateri în Congresul Statelor Unite. Aceste aspecte au fost dezbătute pe larg în presa vremii, pe lângă articolele din ziare şi lucrări care au tratat pe larg aspectul. Cea dintâi sesizare în acest sens, a apărut în numărul din **3 mai 1988** al cunoscutului ziar *"New York Times"*, sub semnătura lui Steven V. Roberts, care publica articolul *"White House Confirms Reagan's Follow Astrology, Up To A Point"*.

Totul a pornit de la relatările presei prin care se afirma că **programul de acțiune al preşedintelui Reagan era "pilotat" parțial, prin intermediul soției sale, de un astrolog din San Francisco, Joan Quigley**. Preocupările de natură astrologică, sub forma horoscoapelor – dar şi a altor practici care încercau să scruteze viitorul –, nu erau străine familiei prezidențiale, **încă de pe vremea activității lor la Hollywood** – când, după cum se ştie, lucraseră **ca actori**. Pe atunci, ca de altfel întreaga elită a cetății cinematografiei americane, consultau cu regularitate previziunile astrologice ale lui Carroll Righter, publicate sub titlul *"Astrologie pentru stele"* – bineînțeles, pentru stelele Hollywoodului. Înclinațiile lui Reagan pentru previziunile horoscopice l-au făcut pe acesta să-i ceară, **în plină campanie electorală**, unui astrolog sindicalizat, **efectuarea unei astrograme pentru un număr de opt candidați în alegerile preliminare**. Pentru acest serviciu, **Jielson** a fost remunerat cu suma de **1.200 dolari**. Acesta a afirmat că **i-a recomandat**, consultând astrogramele făcute, **să-l ia drept partener la preşedinție pe George Bush***, născut în Gemeni, care s-ar potrivi cel mai bine cu zodia Vărsătorului în care s-a născut Reagan. De altfel, în cursul campaniei pentru ocuparea postului de guvernator al Californiei, **Reagan fusese acuzat de Pat Brown că-şi bazează acțiunile pe previziunile horoscopice**.

Este interesant de remarcat faptul că un reprezentant al Fundației Carroll Righter, care se pare că a fost cea mai implicată în acordarea consultațiilor astrologice lui Nancy Reagan, a declarat că aveau loc frecvente convorbiri telefonice între familia Reagan şi Righter. Mai mult chiar, acesta, a declarat, aşa cum afirmă *"National Enquirer"* din 24 mai 1988, că, în timpul mandatului la Casa Albă, **l-au auzit pe Righter avizându-l pe Reagan în diverse probleme, inclusiv în cazul unor decizii politice majore**. Întreaga această afacere a făcut obiectul unor **investigații ale FBI, derulate în 1987**, privind implicațiile posibile ale cazului în materie de siguranță națională. De altfel, unele alegații de această natură sugerau că **Righter colabora încă din anul 1940 cu serviciile secrete americane**. Dar aşa cum s-a putut ulterior constata,

---

* **N. edit.**: Pe atunci, directorul CIA...

beneficiile pe care astrologia le-a adus serviciilor secrete americane au avut o istorie mult mai lungă.

CIA, paranormali şi Khomeini

Aşa cum afirmă într-o scrisoare publicată, în 1988, în ziarul londonez *"The Times"* din 21 mai, fostul ofiţer de informaţii Miles Copeland senior, ataşat pe lângă celebrul Allen Dulles, în timpul directoratului acestuia **la CIA**, a funcţionat aşa-numita ***"Cosmic Operations Section"***, pe parcursul mai multor ani. În cadrul acestui departament, **agenţii erau instruiţi asupra tehnicilor astrologice moderne**. Acţiuni derulate sub egida acestei secţiuni **au vizat diverse personalităţi ale statelor în care SUA aveau interese distincte**. Se afirmă că au fost derulate astfel de acţiuni care au vizat, printre alţii, pe preşedintele **Nkrumah** (Ghana), pe cel al Indoneziei **Sukarno** şi pe cel albanez **Mehmet Shehu**. În cazul lui Nkrumah, s-a aranjat, pe "cale astrologică", determinarea unei vizite a acestuia în China. În cazul lui **Sukarno**, Copeland afirmă că acesta a fost **manipulat de CIA prin aceleaşi metode.**

Un eveniment cu un larg ecou internaţional care a marcat anul **1980** a fost ceea ce ziarele au numit **criza ostatecilor americani din Iran**. După cum se ştie, regimul ayatolahului Khomeini a sechestrat atunci personalul ambasadei americane din Teheran, aproximativ **40 de persoane**, pe care le-a ţinut sub ameninţarea armelor în chiar localul ambasadei pe care au ocupat-o timp îndelungat. Problema care s-a pus în faţa Administraţiei Carter a fost evident aceea de a asigura eliberarea ostatecilor prin orice mijloace. Ceea ce se ştie mai puţin de către publicul larg este faptul că **în această afacere a fost derulat şi un episod parapsihologic.**

La începutul anului 1980, atunci când informaţiile asupra situaţiei şi sănătăţii prizonierilor erau practic inexistente, **s-a recurs la derularea unui program cu implicarea lui *Stanford Research Institute* (SRI), pentru a afla situaţia reală a deţinuţilor**, pe o cale mai puţin ortodoxă, dat fiind că cele clasice fuseseră epuizate.

"Criza ostatecilor" şi... mila pentru Khomeini

Pe de altă parte, **CIA îşi consulta aliaţii asupra unor posibile soluţii, după ce detaşamentul de comando** care încercase eliberarea acestora **ratase misiunea**, incursiunea detaşamentului fiind un total insucces, marcat şi de **moartea a şase dintre combatanţi**. În acest sens, **unul dintre factorii de răspundere ai Mossadului declarase chiar că însăşi realizarea acestei acţiuni**, bazată pe concepţia de mare putere, a unei "lovituri de ciocan", în genul bombardamentelor *"în covor"* din timpul războiului, **era complet inadecvată**. Soluţia ar fi trebuit – în opinia acestuia – să îmbine o tactică absolut neconvenţională, în care ineditul operaţiunii să fie împletit cu surprinderea pe nepregătite a adversarului.

Pe de altă parte, **francezii oferiseră o altă soluţie**, după ce încercarea americanilor de eliberare a ostatecilor eşuase, **soluţie care, în mod indiscutabil, ar fi fost urmată de eliberarea prizonierilor**. Iată

cum povesteşte acestui episod, contele de Marenche, şeful de atunci al SDECE:

"M-au întrebat: «Ce putem face?» Până să ajungă la Paris, ca să mă întrebe, trecuseră deja două zile de la operaţiune. Le-am spus: «Nu-mi dau seama ce aţi putea să faceţi, pentru că, dacă s-ar fi pus problema în primele cinci minute după operaţiune, v-aş fi sugerat ***o acţiune cu forţe heliopurtate...*** *» La câteva zile, m-am gândit că o astfel de acţiune era* ***de neconceput.*** *Americanii mi-au cerut să mă gândesc şi am făcut-o. Nu numai că am reflectat asupra problemei, dar* ***am şi trimis la faţa locului oameni de o înaltă specializare****, ca să arunce o privire prin Teheran şi prin împrejurimi. Când angajezi o discuţie cu un terorist sau un şantajist, trebuie să examinezi toate cărţile: pe ale tale şi pe ale lui. Acolo, era evident că* ***americanii nu aveau nici-o carte, nici-un mijloc de presiune,*** *cu atât mai mult cu cât aveau de a face cu oameni care raţionau conform unei logici total diferite. Am observat că ayatolahul mergea foarte des acasă la el, în oraşul sfânt Qom. Locuia într-un cartier destul de liniştit, nu departe de un teren viran, unde, la nevoie, ar fi putut ateriza nişte elicoptere.* ***Ideea era de a-l prinde pe Eminenţa Sa şi de a-l duce apoi, politicos dar ferm, pe o navă în nordul Oceanului Indian, în Marea Oman...*** *Evident, din clipa aceea, totul s-ar fi schimbat, pentru că* ***Sfinţia Sa ar fi putut fi schimbat cu ostatecii de la ambasadă.*** *Acest proiect a mers foarte departe şi foarte sus, fiindu-i prezentat preşedintelui Carter în persoană. Dar* ***preşedintele Carter a răspuns: «Nu putem să-i facem aşa ceva unui episcop şi mai ales unui om de vârsta lui !*** *".*

"Iran-contras" – o afacere paranormală

Căutând mijloace şi modalităţi de a afla informaţii asupra situaţiei ostatecilor din ambasada de la Teheran, **CIA reactivează programul derulat de SRI, *"remote viewing"*.** Şi, aşa cum relata *"U.S. News and World Report"* din 5 decembrie 1980, un ofiţer de marină din cadrul Consiliului Naţional al Securităţii (NSC), a fost trimis în California la SRI, pentru a lua legătura cu o persoană având calităţi mediumistice: era **Keith Harary**. El a fost **interogat în transă mediumică**, în conformitate cu procedurile pe care le aplicau, în cadrul programului, cei de la SRI, **în special în legătură cu starea sănătăţii ostatecilor.** Harary a focalizat asupra unui dintre prizonieri, care a afirmat că suferă de o boală degenerativă a sistemului nervos, prezentând o incoordonare musculară. S-a dovedit că, printre ostateci – lucru pe care Harary nu avea de unde să-l cunoască anticipat – exista un funcţionar al ambasadei, Richard Queen, care suferea într-adevăr de scleroză multiplă. Harary a mai afirmat că acesta va fi eliberat în iulie 1980.

Trimisul lui NSC i-a informat asupra datelor obţinute pe **consilierul prezidenţial pentru securitate, Zbiegniew Brzezinki şi pe apropiatul acestuia, David Aron**. Rezultatul acestui episod a fost că, după eliberarea lui Queen, **NSC**, impresionat pare-se de predicţiile lui Harary, **a dispus autorizarea în continuare a acestui gen de cercetări**, implicându-l în desfăşurarea în continuare a programului pe Harary şi ulterior pe Ingo Swann.

Legat de acelaşi incident al ostatecilor americani de la ambasada din Teheran, în ziarul *"The New Republic"* din 9 noiembrie 1987, a fost publicată o ştire sub semnăturile lui Michael Irikoff şi Mark Hasenball, după care **guru-ul indian Schri Chandra Swamiji Maharahj a fost consultat în afacerea Iran-contras**. După cum se ştie, **întreaga afacere**, încă incomplet elucidată până azi, se pare că **s-a încheiat printr-un târg**, în care iranienilor li s-au dat **arme şi bani** de către serviciile secrete, **în schimbul eliberării ostatecilor**. Se pare, astfel, că **unul dintre intermediarii întregului scenariu a fost chiar Chandra**. Acesta, după câte se pare, a fost şi **un intim al preşedintelui Nixon**, fiind un personaj implicat şi în alte afaceri internaţionale, **la serviciile sale apelând chiar şi Mohamed Al Fayed, vărul unui cunoscut comerciant saudit de armament Adnan Khashoggi**, care i-a dat un comision de 500.000 dolari în contul unei afaceri pe care i-a intermediat-o cu sultanul din Brunei, se pare cel mai bogat om din lume.

Pentru Stalin şi Elţân, viitorul nu suna bine...

Nici personalităţile din fostul lagăr socialist, mai ales din URSS, nu s-au lăsat mai prejos în legătură cu scrutarea viitorului personal. După cum se ştie, **Stalin apelase şi el la serviciile unui medium excepţional, polonezul Wolf Messing**. Ulterior, un alt medium, **Ivanov**, având evidente capacităţi premonitorii şi locuind într-un sat din stepa ucraineană, **avea fir telefonic direct cu Kremlinul**, în timp ce postul local de miliţie nu dispunea de o asemenea facilitate. Periodic el era convocat la Moscova pentru a fi consultat.

Boris Elţân dispunea, pe de altă parte, de o echipă a anturajului său intim care îi făcea zilnic horoscopul şi, după toate aparenţele, **acţiunile şi iniţiativele sale politice erau strâns legate de previziunile pe termen scurt, mediu şi lung rezultate din astrogramele ce-i erau prezentate în fiecare dimineaţă**, odată cu sinteza celor mai importante ştiri ale ultimelor 24 de ore. În această astrogramă, erau prevăzute zilele favorabile călătoriilor în străinătate şi discursurile importante, ca şi zilele în care îi era recomandat să nu-şi părăsească reşedinţa. **Departamentul astrologic al Kremlinului era condus de către generalul Alexandr Korjakov, şeful brigăzii prezidenţiale**. Acest departament era integrat în serviciul prezidenţial de securitate, al cărui comandant era omnipotentul său general. Activitatea departamentului astrologic era **strict secretă**. Se ştie, însă, că din acest departament făcea parte şi celebra **Djuna**, care, aşa cum se afirmă în *"Sunday Times"*, citat de agenţia France Presse, a declarat: *"Îl văd pe Boris Nikolaevici foarte des şi dacă nu vreau să-l văd, vorbesc cu el la telefon"*. Djuna i-a şi înmânat distincţia de cavaler al *"Ordinului Asirienilor Antici"*, iar atunci **când Boris Elţân era nemulţumit de sfaturile numeroşilor săi consilieri, recurgea la concursul serviciului său de astrologie.**

Saddam – "viitor strălucit", Ceauşescu – ciuruit...

Unul dintre personajele cele mai controversate ale Orientului Mijlociu, **Sadam Hussein, s-a interesat, prin intermediul ambasadei**

sale de la Bucureşti, de prezicerile ce i-au fost făcute de un astrolog român care îi întocmise horoscopul, ce i l-a transmis pe cale diplomatică. Ca un fapt divers, să notăm că previziunile acestuia, făcute **după consumarea războiului din Golf, îi anunţau dictatorului irakian un viitor strălucit.** De altfel, într-o mai largă expunere pe care a prezentat-o şi telespectatorilor noştri în luna decembrie 1991, acest astrolog a pretins că cele mai dotate personaje contemporane care vor avea, în continuare, un rol în desfăşurarea evenimentelor ar fi, în afara lui Saddam Hussein, Margaret Thtcher şi albanezul Ramiz Alia. Se pare, totuşi, că previziunile privindu-i pe ultimii doi nu s-au prea adeverit...

În aceeaşi ordine de idei, merită a fi consemnată previziunea făcută, încă din luna **aprilie 1989,** de către **Florian Onitză** şi publicată în numărul **96** al ziarului de limbă română ***"Universul"***, ce apărea în SUA. **Acesta a prezis că, până la finele anului 1989, conform calculelor sale astrologice, Nicolae Ceauşescu va dispărea de pe firmamentul istoriei.** Şi, după cum prea bine se cunoaşte, ineluctabilul său sfârşit s-a produs la 25 decembrie al acelui an, la Târgovişte.

Să menţionăm şi faptul că, suferind de boala tuturor dictatorilor – groaza de a nu-şi pierde prerogativele –, fostul dictator recurgea şi el, după câte se pare, la serviciile unor prezicători. În numărul 2 (10) din **1991** al revistei *"Indiscret"*, apărea astfel, sub semnătura lui Narcis Zărnescu, următoarea informaţie: *"Deţinem informaţii că **Nicolae Ceauşescu avea în preajma sa un călugăr lama tibetan, care îl energiza şi îi făcea horoscopul, un chinez bătrân care îi prepara leacuri de întreţinere şi mai multe ţigănci de care se foloseau atât el, cât şi tovarăşa Elena Ceauşescu"**.* Dacă "informaţiile" privind călugărul tibetan şi bătrânul chinez par a fi mai mult imaginaţii ziaristice, recurgerea la serviciile unei ţigănci-vrăjitoare cu pseudonimul *"Omida"* pot fi luate în consideraţie cel puţin sub titlul de inventar. Mai ales dacă sunt privite şi prin contextul mediului social din care cuplul dictatorial provenea şi amprenta pe care acesta a pus-o asupra celor doi. Cert este, în orice caz, faptul că Ceauşescu, şi mai precis cei din anturajul său intim care se îngrijeau de sănătatea şefului, **i-au refuzat unui practicant al tehnicilor Reiky să-i aplice acest gen de proceduri pentru a-i diminua stările de epuizare fizică şi psihică de care suferea, probabil şi ca urmare a diabetului pe care îl avea.** În schimb, cumnatul său **Vasile Bărbulescu,** suferind de o ciroză hepatică, **a recurs la serviciile acestuia**, şedinţele derulându-se în cabinetul pe care Bărbulescu îl avea la CC...

14. OPERAȚIUNEA JIRINOVSKI

Terapie pentru... chelie

Pe la sfârşitul anilor '80, printre marile evenimente care făceau ocolul lagărului socialist se număra apariția, **mai întâi la radio, iar mai apoi şi la televiziune**, a unui **bizar personaj**, căruia, pe toate canalele de informații destinate marelui public, i se făcea o **enormă reclamă**. La început, în perimetrul republicilor sovietice şi ulterior retransmise pe canalele de televiziune ale "țărilor frățeşti", **şedințele de terapie colectivă** acaparau interesul nu numai al bolnavilor, ci şi al celorlalte cercuri interesate de o atare problematică. Mai ales faptul că **trata o paletă extrem de largă de boli** – cu excepția cancerelor şi stărilor epiletoide –, şedințele lui **Kaşpirovski** făceau adevărate ravagii, mai ales în lumea bărbaților cu calviție şi – pe un anume segment de populație – a celor dornici să-şi amelioreze performanțele în materie de virilitate.

Puțini dintre noi au fost poate frapați de faptul că, deşi experiențele lui Kaşpirovski semănau aparent cu tehnicile de relaxare, proiectate la distanță şi cu toate că, în această materie, astfel de experiențe fuseseră supuse unor măsuri punitive, implicând de-a valma personalități cu statut guvernamental, oameni de ştiință, curioşi sau simpli gură-cască, odată cu declanşarea *"operațiunii meditația transcendentală"*, **omniprezenta noastră Securitate** nu numai că nu îngrădea vizionarea programelor recepționate de la vecinii noştri, ci dimpotrivă, **îi făcea o discretă propagandă.**

Ciumak de la Radio Moscova

După o activitate de câțiva ani, metoda lui Kaşpirovski a pus pe gânduri oficialitățile medicale chiar din țara sa de origine. Iar **la intervenția Academiei de Ştiințe Medicale din fosta URSS, şedințele publice ale lui Kaşpirovski au fost suspendate. Chiar şi forurile medicale bulgare s-au sesizat, luând aceleaşi măsuri**. Nu a trecut însă decât o scurtă perioadă de timp şi a apărut un alt personaj similar: **Alan Ciumak,** care însă, de data aceasta, îşi ținea şedințele numai **la Radio Moscova.**

Dar ce şi cine se ascundea în spatele lui Kaşpirovski şi Ciumak?

Poate că lucrurile ar fi rămas în uitare, dacă **evenimentele din 1992 din Transnistria** nu ar fi atras atenția cercurilor medicale din Chişinău asupra unui amănunt nu lipsit de semnificație. S-a constatat astfel că **atacurile inițiate de către gardiştii rusofoni erau precedate** – în anumite zone de conflict – cu regularitate, **de apariția** în rândul locuitorilor a **unei stări de abulie**, sindrom psihic caracterizat printr-o lipsă de voință, inerție, nehotărâre, **în timp ce la terminarea atacului**, se instala în rândul aceloraşi oameni, **un sindrom de isterizare în masă.**

Ori în cadrul unei psihoze colective ce ar fi putut apare în mod natural, **ordinea de producere** a acestei desfăşurări a simptomatologiei **ar fi trebuit să fie exact inversă.**

Jirinovski – senzualul sub hipnoză !

Poate că şi aceste fapte ar fi putut trece, dacă nu neobservate, atunci cel puţin nesuspicioase. Dar iată că, odată cu apariţia ultimei creaţii a scenei politice ruseşti şi a mânuitorilor de marionete din spatele ei, se naşte şi **JIRINOVSKI**. Iar **principalul personaj din statul său major nu este nimeni altul decât Kaşpirovski**. Şi, cuprins de o subită limbuţie, aidoma patronului său, Kaşpirovski începe să facă declaraţii publice. Mai întâi, ne destăinuie faptul că, în cursul campaniei electorale pe care Jirinovski a purtat-o înaintea alegerilor ce l-au propulsat ca patron de partid cu reprezentare în Duma de Stat, **şi-a împănat discursul cu vorbe alese de către Kaşpirovski dintr-un dicţionar de expresii capabile să sugereze în subconştientul auditoriului o excitare a zonelor corticale cerebrale responsabile de inducerea unor stări de excitaţie sexuală**. Acţionând ca un fel de mantre repetate de orator, acestea **induc** ascultătorilor captarea unor **sentimente de afecţiune** ce sunt mult mai repede fixate în subconştient, prin subtile procese de inducţie psihogenă. Mai mult chiar, consilierul pe probleme de parapsihologie îşi învaţă patronul o serie de **tehnici de inducţie telepatică a unor stări de isterizare a auditoriului**.

Ceea ce este însă mai interesant este faptul că întreg acest ansamblu de tehnici pare a-i fi transmis lui Jirinovski în urma unor şedinţe în care **acestea îi sunt induse în stare de hipnoză**, întregul ansamblu al discursului său desfăşurându-se în urma unor ordine de executare posthipnotică a întregului scenariu. Cine a avut curiozitatea de a observa puţin mai atent comportamentul, gestualitatea şi faciesul oratorului Jirinovski va remarca faptul că acestea îl descriu ca pe un individ bântuit de o psihoză patologică, în care discursul politic este rostit pe fondul unei mimici ce trădează o suferinţă paroxistic amplificată prin "şedinţele" de iniţiere pe care le traversează. **Alegerea subiectelor pe care le dezvoltă este riguros făcută de către grupul de manipulatori ce-l dirijează şi prin "consilierul" său Kaşpirovski**, astfel încât "bombele" pe care le lansează să cadă exact pe ţinta configurată de frustrările auditoriului căruia i se adresează.

Transnistria, Radio Moscova şi "mesajele de dincolo"

Să amintim, în acest context, de încă un fapt demonstrat experimental care este strâns legat de pomenitele experimente din zona luptelor din Transnistria, cât şi de emisiunile radiofonice ale lui Kaşpirovski şi Ciumak. Astfel, a fost experimental dovedită **influenţa câmpurilor electromagnetice de extrem de joasă frecvenţă asupra stării de sănătate a omului**. Cercetările în această direcţie sunt mult avansate în toate laboratoarele de profil militar. Câmpurile electromagnetice de **6,67 şi 6,26** [illegible] sau de o mai joasă frecvenţă sunt **capabile să provoace stări co[illegible]onale, de depresiune, angoasă, greţuri, lungirea timpului de rea[illegible] desincronizare neuro-vegetativă**. Exact tabloul clinic observat înaintea atacului "cazacilor" din zonele Transnistriene. Invers, oscilaţiile aceluiaşi câmp ca valori de **7,83–8,0 şi 9,0 Hz** antrenează **dimi-**

nuarea stărilor de angoasă şi tensionale, cam ceea ce se petrecea după atac. Coborând aceste date cu **mişcarea unor emiţătoare mobile cu emisiuni direcţionale**, care se aflau în preajma zonelor de interes, putem uşor trage concluziile ce se impun.

Şi un alt fapt. După cum au demonstrat cercetările iniţiate de către Klaus Schriber şi continuate de grupul de studii Harsch-Fischbach, **pe anumite lungimi de undă ale spectrului de radiaţii în radiofrecvenţă pot fi captate "voci" sau imagini TV ale unor persoane care au trecut dincolo de pragul acestei vieţi pământene**. În aceste domenii ale emisiunilor radiaţiei electromagnetice se petrec unele fenomene pe care încă nu le cunoaştem exact, sau cei care ştiu amănunte despre ele nu le divulgă. Ori, se constată că **emisiunea de 1480 KHz**, aşa-numita undă Jürgenson, **are capacitatea de a vehicula mesaje "de dincolo"**, după cum au dovedit-o şi mai vechile cercetări ale lui Jürgenson, Raudive ş.a.

Ceva se întâmplă cu această lungime de undă, dar amănunte mai multe sunt păstrate în mare secret de cei care au investigat fenomenul.

Ceea ce este interesant pentru noi este, însă, legat de faptul, aparent banal, că, din întâmplare sau nu, **postul de radio Moscova emite şi pe frecvenţa de 1484 KHz**. O variaţie de numai 4 KHz a emisiunii unui post de radio apare ca o abatere care face ca transmisiunea acestuia să fie foarte uşor târâtă în jos, la valoarea critică de 1480 KHz. Dacă nu ca un incident fizic banal, atunci extrem de uşor de realizat tehnic de către specialiştii în telecomunicaţii.

Iar de remarcat este faptul că **atât emisiunile lui Kaşpirovski, cât şi cele ale lui Ciumak, iar mai recent şi interviurile sau intervenţiile lui Jirinovski, se transmit de radio Moscova, tocmai (şi) pe această frecvenţă...**

15. ARME NECONVENȚIONALE PENTRU "RĂZBOIUL STELELOR"

La **10 aprilie 1963**, una dintre cele mai mari catastrofe ale marinei militare americane ducea spre fundul Oceanului, prin **scufundarea submarinului atomic "Thresher"**, viețile a 112 marinari și a 17 tehnicieni civili. Dintre membrii echipajului, **un singur matelot a scăpat cu viață: întârziase din permisie** cu 20 de minute după ora ordonată a plecării submarinului în misiune. Douăzeci de minute care puteau să-i aducă, chiar în timp de pace, o gravă pedeapsă, iar în timp de război o sentință a unui tribunal de militar. Douăzeci de minute care l-au despărțit de fatalitate. A fost, de fapt, singura persoană care ar fi putut fi anchetată cu privire la ultimele zile pe care le trăise "Thresher" și echipajul său la cheiul bazei sale navale la care era acostat*.

Asasinat pentru că era... savant

Să ne întoarcem însă exact cu 60 ani în urmă, *în* **1903**, la **Moscova**. În noaptea de **17 spre 18 octombrie** a acelui an, un incident aparte a zguduit lumea oamenilor de știință ruși. **În laboratorul său**, a fost găsit trupul neînsuflețit a unuia dintre personajele cele mai controversate ale timpului. Ancheta poliției, chemată de urgență, nu a putut stabili decât un singur lucru: **eminentul savant fusese asasinat.**

Cine să fi fost criminalii și care era scopul pentru care curmaseră viața unuia dintre reprezentanții de seamă ai inteligenței rusești? **Acela care îl făcuse cunoscut străinătății pe Mendeleev**, publicându-i în traducere franceză capitala sau lucrare *"Bazele chimiei"*, prin care Occidentul luase cunoștință de vestitul său *"Tabloul periodic al elementelor"* și legile care îl determină.

Același savant îl scosese din anonimat pe Konstantin Țiolkovski, autorul unei fundamentale lucrări privind navigația cosmică: *"Explorarea spațiului cosmic cu ajutorul motoarelor cu reacție"*. Probabil că, **dacă nu ar fi existat Mihail Mihailovici Filipov, nu ar fi existat, ca pionier al astronauticii, nici Țiolkovski**, care și-ar fi sfârșit ciclul vieții, ducând cu sine în mormânt și ideile sale, într-un pricăjit orășel, Kaluga, din nesfârșita Siberie, care a înghițit atâtea vieți omenești, nu numai în timpul țarismului, cât mai ales după aceea, în timpul bolșevismului...

Este interesant de reținut că **Filipov**, ca de altfel și alți intelectuali ruși, **căzuse în mrejele filozofiei marxiste**, pe care chiar o și difuza prin scrierile sale, dar mai ales printr-un periodic de popularizare a științei pe care îl conducea: *"Revista științei"*. **Talentele sale de romancier nu erau mai prejos de valoarea contribuțiilor sale la dezvoltarea științei**, publicând, în anul **1880**, ***"Asediul Sevastopolului"*** și

* **N. red.**: Cu acest matelot, lista pierderilor umane ar fi fost de... **130** de persoane, un număr înzecit de ghinionist !...

stârnind, prin această apariție, admirația lui Tolstoi şi Gorki. Mai mult chiar, paleta incursiunilor sale spirituale este lărgită şi prin publicarea unor **studii de estetică marxistă**. După unele păreri, **acestea ar fi fost cele ce l-au influențat enorm pe Lenin**, care şi-ar fi calchiat după Filipov unele din rămasele sale celebre lozinci: *"Comunismul înseamnă puterea sovietelor plus electrificarea întregii țări"*, de unde şi povestea cu *"lampa lui Ilici"* pe care slugarnicii săi urmaşi au introdus-o în circulație pentru a-i mări prestigiul.

Să amintim aici, printre altele, că în paginile publicației sale *"Revista ştiinței"*, au apărut, la un moment dat, **articole semnate V. Ul.**, de unde s-a tras concluzia pripită că semnătura i-ar fi aparținut lui Lenin (Vladimir Ulianov). În realitate, ea aparținea lui **V.D. Ulrih**. Cu toate acestea, se emite părerea că **articolele publicate în periodicul dat i-au furnizat lui Lenin material pentru redactarea capitolului cu privire la electroni, din cartea sa *"Materialism şi empiriocriticism"*.**

Crima – ordonată de țar din motive umanitare !

Dar ceea ce l-a adus pe Filipov în atenția Ohranei țariste, mama viitoarei CEKA şi bunica celorlalte reîncarnări pe care aceasta le-a luat, nu au fost ideile sale marxiste, ci rezultatul cercetărilor sale. În propriul său laborator în care îşi desfăşura activitatea, **Filipov studia propagarea la distanță a energiei prin undele radio***. În momentul asasinării sale, **redactase cea de a 301 lucrare a sa, care, împreună cu toate dosarele dispăruse odată cu plecarea asasinilor**. Aceştia nu erau alții decât **agenții OHRANEI**, ce-şi îndepliniseră sinistra lor misiune **la ordinele directe ale țarului Nicolae II**. Care să fi fost motivele care l-au determinat pe țarul Nicolae II să dispună asasinarea acestui om de ştiință? Apartenența sa la programul ideologiei marxiste nu putea constitui un motiv pentru luarea unei hotărâri atât de grave. Deşi numărul intelectualilor ruşi care îmbrățişau o asemenea utopie era destul de mare, măsurile poliției secrete îi țineau sub o strictă supraveghere, fără însă a recurge la măsuri atât de extreme ca asasinatul. **Motivul principal au fost, desigur, rezultatele practice ale lui Filipov, care ofereau posibilitatea înfăptuirii unor arme de distrugere, într-o atât de groaznică realizare, încât țarul a luat funesta hotărâre de a şterge orice urmă care să fi permis o astfel de realizare.** Mai mult chiar, **însuşi creatorul** potențial al unei atât de terifiante arme a fost **omorât, pentru a duce cu el în mormânt întregul său secret**. Rolul de a pune în practică hotărârea imperială, aşa cum este de la sine înțeles, i-a revenit serviciului secret țarist, teribila OHRANA.

Oare întreg bagajul de cunoştințe, pe care l-a acumulat în urma cercetărilor sale Filipov, să fi intrat în mormânt cu el?

---

* **N. edit.**: Istro-românul Nicolae Teslea brevetase deja o asemenea invenție iar după demonstrațiile publice din 1898-1899, când dirijase chiar o navă fără echipaj şi se pregătea să creeze o antenă imensă, generatoare de energie inepuizabilă, Rockefeller i-a sistat sprijinul financiar...

Răspunsul la această întrebare pare a fi negativ, dacă ar fi să luăm în considerare doar faptul că **urmaşii lui Filipov**, mergând pe urmele lui, **au reuşit să realizeze unele dispozitive**, care, în pofida faptului că sunt **supuse unui regim strict secret**, aduc indicii după care **posibilitatea transmiterii la distanță a energiei** – din păcate în scopuri distructive – **pare a fi o realitate deja existentă.**

"Războiul stelelor" – etapa terestră

De altfel, cercetările în această direcție, făcute şi pe alte meridiane, au dus la realizări importante, care azi – făcând o acoladă peste mai bine de 90 ani scurşi – pot fi citate drept **culmi ale tehnicii militare.** Este vorba de acele dispozitive puse în operă în SUA, al căror principiu de funcționare constă în producerea unei explozii, a unui cartuş de dinamită într-un tub de cuarț umplut cu argon gazos. Com-primarea bruscă a gazului produce **o puternică fulgurație, care con-centrată într-un fascicol laser, este transmisă la distanță sub forma unui impuls energetic luminos de mare putere.** Efectul acestuia **la impactul cu un obiectiv** – de exemplu ogiva unei rachete intercontinentale – este atât de puternic încât **îl poate pulveriza.** Este, de fapt, una dintre invențiile pistei de cercetări urmate de cei lucrează la programul cunoscut drept ***"războiul stelelor"***. Şi să menționăm că un sumar inventar al unor invenții de tip asemănător, care ar avea şi efecte similare, însumează, după opinia cercurilor militare franceze care l-au redactat, nu mai puțin de **805 poziții.**

Şi totuşi, urmaşii lui Filipov să fi reuşit oare a recupera din rezultatele obținute de el?

Misterul submarinului "Thresher"

Ancheta privind scufundarea submarinului atomic american *"Thresher"* la **10 aprilie 1963** a urmat mai multe piste de investigație. Într-un articol publicat în revista *"Pursuit"* şi intitulat *"An Underwater Explosion – Or What?"* (O explozie subacvatică – sau ce?) este pusă în discuție afirmația conform căreia ***scufundarea submarinului s-a datorat unei explozii provocate de o stațiune secretă de cercetări.***

Descoperită de către sateliții de spionaj americani, **stațiunea Semipalatinsk**, amplasată în perimetrul cunoscutului poligon de experiențe atomice sovietice, apare pe fotografiile luate din sateliți ca fiind construită în apropierea unei clădiri lungi de **260 m** şi lată de **60 m, țeava unui imens tun flancat de gigantice sfere metalice cu diametrul de 18 m**. Analizele efectuate de specialiştii militari au dus la concluzia că **întregul complex ar reprezenta o gigantică instalație de producere a unor radiații protonice.** Atacul asupra lui *Thresher* s-a produs atât de rapid, încât, după întreruperea contactului cu escortorul "Skylark", ce însoțea submarinul, comandantul lui Thresher, căpitanul de covertă John W. Harvey, n-a avut nici măcar timpul necesar pentru a acționa dispozitivul de alarmare care să fi eliberat baliza de avarie, cu ajutorul căreia să poată fi localizată poziția exactă a submarinului.

În analizele efectuate, a fost remarcat faptul că, **în proximitatea zonei în care submarinul american s-a scufundat, era amplasat un radiogoniometru electronic pasiv (tuner)**. Speculațiile au avansat ideea posibilității ca **o explozie de mare intensitate produsă la Semipalatinsk**, a cărei energie a fost captată și transmisă prin mijloace psihotro-nice, să fi fost **reconvertită într-o detonație reală prin ținta oferită de *"Thresher"***. Întregul mecanism se putea produce **pe principiul radionicii**, efectuându-se un acord rezonant între emițător și țintă **pe baza unei foto-grafii a submarinului**, ușor de obținut pentru serviciile de spionaj militar.

Construit **cap de serie** din clasa de submarine cu același nume, "Thresher" atingea lungimea de **130 m**, lățimea de **10 m**, și o lățime de la chilă de **12 m**, în timp ce chioșcul său măsura **7 m**. Grupul motor dezvolta o putere de **18.000 CP**, ce-i permitea navigația în submersie cu o viteză de **35 noduri**, la adâncimea maximă de scufundare de **400 m**. Accidentul s-a produs la orele **9 și 12 minute**, așa cum avea să raporteze escortorul Skylark, în timpul unei misiunii de scufundare la mare adâncime. Resturile sale, fotografiate cu ajutorul submersibilului Trieste, au putut fi depistate la data de **6** septembrie 1963, după o lungă perioadă de cercetări, la adâncimea de **2.500 m**, pe fundul oceanului ce îi servește drept mormânt.

Raportul asupra catastrofei, care a fost făcut public, a motivat dezastrul prin aceea că **la compartimentul pupa s-a produs explozia tubulaturii de purjare a balastului principal**. Tubulatura ce comunică cu apa din exteriorul submarinului a fost solicitată la o presiune de cca. **300 atmosfere**, cu mult peste sarcina la care putea rezista, producând explozia din compartiment. S-a acuzat faptul că, din proiectare, un număr prea mare de conducte aflate sub presiunea mediului exterior erau amplasate în interiorul corpului de rezistență al submarinului, în loc de a fi dispuse în afara acestuia. Și totuși...

Hrușciov și Brejnev se credeau zeii războiului...

Publicarea raportului privind cauzele catastrofei a fost urmată de **numeroase declarații contradictorii, care nu au exclus ipoteza foarte probabilă a provocării acesteia chiar prin intermediul tubulaturii de purjare, dar având drept cauză principală o armă psihotronică**. Schema virtuală de acțiune a unui asemenea procedeu, preconizând principiile radionicii, a căpătat o și mai mare credibilitate atunci când s-a anunțat că, **exact în ziua următoare accidentului**, un avion american de recunoaștere a observat **o explozie ce părea a fi de natură atomică la o distanță de 150 km nord de Puerto Rico**. Această explozie a fost pusă în directă legătură cu accidentul lui *"Thresher"*, fiind considerată drept o **continuare a experimentelor sovietice de această natură.**

Întreaga afacere a căpătat o nouă actualizare atunci când, în nr. 3 din iulie-septembrie 1978 al publicației *"Energy Unlimited"*, a apărut articolul lui T.E. Bearden, *"Soviet Psychotronic Weapons"*. În paginile sale, autorul specula asupra anunțului pe care, în **1960, Nikita Hrușciov** îl făcea în fața Sovietului Suprem, privind o ***"nouă armă de mare putere"***, cât și informațiile obținute de serviciile secrete americane asupra Conferinței secrete din **1973**, de la **Praga,** a șefilor partidelor comuniste, în

care **Leonid Brejnev declarase că tehnologia militară a Uniunii Sovietice dispune de un nivel de dezvoltare a puterii de distrugere care nu poate fi comparat cu nici a unei alte tehnologii occidentale.** Aceste fapte erau puse de autor în paralel cu *"tunul hiperspaţial"* descoperit la Semipalatinsk.*

Radionica – o ştiinţă misterioasă

Dar ce este radionica?

În anul **1946,** Oficiul American pentru Patente îi elibera lui **Thomas Galenus Hieronymus** brevetul de invenţie nr. 2482773 pentru un *"aparat de detecţie, înregistrare şi măsurare a radiaţiilor emise de către metale şi materiale".* **Inventatorul îşi baza construcţia aparatului său pe lucrările lui De la War şi Albert Abrahams, ca şi pe cercetările lui I.T. Fisher şi J.W. Campbell**. Aceştia, la rândul lor, **inspirându-se din teoria magnetismului animal a lui Mesmer,** au realizat diferite dispozitive în care direcţionau radiaţiile produse şi emise de către structurile biologice. Hieronymus şi-a început, de fapt, activitatea în perioada anilor **1919-1920**, lucrând cu tehnica radio existentă la acea dată, când cercetările în acest domeniu erau în plină expansiune. În acei ani, următori primei conflagraţii mondiale, funcţionând ca operator radio şi inginer electrician în *"Army Signal Corps",* dislocat în Franţa, după ce, în prealabil, încă din 1913, îşi obţinuse licenţa de radioamator cu indicativul KDKA în Pitsburgh. Să menţionăm că, **în Anglia, George De la War demonstrase că emulsia plăcilor fotografice este "amprentată" într-o manieră greu de explicat de către persoana fotografiată.** Teoria lui De la War a fost însă respinsă de cercurile ştiinţifice oficiale, aşa cum avea să se întâmple mai târziu şi cu **teoria *"radiaţiilor odice"* a lui Wilhelm Reich,** care a şi fost condamnat la patru ani de detenţie privativă de libertate, murind în închisoare.

A trebuit, de altfel, să treacă nu mai puţin de jumătate de secol de la debutul cercetărilor contestate ale lui De la War, pentru ca lumea ştiinţifică să fie bulversată de cercetările altui englez, inginerul **Cyril Smith,** de la Universitatea din Manchester, care a demonstrat indubitabil că **există o radiaţie a materiei nevii, ce poate fi experimental dovedită.** Acest lucru a fost **realizat practic** arătându-se că radiaţiile produse de anumite substanţe alergene pot declanşa un acces anafilactic asupra unei persoane sensibile la alergenul respectiv, fără ca substanţa alergenă să vină în contact direct cu organismul afectat. Întregul proces se derulează exclusiv prin intermediul acestor radiaţii, în timp ce substanţa alergenă se află închisă ermetic într-o fiolă de sticlă sudată la am-

---

* **N. edit.**: Se pare că americanii şi-au luat revanşa, după aproape **39 (3x13) ani** ! În **12 august 2001**, în Marea Nordului, avea să naufragieze submarinul rus *"**Kursk**"*, **118** persoane decedând. Conform viceamiralului Valeri Doroghin, totul a pornit de la explozia combustibilului unei torpile, care a antrenat "distrugerea întregului submarin". Reyultatul anchetei a fost dat publicităţii doar în iulie 2002. De reţinut că, după câteva zile de şoc, amiralii ruşi... au acuzat un submarin American "văzut în apropiere" de atac cu rachetă !...

bele capete. Selectarea radiațiilor capabile de a induce șocul alergenic, fără ca alergenul să vină în contact cu pacientul, se realizează printr-un filtru, în esență o plasă din fire de cupru cu ochiuri extrem de fine, interpusă între fiola conținând alergenul și organism.

Creşterea plantelor – stimulată prin fotografie !

În aceeaşi direcție, este de remarcat faptul că **cercetările lui De la War s-au extins şi asupra plantelor. Din nefericire, dezvoltarea acestora s-a făcut în laboratoarele secrete, cu specific militar, pentru realizarea unor arme de distrugere**. Comentând cercetările lui De la War, în cartea sa *"New Worlds Beyond the Atom"* (Noile lumi din spatele atomului), Langston Day scrie: *"După descoperirea faptului că **emulsia unei plăci fotografice obişnuite este legată de persoană în fotografie**, am constatat că **aceeaşi regulă se aplică şi în cazul plantelor**. Am descoperit că **creşterea plantelor poate fi stimulată prin iradierea** (acordajul impactului luminii) **fotografiei plantei**, cu dispozitivul denumit colorscop. În ce fel se produce legătura dintre plantă şi fotografia sa? Imaginea de pe placă este formată prin multiplicarea razelor de lumină reflectată de plantă"*.

Iată cum explică mai departe De la War mecanismul acestui proces:

*"Dar, **adițional luminii, alte tipuri de radiații vitale sunt emanate de plantă: acestea sunt receptate de emulsie. Fiecare moleculă de materie poartă o sarcină electrică care este specifică fiecăreia dintre acestea**; această sarcină acționează ca o uluitor de mică stație de radio care emite și recepționează semnalele acestea particulare. Când aceste miliarde de molecule sunt însumate ca stații de radio, ele vor structura un pattern care este înfățișarea sau forma prin care apare lumea materială. Semnalul combinat al plantelor sau ființelor umane, semnal compus din aceste stații de radioemisie, separate, a miliardelor de molecule încărcate pe care îl compun, este unic. **Varza din cămara voastră nu este tăcută**, la fel ca orice altă varză. Domnul Brown, de exemplu, este puțin diferit de oricare om de pe lume în aspectul său. În acelaşi fel, semnalele radio provenite de la această varză sau de la domnul Brown sunt diferite de oricare semnale radio. Pe deasupra, **fiecare mică sarcină moleculară, este şi o stație de recepție**; patternul generat de o plantă sau o ființă umană determină patternul semnalelor recepționate din afară. Acesta este felul în care fotografia îşi joacă contribuția. **Emulsia reține patternul generic al subiectului fotografiat** şi, prin urmare, acțiunea sa, de genul unui transmițător acordat. Dacă emițătorul radionic este proiectat prin ea, acest pattern generic va transmite exact patternul radiațiilor corespunzătoare, care vor afecta planta (sau ființa umană) aflată la distanță"*.

Atât aparatura, cât și metoda lui Hieronymus au fost respinse de cercurile științifice oficiale. Şi cu toate acestea, trei cercetători de la Universitatea Columbia, **I. Rabi, P. Kursch şi S. Millman**, au dezvoltat o aparatură capabilă a dovedi existența unei radiații sau vibrații ce trec de la o moleculă la alta. Ei demonstrează că **orice moleculă vie sau**

inertă este o miniaturală stație de emisie sau recepție. Aceste emisiuni, acoperă întreg spectrul electromagnetic, deseori depăşindu-l.

Energia eloptică, termitele şi... astronauţii

Şi după cum s-a văzut mai înainte, **lucrările lui Cyril Smith de la Universitatea din Manchester demonstrează acelaşi lucru**. Mai mult chiar, într-o lucrare deosebit de interesantă, *"Fizica psihicului"*, scrisă de **prof. S.W. Tromp**, se afirmă: *"Cu un instrument, patternul energiei eterice ce corespunde oricărui obiect dat, substanță sau condiție,* ***poate fi artificial simulat****. Procesul nu se desfăşoară la nivel fizic. El stă* ***dincolo de cele cinci simțuri cunoscute*** *şi pare a fi* ***în afara spectrului electromagnetic măsurabil****"*. Hieronymus defineşte acest gen de energie – pusă în joc între coordonatele unor noțiuni ce par a depăşi coordonatele obişnuite ale cunoştințelor ştiințifice general acceptate – drept **energie eloptică**. Pentru a putea defini un cadru juridic în care să-şi poată desfăşura activitatea, el şi colaboratorii săi au înființat *"Advanced Sciences Research and Development Corporation, Inc"*. (ce-şi avea sediul în Lakemont Ca 30552-PO.Box 109 – USA). Scopul declarat al acestei corporații: asistența persoanelor interesate de cadrul cercetărilor şi dezvoltarea unor noi produse (de genul operațiunii de tip Hieroymus) şi a proceselor în parapsihologie, medicină şi electronică.

Aplicațiile practice relatate în legătură cu aparatura lui Hieronymus au apărut, după lansarea pe piață a acestuia, de către marea companie americană *Dow Chemical Comp. Research.* Sub conducerea directorului acesteia, dr. William J. Hale, **aparatul lui Hieronymus a fost experimentat în Florida, pe plantații de meri al căror sol fusese infestat cu nematode**. În anii următori, au fost tratați 50.000 de acri de plantații din California şi Arizona. Aparatul a mai fost utilizat de către municipalitatea din Rosenheim – Germania **în combaterea unei invazii de termite, reuşind să le distrugă.**

În principiu, **aparatul realizează un cuplaj energetic între imaginea obiectului vizat, ce se introduce în aparat sub formă de fotografie şi obiectul fizic ca atare**. Energiile neconvenționale vehiculate în acest proces sunt supuse unui dispozitiv zis de "sintonizare", cu scopul de a realiza un raport de rezonanță a cuplului oscilant produs de obiectul a cărui fotografie s-a introdus în aparat şi generatorul radionic (**în cazul combaterii dăunătorilor, în aparat se introducea fotografia aeriană a zonei afectate**).

Aparatul lui Hieronymus a fost utilizat în cadrul experimentelor legate de zborurile lui Apollo 8 şi Apollo 11, pentru monitorizarea la sol a stării fiziologice a cosmonauților. Acordajul radiațiilor mitogenetice ale cosmonauților americani cu aparatul lui Hieronymus s-a făcut în paralel cu sistemele de telemetrie medicală. Un fapt important, căruia nu i s-a făcut nici-un fel de publicitate, a fost **descoperirea, cu ajutorul tehnicii lui Hieronymus, a unei centuri de radiații care înconjoară Luna şi care, în opinia autorului, ar putea exercita o influență nocivă asupra existenței umane prezumtive pe satelitul Pământului.**

Este interesant de remarcat faptul că radiația emisă de către generatorul lui Hieronymus nu poate fi măsurată cu ajutorul aparatelor

de determinare a măsurilor electrice, dar poate fi uşor sesizată la contactul cu plăcile emiţătorului, sub forma unor ciupituri sau vibraţii, apreciate ca "uncloase" sau "siropoase".

URSS şi armele neconvenţionale

Să menţionăm, pe de altă parte, că, **în cercurile de dirijare şi dezvoltare a armelor neconvenţionale din URSS, cercetările pe această pistă nu au stat pe loc.** Mai întâi, s-a căutat recuperarea a tot ceea ce se mai putea recupera din lucrările sau informaţiile legate de subiect, pe care Filipov le efectuase în Rusia ţaristă. În acelaşi timp, antenele spionajului de sub tutela NKVD (fost CEKA, fost GPU, rebotezat KGB şi apoi, în zilele noastre, FSB) **căutau cu înfrigurare să intre în posesia tuturor informaţiilor posibil a fi procurate din afara graniţelor.** În anul **1923**, sub conducerea lui Felix Dzerjinski, se află de faptul că, în Salt Lake City, din statul american Utah, inginerul **T. O. Henry Moray construise un convertor care utiliza energia radiantă cosmică, pe care pretindea că o capta din zona *"vidului cosmic infinit"*. Concepţiile sale se corelau, de fapt, cu cele ale lui Nikola Tesla**, ale cărui realizări teoretice şi practice constituie şi astăzi un tezaur ce se caută a fi exploatat. De fapt, aceste orientări fuseseră cunoscute în America încă de la începutul secolului, când **dr. Albert Abrams** (1863–1924), profesor de patologie la Facultatea de Medicină de la *Stanford University* din California, încerca să pună în practică un procedeu terapeutic, ce utiliza transmisia la distanţă a energiei, bazat pe principiile radiofoniei. El constituise o "incintă oscilatorie" denumită *"cutia Abrams"* sau *"reflexofon energizant şi biometru Abrams"*, cu funcţii diagnostice şi terapeutice.

Moda aparaturii de acest gen a continuat cu realizările lui **Georges Lakovski**, inginer de origine rusă, refugiat cu familia în Franţa, care a construit o serie întreagă de generatoare oscilatorii multiple, care au fost brevetate şi în America, ţară în care s-a şi refugiat în timpul celui de-al doilea război mondial. De altfel, seria de lucrări pe această temă, scrise de Lakovski, căutau să fundamenteze teoriile oscilatorilor celulari, care funcţionează ca emiţători şi concomitent receptori ai radiaţiilor în spectrul frecvenţelor radio. **Plecând de la faptul experimental că, utilizând o antenă de concepţie proprie, reuşise să vindece muşcatele cărora le crescuseră excrescenţe neoplazice, Lakovski a început tratamentul cancerului cu metoda sa. A obţinut rezultate spectaculoase, dar a înregistrat şi insuccese în care pacienţii au sucombat.** Rezultatul autopsiilor efectuate au arătat că moartea se producea ca urmare a resorbţiei foarte rapide a formaţiunilor tumorale în care erau încastrate artere de diametru mare. Deoarece, pereţii acestor vase se subţiaseră prin pătrunderea lor de către celulele tumorale ce s-au resorbit în urma procedurii, acestea nu au mai rezistat tensiunii arteriale. Cedând, arterele au provocat puternice hemoragii interne, cu efect letal. **Printre pacienţii pe care Lakovski i-a tratat, el semnalează şi cazul unui maior de artilerie din România,** pe care l-a vindecat de un seminom testicular.

Revenind însă la generatorul lui Moray, să menţionăm că acesta era construit dintr-un tub demodulator, confecţionat pe baza unei substanţe triboluminiscente semiconductoare, ce era activată de o substanţă radioactivă. O baterie de astfel de demodulatoare conţinea 29 de etaje, prin care energia circula unidirecţional, furnizând la ieşire o putere de 50-70 Kwh. **Experienţe practice au fost făcute de autor în prezenţa unor membri ai Congresului SUA, cercetători şi tehnicieni. Cu toate acestea, brevetul i-a fost refuzat**, Oficiul de brevete nereuşind să determine sursa energiei, întrucât dispozitivul emitea electroni de pe un catod rece, experţii afirmând că electronii pot fi emişi doar de un catod cald.

Experienţele au demonstrat că **aparatul reuşea să omoare şoarecii de la o distanţă de 15 m**. Încercările autorului de a-şi comercializa convertorul, contactând agenţia *Rural Electrification Agency*, au fost urmate de **acordul acesteia**, care s-a arătat dispusă să-i preia şi să-i îmbunătăţească invenţia. "Întâmplarea" a făcut ca diriguitorii acestei agenţii să aranjeze vizita, în laboratorul de la Salt Lake City a lui Moray, a unui "cercetător" sovietic **A. Iakovlev**. Se pare că **întreaga afacere fusese aranjată de către rezidentul spionajului sovietic din New York, Haig Badalovici Ovakimian.**

După demonstraţia pe care Moray i-a făcut-o lui Iakovlev, acesta l-a **propus direct să se refugieze**, cu aparatul său cu tot, **în URSS, însă Moray a refuzat categoric**. Printre colaboratorii săi îi este introdus un anume **Frazer**, care reuşeşte să-i câştige încrederea şi să afle o parte a secretelor convertorului. La **2 martie 1940**, un necunoscut, rămas neidentificat, trage asupra lui Moray aflat în laborator, **rănindu-l grav, distrugând aparatura şi dispărând cu întreaga documentaţie**. Şocul lui Moray este atât de puternic, încât nu-şi mai revine din el. La **moartea sa**, survenită în **1947**, cercetările îi sunt reluate de fiul său, dar tăcerea se aşează curând peste întreaga afacere. Speculaţii ulterioare ale celor care au investigat cazul, au dus la concluzia că **secretele aparatului lui Moray au fost subtilizate de sovietici** şi au stat la baza programului lor de cercetări în acest domeniu.

În raportul AD 730-045 a lui *Defense Documentation Center*, intitulat *"New Approach To The Analysis of Electroencephalographs"*, este relatată informaţia după care cercetătorul sovietic **S.K. Lisiţân** pretindea descoperirea, în cadrul undelor cerebrale emise odată cu activitatea creierului, a 11 bioradiaţii distincte şi independente unele faţă de altele. Plecând de aici, s-au emis speculaţii privind eventualul mod de acţiune al dispozitivelor de tip Moray, care ar interacţiona cu respectivele bioradiaţii, provocând efecte secundare prin modularea acestora într-o direcţie dorită.

16. GENERATOARELE PSIHOTRONICE PAVLITA

Forțele mentale – efecte letale !

În numărul din **decembrie 1980** al revistei *"Military Review"*, apărea articolul lui John B. Alexander: *"The New Mental Battlefield: Beam Me Up Spock"*. La vremea aceea, **colonelul John B. Alexander**, ieşit la pensie în 1989, **afirma cu toată certitudinea: *"Armele psihotronice există încă de pe acum – acestea sunt sisteme de arme ce operează pe baza forțelor mentale şi a căror capacitate letală a fost deja demonstrată"*.** El afirma existența unor persoane capabile *"să extragă mental date dinafară, rămânând fizic într-o locație ce-i asigură securitatea"*.

De altfel, încă din anul **1977**, Stanley Krippner atrăsese atenția asupra existenței unor dispozitive psihotronice realizate în Cehoslovacia de către **Robert Pavlita**, cunoscute sub denumirea de *"generatoare psihotronice Pavlita"*. **Capabile a produce moartea unor insecte şi şoareci de laborator**, a căror realitate el a putut-o constata pe viu în urma vizitei pe care i-a făcut-o personal lui Pavlita. Demonstrațiile făcute de cercetătorul ceh utilizând această aparatură l-au convins de faptul că, **mărind puterea generatoarelor, se pot realiza dispozitive capabile să inducă efecte mortale şi asupra organismelor umane**. De altfel, Pavlita îi declarase că, în cursul experimentărilor pe care le realizase cu diferitele sale generatoare, a avut loc un incident în urma căruia **fiica sa, participantă şi ea la experimentări, suferise o paralizie ulterior vindecată.** Singurul semn de întrebare pe care Krippner şi-l ridica în legătură cu mecanismul de operare al acestor generatoare era acela dacă funcționarea lor se datora în exclusivitate unor capacități psihice aparte pe care le-ar avea realizatorul lor, sau această aparatură poate funcționa indiferent de abilitățile psihice ce le are operatorul.

"Imperiul" contraatacă...

Ca urmare, existența unor asemenea genuri de arme psihotronice a stat din ce în ce mai mult în atenția cercurilor de specialişti militari americani. Ea a fost ridicată nu numai de informațiile care transpirau din cercurile cercetătorilor, ci şi din rapoartele serviciilor secrete care atestau că **URSS depunea eforturi susținute în dezvoltarea unor astfel de investigații, urmate şi de unele realizări concrete.**

Problematica aceasta a făcut obiectul şi a altor intervenții, aşa cum este cazul studiului lui Roger A. Beamont publicat în *"Signal – Journal of The Armed Forces Communications and Electronic Association"*, din **ianuarie 1982** şi intitulat *"On Strategic Potential of ESP"*. Mai mult chiar, acelaşi subiect este reluat, sub multiplele sale implicații fundamentale pentru securitatea țării, de către Charles Wallach, în **septembrie 1985**, care publica, în *"Journal of Defense and Diplomacy"*, articolul *"The Science of Psychic Warface"* (Ştiința beligeranței psihice).

Autorul **recomanda** în acest sens **înfiinţarea unui serviciu independent, *"Psychic Service Corps"*, al armatei SUA.**

Numărul din **octombrie-decembrie 1986** al revistei *"Military Intelligence"*, editată de către *U.S. Army Intelligence Center and School at Fort Huachuva–Arizona*, publica un material dedicat aceleiaşi problematici a armelor psihice, semnat de căpitanul Richard Groller, sub titlul *"Soviet Psychotronics"*. Pe de altă parte, în cartea sa ***"Excalibur Briefing"***, apărută în **1988, locotenent-colonelul Thomas E. Bearden** – specialist în fizica nucleară şi analiza informaţiilor, **aducea în discuţie armamentul de tip psihotronic la care lucrau sovieticii.** Conform acestuia, noile tipuri de armament psihotronic s-ar fi bazat pe un *"modulator fotonic de barieră"* **capabil a induce la distanţă modificări fiziologice. Cuplat cu un *"obuzier hiperspaţial"*, care ar fi avut proprietatea de a transporta la distanţă – prin hiperspaţiu – energia degajată de o explozie atomică, având drept ţintă o locaţie foarte îndepărtată.** Extinzându-şi speculaţiile, acesta făcea aluzie şi la **transmiterea la distanţă**, printr-un mecanism similar, **a unor "obuze" încărcate cu germeni patogeni**, ca o metodă de ducere a războiului bacteriologic. Autorul afirma, de altfel, că **scufundarea submarinului american "*Thresher*", în 1963, s-ar datora unor astfel de metode.**

Demonstraţia de la Bucureşti

Puţină lume cunoaşte faptul că generatoarele psihotronice, aparate capabile să înmagazineze "energia biologică", putându-li-se da diferite utilizări practice, inventate de către Robert Pavlita şi perfecţionate ulterior în colaborare cu fiica sa, sunt rodul unei munci ce s-a întins pe parcursul a peste **patru decenii**. Şi mai puţină lume, însă, cunoaşte că **funcţionarea acestora pleacă de la cunoştinţe "ancestrale"** obţinute de Robert Pavlita, care a studiat amănunţit, mulţi ani la rând, o bogată colecţie de cărţi de alchimie. După cum se ştie, **Cehoslovacia a fost o puternică zonă de cercetări a alchimiştilor**, Praga fiind un centru în care şi azi se găseşte o întreagă stradă care adăpostea laboratoarele alchimiştilor, azi declarată muzeu, în care, în numeroasele locuinţe vizitabile, se regăsesc, trecute peste veacuri, vestigiile alchimiştilor.

Unul dintre generatoarele psihotronice ale lui Pavlita a putut fi văzut în funcţiune şi la Bucureşti, în cadrul Conferinţei Internaţionale **INTAC '77**, când autorul le-a prezentat la una dintre şedinţele demonstrative ale reuniunii.

Dar interesul faţă de aceste aparate, care funcţionează pe principii ce par a încălca legile ştiute ale fizicii clasice, a stârnit şi interesul unor largi cercuri de cercetători ai neconvenţionalismului, paranormalului din străinătate şi, mai mult chiar, al unor cercuri interesate în dezvoltarea unor aplicativităţi militare ale acestui gen de dispozitive şi aparate. Conform aserţiunilor lui John D. La Mothe, **încă din 1972, DIA producea documentul *"Controled Offensive Behaviour – URSS"*** (Controlul conducerii ofensivei) / Defense Intelligence Agency Task nr. T-72-01-14 (ST-CS-01-169-172), **în care, pe parcursul a 175 de pagini, sunt discutate modalităţile de a intra în posesia documentelor militare ale inamicului** pe calea *"aportului acestora prin tehnici care permit ca*

obiectele fizice, ca şi conţinutul documentelor, pot fi ***teleportate din teritoriul inamic***". DIA revine asupra acestui gen de subiecte, emiţând, în **septembrie 1975**, raportul Task PT-1810-12-75 (DST-18105-387-75), semnalând din nou problematica aparaturii psihotronice cu aplicativităţi militare.

Invenţie sau blestem ?

Concludent în acest sens este raportul lui Defense Intelligence Agency Task PT 1810... menţionat mai sus, care, la pagina 34, semnalează acest gen de aparatură psihotronică, având **potenţiale aplicativităţi militare**. Dar cel care a oferit o descriere mai largă a acestora a fost cercetătorul american **Stanley Krippner**, care, pe parcursul unei vizite făcute lui Pavlita la Lazne Belohrad, **a asistat la câteva demonstraţii practice**. Prima dintre aceste demonstraţii pe care Pavlita i-a făcut-o lui Stanley Krippner a fost aceea de a introduce unul dintre generatoarele sale într-o cameră în care se găseau **molii**. După scurgerea unui scurt interval de timp, toate insectele muriseră. Întrebarea legitimă a lui Krippner a fost: *"Dacă aceste insecte au murit datorită generatorului, ce credeţi că se va putea întâmpla cu unul mult mai mare?"* Răspunsul lui Pavlita: ***"Acesta este un generator cu foarte periculoase implicaţii.*** *Mi se rupe inima să omor aceste insecte, dar sunt încredinţat că,* ***utilizând un generator mai mare, poate fi omorâtă o pisică, un câine şi, în mod asemănător, o fiinţă umană"***.

Este interesant de remarcat, în acest sens, un incident concludent. În perioada de început a activităţii sale, ca urmare a efectuării unor experienţe cu un anume tip de generatoare, deodată, **fiicei sale**, cu care experimenta, **i-a apărut o paralizie a mâinilor**. Considerând că incidentul produs are o origine somatică, Pavlita se aşterne pe lucru şi, **în decurs de numai trei zile, reuşeşte să construiască un alt tip de generator, al cărui efect practic a fost acela de a restabili funcţionalitatea pierdută a mâinilor fiicei sale.**

Generatorul Pavlita în acţiune

Krippner relatează **o suită de demonstraţii** realizate în cursul experimentelor la care a luat parte. Pe o masă este aşezată o busolă. Între experimentator şi busolă se plasează unul dintre generatoare. Generatorul apare ca o bucată pătrată de oţel, acoperită de un con. După scoaterea conului, bucata de oţel este trecută pe deasupra busolei. Acul acesteia rămâne nemişcat. Apoi generatorul este luat în mână, este dus la cap, şi plasat în dreptul tâmplei drepte, efectuând o mişcare ritmică de apropiere şi îndepărtare de cap. Explicaţia lui Pavlita era că **această manoperă duce la încărcarea generatorului cu "*energie biologică umană*", care să permită stoca-rea ei în generator**. După aproximativ două minute, generatorul este trecut din nou peste busolă. De data aceasta, acul busolei se mişcă cu 5° de la sud spre nord. Apoi, generatorul este plasat între palmele sale, la o distanţă de cca trei degete. Trecându-l din nou peste busolă, acul acesteia se mişcă cu 15°. Alte manevre ale generatorului, de care se

apropie sau se depărtează degetele în diverse poziții, duc la creșterea sau scăderea efectului de mișcare a acului busolei.

Într-o altă experiență oarecum similară, Pavlita ia generatorul cu mâna stânga și îl duce la tâmpla stângă. Apropiindu-l de busolă, acul acesteia se mișcă, exceptând însă direcția nord-sud. Preluând generatorul cu mâna stângă și ducându-l, de data aceasta, la tâmpla dreaptă, mișcarea acului busolei, atunci când generatorul este apropiat de ea, se produce pe direcția sud-nord. Mișcările acului busolei au o amplitudine egală atunci când experimentatorul își mută poziția la celălalt capăt al mesei. Când se află însă într-un anumit punct, amplitudinea mișcării este minimă. Ducând generatorul la tâmpla stângă de câteva ori și "încărcându-l" astfel cu *"energie biologică umană"*, face ca nivelul amplitudinii mișcării acului busolei să revină la maximum.

Aceste efecte îl făceau pe Pavlita să conchidă că **"energia biologică umană" are proprietăți analoage cu cea a Polilor tereștri Nord și Sud**, îmbrăcând organismul ca o anvelopă ce-i depășește bordura anatomică. Cu un alt tip de generator de formă cubică, având o protuberanță pe una din fețe, este demonstrată capacitatea de a induce "încărcarea" sa de la distanță. În acest caz, **un rol important îl joacă ochii, privirea "conectând" circuitul cerebral la mâinile operatorului,** așa cum susținea creatorul său, inginerul Pavlita.

În cazul unui alt tip de generator în formă de pahar, tapetat cu o folie de cupru și având inserate câteva formațiuni de bronz aducând cu frunzele unei plante, Pavlita face o nouă manevră. Așezat cu fața spre sud, își duce degetul mare la frunte, apoi către folia ce acoperă generatorul, făcând aceste mișcări timp de aproximativ un minut. Apropiind apoi polul nord al unui magnet în formă de bară de degetul cu care a făcut operațiunea, degetul atrage magnetul. Apropiind polul sud al aceluiași magnet, degetul său îl respinge. Un alt experiment efectuat cu acest generator demonstrează un lucru uluitor, acela al **existenței unei relații de dependență între un obiect și imaginea sa**. Sub generator este plasată o oglindă. Apoi ridicând-o, își așează degetul dinapoia oglinzii. Magnetul se mișcă în funcție de mișcarea degetului său. Acest experiment este deosebit de important atunci când este examinat în corelație cu alte dispozitive de tip psihotronic, cum ar fi de pildă structurile de tip Hieronimus, capabile a transmite la distanță, pe căi neconvenționale, o anumită energie ce poate detecta o țintă. Emisiunea acesteia se produce de către un dispozitiv ce se acordează cu ținta, având în focarul său imaginea fotografică a acesteia. Se insistă asupra faptului că diferitele artificii ale manoperei, operând asupra generatorului, pot duce la o **amplificare a energiei biologice umane cu care se acționează asupra aparatului.**

Din seria generatoarelor psihotronice construite de Pavlita, se remarcă o structură de acest tip având o formă cilindrică. **Introducând în acest cilindru o bară de lemn, ea capătă proprietăți "magnetice", atrăgând o bucată de metal sau făcând să se miște o bară magnetică aflată în repaus, fără a o atinge**. Este de reținut faptul că **producerea unor manevre de genul "paselor magnetice", efectuate cu mâinile în fața generatorului, duce la o amplificare a capacității lemnului de a căpăta proprietății "magnetice".**

Un tip diferit de generator Pavlita are capacitatea de a produce mişcarea rotativă a unei părţi mobile a acestuia, ca urmare a încărcării generatorului cu *"energie biologică umană"*. Utilizând astfel de generatoare de tip "acumulator", Pavlita susţinea că a reuşit să depisteze un număr de **68 de biocircuite organice**. Fiecăruia din cele 68 de biocircuite îi este atribuit un tip particular de generator. Dar una dintre principalele concluzii pe care Pavlita le-a tras din funcţionarea aparatelor pe care le-a construit şi experimentele pe care le-a făcut este că **determinarea "energiei biologice umane" nu se poate face cu instrumente de tipul voltmetrelor şi electrometrelor**. Generatoarele sale utilizează, în schimb, proceduri ce implică variate "coduri" ale organismului.

Legat de construcţia generatoarelor lui Pavlita, să menţionăm că atât serviciile secrete din Vest, cât şi cele din Est au încercat să pătrundă tainele realizării lor practice. Din cele ce se cunosc până acum, reiese doar faptul că **secretul lor de fabricaţie îl posedă doar fiica lui Pavlita**, singura participantă la realizarea operei de o viaţă a tatălui său.

17. RĂZBOIUL MONDIAL SUBACVATIC

Gogu Constantinescu – salvatorul Angliei !

Sunt cunoscute unele **implicaţii biologice ale transferului de energie sonică**. Se ştie că **săparea galeriilor în lemn de către carii se face într-o reţea care, oricât de densă ar fi, nu-şi întrepătrunde canalele a doi indivizi diferiţi**. Mecanismul de trasare a traiectului galeriilor are la bază recepţionarea, de către larvele de carii, a vibraţiilor mecanice. De altfel, studiul transmisiei energiei sonice – recte a vibraţiilor sonore – printr-un mediu lichid, a permis inginerului **Gogu Constantinescu** crearea unei noi discipline: **sonicitatea**. Lucrările acestui mare om de ştiinţă şi inventator român, **stabilit în Anglia înaintea primului război mondial**, au dus la deosebite realizări practice, **de la motoarele sonice la instalaţii de foraj pentru sondele petrolifere**. Probabil însă că cea mai cunoscută realizare practică a sa, ţinută mulţi ani ca strict secretă de către englezi, în preajma primului război mondial, este dispozitivul inventat de acesta, prin care, aplicând legile sonicităţii descoperite de el, **a permis construirea unor avioane de vânătoare la care focul mitralierelor de bord se executa printre palele elicei** şi prin plasarea mitralierei în afara razei de rotire a acesteia, aşa cum se obişnuia până atunci. Această invenţie **a dus**, la timpul său, **la creşterea eficienţei focului avioanelor de luptă** şi implicit la supremaţia aeriană a lui *Royal Air Force* faţă de adversarii săi.

Dumnezeu a creat staţiile radio şi radarul ?

În acelaşi context, este interesant de amintit că **biologia vieţuitoarelor marine se bizuie**, într-o foarte mare măsură, **pe utilizarea sunetelor ca mijloc de comunicaţie în mediul lor natural de viaţă**. Astfel, **peştii "conversează" în banda de 50 Hz–10 KHz**, prin emiterea de vibraţii ce se propagă până la o distanţă de cca. **300 m** faţă de emiţător. Ecourile acestor "discuţii", mai ales când ele au loc între puzderia de peşti ce înoată în bancuri, pot fi decelate **până la o adâncime de 5.000 m**. Este un fenomen de care trebuie să se ţină seamă de către specialiştii în ascultarea unor asemenea zgomote din mediul marin, care se află pe orice tip de submarin ce navighează în submersie. Şi nu puţine au fost incidentele navale care au avut ca sursă de producere a lor tocmai astfel de zgomote.

Balenele, pe de altă parte, **comunică pe frecvenţa de 20 Hz**, la distanţe ce pot atinge peste **1.500 Km**, în funcţie de parametrii mediului acvatic, în care, printre altele, salinitatea şi temperatura apei se situează pe primele locuri. Există, pe de altă parte, unele specii de **liliac** ale căror emisiuni de fascicule ultrasonice permit pătrunderea sub apă a semnalelor şi **localizarea peştilor** prin reflectarea ecoului, retransmis după o atenuare de un milion de ori a fascicolului incident.

"Sonarul" delfinilor permite identificarea şi localizarea speciilor de peşti aflaţi până la o distanţă de **trei kilometri** faţă de sursa emiţătoare, iar **"radarul" liliecilor**, bazat de fapt tot pe fascicole de ultrasunete, le permite decelarea unor sârme groase de **0,175 mm**.

Lei de mare – cu radio-emiţătoare !

Aşadar, lumea sunetelor constituie un mediu acustic nu numai pentru vieţuitoarele ce trăiesc pe suprafaţa Terrei, ci şi pentru cele ce vieţuiesc în apă sau sub pământ. Acest lucru a făcut ca multe cercetări să fie îndreptate în diferitele direcţii ale utilizării sunetelor în aplicativităţi atât civile, cât şi militare. Un atare dublu interes a făcut ca unele programe de cercetare să fie îmbrăţişate atât de instituţiile civile, de la cele medicale la cele ecologice, cât şi de cercurile militare. **Finanţarea** acestor programe se face **fie direct, fie indirect**, prin intermediari, pentru a feri *"de ochii lumii"* interesul ce li se acordă.

Unul dintre aceste programe este derulat la **Institutul de Oceanografie Scripps (SIO)** şi, în principiu, este orientat către **determinarea, pe cale acustică, a gradului de încălzire a oceanului mondial**, în cadrul mai general al încălzirii Terrei datorată efectului de seră. După cum se ştie, ca urmare a creşterii încărcăturii de bioxid de carbon din atmosfera terestră, datorită multiplelor activităţi industriale ale omenirii, are loc o încălzire a apelor oceanului mondial. Încălzirea se produce pe seama reţinerii unei mai mari cantităţi din căldura emanată de Soare şi ajunsă pe Pământ, întrucât ecranul atmosferic şi-a modificat permeabilitatea sa termică faţă de radiaţia calorică. În felul acesta, prin efectul de seră, căldura radiată de apele oceanului planetar nu mai este disipată extraatmosferic, ci rămâne acumulată în apă, încălzind-o mai mult decât se realiza acest lucru până acum.

Programul derulat de SIO prevede ca, dintr-o zonă maritimă situată **la cca 45 de mile marine faţă de San Francisco, un generator de ultrasunete să emită, în largul Oceanului Pacific, un fascicul de ultrasunete**. Emisiunile acestui generator sunt **captate de receptori adecvaţi, plasaţi pe balize ancorate la distanţe determinate în ocean**. Pe baza determinării vitezei de propagare a undelor sonice pe distanţa dintre emiţător şi receptor, **se calculează temperatura apei, cunoscându-se faptul că în apa caldă sunetul se propagă mai repede decât în cea rece**. Datele sunt transmise prin sateliţi, iar prelucrarea lor se face automat, printr-un program special de calculator. Pe baza acestora, **se realizează hărţi cu distribuţia termică a apei Oceanului la diverse adâncimi**, în limitele interesate în special de navigaţia submarinelor atomice.

Întregul program este "civil", dar cel mai mare interes este manifestat în special de **U.S. Navy**, întrucât profilul termic al zonelor de acţiune a submarinelor constituie unul din factorii principali ai elementelor de navigaţie a acestora. Pe de altă parte, **cercurile ecologiste s-au opus acestor cercetări**, întrucât poluarea sonoră a mediului oceanic poate avea repercusiuni majore asupra vieţuitoarelor marine ce-l populează. Undele sonore emise într-un regim continuu, **riscă să bruieze reperele de orientare ale acestor vieţuitoare şi să le perturbe comportamen-**

tul alimentar. S-a ajuns astfel la un compromis. Emițătoarele vor funcționa două zile, după care urmează o pauză de şase zile, când nu se emite. Mai mult chiar, SIO a prevăzut **fixarea unor emițătoare radio pe un pluton de 21 lei de mare**, al căror comportament va putea fi astfel urmărit cu ajutorul sateliților.

Zgomotul elicelor – "buletinul" submarinelor

Datele astfel obținute interesează în cel mai înalt grad, mai ales prin aspectele sale particulare, **Comandamentul flotei de submarine nucleare**. Această redutabilă armă strategică a făcut de altfel şi face şi în continuare **obiectul unei preocupări majore a serviciilor de spionaj militar ale Marilor Puteri**. Iar una dintre pistele de investigație este tocmai cea a descoperirii mijloacelor tehnice ale adversarului, cu care acesta reuşeşte să localizeze țintele subacvatice. Bineînțeles că, în acest context, **determinările legate de propagarea sunetului în apă se situează pe primul loc**. Sunt citate, în acest sens, incidentele din cursul celui de al doilea război mondial, când zgomotele unor submarine aflate în navigație submersă au fost confundate cu zgomotele emise de moluşte marine, incidente urmate de grave consecințe.

Ca urmare a acestor fapte, serviciile speciale ale marinelor militare pregătesc **specialişti în ascultarea sunetelor** a căror "semnătură" acustică specifică indică natura sursei emițătoare. Bineînțeles că, în această direcție, nu au fost omise cele mai noi achiziții ale tehnologiilor moderne, printre care analiza spectrului acustic al zgomotelor marine. Cu toate acestea, principalul mijloc al acestui gen de hidrolocație îl constituie urechea specialistului îmbarcat pe submarin, la postul său de continuă ascultare.

Dezvoltarea submarinelor nucleare de atac, privite ca o redutabilă forță strategică, a acutizat preocupările serviciilor de spionaj în penetrarea secretelor legate de acest domeniu. **Nu au fost omise nici cele mai incredibile căi pentru descoperirea mijloacelor şi tehnicilor folosite de adversarii potențiali**. Să menționăm că, pe de altă parte, grupele de investigații, angajate în căutarea de noi mijloace de hidrolocație au recurs la cercetarea unor procedee multiple, de la cele ale observațiilor prin satelit, în câteva benzi spectrale şi până la utilizarea leilor de mare ca mijloc de depistare şi anihilare a submarinelor adverse, cât şi a unor procedee "neortodoxe" legate de radiestezie.

În fapt, **amprenta sonoră a fiecărei clase de submarine** şi în parte a fiecărui submarin este **produsă în special de zgomotele elicelor**. De aceea, prin construcție, profilul şi caracteristicile elicelor sunt permanent studiate şi perfecționate pentru a se înlătura, pe cât posibil, **efectul de cavitație**, principala sursă de zgomote a submersibilelor, ca şi a vaselor navigând în imersie.

Serviciile secrete sovietice umilesc Occidentul

Se ştie astfel că, în încercarea de a afla cât mai multe date asupra profilului elicelor şi în general a carenei crucişătorului cu care **Hruşciov** a făcut **vizita sa în Anglia,** pe timpul cât conducea fosta URSS, **marina engleză l-a însărcinat pe instructorul-şef al grupului de scafandri mi-**

litari să execute o inspecţie a fundului bastimentului ancorat în acvatoriul portuar. Ideea plecase de la faptul că **escorta de vase engleze** venită în întâmpinarea oaspetelui reginei Angliei **a făcut faţă cu greu vitezei de croazieră a crucişătorului sovietic**, care şi-a lăsat mult în urma sa pe cei veniţi să-l întâmpine în larg. Întreaga afacere s-a terminat prin dispariţia unuia dintre cei mai bine pregătiţi instructori englezi ai şcolii de scafandri militari. Acesta, aflat în plină misiune de spionaj subacvatic, a fost **omorât de către "oamenii broască" sovietici**, aflaţi permanent de pază în imersie în jurul bastimentului, de a căror existenţă englezii nu au bănuit nici o clipă. Cadavrul celui care a dorit să afle amănunte legate de profilul elicelor crucişătorului şi care şi-a terminat misiunea atât de tragic a fost descoperit, în bazinul portuar, de-abia după plecarea importantului vizitator.

Câţiva ani mai târziu, KGB-ul înregistra o altă victorie. **Norvegia** era ţara care **a dezvoltat un program de calculator, specializat în proiectarea profilelor unor elici silenţioase, ca şi prelucrarea asistată de calculator a acestui tip de elici, mai ales pentru submarine.** Comparativ cu zgomotul datorat cavitaţiei propus de vechile tipuri de elici, în noua configuraţie a acestora, **zgomotul era redus de câteva ori.**

Atât programul respectiv, cât şi calculatorul şi întregul ansamblu de maşini şi SDV-uri destinat construirii acestui gen de elici, au fost **achiziţionate de sovietici, printr-o vastă operaţiune de contrabandă**, trecându-se astfel peste restricţiile impuse de Comitetul instituit pentru avizarea exporturilor de materiale strategice. Afacerea a constituit una din marile lovituri date de tandemul KGB-GRU, care a pus pe gânduri mai ales pe reprezentanţii lui U.S. Navy, care îşi vedeau reduse, astfel, posibilităţile de depistare a noilor tipuri de submarine, cât şi a celor mai vechi, care au reînceput a fi utilizate cu noile tipuri de elice.

Aceste probleme i-au făcut pe occidentali să-şi intensifice căutările privind modalităţile de depistare a submarinelor aflate în imersie de mare adâncime. Una dintre piste a fost aceea **de a "amprenta" semnătura acustică a submarinelor**, atât proprii, cât şi ale celorlalte state, inclusiv a tuturor zgomotelor ce se pot întâlni natural sau artificial în oceanul planetar. Deşi considerat "o lume a tăcerii", el este, de fapt, o lume plină de zgomote, pe care trebuie numai să ştii să o asculţi şi să o interpretezi. În principal, au fost **utilizate trei căi de investigaţie pentru depistarea submarinelor navigând în imersie**:

– cercetarea de satelit;

– înregistrarea tuturor amprentelor sonore subacvatice;

– cercetarea "pe viu" a instalaţiilor şi aparaturii de detectare a zgomotelor amplasate pe submarinele adversarului potenţial sau implantate de acesta în culoarele de trecere obligată a submarinelor proprii către zonele potenţiale de acţiune.

Prilejul de a investiga ultima categorie de procedee şi tehnici i-a fost oferită lui U.S. Navy, odată cu **capturarea unor balize acustice pasive, amplasate de sovietici în Oceanul Arctic, pe căile de navigaţie utilizate de submarinele atomice americane,** care, navigând pe sub calota de gheaţă arctică, se apropriau de zonele apelor teritoriale ruseşti. Surpriza specialiştilor care au cercetat aceste balize a fost extrem de mare, atunci când au constatat că ele **erau o copie fidelă a**

celor de producție americană. *"Made în URSS"*, acestea **copiau identic circuitele electronice ale arhitecturii celor americane. Inclusiv seria de circuite "oarbe"**, introduse în construcția balizei tocmai pentru a deruta tentativele de copiere a lor. Acest lucru nu înseamnă, desigur, că electroniştii care le-au copiat nu ar fi fost buni specialişti. Era vorba numai de scurtarea timpului de copiere şi punere în operă a balizelor. Deoarece, aşa cum s-a dovedit mai târziu, atunci când un avion supersonic, zburând cu o viteză de 3 Mach, s-a **defectat din URSS în Japonia** fără ca măcar sistemul de alarmare a japonezilor să fi avut timpul să alerteze aviația de vânătoare, cercetarea amănunțită a cons-trucției acestuia a scos în evidență un lucru absolut uluitor pentru speci-aliştii americani: **cvasitotalitatea circuitelor electronice ale supersonicului erau realizate cu piese luate din jucăriile electronice care împânzeau piața occidentală**. Investigații ulterioare ale acestor aspecte au putut explica, de altfel, interesul aparent bizar pe care sovieticii îl manifestau față de renumitul târg anual de jucării de la Nürnberg, ca şi golul apărut, la un moment dat, în sectorul jucăriilor electronice, intens achiziționate de diverse "firme" intermediare ale întregii afaceri.

De fapt, bizareriile acestui gen de comerț, plecând de la investigarea unor asemenea incidente, au mai scos la iveală şi un alt incident similar. La un moment dat, **una dintre firmele sovietice de import a manifestat un acut interes în achiziționarea unei fabrici de pixuri cu bile**, fiind dispusă să plătească de la început prețul şi condițiile de livrare impuse de furnizor, fără a sta prea mult la tocmeală. Mai mult chiar, în condițiile în care liniile de fabricare a pixurilor cu "penița" din fibră plastică erau mult mai ieftine. Ca o paranteză, să menționăm faptul că **tehnologia de fixare a bilei în locaşul său din capul pixului includea nu mai puțin de şapte brevete de invenție şi un doctorat obținut pe această temă**. După ce fabrica de pixuri a fost livrată şi montată la cel care o achiziționase, **începând să producă din plin, fără însă ca pixurile să apară pe piață**, s-au lămurit şi cauzele adevărate care au stat la baza achiziției. **Sovieticii erau interesați nu de producția de pixuri, ci numai de cea a producerii minusculelor bile, utilizate în fabricarea stabilizatoarelor giroscopice care intrau în construcția rachetelor de luptă.**

Revanşa Americii

Un succes, de data aceasta al lui U.S. Navy Intelligence, l-a constituit **recuperarea integrală a unui submarin atomic rusesc, scufundat în marea liberă, undeva între Cuba şi SUA**. Întrucât, conform dreptului internațional maritim, scufundarea navei nu a fost anunțată, submarinul ce zăcea pe fundul Oceanului, la o adâncime de cca. 4000 m, **nu aparținea nimănui**, oricine putându-l recupera, dacă această acțiune îi stătea la îndemână. Întreaga afacere, de o mare complexitate, a **costat, după unele aprecieri, cam jumătate din bugetul anual al marinei militare americane**, numai că, dată fiind importanța acțiunii, ea a fost aprobată, trecându-se la operațiunea propriu-zisă, de îndată ce planurile sale încâlcite au fost puse la punct. Importanța cea mai mare consta în faptul că **submarinul era înarmat cu rachete nucleare,** a

căror examinare de către specialiştii americani era considerată esenţială pentru necesităţile de apărare naţională.

Întreaga afacere a început să fie derulată sub acoperirea oficială a unei acţiuni de prospectare a fundului Oceanului în vederea exploatării de noduli metaliferi, pe care **o firmă nouă**, specializată în această direcţie, **aparţinând celebrului miliardar Howard Hughes,** o realiza. Aşa cum ştia toată lumea, imperiul financiar aparţinând lui Hughes era lansat în cele mai diverse afaceri, datorită nu numai intuiţiilor sale financiare, ci şi excentricităţilor sale. Pilot de încercare la începuturile carierei sale de afacerist, acesta s-a implicat în industria aerospaţială, proiectând singur şi construind una dintre giganticele aeronave ale timpului său. Realizează în 1930 un film despre aviatorii primului război mondial. Afacerile sale cinematografice mai cuprind alte două filme, unul din 1932 şi altul din 1943, fără a neglija însă derularea unor acţiuni financiare care l-au îmbogăţit. Excentricitatea sa l-a adus pare-se, în pragul unor curioase apucături, ca cele dinspre sfârşitul vieţii sale aventuroase, terminată în **1976**, când îşi dirija imperiul financiar din vârful unui zgârie-nori, la al cărui ultim etaj se recluzase, neprimind absolut pe nimeni, în afara unui foarte restrâns personal de serviciu, care trebuia să se dezinfecteze ori de câte ori venea în contact cu miliardarul. **Teama sa de a nu fi infectat devenise patologică**, astfel că toate afacerile le rezolva numai telefonic.

Pentru mascarea întregii acţiuni, aceasta a debutat prin **construcţia unui vas special, aparent destinat culegerii nodulilor metaliferi de pe fundul Oceanului.** În realitate, din fundul acestui vas se lăsau în apă, până la adâncimea de 4.000 m, la care se afla epava, patru coloane telescopice, care o încadrau. Operaţiunea cea mai complexă a constat, însă, în trecerea pe "sub burta" submarinului, la prora şi pupa sa, a două cabluri puternice, care, prin strângere, ridicau submarinul la suprafaţă. Fundul vasului îşi deschidea două obloane, lăsând liberă o trapă care "andoca" epava.

Cu mici incidente inerente adâncimii la care se lucra, când s-a produs o dezechilibrare a epavei, aceasta a început să fie trasă spre suprafaţă. Numai că, **la cca. 100 de metri de vasul "bază", acesta alunecă din cabluri şi revine pe fund,** de data aceasta **rupându-se în două. Din fericire, nici-una dintre rachetele nucleare de la bord nu a explodat**. În schimb, deteriorarea învelişului reactorului nuclear al submarinului a dus la deversarea unor reziduuri radioactive. **Operaţiunea a fost reluată de la capăt,** de data aceasta fiind necesare **două ridicări**, pentru fiecare jumătate distrusă a epavei.

Întreaga afacere, probabil **cea mai scumpă din istoria postbelică a marinei militare americane**, a fost considerată ca un **semisucces.** Cu toate acestea, au putut fi recuperate atât rachetele nucleare, cât şi dispozitivele şi utilajele din dotare, inclusiv jurnalul de bord.

Gorbaciov – avertismente de Mare Putere

Problematica legată de coordonarea operaţiunilor efectuate de submarinele atomice a căpătat noi dimensiuni, odată cu perfecţionarea construcţiei acestora şi **mărirea adâncimii de scufundare la noile**

clase, până la 600 m. Atât depistarea acestora, cât şi comunicarea cu cele aflate timp îndelungat în imersiune de mare adâncime au o deosebită acuitate. Importanţa unor astfel de acţiuni a devenit evidentă, după ce, de curând, americanii au constatat că **un asemenea submarin rusesc s-a aflat în preajma litoralului vestic al Statelor Unite timp de câteva luni, fără ca el să fi fost depistat**.

Pentru a comunica în aceste condiţii, în vederea transmiterii de ordine, marina militară americană a **iniţiat programul construirii unei antene împământate, lungă de 50 Km**, care, emiţând în banda frecvenţelor cu mare lungime de undă, să poată ţine legătura cu orice submarin propriu aflat în imersie în oceanul mondial. O altă soluţie a fost aceea a unei **antene foarte lungi, amplasată între două submarine** navigând submers în apropierea coastei unde se găseşte baza navală. Dispozitive laser plasate pe avioane sau sateliţi de joasă altitudine, care lucrează pe lungimea de cca. 500 nm în spectrul albastru-verde, devin capabile a penetra singura fereastră permisivă pentru cercetarea submarină prin traversul ecranului acvatic până la o adâncime de 100 m. Procedeul **MAD** (*magnetic anomaly detection*) se bazează pe detectarea anomaliei magnetice induse de corpul metalic al submarinului, în configuraţia câmpului geomagnetic terestru. Nu s-au omis nici posibilităţile oferite de gravitaţie, prin utilizarea procedeelor gravimetriei spaţiale. Într-un asemenea program, a fost lansat, încă din **10 august 1992, satelitul franco-american TOPEX-POSEIDON, care are drept misiune reperarea submarinelor în imersie**. Să menţionăm contribuţia părţii franceze la acest **program de 900 milioane franci**, din care 127 milioane suportate de bugetul Ministerului Apărării. Servitutea acestei metode este dată însă de faptul că domeniile cartografiate din satelit îşi modifică configuraţia la scurte intervale de timp.

În octombrie 1988, ziarul *"Pravda"* anunţa pe cei interesaţi că satelitul sovietic *Cosmos 1870*, lansat la 27 iulie 1987, era utilizat pentru detectarea submarinelor nucleare americane aflate în imersie. Şi aceasta, în contextul în care Gorbaciov, la una dintre întâlnirile sale cu Reagan, i-a declarat acestuia că **ruşii posedă mijloace de detectare a submarinelor aflate în submersie**. Şi, pentru convingere, le-au fost prezentate americanilor imagini ale fundului plasat la adâncimea de 300 m ale acvatoriului de la Puget Sound, pe malul Oceanului Pacific, al statului Washington.

Submarin sau... balenă ?

Să menţionăm că **nici metodele parapsihologice de depistare a submarinelor nu au fost omise**. Se ştie că, în timpul celui de al doilea război mondial, a fost creat, de către germani, ***Institutul Pendulului din Berlin***, de sub comanda căpitanului de marină **Hans Röeder**, cu sarcina depistării navelor adverse prin utilizarea pendulului radiestezic. În perioada anilor postbelici, radiestezistul **Verne Cameron** a fost supus unui test, de depistare a submarinelor prin metode radiestezice, de către Amiralitatea SUA, la una din bazele navale de pe coasta de Vest a Americii, în prezenţa vice-amiralului Maurice E. Curtis.

După cum se ştie, viteza de propagare a sunetului în aer este de **340 m/sec.** În acelaşi timp, în apă, ea atinge **1.500 m/sec**. În funcţie de caracteristicile mediului acvatic, intensitatea emiţătorului şi purtătoare, distanţa parcursă poate atinge **sute de kilometri**. Pe de altă parte, detecţia cu ajutorul sonarului a submarinelor aflate în imersie răspunde altor elemente de propagare. Acestea se referă la faptul că, **în practică, se recepţionează ecoul sunetului incident, după reflectarea sa de către corpul submarinului**. Ori acesta, pe lângă atenuarea normală, este **parazitat şi de celelalte zgomote** ce concură la configurarea ambientului sonor maritim. De aceea, **ecoul emis de o balenă poate fi foarte uşor confundat cu unul emis de un submarin**. În plus, receptând undele incidente acustice emise de un sonar activ, **un submarin poate să se poziţioneze în afara canalului sonor, cunoscând parametrii mediului acvatic în care navighează**. În acelaşi timp, detecţia pasivă a submarinelor presupune receptarea zgomotelor emise de ţintă, provenite de la sistemul de propulsie, cele hidrodinamice rezultate din scurgerea fluidului de-a lungul corpului submarinului, ca şi a celor aeriene emise de sala maşinilor, refrigeratoare, sistemul de purificare a aerului şi de desalinizare a apei de mare. Poate părea paradoxal, dar şi **sforăitul sonor al unui marinar ce doarme în cuşeta sa poate intra în componenţa acestor zgomote aeriene**, configurând "semnătura" acustică a ţintei. Dar particularităţile ce dau **amprenta personală** a fiecărui submarin sunt datorate, în primul rând, **regimului de rotaţie al arborelui motor, numărului de pale şi profilului elicelor**. O simplă fisură sau inaparentă escavaţie ceva mai adâncă de pe suprafaţa elicei determină apariţia fenomenului de cavitaţie, cu toate consecinţele sale, inclusiv în materie de zgomote.

Hackerii de la GRU şi paranormalii DIA

Întregul complex de probleme face ca **metodologia de detectare sonică a submarinelor aflate în imersie să se bazeze pe imprimarea pe bandă magnetică a întregului ansamblu sonor**. Apoi, din acest mixaj sunt selectate zgomotele caracteristice, care sunt stocate într-o **bancă de date** ce permite specialiştilor să detecteze pe cele specifice submarinelor. Operatorii antrenaţi special, aşa-numitele *"urechi de aur"*, ascultând zgomotele ambientului marin, sunt capabili să deceleze, din acest amalgam sonor, zgomotele specifice emise de submersibilele în imersie. În plus, analizoare ale spectrului acustic sunt capabile ca, prin comparaţie, să afişeze, în timp real, curbe comparative ale datelor stocate în memorie cu cele detectate. În aceste condiţii, **sonarele moderne sunt capabile să detecteze datele necesare de la o distanţă de 2 km în condiţiile unei mări montate şi de la 60-70 km într-o mare liniştită.** Cât de importante sunt aceste date acustice pentru operaţiunile de depistare a submarinelor rezultă din episoadele celui de-al doilea război mondial. Pentru a putea trece prin strâmtoarea Gibraltar, din Atlantic în Mediterana, zonă patrulată masiv de flota de război engleză, submarinele germane se lăsau antrenate de curenţii submarini, navigând prin strâmtoare cu motoarele oprite.

Să menţionăm şi incidentul cu submarinul rusesc care a patrulat în preajma litoralului vestic american, timp de câteva luni, fără a fi putut fi depistat. Reperarea sa a fost făcută cu ajutorul sateliţilor şi nu prin procedee acustice. Misterul său a fost lămurit, punând pe gânduri oficialităţile marine ale NATO. Explicaţia a fost foarte simplă. Submersibilul este dotat cu **un nou sistem de propulsie insonorizantă, bazat pe efectul magneto-hidrodinamic.**

Şi, în tot acest amalgam de date ale problemei, o puternică lovitură a fost dată, recent, sistemelor de supraveghere Nord-Atlantice de către tandemul KGB-GRU. Aşa după cum s-a aflat, **la baza navală franceză din Toulon a marinei militare, se află cea mai importantă bancă de "date sonore", stocate în gigantice calculatoare strategice,** cu care aceasta este dotată. **Serviciile de spionaj ruseşti au reuşit să penetreze memoria acestor calculatoare, extrăgând toată arhiva de date imprimate.** Toate amprentele sonore, stocate aici după prestarea unei munci greu de evaluat, au fost astfel furate. Se pare că accesul la date s-a făcut de pe teritoriul francez, specialiştii spionajului informatic reuşind performanţa de a-şi însuşi datele păstrate în cel mai strict secret militar. Penetrarea codurilor de acces la calculatoare a fost posibilă după elaborarea unui algoritm de descifrare a parolelor de acces foarte sofisticate. Există şi voci care afirmă, însă, că **de toată această afacere nu ar fi străină CIA...**

Incidentul în sine, pe lângă paguba suferită de Amiralitatea franceză, aduce în prim plan **un aspect mai grav: acela al siguranţei în funcţionare a reţelelor de calculatoare strategice, ce conţin date esenţiale pentru siguranţa naţională a unei ţări.** Cât de vulnerabile sunt acestea şi cât de uşor pot fi penetrate băncile lor de date. Pentru că, într-o astfel de ipoteză, **un război poate fi uşor câştigat înainte ca el să fi fost început...**

Un alt incident reliefează, de fapt, realitatea că, într-un asemenea plan, ipotezele unor conflagraţii şi implicaţiile lor informaţionale deţin o stringentă actualitate. La verificările efectuate de ruşi asupra unor calculatoare de mare putere achiziţionate din America, a reieşit faptul că, în construcţia lor, au fost introduse **circuite *"cârtiţă adormită"*.** Acestea au fost **astfel proiectate, încât, la o comandă transmisă din afară, pe calea unor mesaje codificate în radiofrecvenţă, întreaga memorie să se şteargă.**

Să menţionăm că, în războiul ascuns ce se poartă de către serviciile de spionaj, **metodele parapsihologice nu au fost utilizate numai în domeniul marinei.** În toamna anului **1985**, cercetătorii de la *Stanford Research Institute* au impresionat Pentagonul, punându-i la dispoziţie **planurile vilei de vacanţă a lui Gorbaciov, obţinute prin procedeul *"remote viewing"*.** Acest fapt a determinat demararea, de către *Defense Intelligence Agency* (DIA) şi *Naval Intelligence* (N.I.), a **programului "Aquarius"**, prin care, printre altele, **timp de 14 luni, flota sovietică de submarine atomice a fost urmărită pas cu pas** prin procedeul amintit.

18. SERVICII SECRETE, SUBMARINE, ŞI PARAPSIHOLOGIE

Antene de... 150 km pentru submarinele atomice

Este interesant de constatat faptul că **o mare parte a cercetărilor parapsihologice implicând aspecte secrete au fost făcute în cadrul marinei militare, atât la americani, cât şi la ruşi**. Dintre multiplele experienţe şi programe derulate în această direcţie, **submarinele au fost implicate preponderent dintr-o serie întreagă de raţiuni**. În primul rând, pentru motivul că mediul acvatic submers constituie un mijloc de puternică ecranare pentru radiaţiile din domeniul radiofrecvenţei – mai puţin al celor din spectrul frecvenţelor foarte joase. Situaţia a creat o întreagă serie de probleme pentru comunicarea între bază şi submarinele aflate în imersiune. **Lucrurile s-au complicat odată cu apariţia submarinelor atomice navigând sub calota polară de gheaţă**, îndeosebi pornind de la premisele unui câmp de confruntare armată în zonele polare nordice ale planetei.

Încercările de a rezolva această problemă în cadrul soluţiilor clasice i-au făcut pe americani să demareze programul ***"Sanguine"***, care, prin amplificare, a devenit proiectul ***SEAFARER*** (*Surface Extrem Low Frequency Radiowaves Antenna for Adressing Remotely –Deployed Receivers*), acest titlu foarte lung traducându-se prin: antenă subterană radioselectivă cu unde de frecvenţă foarte joasă pentru comunicaţii cu receptoare aflate la mare distanţă.

Programul a fost derulat în cadrul lui ***Navy Electronics Center din San Diego-California***, implicând, pe lângă problematica electronică propriu-zisă şi studii de bionică şi impact ecologic asupra zonei de amplasare a acestei antene emiţătoare de mare putere. **Demarat în 1968, programul prevedea construcţia în nordul statului Wisconsin a unei antene de cca. 150 Km, amplasată subteran, care să permită o legătură directă între eşaloanele superioare** ale Amiralităţii, inclusiv Înaltul Comandament Reunit al Şefilor de Stat Major de Arme şi Comandantului Suprem – Preşedintele SUA – **şi flota de submarine atomice în imersie**, dislocată pe întinsul oceanului planetar. Se avea în vedere utilizarea a cca. **10.000 Km^2** prin amplasarea, la 2 m adâncime, a unei antene capabile să emită, cu o mare putere, în banda ELF (frecvenţe extrem de joase). Faţă de puternica opoziţie a organizaţiilor ecologiste, marina americană a luat hotărârea, în **1973**, de a realiza o altă variantă a proiectului şi, după renunţarea la alte două amplasamente din aceleaşi motive, construieşte, lângă lacul Cham din nordul Wisconsinului, **o antenă lungă de 50 km**, a cărei emisiune în banda ELF să poată fi studiată iniţial cu titlu experimental.

Având o putere de emisie de sub 1 W, ea a fost calculată pentru a putea fi recepţionată de submarinele atomice ce navigau sub calota polară arctică. Cu toate acestea, **proiectul SEAFARER a fost abandonat datorită opoziţiei mişcărilor ecologiste, care au demonstrat efectele nocive** pe care undele E.M. din gama ELF le induc asupra biosferei, prin poluarea electromagnetică impusă. S-a demonstrat astfel

că rațele, gâștele și pescărușii ce traversează des antenele emițătoarelor în ELF, își pierd simțul orientării de o durată mai lungă sau mai scurtă de timp. Tensiunea arterială a câinilor ținuți în aceeași zonă crește, iar la drosofilele curent crescute în condiții similare s-a depistat **apariția mutațiilor genetice**. La oamenii care lucrează într-un mediu poluat de unde ELF crește cantitatea de trigliceride din sânge, fapt ce este incriminat în **apariția tulburărilor de circulație sangvină cerebrală și coronariană**. Aceste **efecte** au fost, de altfel, **utilizate în producerea unor arme psihotronice** care, printre altele, au fost folosite se pare **și în cadrul evenimentelor din 1989 de la noi, ca și în războiul din Basarabia**, între "Republica Moldovenească" și Transnistria, din **1992**.

"Experimentul Nautilus"

Implicarea submarinelor în cercetarea și experimentarea parapsihologică a devenit, pe de altă parte, cunoscută, în perioada anilor **'50**, odată cu apariția publică a informațiilor privind ***«experimentul Nautilus»*, efectuat de americani cu ajutorul primului lor submarin atomic**. Acest submarin, al cărui cod naval era SSN-571, a început să fie construit în iunie 1952, pe șantierele navale din Groton, lucrările durând până în ianuarie 1954, dată la care are loc lansarea sa la apă. Ulterior, submarinului i se montează reactorul atomic de tip Mark-2, realizat de către compania *General Electric Westinghouse*. Probele de marș în mare încep în 1955, iar după executarea unui număr de 70 de imersiuni și parcurgerea a 3.000 mile marine, în luna aprilie 1955, la bordul său se ridica pavilionul lui U.S. Navy. În cursul următorilor doi ani de exploatare, Nautilus a parcurs peste **60.000 de mile, fără completarea rezervelor de combustibil**. În cadrul unui marș continuu de șapte zile și șapte nopți în imersie, parcurgând o distanță de 2.688 mile cu o viteză de 16 noduri, pe Nautilus are loc și celebrul eveniment de transmisie telepatică a datelor, experiment care poartă numele acestui submarin intrat în analele parapsihologiei, mai precis ale telepatiei. **Experimentul a avut loc între baza sa logistică, de la care se transmiteau ordinele și submarinul aflat în imersiune, unde acestea se recepționau.** Personajul principal – mediumul receptor –, aflat la bordul submarinului, recepta de două ori în 24 de ore, la momente aleatorii sau la ore determinate, **mesajele care îi erau adresate prin intermediul deja cunoscutelor cărți Zenner**. Mesajul era codificat prin aranjamentul cărților, în succesiunea pe care emițătorul căuta să o inducă receptorului. O anumită configurație a suitei de cărți reprezenta un anumit ordin.

Întreaga cercetare a avut un **caracter secret, mediumul lucrând la bord într-o izolare totală**, fără a lua legătura nici chiar cu comandantul navei. Iar odată ajuns la bază, acesta a fost preluat imediat de organizatorii experimentului. Datele privind rezultatele acestei experiențe, în măsura în care au ajuns la cunoștință publică – cam la peste doi de la derularea lor –, oscilează în aprecieri vizând veracitatea datelor recepționate – după diversele surse – **între 40 și 75%**. Oricum, se pare totuși că programul SEAFARER, derulat ulterior experimentului Nautilus, a fost pus în operă, printre altele și pentru motivul că **procentajul realizat**

de experiment nu a dat satisfacție completă în materie de siguranță a transmisiei telepatice a ordinelor în condiții efective de luptă.

Cameron – "satelitul" uman

În anul 1959, unul dintre cunoscuții radiesteziști americani, Verne Cameron, ia legătura cu U.S. Navy, propunând o experiență inedită: amplasarea pe hartă a dispozitivului de luptă a submarinelor americane şi sovietice aflate în oceanul planetar. Operațiunea urma să se facă exclusiv pe cale radiestezică la una din bazele navale americane. Întrucât propunerea era incitantă, la data de **18 martie 1959**, Cameron primeşte un răspuns afirmativ din partea vice-amiralului **Maurice E. Curtis**, ca reprezentant al Amiralității, concomitent cu invitația de a-şi demonstra abilitățile în cadrul unei baze navale a Americii. La întâlnirea cu gazda sa, **Verne Cameron amplasează pe hartă dispozitivele adoptate în acel moment de submarinele respective.** Mai mult chiar, în amuzamentul întregii asistențe de ofițeri de marină care urmăreau "operațiunea Cameron", **stabileşte exact amplasarea singurului submarin atomic american aflat în acel moment pe coasta de vest a Statelor Unite, poziție pe care în mod absolut sigur nu avea de unde să o cunoască dinainte.**

Acțiunea lui Cameron a rămas fără urmări imediate. Numai că atunci când, ceva mai târziu, Cameron a fost invitat de către guvernul Africii de Sud să se deplaseze în această țară, pentru a depista unele resurse naturale, utilizând metode radiestezice, **ieşirea de pe teritoriul SUA i-a fost refuzată de către autoritățile americane.** S-a dovedite că U.S. Navy contactase CIA; care i-a comunicat lui Cameron motivul acestui refuz: riscul securității sale personale. Mai mult chiar însă, refuzul era datorat capacității sale de a releva prezumtive informații militare strict secrete.

Eroii români – răsplătiți cu... lagărul sovietic

Dar **cercetările psihotronice sovietice**, care în programul lor de desfăşurare, au inclus şi submarine, **nu s-au rezumat la acest gen de aspecte**. Dacă transmiterea la distanță a marilor energii cu focalizarea lor pe o țintă făcuse obiectul cercetărilor ruseşti încă de pe timpul țarismului, aşa cum o dovedeşte *"cazul Filipov"*, o atenție tot atât de mare a fost acordată, în acelaşi plan, **transmisiunilor la distanță a energiilor extrem de mici**, unele dintre acestea plasate fiind chiar în domeniul *"energiilor transfizice"*. Aceste lucrări au impus, printre altele, asigurarea unor măsuri de ecranare perfectă a receptorului. O atare condiție este cel mai bine realizată de un submarin în imersie. Ori, din acest punct de vedere, submarinele sovietice din cele **patru flote maritime** dețineau, la începutul celui de al doilea război mondial, un număr de **213 unități**, dintre care, numai în doi ani de zile – **1938-1940** – intraseră în dotare **63 de submarine.**

Ca un episod aparte este de reținut că, în cadrul celor 30 de submarine sovietice ce au acționat din 1941 şi până în 1945, afectate flotei din Marea Baltică, **submarinul S-13 a fost comandat de căpitanul de rangul III Alexandru Marinescu. Acest submarin a avut cel mai însemnat număr de victorii din timpul conflagrației**, scufundând,

în septembrie 1942, trei transportoare germane şi o navă cu armament în octombrie 1944. Victoria sa cea mai importantă a fost însă obţinută la **30 ianuarie 1945**, când, în apropierea coastelor Prusiei Orientale, **a scufundat nava Wilhelm Gustav,** cu un deplasament de 25.484 to registru, **care evacua un număr de 10.000 soldaţi germani din zona încercuită de sovietici**. Dintre aceştia, **3.700 erau submarinişti, constituind echipajele a 90 de U-boaturi. S-au putut salva doar 900 militari**, iar Germania a declarat, după acest dezastru maritim, **doliu naţional pe durata a 3 zile.**

Pentru faptele sale de arme, comandantul Alexandru Marinescu, **a fost propus să fie decorat cu titlu de *"Erou al Uniunii Sovietice"*.** Numai că această onoare nu i-a fost niciodată acordată, deoarece **GRU s-a opus pe motivul că Alexandru Marinescu nu este de origine rusă**. Epopeea acestui român, care fugise în Uniunea Sovietică marcat de propaganda comunistă, nu s-a încheiat aici. **Demobilizat, fără nici un mijloc de existenţă** – întrucât pensie de veteran nu i s-a acordat **şi nici nu s-a putut încadra într-un serviciu datorită "dosarului" ce i-a fost fabricat** de serviciul secret al armatei (GRU) –, îşi trăia zilele la Leningrad, **vânzând ce mai avea prin casă.** Este **arestat, judecat şi condamnat la detenţie într-un lagăr de muncă din întinsul Gulagului – pentru *"activitate antisocială"***. Se dovedeşte, încă o dată, "recunoştinţa" moscovită faţă de un om care, prin cele trei torpile lansate, câştigase o bătălie maritimă ce poate fi echivalată doar cu o mare bătălie terestră, în care adversarul a pierdut aproape 10.000 de combatanţi. Cazul său, de altfel, nu era unic. Să reamintim aici doar de celebrul spion **Richard Sorge**, care, în pofida imensei şi esenţialei contribuţii aduse, a fost **sacrificat de Stalin** cu cea mai mare dezinvoltură cinică. Ca şi de **bucovineanul Poberejnic – alias Alfred Muni – din Cernăuţi,** care, în pofida faptului că a furnizat KGB-ului informaţii de acelaşi calibru ca şi Richard Sorge, a fost **trimis în lagărele din pustietăţile Cercului Polar.**

KGB şi parapsihologia

Cercetările privind transmisia informaţiei biologice, în fosta **Uniune Sovietică**, au angrenat, în cadrul programului lansat în această direcţie, **o serie întreagă de institute de cercetări, academii, universităţi şi laboratoare**, o listă a acestora numărând cel puţin **39 de unităţi.** Nu au fost incluse aici **laboratoarele secrete ale KGB-ului – în care lucrau cercetători arestaţi**, cărora li se creau "condiţii speciale" –, **ca şi laboratoarele armatei.** În prima categorie, existau două feluri de astfel de instituţii: cele în care activitatea se desfăşura cu cercetători angajaţi şi cele în care specialiştii lucrau în regim de detenţie, mulţi dintre aceştia nemaivăzând niciodată libertatea, tocmai ca o măsură de prevedere a păstrării secretului lucrărilor efectuate aici. Dintre aceste laboratoare, a devenit cunoscută, după 1977, "**Secţia specială nr. 8**" din Cadrul Institutului de Automatizare şi Electrometrie din orăşelul oamenilor de ştiinţă, pendinte de Academia Siberiană de Ştiinţe, **Akademgorod**. Secţia specială nr. 8 era condusă de ofiţerul de marină **Vitali Perov**, iar toţi cei **60 de colaboratori** ai săi erau strict supravegheaţi de KGB. În anul **1969**, această secţie specială, în care se efectuau cercetări psihotronice, este **mutată**

din Siberia, la Leningrad, în cadrul unui întreg laborator ultrasecret, condus de către KGB. Datele privind existența acestui laborator fuseseră furnizate de un fost cercetător din Akademgorod, **August Stern** care a reuşit să se refugieze **în Franța**. Pentru a contracara revelațiile pe care Stern le-a făcut în legătură cu activitățile din acest domeniu, **KGB-ul a montat o întreagă afacere de intoxicare a serviciilor secrete occidentale**, inclusiv printr-o campanie de presă dusă în țară, în care se "combăteau" cercetările din domeniul parapsihologiei ca fiind de natură obscurantistă şi antiştiințifică. Promotorul acestei "campanii" montate de KGB a fost **ziaristul leningrădean Vladimir Lvov, care, printre altele, a scris şi câteva articole denigratoare la adresa Ninei Kulaghina**. Acestea au făcut-o pe deja celebra posesoare a unor remarcabile abilități paranormale să-l dea **în judecată pe Lvov pentru calomnie. Procesul judecat la Moscova** – primul în care parapsihologia a fost adusă într-o instanță de judecată sovietică – a fost **câştigat de Nina Kulaghina**. Cu această ocazie, au pledat în favoarea Kulaghinei o serie de academicieni şi oameni de ştiință sovietici care au investigat-o, demonstrând realitatea existenței acestei fenomenologii. Procesul s-a dovedit a fi un punct de răscruce în **acceptarea *"de jure"* a parapsihologiei** ca domeniu de cercetare ştiințifică de frontieră.

"Umbrela bulgărească" şi infarctul provocat

Un sector important al laboratoarelor secrete ale KGB l-a constituit **secția de preparare a toxinelor cu efect letal întârziat şi care, după moartea victimei, nu pot fi depistate medico-legal în cadavru. Aici s-a pus la punct celebra toxină care a intrat în compunerea umbrelei cu care a fost asasinat unul dintre oponenții lui Tudor Jivkov**, ziarist la secția bulgară a postului de radio BBC de la Londra. Această toxină, extrasă dintr-o fracțiune ce intră în compoziția boabelor de ricin, a fost **studiată şi în Occident**. Numai că aici studiile erau direcționate în ideea utilizării sale **ca medicament în tratamentul tumorilor canceroase**. Prin legarea sa cu anticorpi monoclonali, s-a obținut un preparat care ajungea la "ținta" constituită de tumora canceroasă, fără a afecta alte structuri organice. Tot în laboratoarele secrete ale KGB-ului se producea **şi o altă otravă ce provoacă infarctul miocardic, însă la cel puțin 24 de ore de la administrare, când nu mai poate fi decelată în organism**, pentru a se acoperi astfel crima. O astfel de otravă fusese **"împrumutată" şi Securității române**, pentru a fi utilizată la Paris contra unor dezidenți români refugiați acolo şi activând în cercul din jurul lui **Paul Goma**. Întreaga afacere a făcut de altfel presă la vremea sa, **DST-ul francez reuşind să-l "întoarcă" pe agentul român trimis să execute acțiunea**.

Revenind la cercetările privind transmiterea la distanță a informației biologice, să menționăm că experiențele efectuate de către sovietici au constat în implantarea, în creierul unei iepuroaice gestante, a unor electrozi cuplați la un înscriptor. Curenții cerebrali astfel colectați, după amplificarea de rigoare, erau inscripționați pe o bandă de hârtie. Astfel că orice modificare a activității electrice cerebrale, produsă sub impulsul unei stări de stress sau emoționale, apare prin înregistrarea pe traseul marcat

a unui *pik* – denivelare a traseului, direct proporțională cu intensitatea semnalului colectat. După ce iepuroaica a dat naștere puilor și aceștia au fost lăsați să fie alăptați o scurtă perioadă, puii au fost transportați pe **un submarin aflat în imersiune la câteva mii de km față de laboratorul din Moscova**, unde rămăsese iepuroaica. La ore determinate aleator, alese după un protocol dinainte stabilit, câte un pui era sacrificat la bordul submarinului. În momentul sacrificării acestuia, pe înregistratorul conectat la creierul iepuroaicei mamă, se producea apariția pik-ului, coincident în timp real, ce **atestă sesizarea "paranormală" a decesului puiului său, aflat în imersiune la mare distanță.**

SRI și telepatia

Acest gen de experiențe nu au putut să nu atragă atenția și cercetătorilor americani, interesați în studiul fenomenelor de tip telepatic, mai ales atunci când de rezultatul acestor investigații ar fi putut depinde descoperirea unor noi metode cu aplicativități militare directe. Direct implicați în astfel de programe, s-au dovedit a fi, în primul rând, cercetătorii celebrului ***Stanford Research Institute*** **(SRI)** din nu mai puțin celebra localitate **Menlo Park din California**, care și-a legat numele de cel care a făcut-o celebră în întreaga lume, Thomas Alva **Edison,** supranumit *vrăjitorul din Menlo Park.*

Interesul suscitat aborda mai multe planuri, începând cu cel al implicațiilor, teoretice privind dezvoltarea fizicii și până la cel al aplicativității practice imediate, un capitol deloc neglijabil constituindu-l mai ales prezumtivele aplicații militare.

După ce au fost făcute publice rezultatele parțiale ale experienței de transmitere telepatică a unor informații de interes militar, experiențe cunoscute marelui public sub denumirea de ***"experimentul Nautilus"***, efectuate în anul **1959,** în cadrul lui **U.S. Navy** și în care **SRI** a avut partea sa de contribuție, **telepatia a intrat brusc în domeniul de interes a numeroși investigatori**. Interesul față de ea a crescut și mai mult, atunci când doi dintre cercetătorii de marcă ai acestui institut, **Harold Putoff** și **Russel Targ**, și-au publicat propriile investigații în prestigioasa revista *"Nature"* vol. 252, nr. 5476, din **octombrie 1974,** sub titlul *"Information Transfer Under Conditions of Sensory Shielding"* (Transferul informațiilor în condițiile protecției senzoriale). Dar mai ales publicarea în continuare, de către cei doi cercetători, într-o revistă de specialitate cu caracter absolut tehnic și de mare prestigiu, editată de Institute of Electrical Electronics Engineers (IEEE): *"Proceedings IEEE",* vol. 64, nr. 3 din martie 1976, sub titlul *"A Perceptual Chanel for Information Transfer over Kilometer Distances"* (Canal perceptual pentru transferul informațiilor la distanțe kilometrice), **a avut darul de a determina marea ofensivă a cercetării fenomenului telepatic care a urmat.**

Așa se face că, **în cadrul SRI-ului, a demarat un lung șir de programe menite a studia**, pe toate fețele posibile actualului nostru stadiu de dezvoltare a științei, **fenomenul telepatic.** Din informațiile deținute, reiese că, **cel puțin până în anul 1993, aceste cercetări continuau**, deși unii din membrii amintitului colectiv au plecat din cadrul lui Stanford Research Institute, pentru a-și deschide propriile unități de

cercetare care să exploateze în practică achiziţiile din acest domeniu. Aşa, de exemplu, este cazul lui **R. Tang**, care a înfiinţat *"Delphi Associates"*, ce şi-a propus ca scop lucrativ **aplicativităţile metodelor telepatice în prospectarea zonelor de interes geologic** – mai cu seamă petrolifere –, **cât şi a predicţiilor privind evoluţia preţurilor la bursele de mărfuri**, în particular pe piaţa metalelor preţioase (argintul). Din câte a lăsat a se înţelege, *"Delphi Associates"* a derulat în particular şi programe finanţate prin terţi, în spatele cărora se găsea **Pentagonul.**

Aşadar, **investigaţiile** efectuate în cadrul SRI **au plecat de la două constatări evidente** ce pot fi făcute în legătură cu fenomenologia paranormală şi în particular cu telepatia:

– posibilitatea achiziţionării informaţiilor într-o manieră neconvenţională faţă de metodele general admise;

– producerea de efecte psihice nemediate de mecanismele general cunoscute şi admise.

Programul derulat cu această ocazie, de către colectivul format din cercetătorii **H.E. Puthoff, R. Tang şi E.C. May**, a cuprins **peste o sută de experienţe**, de la obiecte închise în cutii opace, la situsuri geografice aflate la distanţe transcontinentale şi de la obiecte plasate în cuşti ecranate de tip Faraday, la submarine aflate în imersie oceanică. O concluzie generală, trasă în urma analizei rezultatelor obţinute, a evidenţiat faptul că **fenomenologia în discuţie părea a veni în conflict cu legile fizicii cunoscute azi nouă**, cercetătorii propunându-şi ca în viitor să încerce o explicare a acestora pe baza mai ales a teoriilor cuantice, cu care fenomenele în discuţie păreau a rezona într-un grad mai mare.

Metodologia standard de investigare a transmisiei telepatice se derula după cum urmează: subiectul receptor este plasat, împreună cu un experimentator de la SRI, într-o cameră, pentru o perioadă de acomodare. În acest răstimp, o echipă "ţintă", fără ca aceasta să ia legătura cu cei doi, este trimisă în zona de prospectat, pentru a localiza situsul. Acesta este nominalizat printr-un număr ce se extrage aleator, corespunzător unui perimetru circumscris în zona de interes. Această circumscriere şi numerotare se face de către o persoană care nu vine în contact cu echipa, iar numerele acordate sunt păstrate într-un seif până în momentul începerii efective a experienţei. În felul acesta, se realizează un experiment dublu-orb. Alegerea sinusului de cercetat se face dintr-un număr de **peste 100 de locaţii** din zona ce se întinde pe aproximativ **500 km^2**. În timpul perioadei de lucru în care echipa ţintă transmite telepatic cele pe care le vede în situsul respectiv şi care durează cca. 15 minute, subiectului-receptor i se cere să deseneze şi să descrie verbal (înregistrat fiind pe casetofon) impresiile privind situsul vizat de echipa "ţintă". Să menţionăm, încă odată, că atât subiectul, cât şi experimentatorul nu cunosc nimic despre zona care a fost vizitată, ca o condiţie pentru impunerea experimentului dublu-orb.

După reîntoarcerea echipei la sediul SRI, subiectul este din nou interogat asupra situsului explorat, pentru a obţine un surplus de informaţii în condiţiile unui feed-back direct.

Aşa cum s-a constatat, descrierile pe care subiectul le face verbal, ca şi desenul pe care îl realizează, conţin atât inexactităţi, cât şi descrieri corecte. Pentru a aprecia valoarea informaţiilor transmise tele-

patic, schița și descrierea verbală a acesteia sunt analizate de un alt grup, care, vizitând situsul, face aprecieri asupra acurateții informațiilor reținute. Aceste aprecieri sunt consemnate sub forma unor matrici numerice, pe baza unei scale de punctare de la 1 la 9, pe baza căreia este calculat apoi un indice statistic de probabilitate. Să notăm că, în experimentările făcute în cadrul acestui program, unele serii de încercări s-au efectuat în condițiile în care **subiectul era plasat într-o cușcă Faraday,** ale cărei caracteristici de ecranare erau o atenuare de 120 dB pentru undele radio din domeniul 15 KHz–1 GHz.

Seria de experiențe pe care autorii acestei cercetări le-au efectuat a **cuprins și încercările de transmisie a informațiilor telepatice, în condiții de ecranare submarină**. În această direcție, încă din **iulie 1977,** au fost efectuate teste preliminarii, utilizându-se pentru cercetări **submarinul TAURUS,** care putea lua la bord o echipă de cinci persoane, pentru a efectua plonjări la adâncimi de câteva sute de picioare (1 picior = 1 foot (ft) = 0,305 m).

Submarinul TAURUS a făcut **o serie de plonjări la o distanță de cca. 500 mile de locul cu amplasamentele vizate**. Această experiență a repetat, într-un anume fel, pe cea devenită celebră și cunoscută public drept *"experimentul Nautilus"*, din 1959, a lui U.S. Navy: "sponsorul" întregului experiment a fost *"Philosophical Research Society"* din Los Angeles, în cadrul programului *"Deep Quest"*. Cine a stat în spatele unei "societăți" cu profil de cercetări filozofice, căreia brusc i-a căşunat pe domeniul investigațiilor telepatice, nu este greu de bănuit. Se știe însă, în schimb, că, în scufundările efectuate în largul insulei Santa Catalina, **imersiunea s-a făcut la 170 m**, adâncimea maximă a apei din zonă fiind de 350 m. Mediumul-receptor aflat la bordul submarinului a preluat informațiile transmise de o echipă de doi investigatori emițători, care s-au deplasat la unul din cele șase situsuri propuse aleator, timp de **15 minute, cât a durat emisiunea telepatică**. În timpul acestei perioade, **subiectul aflat la bordul submarinului în imersie**, însoțit de un alt experimentator, **înregistra impresiile transmise sub forma unei schițe și a unor descrieri verbale.**

Programul de cercetări efectuat de SRI la acea dată a cuprins, de **asemenea, experiențe între puncte îndepărtate la mii de km, pe distanțe intercontinentale**, localitățile fiind despărțite de mai multe fuse orare.

19. PSIHOMETRIA ŞI SERVICIILE SECRETE

Psihometria – "măsurarea sufletului"

Capacitatea unor persoane, dotate cu aşa-numitele proprietăţi mediumice, de a descrie evenimente, locuri, caracteristici sau particularităţi aparţinătoare de un individ l-a făcut pe **profesorul Tenhaeff** – unul dintre fondatorii parapsihologiei ştiinţifice – să atribuie acestor însuşiri termenul de ***paragnoză***. Acest termen, presupunând obţinerea de informaţii prin mijloace paranormale, **include**, printre altele, **două categorii de abilităţi: psihometria şi criptestezia.**

Încă în anul **1842**, interesat de acest gen de fenomene, psihologul american **J.R. Buchanan** definea **psihometria** ca fiind o ***"măsurare a sufletului"***, presupunând, prin aceasta, capacitatea unui medium de a face descrierile respective, **utilizând un obiect care aparţine subiectului în cauză**, obiect pe care psihometristul îl pipăie sau, pur şi simplu, numai îl priveşte. Acest obiect poate fi, de exemplu, o batistă, un fular, un nasture sau un creion care să fi aparţinut sau purtat de cel investigat.

Pe de altă parte, **criptestezia**, termen introdus în circulaţie de celebrul psihiatru **Charles Richet**, indică faptul că descrierile pomenite sunt făcute direct de către medium, **fără nici un fel de intermediere a unor obiecte interpuse**. Tot Richet este acela care, încercând să ofere o explicaţie pentru producerea fenomenului, consideră că acesta se produce ca urmare a unor vibraţii ce impresionează sistemul nervos, pe calea unor impresiuni radiative ce s-ar putea asemăna cu cele ce se produc în radiestezie. O explicaţie similară a fost adusă fenomenului de către **Sir Arthur Conan Doyle**, creatorul celebrului detectiv Sherlock Holmes. După părerea sa, explicaţia constă în aceea că, atât evenimentele, cât şi circumstanţele în care ele se produc impresionează într-un oarecare fel invizibilul dar permanent existentul eter. Acest eter, impregnat, este apoi "citit" de viziunea psihică a mediumului psihometrist, a cărui atenţie este centrată pe o parte a eterului conectat cu obiectul ţinut în mână. Să reţinem că această explicaţie era influenţată de clasica teorie a eterului, la modă în acele vremi.

Criptestezia şi U.S. Psi Squad

Existenţa capacităţilor criptestezice a putut fi dovedită încă din anul 1921, când, în cadrul unei reuniuni ştiinţifice internaţionale, organizate la Varşovia de către Societatea Poloneză de Psihologie, profesorul Charles Richet şi doctorul Geley, au făcut o serie de experienţe în această direcţie, cu un cunoscut medium polonez, **Stefan Ossowiecki**. Realitatea existenţei acestor capacităţi paragnostice îl făcea, de altfel, pe ilustrul psihiatru francez să declare: *"Deşi criptestezia nu este decât un simplu cuvânt care nu explică nimic, rămâne bine stabilit că, pentru cunoaşterea realităţii, există şi alte căi decât cele senzoriale cunoscute sau obişnuite"*. Aceste idei au fost probabil cele care au inspirat serviciile secrete să încerce "şi alte căi decât cele sen-

zoriale sau obişnuite", pentru a putea intra în posesia a cât mai multor informaţii despre situaţii, oameni, conjuncturi, tehnologii, arme - într-un cuvânt tot ceea ce ar interesa orice serviciu de spionaj. Să menţionăm, aici, că investigarea capacităţilor aproape incredibile ale lui **Ossowiecki** au fost şi ulterior testate, în anul **1923** şi **1933**, de către o altă comisie, formată de Societatea engleză de cercetări psihice. **Testele au constat în reproducerea exactă a unor desene ce i-au fost prezentate în plicuri sigilate şi pe care Ossowiecki le-a desenat întocmai.** În timpul invaziei germane a Poloniei, din cursul celui de al doilea război mondial, acesta a fost **folosit de rezistenţa poloneză**, cu care a colaborat, prevenindu-şi prietenii şi cunoştinţele de desfăşurarea unor evenimente în care aveau să fie implicaţi. **A murit** în timpul revoltei din ghetoul Varşoviei, fiind executat de germani, **aşa cum singur îşi prezisese cu mai mult timp înainte.**

Capacităţile psihometrice au fost, de altfel, investigate şi în alte părţi ale lumii. Să pomenim de **cazul mexicancei Maria Reyes de Zielrod**, descoperită de dr. Gustav Pagenstecher. Această pacientă, pe care doctorul o trata prin hipnoză, furniza amănunte asupra unor persoane total necunoscute, atunci când ţinea în mână un obiect care le aparţinuse acestora. Cazul Zielrod ajunge la cunoştinţa Societăţii Americane pentru Cercetări Psihice **(ASPR)**. Investigaţiile făcute de preşedintele acesteia, **Walter Franklin Prince**, au atestat realitatea fenomenului. O scrisoare în plic închis, prezentată acesteia din partea unei persoane pe care nici Prince nu o cunoştea, este urmată de descrierea a 38 de informaţii asupra conţinutului scrisorii şi autorului ei, din care s-au dovedit a fi eronate numai trei.

Aceste fapte, ca de altfel şi numeroasele apeluri pe care serviciile poliţieneşti din diverse state le-au adresat persoanelor cu acest gen de abilităţi şi care au avut drept urmare elucidarea unor cazuri complicate, aparent fără soluţie, au determinat ca, în anul **1971**, să se înfiinţeze, în SUA, un **birou de detectivi psihici**, cunoscut ca ***U.S. Psi Squad***. Fondat de către Beverly Jaegers, în oraşul St. Louis, biroul număra, în anul **1991, 25 de membri, organizaţi în două grupe regionale**. Fiică a unui poliţist şi mamă a altor şase, ea şi-a început activitatea după ce s-a documentat asupra acestui gen de probleme, practicate în fosta URSS. Este interesant că metodele folosite de către doamna Jaegers exclud spiritismul şi ocultismul de grup, fiind bazate exclusiv pe capacităţile psihometrice şi criptestezice ale membrilor acestui birou.

"Cosmic Operations Section" şi manipularea dictatorilor

În acest gen de activităţi, desigur că unul dintre cei mai cunoscuţi publicului occidental şi în acelaşi timp mai studiat personaj a fost **Gerard Croiset**. Născut la 10 martie 1909, în orăşelul Laren din nordul Olandei, el intră în atenţia cercetătorilor fenomenologiei paranormale în **1945**, după întâlnirea pe care a avut-o cu profesorul Wilhelm H.C.Tenhaeff, care ţinea un curs de parapsihologie la Universitatea din Utrecht, fiind unul dintre cei mai avizaţi specialişti ai domeniului. Celebritatea lui Croiset începuse să facă carieră, odată cu **spijinul pe care acesta îl dăduse**

unor poliţişti din Olanda şi Japonia. Probabil că cel mai senzaţional caz care a fost rezolvat cu ajutorul lui Croiset a fost cel al lui **Miwa Kikuki**, o fetiţă de şapte ani care a dispărut de acasă la **1 mai 1967**. S-a crezut că fusese răpită pentru a se obţine o răscumpărare. La 3 mai, Croiset, contactat de către televiziunea japoneză, care i-a prezentat şi un tablou al micuţei, afirmă că aceasta s-a înecat într-un lac din preajma casei. Echipa TV, trimisă să filmeze zona indicată pe o schiţă făcută de Croiset, descoperă cadavrul în chiar locul arătat de acesta.

Acest gen de fenomene şi evenimente au intrat în atenţia serviciilor de informaţii, cu mulţi ani înaintea desfăşurării unor atari "incidente". În anul **1953, când Allan Dulles a devenit şeful CIA**, post pe care îl va deţine până în anul **1961**, se pare că atmosfera din interiorul Agenţiei era dacă nu pregătită, atunci cel puţin favorabilă încercărilor de a începe o activitate de penetrare atât a unor secrete greu sau deloc accesibile prin metodele "clasice", cât şi de influenţare a unor personalităţi politice importante, utilizând proceduri parapsihologice. Aşa se face că, după venirea sa la conducerea CIA, Allan Dulles a avizat crearea unui Departament special, denumit ***"Cosmic Operations Section"***. Conducerea acestuia şi-a asumat-o. Personalul operativ încadrat aici având ca sarcină principală pe aceea de **agenţi de influenţă**, a urmat – pe lângă alte specializări "paranormale" – cursurile unor tehnici moderne de astrologie, înainte de a fi implantat în preajma unor personalităţi politice. Din câte se cunoaşte astăzi, lista acestora a inclus pe **Kwame Nkrumah**, care, după ocuparea funcţiei de **prim-ministru al Ghanei între 1952 şi 1960, a devenit şeful acestui stat între 1960-1966**. Acţiunea desfăşurată în acest plan a urmărit determinarea lui Nkrumah să adopte o poziţie favorabilă SUA, faţă de raporturile pe care Ghana le avea cu China.

Un alt personaj inclus pe lista celor a căror activitate politică a fost dirijată de mersul stelelor, bineînţeles prin intermediul lui *Cosmic Operations Section* din CIA, a fost şi **Ahmed Sukarno**, preşedinte al Indoneziei, între anii **1945 şi 1967**. Ales preşedinte pe viaţă în 1966, după nici un an de zile, Sukarno este **înlăturat de la putere de către generalul Suharto**. Şi dacă horoscoapele pe care CIA i le prezenta lui Sukarno **îi dirijau politica în sensul dorit de SUA**, acestea nu i-au mai prevestit şi dărâmarea sa din scaunul prezidenţial. În schimb, există indicii că **horoscoapele din aceeaşi sursă îi prevesteau lui Suharto că va fi victorios în lovitura pe care o pregătea**. Ca şi în alegerile ce s-au desfăşurat din cinci în cinci ani următori, ultima sa victorie electorală fiind obţinută în 1993.

Este interesant de remarcat că **pe lista lui Dulles a figurat şi unul dintre dictatorii comunişti ai Albaniei, Mehmet Shehu**. Ca de altfel marea majoritate a dictatorilor, şi el îşi cerceta cu asiduitate previziunile privind viitorul său şi mai ales al regimului pe care l-a instaurat.

Fraţii Dulles şi KGB

În atribuţiile lui *Cosmic Operations Section*, au intrat însă **şi sarcini de pază şi protecţie "antiparapsihologică" a demnitarilor**. Acestea vizau, în special, **contramăsuri** pentru a preveni posibila utilizare,

de către adversari, a procedurilor psihometrice, care ar fi încercat să obţină preţioasele informaţii deţinute de aceştia. Unul dintre primii şi cei mai păziţi beneficiari ai acestui gen de servicii a fost chiar fratele celebrului director al CIA, nu mai puţin celebrul **secretar de Stat al SUA, John Foster Dulles**. Aflat în această importantă funcţie **din 1952 şi până în 1959**, John F. Dulles a fost **pus sub o permanentă supraveghere de către agenţii fratelui său**, ce erau însărcinaţi cu protecţiei persoanei sale. **Mai ales după ce s-a aflat că KGB-ul desemnase o echipă specială care să-i urmărească mişcările în cadrul deplasărilor pe care acesta le efectua în străinătate.** Una dintre sarcinile echipei de profesionişti ai spionajului, lansată pe urmele diplomatului american, era şi aceea de a "colecţiona" tot ce ar fi venit în contact cu J.F. Dulles sau i-ar fi aparţinut. **În special, bucăţelele de hârtie pe care el avea obiceiul să le mâzgălească în cursul întrevederilor sau conferinţelor la care lua parte.** Aceste înscrisuri nu conţineau, de fapt, nici un fel de note, ci pur şi simplu erau mâzgălituri. Preţioasele petice de hârtie, care iniţial erau aruncate la gunoi, dar pe care **agenţii sovietici le plăteau în valută**, atunci când nu reuşeau pur şi simplu să le şterpelească singuri, erau colectate cu mare grijă de oameni interpuşi. Aceste colecte au fost, de fapt, şi semnalul care i-a îngrijorat pe americani. Odată recuperate, peticele de hârtie erau riguros ambalate şi trimise la *"Centru"*. Aici, ele erau supuse unui amănunţit examen, atât de specialişti în psihologie şi grafologie, cât mai ales de psihometriştii ce figurau în schema de încadrare a unui serviciu specializat KGB. Pe baza lor, se încerca să se deducă ideile, intenţiile şi posibilele acţiuni pe care autorul acelor grafisme le avea sau le-ar fi putut pune în aplicare. Ca urmare, **un agent CIA a fost special desemnat pe lângă secretarul de stat, pentru a-l însoţi şi recupera integral toate acele "mâzgălituri", sau a le şterge, dacă eventual acesta ar fi avut inspiraţia să le facă direct pe tăblia meselor la care se aşeza.**

Ceauşescu – spionat murdar de CIA...

Dar acest gen de complexă urmărire se referea nu numai la propriile cadre, pentru a le putea proteja contra unor ingerinţe de asemenea natură. Studiind psihologia conducătorilor Germaniei hitleriste, după terminarea celui de al II-lea război mondial, americanii au ajuns la concluzia necesităţii de a crea un **serviciu special de urmărire psihologică a principalelor personalităţi politice ale lumii.** În acest sens, a fost creat un asemenea organism **în cadrul CIA**, care colectează toate datele referitoare la psihologia personajelor politice de un anumit rang, elaborând **buletine periodice** asupra caracteristicilor şi stării psihice a acestora, buletine care se coroborează cu cele privind starea lor de sănătate fizică. Anchetele şi prognozele respective sunt **aduse permanent la zi** şi ele se augumentează atunci când apar perspectivele unor acţiuni ce urmează a le implica pe acestea.

Să amintim, în acest sens, una dintre acţiunile de acest gen, demarate pentru a culege informaţii asupra fostului **rege Faruk al Egiptului,** care a trăit între **1920 – 1965**. După cum se ştie, perioada lui de **domnie** s-a scurs **între 1936 şi 1952**, când la tron a fost instalat fratele său

Faud I, iar apoi fiul său Faud II, înlăturat de la domnie de către revoluţia condusă de **Gamal Abdel Nasser**. În toată această succesiune de personalităţi şi evenimente pe care istoria le-a consemnat, se poate doar bănui care a fost contribuţia serviciilor secrete ale Marilor Puteri în dirijarea lor. Ceea ce se ştie cert sunt doar fapte disparate, ajunse pe căi ocolite la urechile opiniei publice. Iar în legătură cu desfăşurările din Egipt, din acea vreme, se ştie că **regele Faruk era urmărit îndeaproape de agenţii CIA**. Unul dintre aceşti agenţi a fost **Luis Carrero Blanco**. Cariera de agent secret a lui Blanco începuse, însă, în cadrul Centrului de Documentare sau **CD**, aşa cum era cunoscut serviciul de informaţii franchist. De aici, el a fost recrutat de CIA, **sfârşitul carierii sale** petrecându-se în **1973**, în urma unui **atentat terorist**, având autorii rămaşi necunoscuţi până astăzi. Sau mai precis necunoscuţi opiniei publice.

Înaintea loviturii de stat care i-a smuls tronul regelui **Faruk**, acesta **obişnuia să-şi petreacă vacanţele la Monte Carlo**. Cu un **program extrem de precis**, el îşi petrecea ziua între piscină, prânz, cină şi cazinou. La cazinou, unde stătea până aproape de dimineaţă, **părăsea masa de joc fix la orele 0,15** pentru a se deplasa la WC, de unde se reîntorcea la acelaşi loc de joc. Blanco, care îl urmărea îndea-proape, constată la un moment dat că Faruk nu a apărut la piscină, dar seara s-a dus la cazinou. Se gândeşte imediat că **regele ar fi putut fi bolnav**. Şi, pentru a verifica dacă acest lucru este adevărat, încearcă să prevaleze o probă susceptibilă a fi analizată pentru confirmarea supoziţiei. De aceea, cu zece minute înainte ca Faruk să se deplaseze la WC, acesta se duce în acelaşi loc, goleşte bazinul de apă şi închide robinetele de alimentare. Ca de obicei, Faruk se ridică de la ruletă la orele 0,15 precis, se duce în aceeaşi cabină, urinează, trage lanţul care nu mai eliberează jetul de apă şi se reîntoarce la masa de joc. Agentul CIA se repe-de în cabina utilizată de Faruk şi **colectează o probă din urina regală** nescursă din scaunul WC-ului, probă care o transmite pentru analiză. **Rezultatul analizei arată că regele este într-adevăr suferind**, informaţie pe care Blanco se grăbeşte să o transmită Centralei din Langley.

Acest episod al colectării de probe biologice, ca de altfel şi al colectării anterior pomenitelor specimene pentru testele psihometrice, se utilizează, pare-se, pe o scară destul de largă atunci când în joc sunt personalităţi de o anumită poziţie, interesând serviciile de informaţii. Se ştie că, **în cursul "vizitei de lucru" pe care Ceauşescu a făcut-o în SUA, şi lui i-au colectate probe de fecale şi urină, în scopul de a-l aprecia starea de sănătate**. Lucrul acesta s-a petrecut după un scenariu puţin diferit de cel al lui Faruk, la care apelase Carrero Blanco. În apartamentul de hotel situat mai jos cu un etaj sub cel ocupat de Ceauşescu, **agenţii CIA au practicat o deviaţie în conducta de evacuare** a instalaţiei de la WC. Nu a fost nici o greutate apoi ca să se colecteze probele respective ale augustelor dejecţii prezidenţiale. Asemenea eventualităţi au început a fi luate în calcul de marile persona-lităţi care, în deplasările lor din străinătate, **ocupă, de obicei, cel puţin un etaj superior şi altul inferior celui în care se cazează, dacă nu cumva închiriază tot hotelul.**

20. KGB ŞI DIVERSIUNEA "UNIRII COSMICE"

UMMO – marea diversiune a KGB

Una dintre marile diversiuni ale KGB-ului a fost aşa-numita afacere ***"UMMO"***, în care au fost "implicaţi" aşa-zişii extratereştrii venind de pe planeta *"UMMO"*. **Derulată pe parcursul mai multor ani, afacerea a debutat în Spania, prin transmiterea unor mesaje adresate unor personalităţi cunoscute ca anchetatori ai fenomenelor OZN-iste**, mesaje care, chipurile, ar fi fost trimise de un grup de extratereştri. Amalgamarea unor texte ştiinţifice cu texte de factură S.F. a constituit "baza de date" a acestei acţiuni, care ulterior a fost **extinsă şi în Franţa, Germania şi SUA. Niciodată, însă, nici-unul din prezumtivii extratereştri autori ai mesajelor nu s-a arătat la faţă**, refuzând orice contacte cu destinatarii epistolelor. În felul acesta, o **corespondenţă de peste 6.000 de pagini** a fost pusă în circulaţie, printre rândurile trimise fiind strecurate atitudini, sugestii, implicaţii, argumente, fapte reale sau imaginare adecvat prelucrate, **toate însă direcţionate subtil către ideea susţinerii politicii promovate de Kremlin.**

La un moment dat şi fără nici-un fel de explicaţii, **"extratereştrii" au dispărut, atunci când presa a început să investigheze mai de aproape întreaga afacere**. Pauza luată de organizatori nu a fost decât provizorie. Aşa se face că, **începând de prin 1994, întreaga afacere este preluată într-un nou registru**, datele puse pe piaţă diferind foarte puţin de "ideologia" difuzată anterior de *"ummiţi"*. Discursul, în noua sa formulă, adoptă ideea că unii reprezentanţi pământeni ai unei civilizaţii galactice au fost contactaţi, devenind mandatarii ei pe Pământ şi îndeplinind instrucţiunile primite "telepatic". Amestecul unor idei sincretiste cu formulări de tip religios creştin, amalgamarea bioenergiei cu un ecumenism de un tip particular, toate converg către ideea de alăturare a unei mişcări universale, în spatele căreia nu este nicidecum greu de ghicit cine trage sforile...

Mesajul unui sovietic "astral"

Pentru exemplificare şi lămurirea deplină asupra ideilor vehiculate de noua mişcarea cosmo-telurico-astrală, **reproducem integral discursul unui ambasador, reprezentant al noii mişcări, ce încerca să-şi găsească adepţi şi în România**:

"Bună ziua, dragi prieteni,

Dragi prieteni, aş dori, înainte de toate, să vă felicit cu ocazia conferinţei. Vă doresc succese în continuare, să înfloriţi şi tot cu ceea ce vă ocupaţi să fie numai spre binele oamenilor şi, cu dragostea în inimă, cu Dumnezeu, să duceţi cu voi aceleaşi cunoştinţe ale psihosugestiologiei şi să puteţi ajuta la crearea unei civilizaţii unice şi de nedespărţit, fără graniţe, o civilizaţie a unor oameni cu înalt spirit, Fraţi şi surori, eu, de nu prea mult timp, am început să mă preocup de bioenergie. Numai

de 31 ani şi cred că numai la 50 ani, după ce am vizitat Ierusalimul, am devenit un profesionist. Şi, la 50 ani, în cercetarea acestui fenomen, am acumulat ceva din punct de vedere practic, reprezentând de fapt copilăria mea. Aş dori să spun că, după 40-50 ani, ocupându-se de un lucru foarte serios, omul poate să ajungă la un anumit nivel, nu prea mare, din punctul de vedere al înțelegerii lumii. În planul a ceea ce reprezintă el şi de ce a venit aici pe acest Pământ. Deoarece, mă ocup de ***psihoenergosugestie****, creând această orientare, de-abia în 1989 am reuşit să introduc acest termen în vocabular* (la scurt timp după eşuarea operațiunii "UMMO" – n.a.). *Ce este această psihoenergosugestie? Este* ***o formă de acționare asupra mediului, asupra materiei vii şi a celei moarte****. Dar, din punctul meu de vedere,* ***toată materia este vie****. Totul este în mişcare. Cine poate fi, din punctul meu de vedere, psihoenergosugestolog? Trebuie să fie, în primul rând,* ***cu o înaltă spiritualitate, un om credincios****, sau în Dumnezeu, sau într-o altă formă înaltă. Un om care poartă dragoste şi bunătate, sau omul care trăieşte după toate regulile cosmice, pe care le-au adus pe Pământ Iisus Christos, Budha, Krishna şi alte ființe dintr-un plan superior.*

Educat de extratereştrii, binecuvântat de arhiepiscopul de Kiev...

Numai cu patru ani în urmă, ***rațiunea înaltă cu care am venit în contact mi-a permis să creez şcoli şi să pregătesc elevi****, relevându-le tot ceea ce am acumulat de-a lungul anilor. Şi tot ceea ce primesc acum,* ***în urma contactului pe care îl am cu cele 9 civilizații****. Eu cred în rațiunea înaltă, dar n-am putut să realizez că au existat Iisus Christos, Budha, Krishna şi alte ființe din lumea subtilă. Şi numai acum 48 de ani, după ce* ***am luat contact cu civilizația SIRIUS*** *şi după aceea, după un an, când* ***aceste civilizații mi-au restructurat creierul, ca să pot mai uşor să primesc această informație*** *– şi a primi o astfel de informație a fost destul de greu, mi-au apărut dureri de cap foarte mari. Şi, după ce a trecut un anumit număr de luni, am văzut substanța lui Iisus Christos, Budha, Krishna. Prima dată am intrat în contact cu rațiunea înaltă şi am devenit un om foarte credincios. Am înțeles că sunt lucruri reale, nu sunt iluzii sau fantezii.* ***Am primit binecuvântarea arhiepiscopului de Kiev*** *şi iată, după mai mult de trei ani, eu lucrez în următoarea configurație: om de ştiință, profesor, artist şi propovăduitor. Şi, învățându-i pe elevii mei, eu mai ştiu că ceea ce le dau sunt cunoştințe şi obişnuințe şi că ele nu vor fi folosite cu gânduri rele. Deoarece,* ***civilizațiile mele, în particular SIRIUS şi ORION, controlează pe fiecare elev al meu****. Am instruit medici, psihologi, fiziologi, fizicieni, militari, oameni din diverse domenii de activitate. Şi numai patru oameni din această armată de specialişti au încercat să folosească aceste cunoştințe nu spre binele oamenilor, ci în numele răului. Iar civilizațiile mele, într-o singură clipă, le-au şters toate cunoştințele date de mine. Aceşti oameni au devenit oameni obişnuiți. De aceea, nu mă tem să dau tot ce mi s-a transmis de către civilizațiile mele.* ***Sunt numai un misionar****, ca fiecare dintre voi. Numai că eu le-am învățat pe toate acestea la un anumit nivel, să primesc şi să descifrez aceste informații.*

De la “homo sovieticus” la “homo cosmicus”

Desigur, aş fi vrut ca cei care îşi însuşesc bioenergia, îşi însuşesc bioenergosugestia, să o poată folosi în diverse domenii. ***În 1993, la 12 octombrie, a luat fiinţă Academia Internaţională de Ştiinţe Psihoenergosugestologice. Centrele acestei academii se află la Moscova şi în Ucraina.*** *Academia face acum primii paşi. Lozinca şi programele acestei academii au ca scop* ***să pregătească omul secolului XXI.*** *Şi să-i dăm fiecărui pământean, indiferent de naţionalitatea lui, de credinţa sa religioasă, de specialitate,* ***să-i dăm cunoştinţele noastre şi filozofia cosmică. Iar filozofia cosmică constă din toate aceste religii care fiinţează pe Pământ.*** *Să prelungim viaţa pământeanului, viaţa activă până la 200 şi mai mulţi ani. Aceste învăţături, eu şi colegii mei, le-am primit cu 20 ani în urmă, încă atunci când am contactat civilizaţiile la nivel conştient.* ***Experimentele legate de întinerirea oamenilor continuă până în ziua de azi. Eu şi cei 17 colegi ai mei*** *am hotărât să ajungem la nivelul unui om în vârstă de 24 ani. Eu am 51 ani, dar celulele mele, în urma cercetărilor făcute, au nivelul unui om de 30 ani. Aceeaşi metamorfoză s-a petrecut şi la colegii mei. Metodica nu este complicată. Problema constă în aceea că, printr-o cultură psihospirituală, prin ridicarea capacităţii spirituale a pământenilor, să i se dea fiecăruia aceste metode.* ***Un om cu spirit înalt şi oamenii vor putea să trăiască foarte mult. Avem o serie de programe,*** *cum ar fi: medicina, psihologia, pedagogia secolului XXI, sportul, arta ş.a.m.d.****, tot ce ţine de sec. XXI. Dar, înainte de toate, trebuie să educăm noua pleiadă de pedagogi, psihologi. De pedagogi pentru grădiniţele de copii, pentru şcoala medie şi superioară.*** *Pentru ca pedagogul să poată da copilului de grădiniţă filozofia, ca să poată, la vârsta de 2 ani a copilului, să-i pună psihodiagnosticul şi să poată lucra concret cu copilul şi părinţii,* ***să-i dea copilului un program pentru toată viaţa.*** *Şi ca fiecare pământean să se poată realiza ca personalitate. Medicina existentă,* ***cea ortodoxă,*** *desigur că a realizat multe lucruri deosebite. Desigur că va lucra încă mulţi ani. Şi desigur că tot ce s-a realizat bun în medicină va rămâne în continuare. Numai că medicina populară tradiţională, care a lucrat mii de ani şi a obţinut rezultate deosebite, trebuie să se unească şi medicul nu trebuie să se direcţioneze pe o direcţie îngustă. Iată ce au discutat colegii mei.* ***Medicul trebuie să fie filozof, psiholog, pedagog*** *şi un om care să posede un număr foarte mare de metode. De aceea, sarcina numărul unu este ca sportul să fie pentru sport şi pentru sănătate.*

“Raiul, civilizaţia mea Sirius”

Avem o serie de metodici care ne permit să vindecăm o boală foarte gravă, cum este ***sindromul de epuizare cronică.*** *Este* ***boala secolului XX.*** *Să presupunem ipoteza oamenilor de ştiinţă din diferitele ţări ale lumii, că* ***sindromul acestei îmbolnăviri va cuprinde cam 90% din populaţie, spre sfârşitul secolului. Este o boală care poate provoca moartea.*** *Este o boală psihoenergetică. După datele experimen-*

tale oferite de aparate, toate sistemele omului funcționează normal. Dar ***se produce conectarea omului la diferitele civilizații ale antilumii, prin sistemul de ceakre. Se produce o absorbție de energie şi din ce în ce, pe parcurs, omul moare. Există o serie de programe****, dar nu vreau să vă rețin prea mult atenția. Aş fi vrut să vă spun mai mult despre* ***acele civilizații – iar ele sunt acum nouă*, cu care suntem în contact noi şi colegii noştri din diferitele țări ale lumii. Am primit informații concrete cum se poate păstra civilizația noastră****, ce trebuie să facem pentru acest lucru. Pentru noi, lumea materială a devenit pri-ma şansă a vieții. Am uitat partea spirituală. Pentru a răspunde la întrebarea de ce se va produce moartea – sau catharsisul – o să vă trebuiască 34 secunde. În afară de corpul format din celule, din diferite sisteme – cele pe care le vizualizăm –, oamenii mai sunt formați şi din* ***substanțe subtile.*** *Trei corpuri subtile care sunt în afara corpului nostru fizic:* ***cel eteric, astral şi mental****. Sunt cele care mor după aşa-numita moarte aparentă. Dar mai funcționează şi patru corpuri subtile care se află înăuntrul corpului fizic. Este* ***corpul karmic, intuitiv, corpul nirvanei şi corpul absolut****. Aceste patru corpuri subtile au informații despre viețile noastre anterioare şi desigur despre viața pe care o ducem astăzi. Aceste patru corpuri subtile nu dispar niciodată. A treia zi după moarte se descompune corpul eteric, în ziua a noua cel astral, în ziua a 40-a corpul mental. Uneori se spune că există unele* ***fantome.*** *Da, ele există. Sunt nişte* ***rămăşițe ale corpurilor astrale****. Dar* ***cele patru corpuri subtile se duc în câmpul informațional al lumii karmice****. După terminologia veche este spiritul, este celula karmică. Este un computer puternic care percepe toată informația despre această viață. Şi acolo unde este informația despre viața anterioară. Rațiunea Supremă sau Dumnezeu produce curățirea. De la noi spre informația negativă. După aceea, prin canale, trecem spre nivelul intuitiv, apoi trecem nivelul nirvanei sau al iubirii şi rațiunea supremă – sau pur şi simplu Dumnezeu –* ***ne îndreap-tă spre partea civilizației pozitive, raiul, civilizația mea SIRIUS****. Sau spre civilizația negativă, după terminologia veche, iadul. Şi dacă acolo nu se produce purificarea sufletului, dumneavoastră, prin acelaşi canal de legătură, veți fi trimişi în* ***structurile plasmice ale Pământului. Este iadul. Şi se produce descompunerea, arderea. Aceasta este moartea pentru totdeauna, veşnică****. Iată de ce Cosmosul, ne trimite – noi i-am rugat pe mulți contactanți, inclusiv slujitorii cultelor –* ***să ne mai dea 5- 5,5 ani pentru a ridica nivelul spiritual al oamenilor****, ca să putem trimite acea formă de energie, acea vibrație care să fie preluată numai de către oameni, de cei care au o spiritualitate înaltă. Şi se va transforma în energia proprie şi va deschide canalul de legătură de la cel inconştient la cel conştient.* ***Şi toți oamenii vor putea avea atunci capacități paranormale****. Dar la oamenii care au un nivel spiritual scăzut, structura lor bioenergetică nu poate primi acest gen de bioenergie. Se produce moartea, nu numai a corpurilor fizice, ci se va produce şi moartea corpurilor subtile.*

---

* **N. edit.**: Binecunoscutul număr al civilizațiilor extraterestre presupuse a fi fost observate pe Terra în ultimii 50-60 ani ! A se vedea şi ***"Experimentul Terra"*** – **vol. II.**

Dacă vor muri două sau trei miliarde de oameni, nu vom putea supraviețui cu dumneavoastră. Nu vom putea, pur şi simplu, să-i înmormântăm. *Şi va trebui să mergem şi noi acolo.*

Unire, fără naționalități, cu capitala la Moscova...

Deci, trebuie să realizăm programul nostru aici. Iată de ce sarcina orientării noastre, a altor orientări, este ***să ne unim,*** *pentru a putea să facilităm verificarea nivelului spiritual al Pământului.* ***Deci, spre unire, pentru că, în mod practic, nu există naționalități.*** *În viețile anterioare, dumneavoastră ați fost germani, arabi, englezi. În viețile următoare, veți mai avea şi alte naționalități. Dar trebuie să ştiți că* ***toți sunteți frați cosmici, deoarece Cosmosul v-a dat ceea ce nu moare.*** *Dumnezeu ne-a dat ceea ce nu moare. El ne-a creat şi fiecăruia i-a dat programul pentru toate viețile. Acest program se află în celula informațională a corpului karmic. Acest program poate fi îmbunătățit de fiecare dintre dumneavoastră, sau să fie înrăutățit. Sarcina noastră este de a da fiecărui pământean o metodologie, pentru ca fiecare să-şi îmbunătățească programul, să se realizeze ca o personalitate, să dăm o metodologie care să ofere o informație şi* ***să ia frica de moarte.*** *Să oferim o metodologie care să ne ducă, prin iubire şi bunătate, să dăm tot ceea ce este mai bun din noi. Cosmosul spune că vei primi mai mult, cu cât dai mai mult.*

"Dumnezeu m-a dus acolo..."

După ce am venit de la Ierusalim la Odesa, am condus o şcoală, iar Dumnezeu m-a dus acolo şi mi-a arătat unde am trăit înainte. *Acele locuri din Grecia, din Malta, pe lângă piramide. Piramida lui Keops nu era departe. Şi mi-a dat foarte multe metode interesante. Şi iată am sosit în portul Odesa, am condus această şcoală. Şi toate aceste metode pe care nu le-am scris în cărți, le-am predat elevilor mei. Nu vă fie frică să le dăruiți unul altuia, ceea ce aveți mai bun în voi. Şi încercați să vorbiți unul despre altul numai de bine. Încercați să îndepărtați tot ceea ce numim «ego».* ***Încercați să trăiți după poruncile lui Iisus, Budha, Krishna.*** *Eu, ca om de ştiință, am încercat diferite căi. Să descifrez în practică ce înseamnă să încalci poruncile. Cunoaşteți că există ceakre şi ceakre bioenergetice. Desigur, la un lucru rău, ai răspuns tot cu rău. Ce se petrece în timpul vostru bioenergetic? Se închide, de exemplu, 30% ceakra cardiacă, care realizează activitatea sistemului cardio-vascular. Se închide, cu 20-25%, ceakra care răspunde de tot aparatul respirator şi diferitele segmente ale creierului. Se produc schimbări ale organismului. Se produce boala. Trebuie să încercăm să folosim o karmă mai bună, dacă este să folosim terminologia. Ce se află în informația aceste karme?*

Dacă în această viață ați purtat cu voi numai dragoste, în viețile următoare existența voastră se va închide într-o familie primitoare şi totul vă va facilita o dezvoltare bună a personalității. *Veți obține un corp fizic bine dezvoltat, sănătos şi veți avea totul deschis. Veți avea mai puține obstacole în viață.* ***Dacă aveți, însă, o karmă rea din viețile anterioare, veți primi un corp nedesăvârşit, pe care***

nimeni nu-l va putea vindeca. *Veți intra într-o familie neprimitoare şi astfel,* ***pe durata a 3–4 vieți****, ați dori ca ceea ce am discutat cu colegii mei să fie conştientizat de fiecare dintre pământeni. Şi să înțelegeți că totul poate fi pedepsit. Că toată chestiunea este materială – acest lucru a fost demonstrat de ştiință – şi* ***acest gând lucrează ca un bumerang****. De exemplu, la mine a venit un om. Eu l-am privit şi am gândit rău despre el. Eu nu mă ocup de parapsihologie, ci pur şi simplu am avut gânduri rele despre el. Gândul meu nu merge direct la om. El merge întâi spre rațiunea înaltă, la Dumnezeu. Şi dacă el este un gând negativ, el se întoarce la om şi acesta primeşte un minus de informație. Atunci, el suferă. După aceea, gândul se reîntoarce prin Dumnezeu spre noi.* ***Şi Dumnezeu, pentru gândul rău, ne pedepseşte. Şi noi vom suferi mai mult decât acel om despre care am gândit rău.***

"Vom trăi 200 ani"

Aceste lucruri foarte simple vreau să le menționez ***în trei cărți*** *care vor apare în scurt timp. În aceste cărți, vor fi* ***metode practice pentru a ne ridica spiritul, despre felul în care vom putea trăi, timp de 200 ani, o viață activă*** *şi multe a lte lucruri folositoare din punctul meu de vedere.*

Fiecare om, din punctul meu de vedere, trebuie să învețe să fie un om cu o spiritualitate ridicată, să ştie a-şi dirija propriul psihic, să-şi conducă bioenergia YIN şi YANG, sau energia Ci. De asemeni, să ştie să comunice cu corpurile subtile. Şi în acest caz, ***omul va putea primi o enormă cantitate de informație din câmpurile informaționale ale Pământului. Suntem numai nişte retranslatori.*** *Creierul nostru este un retranslator şi totul depinde de spiritualitatea şi de situațiile prin care am trecut. Există un proverb:* ***greutățile ne sunt date pentru a ne întări spiritul.*** *Cu cât este mai puternic sufletul nostru, cu aceea el se poate perfecta pe un nivel mai ridicat, poate să proiecteze şi să ia informație. Acest lucru îl poate face orice om.* ***Fiecare din voi posedă tot ce are un superfenomen. Numai că acest lucru se află în adâncul subconştientului****. Şi de aceea vreau acum să departajez, să fac* ***o distincție între hipnoză, sugestie şi psihoenergosugestie****.*

"Oamenii noştri să intre în toate domeniile vieții"

Prin punctele de contact, în hipnoză, folosind cel de-al doilea sistem de semnalizare după ***Pavlov****, noi acționăm asupra unor secțiuni ale creierului, trimițându-l pe om într-un somn parțial. Informația trece prin diferite părți ale scoarței cerebrale. Conştiința aceluia care este în experiment lipseşte din punct de vedere practic. Se produce o stare de amnezie. Hipnoza poate fi aplicată la 15, cel mul* ***20%*** *dintre persoane, iar pentru a-i introduce în transă sunt necesare* ***10-15 minute. Sugestia*** *poate acționa asupra aproximativ* ***50-60%*** *dintre persoane. Acționează asupra scoarței cerebrale, iar starea se instalează în* ***3-4 minute. Psihoenergetica*** *acționează la toate nivelele: asupra nivelului celular, psihic, bioenergetic, asupra nivelului corpurilor subtile. Iată această stare. Ea poate fi indusă* ***într–o secundă*** *şi poate acționa asupra a* ***100%*** *din au-*

ditoriu. De aceea, **cel mai vechi – şi mai modern –procedeu,** care poate fi aplicat în diferite domenii de activitate ale omului, este **psihoenergosugestia**. Metodele pot fi învăţate de fiecare om, dar numai dacă omul are spirit înalt. De aceea, aş fi dorit ca, în etapa dată, oamenii din diferite domenii, cel de care se ocupă colegii mei, Academia noastră, **să intre în toate domeniile vieţii.**

În această direcţie, **am făcut o serie de experienţe la Institutul de Fizică Atomică**. La o depărtare de 3,5 km de obiect, o grupă de psihoenergosugestologi a acţionat şi a putut să descompună părţi ale atomului, de trei ori şi jumătate. **Această neutralizare a tuturor deşeurilor atomice este cea mai ieftină din lume**. Am făcut o serie de experienţe care permit să putem sublinia faptul real de a acţiona asupra mediului. Cu trei ani în urmă, la cererea guvernului Uzbekistanului, cu ajutorul fotografiilor luate din sateliţi deasupra lacului Aral, s-a concentrat o nebulozitate, un nor. Acest lucru a fost confirmat prin fotografiile făcute din satelit. **Disiparea acestor tipuri de nori am făcut-o eu şi colegii mei, în condiţiile unor experienţe de laborator, începând cu anul 1966**. Ultimele experienţe interesante au fost făcute în condiţiile acţionării la distanţă, de exemplu **între Polonia şi Kiev,** conform dorinţei organizatorilor şi la cererea unor institute ce se ocupă de aeronautică. S-a organizat un concurs aeronautic, iar la Kiev erau ploi. Am fost rugat – eu fiind în Polonia – **să risipesc norii, pentru patru zile, deasupra unui anumit stadion.** Pentru acest lucru, mi-au trebuit aproximativ **6-7 minute.** Norii s-au disipat deasupra stadionului, având între ei o distanţă de 16-17 km. Astfel de experienţe fac, împreună cu colegii mei, încă de multă vreme. Am avut rezultate de **100%**. O să vorbesc despre colegii din sport. În **1981,** un grup mic de trei oameni **am pregătit echipa de canotaj.** La 500 m înainte de final, **am adus bărcile de pe locul 4 pe locurile 2 şi 1**. Am încărcat, deci, cu bioenergie pe sportivii respectivi. Şahiştii, în anul **1980,** la un concurs din oraşul Rovno din Ucraina, în vârstă de 12-13 ani, care **ocupau ultimele locuri**, după ce am lucrat cu ei cinci minute, **au ocupat primul loc**. Şi astfel de rezultate sunt foarte multe.

"Fluxul curat de energie": mulţimea de dolari !

Eu, ca om de ştiinţă, evidenţiez aceste lucruri şi de aceea aş fi dorit ca cei care vor urma cursurile, indiferent de specialitate, să poată aplica aceste lucruri. Dar numai spre binele oamenilor, numai cu o inimă iubitoare şi bună. Dacă, însă, veţi începe să lucraţi nu spre binele omului, veţi pierde aceste capacităţi pentru tot restul vieţii. Aş vrea să fac o scurtă informare. **Desigur, şi colegii mei şi Academia de Ştiinţe vor crea şcoli în 18 ţări:** în Germania-la München, Baden-Baden, în Elveţia, Thailanda, Philadelphia, New York, Tokyo ş.a.m.d. Desigur, Academia de Ştiinţe ar dori să desfăşoare şi la dumneavoastră o şcoală. Aş dori ca şcoala ce va fi aici să aibă picioare şi mâini sănătoase, un cap limpede şi curat şi ca această asociaţie să aibă o clădire. Ca **elevii să se ocupe de prognoza în business, să câştige,** prin metode oneste, **o mulţime de bani şi ca o parte din aceşti bani să-i dea pentru dezvoltarea mişcării noastre**. Pentru ca Fundaţia să nu ceară bani cu

mâna întinsă. ***Au terminat şcoala mea cca. 22-23 de businessmeni. Ei înfloresc acum****. Cu inima curată şi fără minciună fac business curat şi ajută biserica, oameni nevoiaşi şi desigur munca noastră. Desigur, aşa trebuie să fie în viaţă. Iisus Christos şi alte fiinţe din planul superior arată că fiecare dintre noi trebuie să aibă inimă şi să-i fie milă de aproapele lui. Şi, ajutând aproapele, el va obţine înmiit mai mult. Aş dori ca,* ***în fiecare dintre noi, toată viaţa să funcţioneze un flux de energie curat, energia dragostei, energia sănătăţii şi energia vieţii lungi****. Aş dori să vă urez succes, sănătate şi o viaţă mai bună. Vă mulţumesc pentru atenţie".*

21. TEHNICILE SUBLIMINALE

Sugestia ca o armă

Aşa cum se afirmă de obicei, sugestia este considerată un proces de comunicare al cărui răspuns direct urmează a fi acceptarea cu convingere a ideilor comunicate direct sau numai sugerate, în condiţiile în care o bază logică corespunzătoare este absentă. În aceste condiţii, **sugestia**, practicată ca **armă în mâinile unor servicii ce au drept scop principal manipularea opiniei publice sau a unor indivizi**, începând cu mass-media şi terminând cu serviciile secrete, apare ca o metodă care îşi propune să inducă "ţintei" un anumit comportament sau un drum de urmat într-o situaţie dată. Într-un plan mai larg şi acţionând pe multiple paliere, **de la simpla sugestionare şi până la crearea de reflexe condiţionate faţă de ideile comunicate**, se încearcă, şi se obţine chiar, adoptarea acelor idei administrate **şi chiar a unor complexe ideatice de tipul ideologiilor**. Înrădăcinarea acestora în conştiinţa unor indivizi sau a unei mase de indivizi poate fi atât de puternică, încât schimbarea condiţiilor istorice în care acestea s-au fixat nu duce la "stingerea" paternului fixat.

Urme adânci rămân implantate chiar după trecerea unor mari intervale de timp, de la dispariţia inoculului sugestionat – aşa cum s-a dovedit în societăţile post-totalitare, **România** fiind, printre altele, **unul dintre cele mai concludente exemple** pe care le trăim. Inducerea sugestiei se poate face **pe multe căi şi prin diverse metode**. Dintre acestea, cele mai subtile sunt desigur acelea în care ţinta aleasă este pusă în situaţia de a nu putea realiza faptul că este efectiv bombardată cu mesaje ce urmăresc a o sugestiona.

"Manipulaţi poporul cu televizorul !"

Un capitol aparte, exploatat la maximum, este acela al **semnalelor subliminale**, administrate în scopul sugerării unor anumite comunicări emise. Aşa cum au remarcat unii specialişti, **un exemplu elocvent l-au oferit, după revoluţie, emisiunile TV**. Astfel, **în toate emisiunile în care în studio apărea Corneliu Coposu, iluminarea feţei acestuia se făcea în mod deliberat cu un reflector plasat deasupra capului**. Acest gen de plasare a luminii ducea la o configuraţie a feţei – în special a orbitelor, gurii şi nasului – să fie astfel accentuate, încât să amplifice trăsăturile, **să creeze impresia unei îmbătrâniri accentuate**, mergând până la deformarea expresiei şi a fizionomiei subiectului. Impresia pe care această prezentare o face telespectatorului îi induce involuntar ideea că are în faţa ochilor un om îmbătrânit, ceea ce se şi urmărea de fapt.

Dar sugestiile subliminale ce se pot induce pe cale vizuală sunt mult mai profunde. Pe un film, **se proiectează un text cu un anumit**

mesaj clar, text care însă se proiectează, la anumite secvenţe temporale, pe o durată de timp care să fie **sub timpul necesar percepţiei sale vizuale**. Astfel, spectatorul nu reuşeşte niciodată să citească mesajul. În schimb, prin acumularea sub limita percepţiei senzoriale vizuale (deci, subliminale) a informaţiei administrate, aceasta **se stochează direct în nucleii optici cerebrali, care o receptează şi transmit mai departe în etajele subconştientului individului**. Se obţine, astfel, efectul ca, pe calea administrării mesajelor subliminale, să se inducă "ţintei" un anumit comportament, o anumită atitudine, sau un anumit răspuns urmărit.

Este interesant de remarcat faptul că această procedură poate fi utilizată **şi în scopuri medicale**, ea dovedindu-şi eficienţa într-o serie de afecţiuni de natură psihogenă cu manifestări somatice. Dar nu numai calea receptorilor vizuali poate fi utilizată pentru transmisia şi recepţia mesajelor subliminale.

David Koresh – influenţat prin telefon ?

O altă cale de acces este cea a receptorilor auditivi sau, în diverse alte sisteme, **amalgamarea** informaţiilor transmise pe cale **vizuală** cu cele transmise pe cale **auditivă.**

Un astfel de ultim sistem a fost pus la punct de către specialiştii Academiei de Medicină din Moscova, într-un **program finanţat la comanda KGB-ului.** Acest program, **coordonat de către psihologul Igor Smirnov**, consta în plasarea subiectului într-un cadru ambiental adecvat. În faţa acestuia, pe un ecran, sunt proiectate imagini alese în funcţie de sugestia ce se doreşte a fi administrată. Printre imaginile pe care subiectul le percepe conştient sunt înserate texte proiectate în condiţiile percepţiei subliminale, adresate subconştientului. Fondul sonor agreabil şi complex sugerează, prin textul emis, diferite situaţii, de la cele plăcute şi până la cele neplăcute. Electroencefalograma captată în astfel de condiţii permite stabilirea reacţiilor individului faţă de informaţia administrată, permiţând totodată stabilirea unui diagnostic. În cea de a doua fază, pe calea fondului sonor sunt administrate mesaje corective, ce caută să atenueze trăsăturile negative. **Calea sonoră poate fi utilizată şi pentru transmiterea unor mesaje cu ţintă directă, la un nivel de frecvenţă şi intensitate imediată, situată audio sub pragul percepţiei liminale**. Astfel, şi pe calea senzorilor auditivi sunt transmise informaţii ce se adresează etajului subconştientului psihic. Este interesant de remarcat că **aceste cercetări au fost ţinute secrete până în anul 1987.**

Încercând a vinde invenţia sa americanilor, doctorul Igor Smirnov s-a deplasat, în 1993, în SUA, pentru a-şi prezenta metoda. Întâmplarea a făcut ca acest voiaj să aibă loc **cu foarte scurt timp înaintea tragicului sfârşit al episodului de la ferma Waco**, în care şi-au găsit moartea 80 de adepţi ai sectei Davidienilor a lui **David Koresh**, în urma asaltului dat de agenţii FBI. La reuniunile ţinute cu această ocazie, Igor Smirnov a prezentat metoda în faţa cercurilor americane interesate. **Şeful Diviziei de Servicii Tehnice a FBI, Steven Killion**, prezent la discuţii, **a declarat** cu această ocazie: ***"Aş vrea să pot aduce acest sistem şi în Texas şi să să-l folosesc asupra lui Koresh"***, punându-se problema **de a-l influenţa pe Koresh prin telefon,**

utilizând facilitățile declarate de Smirnov ca aparținând metodei sale. Numai că acțiunea nu s-a concretizat, deoarece Smirnov a dat înapoi, sub pretextul că nu a aduș cu sine decât echipamentul de bază şi nu poate garanta reuşita decât în proporție de 70%.

"Pot face un om să cadă de la 15 m !"

Dar sugestologia ocupă un cadru de preocupări mult mai larg în activitatea serviciilor secrete decât ne-am putea închipui. Mai mult chiar, persoane dotate cu remarcabile abilități de acest gen nu se sfiesc să o afirme chiar în public. Astfel, în cursul lunii **iunie 1994**, România a fost vizitată de un astfel de personaj, ale cărui abilități au fost pe larg popularizate în emisiuni la postul național TV şi prezentate publicului într-un spectacol care a umplut Sala Palatului. **Albert Ignatenko**, supranumit ***"regele paranormalilor"***, nu se sfieşte să afirme colab-rarea sa cu Ministerul de Interne de la Moscova: ***"Am demonstrat la Ministerul de Interne că pot să fac să cadă un om de la 10-15 metri".*** Născut la Herson, în Ucraina, la ora cinci dimineața dintr-un tată neamț şi o mamă ucraineancă, Albert Ignatenko are, de asemenea, elevi care îşi urmează maestrul şi, după toate aparențele, **cunoştințele sale în materie de a face să cadă oameni la distanță au fost predate, de către aceştia, şi unor elemente încadrate în unități specializate de luptă, cum ar fi trupele *"Spetnaz"***. Elevii săi lucrează în străinătate şi, conform declarațiilor maestrului, aceştia şi-au deschis **filiale în 17 țări** din Europa şi America. De exemplu, la **Londra** lucrează **Natalia Voronina**. Aici, există chiar două astfel de centre, iar la acea dată se preconiza deschiderea unuia similar la **Tel Aviv**.

Ignatenko – "unificatorul Terrei" de la Moscova

Activitatea sa se desfăşoară **şi în cadrul unei Academii de Stat**, al cărui fondator şi conducător este. Ea conlucrează cu un Institut teoretic pentru fenomene paranormale din Moscova. Acesta este condus de către **academicianul Guleaev** şi are ca profil efectuarea unor investigații multilaterale asupra persoanelor dotate cu abilități "paranormale". Gama acestor investigații se realizează pe un larg palier de procedee biofizice, biochimice, fizico-medicale, utilizând o aparatură ultramodernă. Se ştie, astfel, că unul dintre principalele personaje investigate aici a fost **Nina Kulaghina**. Dacă ar fi să se dea crezare afirmațiilor lui Albert Ignatenko asupra preocupărilor Academiei sale, ar trebui să se admită existența, la discipolii săi, a unor **abilități capabile să grăbească de trei ori neutralizarea deşeurilor radioactive de la Cernobâl.** Cum însă carbonul radioactiv se ştie, de exemplu, că are o perioadă activă de semidezintegrare de **5.000 ani**, o asemenea accelerare este greu de presupus că ar avea o mare însemnătate pentru contemporani şi încă câteva generații următoare...

Ceea ce dă de gândit asupra unor aspecte oarecum inedite ale acestui specialist, este **pretenția sa că are contacte directe cu civilizații din constelațiile Sirius, Orion şi cea a Racului**. De la ultima a primit chiar indicația de a crea **o civilizație terestră unică**. Fără politică,

dar **urmărind** ***"unirea religiilor, filozofiilor, civilizațiilor, într-o singură direcție luminoasă"***. El mai face afirmații care dau de gândit: *"M-am întâlnit de patru ori cu Iisus. El m-a întrebat de ce muncesc aşa de puțin, de ce beau uneori. M-a certat: «De ce nu ți-ai scris cele patru cărți ! Dacă vei munci mai mult, să dăruieşti oamenilor ce primeşti !», mi-a spus El... Fața lui Iisus am văzut-O de câteva ori. Eu retransmit energia care vindecă multe boli: cancer, SIDA, oboseala cronică, etc."*

Staff-ul de campanie cuprinde şi un director, **Vladimir Sopovici**, ca şi o serie de asistenți. Oricum, față de realele sale abilități de hipnoză şi sugestie la distanță, etalarea unor informații ca cele mai sus ridică, desigur, o serie de întrebări asupra conținutului real a ceea se ascunde, de fapt, în spatele unei atât de prodigioase activități cosmo-telurico-astrale.

22. MOSSAD: PUŢINI ALEŞI, TOŢI VOLUNTARI

Mossad: milioane de spioni "acoperiţi" !

Dacă ar fi să-i dăm crezare lui Claire Hoy, un iniţiat în tainele serviciilor secrete, în măsura în care acest lucru devine posibil pentru cineva din afara structurilor, **Mossad-ul este serviciul secret cu cea mai mică schemă de organizare, dar şi cu cea mai largă extensivitate geografică şi capacitate de penetrare. Acesta ar avea doar 30-35 de ofiţeri operativi (katsas) plasaţi în afara Israelului, în timp ce întregul său personal nu ar număra mai mult de 1.200 angajaţi, în această organigramă intrând inclusiv femeile de serviciu**, atâtea câte ar fi ele în realitate.

Situaţia apare de-a dreptul paradoxală, dacă ne gândim că **numai Cuba are peste 2.000 de ofiţeri de informaţii, răspândiţi în toate vânturile, că CIA are nu mai puţin de 25.000 de angajaţi ce lucrează numai la sediul său din Langley, Virginia**, fără a pune la socoteală puzderia de agenţi din întreaga lume. Iar **celebrul KGB**, devenit acum FSB, **are răspândiţi pe mapamond peste 250.000 angajaţi pe stat de plată**, fără a mai socoti la număr potenţialii săi colaboratori, membri ai partidelor comuniste din diferite ţări.

Cum s-ar putea, deci, explica această discrepanţă dintre activităţile şi rezultatele obţinute de Mossad şi schema sa de organizare atât de restrânsă, care, sub acest aspect, pare a fi a unuia dintre cele mai minuscule servicii de spionaj al celui mai mic stat de pe globul terestru? Lucrurile se explică printr-o anumită "fiziologie" ce stă la baza activităţii Mossad. Este însă greu de presupus că ar exista un serviciu secret al vreunei ţări care să poată beneficia de o reţea atât de extinsă pe întreg mapamondul, aşa cum este reţeaua Mossad. **Practic, întreaga populaţie evreiască din diaspora statului Israel constituie o reţea de *"saiani"*, voluntari** care, fără a fi înrolaţi în Mossad, sunt sau devin oricând colaboratori voluntari, **siguri şi neplătiţi**, la cea mai mică solicitare a acestuia. Ba dimpotrivă, aşa cum arată unele cazuri – şi acestea nu sunt puţine la număr –, **contribuie benevol la finanţarea, sub diferite forme şi cuantumuri, a acţiunilor întreprinse de Mossad**. Lucrul acesta are o justificare istorică. Nu s-ar putea găsi în istoria lumii un popor care, răspândit în cele patru vânturi ale Pământului, să-şi fi păstrat identitatea sa naţională specifică de-a lungul unei perioade istorice de câteva milenii, care merge din antichitatea biblică şi până în zilele noastre. Mai mult chiar, după ce şi-a pierdut identitatea statală istorică, o diasporă care nu şi-a pierdut însă niciodată identitatea naţională, să-şi înfăptuiască din nou statul, peste milenii, aşa cum este proorocit în cărţile sacre. Această unitate intrinsecă a unei naţiuni, ai cărei reprezentanţi **pot fi găsiţi oriunde în lume**, a supravieţuit vicisitudinilor istorice printr-o uluitoare conştiinţă de neam, a cărei materializare în epoca modernă se poate defini printr-un singur cuvânt: **sionismul**. Credinţa. Credinţă şi

totodată ideologie, având o bază talmudică. **Politică pragmatică, sionismul este**, de fapt, **liantul care a stat la baza structurii Israelului ca stat, cât şi la baza Mossadului** ca serviciu de informaţii externe a acestuia, cu toate sarcinile ce-i revin în consecinţă. Şi **istoria consemnează foarte rare cazuri, când un sayan să-şi fi trădat neamul şi ideologia sa**. De aici apare, în fapt, şi întreaga eficacitate a Mossadului, dat fiind că potenţialii săi colaboratori pot fi găsiţi **în orice parte a globului şi în orice strat al societăţii, gata să-şi servească – în orice condiţii – idealurile naţionale.**

Din 15.000, doar... 15 aleşi !

Un alt aspect specific este acela **al inteligenţei în acţiune**. Dacă, prin definiţie serviciile secrete ale oricărui stat sunt împănate numai de elemente ale căror coeficient IQ de inteligenţă este peste medie – alături şi de alte caracteristici profesionale proprii acestui gen de activităţi – **apartenenţa la cadrele Mossadului se face printr-un triaj atât de riguros, încât cu greu s-ar putea strecura în sânul său un personaj nedotat**. Să amintim că **un stat care a dat lumii două religii** (iudaismul şi creştinismul) **şi două ideologii** (capitalismul şi comunismul) are de unde să-şi selecţioneze membrii serviciilor secrete, dacă luăm în plus şi **abilitatea sa financiară mondială.** Astfel, **mii de oameni sunt reperaţi, analizaţi, verificaţi, interogaţi şi testaţi anual**. Se consideră că numărul potenţialilor **aspiranţi** a intra în Mossad oscilează în jurul a **5.000 de persoane anual**, care trebuie să treacă o **riguroasă grilă de selectare** până a intra în etapa interogării. **Odată la trei ani,** încep cursurile de pregătire cu un minimum de **15 cursanţi**. Considerând că aceştia sunt selectaţi dintre cei 15.000 potenţiali selectabili (câte 5.000 anual), rezultă că de-abia **0,1%** dintre cei vizaţi vor fi admişi pentru a urma cursurile ***"Institutului"***, diminutiv sub care este cunoscut *"Ha Mossad, le Modiyn ve le Tafkidim Mayuhadim"*, adică **"Institutul de Informaţii şi Operaţiuni Speciale" sau, pe scurt, Mossad.**

De fapt, viitorii aspiranţi la calitatea de ofiţer al Mossadului, **odată selectaţi pentru cursuri, îşi vor pierde vechea identitate, primind una absolut nouă**, de la nume, prenume, poreclă şi până la profesie, date conspirative pe care fiecare dintre elevi şi le alege singur printr-o "autobiografie" în care îşi indică şi adresa conspirativă, de obicei inexis-tentă în realitate. Aparent un simplu joc dar, de fapt, o etapă premergă-toare, în care fiecare gest, atitudine, vorbă, stare psihologică, sunt mi-nuţios observate şi studiate de instructorii specialişti în diferite activităţi. Cei care vor deveni cadeţi sunt apoi internaţi la ***Midrasha***, **Academia Mossadului, situată într-o cochetă staţiune** cu intime hoteluri **din afara Tel Aviv-ului, pe drumul spre Haifa**, pe care localnicii o denumesc ***Caentry Club***. **Acoperirea oficială** a sediului este aceea de **reşedinţă de vară a primului-ministru**, deşi toată suflarea locului, şi chiar cea din jur, ştie despre ce este vorba în realitate.

Cursurile sunt predate de specialişti, **fiecare dintre cursanţi având**, pe deasupra, **ataşat un instructor personal**. La terminarea acestora, nu toţi cei care le-au urmat trebuie neapărat să fie declaraţi

absolvenți, putându-se ivi uneori şi **situații în care întreaga clasă este declarată repetentă.**

După o perioadă de **doi ani de cursuri** şi încă una de **un an de practică**, viitorul ofițer intră efectiv în munca operativă, dar căpătarea unei experiențe în munca de culegere a informațiilor şi acțiunilor de contrainformații mai cere câțiva ani de muncă, astfel că un om, care să fie considerat "expert", trebuie să parcurgă un minimum de **8-10 ani în activități practice.** Ca de altfel în marea majoritate a profesiilor care cer un înalt grad de specializare.

De la profeți la parapsihologi

Dacă în linii generale unanim acceptate, pentru orice serviciu de culegere a informațiilor, situația poate fi descrisă în coordonatele de mai sus, o problemă aparte o reprezintă aspectele implicate de fenomenologia şi efectele parapsihologice care pot fi exploatate în această direcție. Se ştie azi că foarte multe servicii de spionaj au utilizat persoane dotate cu astfel de abilități sau au profitat de situații legate direct sau indirect de obiective cu caracter paranormal, căutând să le exploateze în propriul interes. Dacă antichitatea egipteană, greacă şi romană sunt pline de astfel de exemple, care au ajuns, prin paginile istoriei, până în zilele noastre, nu este mai puțin adevărat că şi istoria poporului iudeu este presărată, încă din antichitate, cu astfel de episoade. Să reamintim aici doar de **cazul vrăjitoarei din Endor** (*1 Sam. 28, 7-17*), în care însuşi regele care să fie consultată acea practicantă a spiritismului, pentru a afla viitorul său. Fără a mai pomeni aici de profețiile unor **întregi generații de profeți**, ale căror preziceri, consemnate în Biblie, s-au adeverit în întregime. Aşa cum au fost chiar **profețiile lui Isaia privind căderea Ierusalimului**. Către zilele noastre, episoade în care au fost implicate fenomene paranormale sunt citate de istorici, ca de exemplu **incidentul de la Gallipoli**, când un întreg batalion englez ce lupta pe acest front a dispărut pur şi simplu, fără a fi lăsat nici o singură urmă în spatele său.

În cursul celei de-a doua conflagrații mondiale, episoade de natură parapsihologică au intervenit pe frontul nevăzut al spionajului. Însăşi **debarcarea Aliaților în Normandia** a fost punctată de un asemenea episod, pe care l-am putea denumi chiar central. **Determinarea situației meteorologice pentru ziua Z şi ora H a debarcării s-a bazat pe prezicerea sergentului, jamaican de origine, Montgomery, din cadrul serviciului secret englez, care i-a furnizat meteorologului-şef al Comandamentului Aliat datele privind cele şase ore de acalmie în evoluția furtunii ce bântuia Atlanticul, indicând fereastra de timp în care Eisenhower a putut să debarce primul eşalon din primul val al debarcării.**

KGB, Mossad şi războiul parapsihologic

Pe de altă parte, **dezvoltarea tehnicilor de luptă psihologică**, un adevărat război psihologic ce s-a desfăşurat în paralel cu cel "cald" şi cel "nevăzut", acțiune ce se derulează şi pe timp de pace între Marile Puteri adversare politice ale lumii, **a impus de la sine organizarea unor departamente psihologice în cadrul marilor şi micilor centrale de**

spionaj ale statelor. Observarea unor scheme de organizare a acestor servicii poate să ne ofere imaginea ponderii pe care psihologia o are în jocul acestor centrale peste tot în lume. Dar mai interesant apare însă rolul pe care parapsihologia îl joacă, la rândul său, în cadrul acestor departamente, în care, de fapt şi de drept, sunt repartizate serviciile de acest profil. **În general, secţiunile de profil parapsihologic nu sunt denumite cu acest nume,** ci sunt alintate cu diminutive sau denumiri care doar sugerează o astfel de participare. În fosta **URSS**, de exemplu, din cele aproximativ **40 de institute** implicate într-un astfel de program dirijat de Centrală, doar câteva par a fi denumite printr-un titlu ce ar putea sugera cât de cât "paranormalul". Aşa ar fi **laboratorul de "bionică" din cadrul celebrului institut militarizat *"Bauman"** din Moscova,** condus la vremea sa de un academician, şi în care, în anul **1983,** numai o singură secţiune, coordonată de un profesor universitar, avea **150** de cadre cu pregătire universitară ce făceau investigaţii în domeniul paranormalului, dar cu evidente aplicativităţi militare.

Privind aşadar organigrama Mossadul, atât cât a putut ea transpare în public, surprinde **plasarea într-o poziţie centrală a lui *"Lohamat Psihologit"* (LAP), departamentul războiului psihologic, sub directa coordonare a şefului operaţiunilor.** Acest fapt sugerează ideea utilizării din plin a oportunităţilor oferite de psihologie şi implicit de parapsihologie – secţiune încadrată direct în *LAP*. După cum se va vedea din cele câteva episoade cunoscute ale unor operaţiuni derulate cu o participare şi de natură parapsihologică, această ultimă activitate nu a fost deloc neglijată în panoplia de metode folosite de Mossad. Este interesant de remarcat faptul că, în acţiunile derulate de către Mossad în cooperare cu alte servicii de spionaj, au existat şi secvenţe implicând aspecte parapsihologice. O astfel de acţiune a avut loc în anul **1983,** legat de ceea ce a fost denumit atunci ***"criza Beirutului"***.

"Operaţiunea Beirut" şi tăcerea Mossad

În ziua de **23 octombrie 1983,** exact la orele **18.20,** un camion *Mercedes* se deplasa către aeroportul din **Beirut**. Depăşind punctele de observaţie, acesta se îndreaptă către punctul de control instituit de armata libaneză, pe care depăşindu-l, părea a se îndrepta spre un parking din apropiere. În loc însă de a opri, camionul luă viteză, **îndreptându-se ca o nălucă spre** o clădire apropiată, cu patru etaje, construită din beton. Aici era **cantonamentul Serviciului de Securitate al Aviaţiei**, clădirea fiind totodată **şi sediul Cartierului General al Batalionului 8 de infanterie marină.** Acesta făcea parte din Corpul expediţionar de **1.200** de puşcaşi marini, pe care preşedintele Reagan l-a readus la Beirut la începutul lunii octombrie, după ce, numai cu vreo trei săptămâni în urmă, fusese retras de aici. Acest grup expediţionar urma să asigure liniştea libanezilor, alături de alţi 1.560 de paraşutişti francezi şi **1.200** de soldaţi italieni dislocaţi în Liban.

* **N. edit.**: Numele unui savant sovietic de origine iudaică

De fapt, **povestea camionului *Mercedes*** era într-un fel **cunoscută de către Mossad**, care, printr-un informator, aflase că musulmanii "aranjaseră" o astfel de maşină cu spaţiile necesare instalării unei mari cantităţi de explozibil. Era vorba de ceea ce se cheamă o *"maşină capcană"*. Şi totuşi, **şeful de atunci al Mossad, Adamay, n-a furnizat americanilor nici-o informaţie care să-i alerteze, pe fundalul unei situaţii tensionate existente atunci între Menahim Begin, primul ministru israelian şi preşedintele Reagan.**

Mercedesul-capcană a pătruns astfel în viteză prin poarta metalică, pe care a spulberat-o, a trecut prin parapetul de saci de nisip al corpului de gardă, a distrus o altă barieră de saci de nisip şi, îndreptându-se spre holul clădirii, în care a pătruns, explodă. Explozia a fost atât de puternică, încât întreaga clădire s-a prăbuşite, **omorând** sub dărâmăturile sale un număr de **241 puşcaşi marini americani. Aproape concomitent, la câţiva kilometri depărtare, un camion similar, condus tot de un kamikadze, spulbera clădirea Cartierului General al paraşutiştilor francezi din Bir Hasou, omorând 58 de soldaţi.**

Incidentul cu pricina a făcut ca **CIA** să intre **în legătură cu Mossad-ul**, care i-a pus la dispoziţie o listă cu **13 suspecţi** *, potenţiali participanţi la această acţiune, **printre care figura şi numele lui Mohamed Hussein Fadlallah**, unul dintre conducătorii suniţi ai teroriştilor din Hesbollah. Pentru prinderea acestuia, ca şi în vederea descoperirii locurilor de antrenament ale teroriştilor, **americanii au recurs la serviciile unor clarvăzători**, pentru a descrie casa în care locuia, în sudul Beirutului, Fadlallah.

Aşa cum povesteşte, în cartea sa *"Secret Warriors: Inside the Covert Military Operations of the Regan Era"*, Steven Emerson, întreaga acţiune s-a derulat **reînviindu-se proiectul *"Grill Flame"***, demarat cu câtva timp mai înainte, în anul **1978**. Să notăm că *"Grill Flame"* a adus serviciilor secrete americane informaţii deosebite asupra instalaţiilor sovietice din cadrul complexului de la **Semipalatinsk**. Acest proiect a fost demarat împreună cu specialiştii de la *Stanford Research Institute (SRI)*, vizând "examinarea" interiorului acelor amplasamente care nu puteau fi "vizualizate" prin sateliţii de spionaj.

În **1982**, acest program a fost **aparent stopat**. "În fapt, însă, **proiectul a fost transferat de la DIA** (*Defense Intelligence Agency*) **la Pentagon**. Aşa se face că, apelând la specialiştii implicaţi în acest program, a fost "investigată" locuinţa ocupată de Fadlallah la Beirut, obţinându-se o descriere a aşezământului respectiv, a intrărilor şi amplasamentului pereţilor, ca şi asupra numărului de ocupanţi. Descrierile făcute au fost ulterior confirmate, deşi unele amănunte nu au coincis cu realitatea.

---

* **N. edit.**: După 11.09.01, la cererea SUA, Mossad a oferit o listă ce conţinea tot...13 suspecţi terorişti. Simbolismul numerologic continuă să rămână o obsesie iudaică de peste 2.000 ani (v. şi Josephus Flavius)...

23. AGENTUL MOSSAD URI GELLER

Fiul de rabin – paranormal celebru şi bogat

În decada anilor '70 şi-a făcut apariţia, în lumea mediumilor dotaţi cu facultăţi paranormale, un personaj ce avea să facă una din cele mai fulgurante cariere internaţionale: **Uri Geller**. S-a **născut la Tel Aviv, în 1946, dintr-o familie de rabini în care bunicul său slujise la una din sinagogile Budapestei, iar mama sa se înrudea cu Zigmund Freud**. Un Geller s-a dovedit a fi **unul dintre cei mai dotaţi posesori de capacităţi paranormale contemporani nouă**. El reuşeşte chiar performanţa de a fi **cel mai controversat personaj în materie**, pe care cei mai dotaţi prestidigitatori încercă să-l dovedească a fi un şarlatan, fără a reuşi acest lucru. Este **şi unul dintre personajele cele mai investigate de către institutele de specialitate din SUA**, care caută să-i descifreze capacităţile. Este, totodată**, cel mai popularizat personaj "paranormal" pe canalele TV, cu performanţa de a fi indus telespectatorilor,** în timpul vizionării programelor sale, **unele abilităţi identice**. Este **cel mai căutat medium de către cercurile industriei militare**, personajul ce realizează **una dintre cele mai mari averi de pe urma abilităţilor paranormale**. Şi, în fine, **unul dintre cele mai urmărite personaje de către cel puţin patru gigantice servicii de spionaj din lume.**

Furculiţe îndoite şi poltergeist

Întreg acest palmares de realizări nu i-ar fi alarmat pe conducătorii din umbră ai traficului de informaţii, vitale pentru orice ţară ce ţine la propria sa independenţă – iar în cazul Marilor Puteri, la supremaţie – dacă abilităţile acestui personaj nu le-ar fi dat de gândit. După ce participase, în **1971,** la cel de-al **14-lea** zbor al programului *Apollo*, **cosmonautul Edgar Mitchell, care a realizat în cadrul misiunii sale şi prima legătură telepatică între "Cosmos" şi Pământ**, demisionează din corpul cosmonauţilor şi **înfiinţează,** la Palo Alto, în California, ***"Institutul de ştiinţe noetice"***, cu scopul declarat al investigării fenomenelor paranormale. **Unul dintre primele sale proiecte de cercetare,** efectuat în colaborare *cu Stanford Research Institute (SRI)*, de al cărui prestigiu ştiinţific nu mai trebuie să aducem vorba, a fost chiar **investigarea personajului Uri Geller**. În cadrul unui program televizat, Mitchell l-a prezentat pe Geller, care a executat, în faţa camerelor de luat vederi, cel mai cunoscut număr al său, **îndoirea până la rupere a unor chei, mânere de linguri şi furculiţe, fără a le atinge cu mâna.** *

---

* **N. edit.**: În cursul anului 2001, o serie de paranormali din Israel au îndoit seturi întregi de tacâmuri, într-o emisiune televizată şi transmisă apoi în toată lumea...

Dar cercetările, la care a fost supus la SRI, au fost mult mai complexe, el demonstrând şi alte abilităţi, cum ar fi, de exemplu, **mişcarea acelor de busolă** plimbând doar mâna deasupra instrumentului, fără a-l atinge, sau **efecte de poltergeist**.

Werner von Braun – rămas fără... inel

Interesat în astfel de experiențe, *"Centrul Naval de Armament"* **din Maryland îl invită pe Geller la o demonstrație în fața specialiştilor săi. Aici, el realizează performanța de a modifica proprietățile fizice ale unei sârme confecționate dintr-un aliaj metalic cu memorie**. Pentru a modifica proprietățile acestei sârmei de ***"nitinol"***, astfel încât să-şi piardă capacitatea de memorare, este **necesară încălzirea ei la temperaturi foarte ridicate**. Ori, Geller realizează această performanță – care, în ultimă instanță, consta în **modificarea aranjamentului structurii cristaline a metalului – doar plimbându-şi mâna deasupra acestuia**! Prezentându-l pe Geller în cadrul *conferinței "Explorarea câmpurilor energetice umane"* de la New York, cunoscutul investigator **dr. Andrei Pucharin** este apostrofat, din sală, că Geller ar fi un şarlatan, sau, în cel mai fericit caz, "magician". Răspunzând auditoriului, Geller este supus unui test ad-hoc. **Trecându-şi mâna deasupra unor termometre prezentate din sală, el face să le crească temperatura cu 6-8 grade** şi nimeni nu mai comentează negativ...

În periplurile sale americane, Uri Geller este **prezentat şi lui Werner von Braun, celebrul constructor al rachetelor germane V_2 şi al celor americane, *"Saturn"*, cu care cosmonauții au alunizat**. În aceste împrejurări, Geller îşi demonstrează abilitățile, **făcând să se deplaseze, fără a-l atinge, inelul pe care von Braun şi-l scosese din deget şi îl ținea în palma întinsă**. A doua demonstrație a fost aceea de **reîncărcare a bateriilor calculatorului lui von Braun**, baterii ce se descărcaseră, **doar poziționându-şi mâinile peste ele.**

Este interesant de amintit că **abilitățile lui Geller,** de a îndoi şi rupe obiectele metalice de tipul tacâmurilor sau cheilor, au fost **ulterior depistate şi la o serie întreagă de copii şi adulți** pe care i-a descoperit John Hasted, profesor de fizică experimentală la *Birkbeck College*, de pe lângă Universitatea din Londra. Cercetări de microscopie metalografică, efectuate pe suprafețele fracturilor operate de Geller, au dovedit, la rândul lor, că acestea nu s-au datorat unor forțe mecanice de forfecare sau unor îndoiri repetate.

Ceasurile stăteau ori... se plimbau !

Experimentările efectuate la SRI, sub supravegherea lui Puthoff şi Targ, au reuşit să imprime pe film şi alte abilități ale lui Uri Geller, cum ar fi **aportul unui ceas, pe cale psihokinetică, dintr-o altă cameră**. Iar în timp ce prezenta, în cadrul unei emisiuni TV în direct de la Londra, **capacitatea sa de a face de la distanță să se oprească un ceas aflat în studio**, telefoanele televiziunii londoneze au fost blocate de apelurile unui mare număr de **telespectatori** care anunțau că, în acel moment, **şi ceasurile lor s-au oprit** !....

O altă abilitate a lui Geller este aceea a **realizării de psihofotografii cu aparatul fotografic având obturatorul închis**. Încercarea unor redactori, de la periodicul *"News of the World"*, de a-l compromite, ca totul fiind doar un truc, s-a terminat printr-un eşec. Fotoreporterul Roy Stockdill, de la acest jurnal, trimis special, a trebuit să recunoască faptul că fotografia pe care publicaţia a publicat-o era făcută cu aparatul fotografic având obturatorul închis şi capacul înşurubat.

Paraşutistul Uri Geller – fericit să servească Mossad

Larga campanie de publicitate pe care Uri Geller şi-a asigurat-o în special prin televiziune, dar nu într-o mai mică măsură şi prin intermediul presei cotidiane, a magazinelor săptămânale şi cărţilor ce i-au fost dedicate, îşi are şi ea povestea sa. Pe de o parte, interesul publicului larg pentru ineditul unor astfel de abilităţi, dacă nu rar întâlnite, în orice caz, destul de rar ajunse la cunoştinţa sa, a stimulat interesul producătorilor de a-l prezenta pe toate canalele dornice să-şi mărească audienţa.

Nu mai puţin interesate s-au dovedit a fi şi institutele de cercetări de avangardă, de genul lui *Stanford Research Institute*, de a investiga astfel de manifestări exotice. Din dezlegarea unor astfel de enigme ale naturii, se pot obţine aplicativităţi practice la care nici nu ne putem gândi, imaginaţia în această direcţie fiind depăşită de realitate.

Dar **factorul major care l-a propulsat în prim planul interesului public** a fost unul dintre cele mai incisive instituţii de colectare şi exploatare a informaţiei. Acesta nu era altul decât **Mossad-ul.**

Cu mult înainte ca, printr-un concurs de împrejurări cu aparenţe de nevinovată coincidenţă, când Geller i-a fost prezentat doctorului **Andrei Pucharic**, cel care îl va introduce pe filiera SRI, **Geller a fost examinat, testat şi prelucrat în vremea serviciului său militar,** pe care l-a efectuat ca **paraşutist în campania dusă în 1967**. După ce a intrat **în atenţia Mossad-ului**, fusese ţinut **sub observaţie** un timp ceva mai **îndelungat**. Această perioadă preliminară a fost necesară pentru a se verifica dacă abilităţile sale erau într-adevăr reale, sau nu erau decât simple scamatorii pe care artiştii de circ sau cabarete le prezintă peste tot. Odată convinşi de acest lucru, Geller a fost contact şi invitat a fi **examinat de către o comisie de specialişti**. Ca orice sayan ce-şi face un **titlu de glorie de a fi colaborator al Mossad**, el acceptă şi îşi demonstrează întreaga paletă de abilităţi.

Pentru început, este **supus unui examen psihologic de către specialiştii departamentului LAP** (*Lohamah Psihologit*) **al Mossad.** Odată obţinut avizul favorabil, Geller este **supus unor teste** care să evidenţieze aplicativităţile sale practic potenţiale. El **primeşte un număr de cod, fiind introdus în gigantica memorie a calculatorului central al Mossad**, în care sunt stocate toate informaţiile posibile privind persoana înregistrată.

Este interesant de remarcat faptul că, din cantitatea totală de informaţii culese de agenţii de orice fel (humánt) pe care Mossad-ul o achiziţionează, între **2-4%** din cele care însumează **informaţiile esenţiale** sunt obţinute **efectiv "din gura" acestor agenţi** şi nu prin alte mijloace adiacente. De aici şi **importanţa acordată lui Uri Geller, ca**

agent de penetrare în medii diverse, în care informaţiile importante colcăie. Iar odată ce afacerea a fost pusă la punct, Geller este lansat pe piaţă. Personajul devine cunoscut în toată America – graţie mediatizării ce i s-a făcut, precum şi datorită atestării abilităţilor sale naturale, de care într-adevăr se bucură, ca urmare a testelor la care a fost supus.

Agent de influenţă pe lângă preşedintele Carter

Aura pe care Uri Geller o căpătase în America, a făcut ca el să vină în contact cu multe dintre înaltele personalităţi ale Administraţiei. Se cunosc astfel, **legăturile pe care Geller le-a stabilit în 1976, chiar cu şeful Administraţiei americane, preşedintele Jimmi Carter**, când acesta îl întâlneşte **la Mexico City**. În cadrul întrevederii, **Geller îi comunică faptul că ruşii au un program de selectare al copiilor dotaţi cu abilităţi paranormale**. Ca o paranteză, să notăm că **sursa** informaţiei lui Geller este bănuită a fi tocmai **Mossadul**, care încerca, astfel, să-şi introducă "omul" în preajma preşedintelui. **Aceste informaţii îl determină pe Carter să ordone investigaţii**, în spatele Cortinei de Fier, pentru a se şti situaţia exactă. **Cercetările sunt efectuate până în 1978**, iar rezultatele lor sunt inserate într-un raport al DIA. *"Paraphysics R-D-Warshaw Pact – Defense Intelligence Agency Task"*, Nr. PT-1810-18-76 (DST-18110 SS-202-78) din **30 martie 1978.** Documentul a fost, ulterior, făcut parţial public, însă după o amplă cenzurare a textului său, inclusiv numele autorilor săi.

KGB, FBI, DST şi... mulţi dolari

Pe de altă parte, aşa cum susţine Richard Deacon, **serviciile secrete ruseşti l-au monitorizat intens pe Geller**, în timpul periplului său parizian, instituind o comisie specială care să-i aprecieze rezultatele demonstraţiilor sale, precum şi a cercetărilor la care fusese supus de către francezi. Mai mult chiar, **se pretinde faptul că KGB-ul a încercat, în 1988, să-l lichideze la locuinţa sa din Anglia.**

Geller este **consultat de FBI** pe parcursul anilor în care a colaborat cu acesta, mai ales în privinţa unei "cârtiţe" implantate de către sovietici în vârfurile administraţiei de la Washington.

De pe urma prospecţiunilor sale geologice, folosind metode paranormale, pe care le-a făcut în beneficiul companiei australiene *"Fanex"*, a primit suma de **250.000 dolari SUA,** ca şi plata ulterioară, după confirmarea zăcămintelor de aur din insulele Solomon, a **1.250.000 dolari.**

Celebritatea sa se întinde şi în Europa, unde face turnee demonstrative în care îşi etalează calităţile sale paranormale. În cadrul unor asemenea turnee desfăşurate aici, el este **supus unor testări**, la Institutul Internaţional de Metapsihică, de către dr. Hubert Larcher şi W. R. Chetteoui.

Este şi momentul în care **Geller intră în atenţia DST francez.** După cum se ştie, în acţiunile pe care DST-ul le-a desfăşurat, recursul la metodele paranormale a fost deseori utilizat. Să amintim aici doar de episodul folosirii unei reviste cu caracter ezoteric pe care şeful unui stat

african o “devora” cu un mare interes, pentru a-i influența hotărârile politice pe care el le lua sau urma să le adopte.

De altfel, în periplul parizian al lui Geller, rezidența KGB de aici a avut mult de lucru, urmărindu-i activitatea pas cu pas. Din informațiile scurse, reiese de altfel că **intervenția DST-ului s-a produs şi în urma constatării că sovieticii îl monitorizează pe Geller**.

Întreprinzător şi probabil **teleghidat de Mossad**, Geller este **contactat de întreprinderi din Africa de Sud, pentru lucrări de prospecțiuni geologice prin metode paranormale**. El acceptă oferta lui *“South Africa's Anglo Transvaal Mining”*, contra unei participații în **cotă-parte** la afaceri. În aceleaşi condițiuni, intră în combinație cu *“Zanex LTD”* şi *“Riotinto Zinc LTD”*, după ce **îşi fondează propria sa companie *“Londra Uri Geller Associates Comp”***.

În toată această istorie, nu se cunoaşte doar care este participarea lui ***Intelligence Service*** privind activitatea lui Geller, care cu siguranță, i-a întocmit un dosar de cercetare.

Să menționăm că, în **1985**, Geller anunță că **se stabileşte în Anglia**, fără a omite faptul că a **planificat să înființeze în Israel un Centru de sănătate şi un Laborator de cercetări “parapsihologice”**, în care să lucreze sau să facă stagii cu cercetători şi specialişti din diverse țări şi în care, desigur, **un important rol** în planificarea, evaluarea şi valorificarea acestora îl va avea **serviciul de psihologie al Mossad**.

24. DIAMONA DIN DEŞERTUL NEGHEV

"Fabrica de textile" "pompa"... bombe atomice !

La o depărtare de aproximativ **80 km nord de oraşul Beersheba,** se întinde **deşertul Neghev**. Curios de a afla ce se mai întâmplă pe întinderile de pământuri deşertice, brăzdate însă de şosele asfaltate, un avion american de recunoaştere de la mare înălţime **U_2** *– intrat în atenţia opiniei publice datorită incidentului de spionaj aerian deasupra Rusiei, din timpul administraţiei Eisenhower, face în **decembrie 1960** o suită de **fotografii ale zonei**. Pe film, apar o serie de **construcţii ridicate în plin deşert**, punându-se întrebarea legitimă: ce s-ar putea ascunde sub acoperişurile halelor ce se doresc a fi oricum camuflate? Interesându-se, ca din întâmplare, asupra subiectului în discuţie, în cadrul unei întâlniri neprotocolare cu oficialităţile, **ataşatului militar al SUA i se comunică faptul că este vorba pur şi simplu de o fabrică de textile**. Intrigat că o asemenea întreprindere este plasată în plin deşert, după scuzele de rigoare în care se arăta că, de fapt – din lipsa unei cunoaşteri exacte, interlocutorul său greşise –, **i se spune din nou acestuia că, de fapt, este vorba de o staţie de pompare.** De pompat ce? Nisipul dunelor bătute de vânt? Contrazicerea "în termeni" îi pune pe gânduri pe cei de la CIA, care încearcă să descifreze ce se ascunde în spatele unor **atât de puţin abile minciuni**. Pentru analiştii de la CIA, existau indicii că ceva de natura unui reactor atomic ar putea fi ascuns în spatele zidurilor construcţiei din deşertul Neghev. Mai ales că se ştia de existenţa, la sud de Tel Aviv, în perimetrul bazei militare aeriene din **Nohal Sorek**, a unui reactor de mică putere aparţinând lui *Kure Gami Le Machar* – Centrul de cercetări nucleare, **reactor botezat *KAMAG***, ai cărui parametri figurau în listingul reactorilor din străinătate pe care Departamentul Energiei îl ţinea la zi.

"Explozie paşnică" în "lupta pentru natură"...

Câteva noi incursiuni ale lui U_2 au lămurit astfel situaţia. **În deşertul Neghev se găsea, de fapt, un reactor nuclear mult mai puternic decât cel de la Nohal Sorek**, special construit pentru a produce plutoniu, materie primă indispensabilă fabricării bombelor atomice. Toate acestea au impus, la finele anului **1960,** premierului în funcţie la acea dată, **David Ben Gurion**, să anunţe oficial **programul de utilizări "paşnice" a energiei atomice**. Comunicatul aducea însă prea mult cu altul similar pe care îl dăduseră ruşii odată cu prima lor explozie atomică şi pe care o declarau o *"explozie paşnică"* menită a ajuta la construcţia unui mare canal de irigaţie. Pe atunci, în URSS era la modă *"lupta contra naturii"*, în timp ce Beghin îşi argumenta comunicatul prin *"lupta pentru natură"*...

---

* **N. edit.**: Ulterior, a apărut şi o celebră formaţie rock cu acest nume...

Incidentul a intrat în zona uitării, pentru ca, peste numai **19 ani**, în **1979**, un satelit american de spionaj să pună în alertă Statul Major american, prin fotografiile pe care le transmitea în timp real. În luna **septembrie**, deasupra extremității nordice a Oceanului Indian, în perimetrul insulelor pustii *Prințul Eduard și Marion*, satelitul, care întâmplător trecea la verticala locului, **a semnalat prezența unei puternice deflagrații** însoțită de o intensă luminozitate, care era cât pe ce să "orbească" satelitul. Era **o explozie atomică în toată regula, rod al colaborării dintre statul Israel și Africa de Sud**, prin care ambele puteri, cointeresate în punerea la punct a unei bombe atomice, realizaseră una dintre etapele experimentale absolut necesare.

Informatorii Mossad nu se tem de CNSAS*...

Și acest incident, ajuns la urechile opiniei publice multă vreme după ce se consumase, așa cum le erodează timpul pe toate, a intrat **în uitare**. Iată însă că, în anul **1986**, unuia dintre tehnicienii care, până în 1985, lucrase la **reactorul** purtând poeticul nume **DIAMONA, din deșertul Neghev**, i se naște ideea de a face publică activitatea desfășurată aici. Întreaga afacere debutează odată cu sosirea sa în Anglia, o haltă pe drumul emigrării în Australia. **Născut în Maroc, naturalizat în Israel, Mordechai Vanunu**, probabil pentru a-și mări portofelul golit, **se adresează unor publicații**, cărora dorea să le vândă cele **57 de fotografii** ale instalațiilor strict secrete ale Centrului DIAMONA de Cercetări Nucleare, pe care le făcuse introducând pe furiș un aparat de fotografiat cu care realizase performanța. Ziarul care a acceptat târgul a fost *"Sunday Times"*. De aici s-a tras, de fapt, și necazul. **Un sayan ce făcea parte din redacție sesizează Mossad-ul**, indicându-i datele întregii afaceri. Întreaga tevatură din presă este urmată de concluzia că **Israelul dispunea, la acea dată, de materia primă necesară pentru fabricarea a 150 de bombe atomice și nucleare, pe care le putea realiza, în afara stocului deja existent.**

"Trădătorul Vanunu" acceptă "de bună voie" arestarea...

Pentru Mossad s-a pus imediat problema prinderii acestui "dizident", care, încălcând toate înțelegerile, prin care se angajase să nu deconspire nimic din ceea ce văzuse și la care lucrase, după ce va pleca de la DIAMONA, își încălcase cuvântul dat verbal și în scris. **Întreaga acțiune trebuia astfel condusă, încât Vanunu**, care putea bănui că va fi acroșat, **să nu provoace un scandal** ce ar fi avut drept urmare firească ratarea acțiunii. După ce a fost localizat și **i s-au stabilit preocupările și obiceiurile nou câștigate**, s-a pus la punct planul de acțiune. **Scenariul lua în considerație susceptibilitatea acestuia față de noi eventuale cunoștințe masculine**. De aceea, **s-a recurs la serviciile unui personaj feminin extrem de atrăgător**, care, ca din întâmplare, trăsese la același hotel, din **Roma,** în care se cazase

* **N. edit.**: Comisia Națională pentru Studierea Arhivelor Securității...

şi Vanunu. **La o cafea**, luată la barul hotelului în noua sa companie, **apare o "cunoştinţă"** a "femeii fatale", care se aşează lângă cei doi. Personajul, un brunet cu ochi metalici pătrunzători, schimbă doar câteva cuvinte de curtoazie cu Vanunu. **Nu trec nici zece minute şi acesta intră într-o transă hipnotică**. "De bună voie şi nesilit de nimeni", **acceptă "invitaţia" de a se urca în maşina cu care noul venit apăruse**. De la hotel şi până la malul mării, la Civitavecchia, drumul este rapid parcurs. Este dus, mai bine zis **merge singur, şi se urcă la bordul yachtului** care, ancorat la ţărm, îşi aştepta musafirul. De aici şi până "acasă" nu s-au mai petrecut evenimente demne de semnalat, **"coletul" fiind debarcat în cele mai bune condiţiuni**...

25. RABIN CONDAMNAT DE... RABINI

"Un războinic în slujba păcii"

La **4 noiembrie 1995**, vestea unui teribil asasinat a făcut înconjurul lumii. Premierul Israelului, **Itzhak Rabin**, *"un războinic în slujba păcii"*, cum titrau ziarele, a fost **împuşcat mortal** chiar de un compatriot al său. **Născut la 1 martie 1922, în Palestina**, aflată pe atunci sub dominaţie britanică, **dintr-o familie cu orientare profund sionistă**, el îmbrăţişează cariera armelor la terminarea studiilor gimnaziale. În vârstă de numai **25 ani**, ajunge comandantul-adjunct al *"Palmachului"* – unitatea de elită a viitoarei armate a Israelului *"Tsahal"*. **La numai 42 ani, ajunge şeful Marelui Stat Major, fiind unul dintre artizanii victoriei în războiul de 6 zile, din 1967**. Luptând împotriva a trei duşmani, pe trei fronturi (Egiptul, Iordania şi Siria), Israelul cucereşte Ierusalimul de Est, Iudeea, Samaria, Gaza, peninsula Sinai şi înălţimile Golan. Intrat în viaţa politică prin preluarea postului de **ambasador la Washington,** în anul 1968, devine **prim-ministru în trei rânduri**: 1974, 1984 şi iulie 1992, ca **lider al Partidului Marah (Laburist)**. În 1994, devine **laureat al Premiului Nobel pentru Pace**, distincţie a cărei onoare o împarte cu ministrul său de externe Shimon Peres şi liderul OEP, Yasser Arafat, ca o încununare a eforturilor depuse pentru instaurarea păcii în Orientul Mijlociu.

Rabin – "sinucis" de... GOLANI

Politica pacifistă a lui Itzhak Rabin, care impunea însă *ipsofacto* **şi compromisuri,** vizând în special regiunile cucerite după războiul de şase zile şi care sunt incluse între graniţele Israelului istoric, a stârnit suficiente controverse în cercurile politice israeliene. Încă **în cursul lunii octombrie 1994, un pseudocertificat de deces, pe numele lui Itzhak Rabin, circula printr-o serie de aşezări evreieşti din Cisiordania ocupată.** Tipărit conform modelului legal al Ministerului de Interne, el anunţa drept cauză a decesului **sinuciderea** şi adnotarea: *"poporul nu vrea să se sinucidă împreună cu tine"*. Deşi nega a fi implicată în această afacere, **mişcarea rasistă Kach**, prin purtătorul ei de cuvânt Noam Federman, declara ziariştilor: *"Sunt total de acord cu mesajul conţinut în foaie, pentru că politica domnului Rabin este de sinucidere"*.

Partidele politice în opoziţie cu premierul, în special cele cu caracter religios au furnizat suficienţi duşmani acestuia, pentru ca supoziţiile, privind moartea sa, să nu ia în consideraţie **un complot** împotriva şefului guvernului**, în care să fi fost implicate înseşi forţele de securitate**. Această pistă de cercetări a fost avansată mai ales după ce s-a aflat că **Yigal Amir**, asasinul care a fost ajutat şi de fratele său **Agal Amir,** precum şi de un alt complice, **Dror Adani**, un **fost agent** al unuia dintre serviciile secrete israeliane - **Shabak**. De altfel, Yigal Amir s-a putut apropia de premierul, care tocmai cobora de la tribuna unui miting

pentru pace la care participase, deoarece **poseda un act de identitate emis chiar de către Shabak**, care este un serviciu similar FBI-ului american. **Yigal Amir, provenit dintr-o unitate de elită a ar-matei, brigada GOLANI**, lucrase pentru acest serviciu încă **din 1992**, când îndeplinise o misiune în Letonia.

Aprobare pentru... propria-i asasinare !

Teza complotului pare a fi **susținută și de apartenența lui Yigal Amir la grupul extremist Eyal**, grup **finanțat chiar de** serviciile interne de securitate **Shin Beth. Fondatorul grupului** extremist Eyal era, de fapt, **un membru al Shin Beth-ului, Avishai Raviv**, care avea numele conspirativ de *"Champagne"*.

Așa cum arată Cristina Terenche, într-o pertinentă analiză a acestui caz, **totul a început în 1993, după semnarea cu OEP a acordurilor de** la **Oslo și Washington**. La acea vreme, **la cârma lui Shin Beth era Yaacov Perry**. Acesta îi raportează lui Ytzhak Rabin pericolul care venea din partea extremei drepte, ca urmare a semnării acelor documente, ce **prevedeau**, printre altele, **și cedarea unora dintre teritoriile biblice, ocupate de Israel anterior**. El obține autorizația ca unii agenți secreți ai Shin Beth-ului să provoace tulburări publice sau să participe la activități ce contraveneau securității statului, pentru a putea câștiga încrederea organizațiilor sau a grupărilor de dreapta și astfel să se poată infiltra în ele. **Premierul Rabin acceptă jocul**, iar Perry își introduce principala "nadă". Alesul este **Avishai Raviv**, de 26 ani, care activase într-una din unitățile de elită ale armatei. Astfel infiltrat, *Champagne* își începe activitatea conform *"planului Perry"*, ajungând să discute cu camarazii săi și **să încerce să pună în aplicare asasinarea lui Rabin și a altor doi miniștri din cabinet**. Activitățile publice violente ale lui Raviv, deși semnalate de către poliție și serviciile secrete, nu sunt urmate de arestarea sa. Mai mult chiar, pentru jocul său**, el primește regulat salariul lunar și "alocații speciale".**

Shin Beth "a făcut totul"...

Aceste amănunte au făcut, de altfel, ca **șeful lui Shin Beth,** personaj total învăluit în mister până la data incidentului, să-și dea **demisia**. El ocupa această funcție **de la 1 martie 1995**. De altfel, Comisia israeliană de anchetare a asasinatului din 4 noiembrie 1995, a lui Rabin de către Yigal Amir, arată, în raportul oficial înaintat guvernului în luna martie 1996, că **serviciul Shin Beth a înregistrat deficiențe de organizare, permițând desfășurarea pe teren a atentatului. Acesta a recomandat demiterea șefului Shin Beth, Karmi Guillom, solicitând concomitent și anchetarea lui Avishai Raviv** – alias *Champagne*. Acuzat de neglijență a fost și comisarul districtului din Tel Aviv, unde s-a produs atentatul, **Yacov Shovab. Din cele 328 pagini** ale raportului înaintat premierului Shimon Pers, au fost însă **publicate numai 214 pagini**, restul constituind secret de stat legat de clarificarea aspectelor unei posibile conspirații a unor membri ai serviciilor secrete. Conform agenției Reuter, care transmitea aceste știri, "clarificările" nu trăgeau o

concluzie definitivă, fapt ce implică direct şi imediat că speculaţiile asupra acestor aspecte nu sunt complet lipsite de temei.

Intrat în Shin Beth în 1970, Karmi Guillom, un personaj în vârstă de 45 ani, fusese, până la preluarea funcţiei supreme, responsabilul unei secţii însărcinate cu anihilarea intrigilor ţesute de extremiştii evrei. Acest episod a determinat, de fapt, situaţia ca şi numele **înlocuitorului său** să nu fi fost făcut public, învăluit fiind în mister. Acesta era, de fapt, **amiralul Ami Ayalom.**

De altfel, **numirea lui Guillom, supranumit *"Mister K"*, în ianuarie 1995, s-a făcut la propunerea lui Perry, dar împotriva părerii tuturor şefilor de departamente ale serviciilor secrete.** Incidentul a fost urmat de demisia în bloc a **şase** din cei **12** conducători ai acestor departamente.

Israel – o ţară de spioni ?!

Să notăm, ca un amănunt semnificativ, că **în Israel, în afara Mossad şi Shin Beth, mai funcţionează încă un număr de 20 servicii secrete.** Să amintim câteva dintre acestea:

• **AMAN – serviciul de informaţii militare** –, funcţionează ca unul dintre cele mai importante servicii secrete, el controlând practic toate informaţiile asupra potenţialului militar al "riveranilor" Israelului.

Condus numai de generali, are propriile sale grupe de comando, precum şi cea mai bine utilată unitate de tehnologie destinată să elaboreze aparatura sofisticată utilizată în războiul secret. În prezent, şeful său este generalul de blindate **Moshe Yaalon**, care **beneficiază şi de aportul altor opt servicii militare de informaţii**: corpul de informaţii militare tactice, ale celor patru comandamente generale de armă, serviciile de informaţii ale Armatei şi Marinei şi, în fine, serviciul de informaţii al Statului Major General.

• **LAKAM – biroul de legătură al Apărării** – se ocupă în special de **spionajul electronic**. Se pare că a fost **destrămat** la sfârşitul anilor '80, ca urmare a arestării în SUA a agentului Jonathan Pollard şi condamnării lui la muncă silnică pe viaţă. Desfiinţarea probabil că s-a produs **pentru a da o oarecare satisfacţie morală americanilor,** foarte afectaţi de substratul şi implicaţiile acestui incident.

• **BIROUL PENTRU REGIUNILE SPECIALE – pendinte de Ministerul Apărării.** Una dintre acţiunile sale de răsunet a fost organizarea imigrării celor 5.000 de evrei etiopieni, începând din anul 1981.

• **NATIV (DRUMUL) – cel mai vechi serviciu secret**, înfiinţat, încă înaintea constituirii statului evreu, sub numele de **Mossad Beth**. Controlează imigrarea clandestină din ţările arabe, fosta URSS şi fostele ţări ale lagărului socialist.

• **BIROUL DE AFACERI EXTERNE** – din subordinea Ministerului Afacerilor Externe.

• **SERVICIUL DE INFORMAŢII AL POLIŢIEI – rivalul lui Shin Beth, depinde de Ministerul Poliţiei.** Este şi cel care **l-a depistat pe Yigal Amir, cu câteva săptămâni înainte de asasinarea lui Rabin.** Are în subordine o secţie pentru supravegherea minorităţilor arabe şi druze din Israel.

Asasinat ratat la Neptun

În pofida existenţei acestei ţesături de servicii secrete şi a altora care nici nu se cunosc, a multitudinii de intrigii în care grupurile extremiste evreieşti ar părea a fi, sau chiar sunt monitorizate, **încercări anterioare de suprimare a lui Rabin** de către duşmanii săi, inclusiv cei palestinieni, **au mai existat**. Mai mult chiar, **în aceste tenebroase afaceri ar fi fost implicată chiar şi Securitatea română. În august 1979, Itzhak Rabin a făcut o scurtă vizită în România**, ca urmare a unei invitaţii personale a lui Ceauşescu, care încerca să facă pe mediatorul între israelieni şi palestinieni. **Întâlnirea trebuia să aibă loc la Neptun, unde s-ar fi organizat un adevărat complot**. Astfel, în ţară soseşte un **grup de "turişti" arabi**, veniţi să "petreacă" pe litoralul românesc iar ONT Carpaţi le pune la dispoziţie un **ghid însoţitor**, cunoscător al limbii arabe, tânărul de 25 ani **Florescu Lodi Viorel**. Acesta **surprinde frânturi din conversaţiile "turiştilor", privind punerea în aplicare a unui atac împotriva lui Itzhak Rabin. Lodi anunţă imediat ONT-ul**. Acesta se va dovedi **un act fatal pentru el**, deoarece la 10 august, în jurul orei 21,30, **cadavrul său** este descoperit pe rampa de beton folosită pentru aprovizionarea restaurantului *"Flamingo"* din staţiunea Olimp-Neptun. Rezultatele anchetei, făcută la numeroasele intervenţii ale părinţilor, le sunt comunicate acestora lapidar: *"În urma cercetărilor întreprinse a rezultat că **fiul dv., din neatenţie, a căzut de la înălţimea de patru metri**, de pe platforma ce înconjoară ferestrele-vitrină ale restaurantului "Amfiteatru"*. Nimic în plus.

Blestematul de Rabin...

Acest incident poate că a salvat atunci viaţa lui Itzhak Rabin. Numai că, în 1995, atentatul reuşeşte să-şi atingă victima, deoarece, în apropierea automobilului cu care Rabin trebuie să părăsească locul desfăşurării mitingului pentru pace la care participase, ţinuse o cuvântare şi cântase împreună cu toţi participanţii, **gărzile Shin Beth l-au abandonat brusc, ca la comandă, lăsându-i spatele descoperit. Exact în acest moment, atentatorul Yigal Amir a tras**, răpunându-şi victima. Să menţionăm că Amir se afla în apropierea lui Rabin datorită unui permis special eliberat de serviciul secret, care-i permitea să se apropie de premier.

"Momentul parapsihologic" al întregii acestei afaceri, terminată atât de tragic, se produsese cu o lună de zile mai înainte, pentru că **iată ce publica, cu o săptămână înainte de producerea asasinatului, ziarul *"Jerusalim Post"*** : *"... premierul Ytzhak Rabin a fost blestemat, la jumătatea lui octombrie, de un rabin din Jerusalim, cunoscut că se ocupă cu vrăjitoria"*. Potrivit acestei ştiri, preluată de Agenţia *Reuter* şi **publicată cu puţine zile înaintea asasinatului**, rabinul cu pricina l-ar fi blestemat pe premierul Israelian cu *o "legătură de foc"*, pentru că a cedat malul de vest al Iordanului, palestinienilor. După spusele vrăjitorului, acesta s-a dus în faţa casei lui Rabin, în noaptea dinaintea sărbătorii de Yom Kippur, blestemul urmând să se împlinească într-o lună şi sunând astfel: *"Şi lui Itzhak, fiul Rosei, pe numele lui Rabin,*

avem dreptul să cerem îngerilor distrugerii să-şi măsoare forţele cu acest om slab, să-l omoare... pentru că ne-a dat pământul inamicilor, ***fiii lui Ismael****"*. După cum se ştie, Ismael este numele primului fiu al lui Avraam cu roaba sa Ager *(Fac., 16-11)*, din care, după tradiţie, descend palestinienii *.

* **N. edit.**: Palestinienii sunt urmaşii filistinilor, populaţie ce aparţinea imensului neam trac, cel mai numeros după inzi (cf. Herodot). "Fiii lui Ismael" ar fi arabii, după Vechiul Testament, iar palestinienii sunt doar vechi traci transformaţi în musulmani, după ocupaţia mahomedană, la fel ca şi albanezii (tot traci). Acest adevăr istoric este ţinut, însă, sub tăcere, atât de evrei, cât şi de mahomedani, din motive uşor de înţeles...

26. PSIHOTRONICA – ÎNTRE CEAUŞESCU ŞI "EFECTUL PHILADELPHIA"

Spionaj pentru industrializare forţată

După cum prea bine se cunoaşte, **una dintre ideile fixe ale lui Ceauşescu a fost şi aceea a industrializării forţate a României.** Acest vast program economic, care a angrenat întreaga viaţă socială, politică şi bineînţeles economică a ţării şi ale cărui efecte în laturile lui negative le trăim şi astăzi, trebuia să se desfăşoare nu oricum, ci **mai ales cu ajutorul serviciilor secrete**, care, angajate într-o **enormă acţiune de furturi tehnologice**, trebuiau să aducă "din import", dar pe un preţ cât mai mic – dacă ar fi fost posibil, chiar pe gratis – tehnologiile vizate.

Angrenată într-un vast mecanism dirijat de către KGB, Securitatea română îşi ducea la îndeplinire felia sa din sarcinile trasate şi defalcate de la Moscova, căutând să se achite cât mai conştiincios de ceea ce i se cerea. Dar, în acelaşi timp, **îşi oprea, pentru comanditarul intern, tot ce-i poftea inima acestuia.** Înscrisă în planul mult mai general al victoriei revoluţiei mondiale, întreaga această acţiune promovată pe plan global **viza, înainte de toate, destrămarea lagărului *"capitalismului muribund"*.**

În fapt, întreg acest program demarase încă de pe timpul lui Gheorghiu-Dej, când lozinca – pentru că ne aflăm în plină epocă a lozincilor – care i-a fost transmisă Securităţii era înscrisă pe prima pagină a manualului de specialitate primit de Direcţia de Informaţii Externe (DIE) din partea KGB-ului: *"Spionajul capitalist raportează istoria, noi o creăm"*.

Aşa se face că, încă din **octombrie 1958**, o delegaţie condusă de **Alexandru Bârlădeanu**, membru al Biroului Politic şi preşedinte al Consiliului de Miniştri, **cunoscut cadru de nădejde al Cominternului**, secondat de **Gheorghe Gaston-Marin**, preşedintele în funcţie al Comitetului de Stat al Planificării, despre care se spunea că este **agent KGB**, s-a deplasat **la Paris** pentru a angaja discuţii şi încheia contractul de achiziţionare a unei uzine metalurgice, a unui complex petrochimic şi a unei rafinării catalitice de mare capacitate.

În fapt, interesul major al "delegaţiei economice" era centrat pe achiziţionarea planurilor şi tehnologiilor unei uzine metalurgice, dar nu a uneia de acest profil. Ci a uneia angajate cu contract în **programul *"Taifun"*.** *Taifun* era **numele de cod al programului american de construcţie a rachetelor balistice intercontinentale.** Iar tehnologiile ce urmau a fi achiziţionate trebuiau să fie aceleaşi care erau folosite pentru metalurgia ce intra în fabricaţia componentelor acestor rachete.

Uzina de pixuri producea... rachete intercontinentale

Este de înţeles că, **de la români, toate tehnologiile achiziţionate erau apoi transmise "fratelui mai mare"**. Se ştie, de altfel, că, **pentru a-şi procura şi alte componente utilizate de americani în construcţia**

rachetelor balistice intercontinentale, serviciile de spionaj sovietice au recurs la achiziționarea unei întregi uzine de fabricat... pixuri. Aparent, între un pix şi o rachetă balistică intercontinentală n-ar prea exista puncte comune de convergență. Şi totuşi!

După cum se ştie, elementul principal al unui pix îl constituie minuscula bilă de oțel aflată în vârful său. Mai mult chiar, tehnologia cea mai importantă în fabricarea acestui vârf care scrie este cea legată atât de confecționarea sa, cât mai ales de lagărul în care ea lucrează. Aceste mici detalii tehnice au format, de altfel, obiectul mai multor brevete de invenții, ca şi al unor teze de doctorat, dedicate aparent unor insignifiante procedee de fabricare a unor bunuri destinate biroticii.

Se scăpa însă din vedere faptul că **minuscule bile de pix şi lăcaşurile în care ele se învârt pentru a lăsa pe hârtie scrisul atât de răspândit în lumea de azi constituie una din componentele principale ale piesei de bază care dirijează plasarea şi navigația pe orbită a rachetei: giroscopul**. Şi pentru a intra în posesia tehnologiei de fabricare a acestor esențiale biluțe, sovieticii au achiziționat o întreagă fabrică de pixuri. Iar atunci când americanii şi-au dat seama de ce le trebuiau acestora o fabrică de pixuri era mult prea târziu. Ea furniza din plin bilele nevinovatelor pixuri ce intrau de pe banda rulantă direct în componentele subansamblelor giroscoapelor de dirijare a zborului rachetelor balistice de toate tipurile şi dimensiunile fabricației curente.

Doctorand în România, inventatorul bombei atomice chinezeşti

Să amintim aici – în contextul metodelor folosite de serviciile speciale – un fapt mai puțin cunoscut. Şi anume **rolul pe care şcoala românească de metalurgie l-a jucat în fabricarea bombei atomice chinezeşti**. Se cunoaşte, în general, că în construcția acestei arme atomice, printre alte imperioase cerințe, **un rol important îl are învelişul extern al bombei. Oțelul din care acesta este fabricat trebuie să îndeplinească riguroşi parametri de rezistență la enormele presiuni şi radiații la care este supus în prima fază a exploziei atomice**. După cum se ştie, mecanismul de amorsare a bombei atomice este dat de câteva explozii clasice simultane, care antrenează calupurile de masă subcritică ale izotopului de uraniu sau acelor de plutoniu ce formează încărcătura propriu-zisă, într-o singură bucată având masa critică. În momentul realizării acestei mase critice, se produce, de fapt, explozia atomică. Ori, cămaşa metalică a recipientului trebuie, din aceste considerente, să respecte condiții foarte stricte de fiabilitate. Aşa se face că, **la reactorul de la Măgurele**, s-a prezentat, la un moment dat, un **doctorand chinez** ce-şi făcea studiile la noi în țară, în cadrul Politehnicii, pentru a supune unor teste de penetrabilitate la radiații diverse probe de aliaje. Mai ales conținând cobalt, probele fuseseră obținute în cadrul temei pe care el o abordase pentru **teza sa de doctorat**. Obținând rezultatele ce-l interesau, acesta a plecat mulțumindu-le gazdelor în numele prieteniei dintre marele popor chinez şi mai micul popor român.

Mare i-a fost mirarea, peste vreo doi ani, profesorului **Ionel Purica,** sub egida căruia se desfăşuraseră experiențele de la reactor, atunci

când, răsfoind o revistă de fizică atomică, a văzut fotografia unui grup de fizicieni atomişti chinezi, **în mijlocul căruia trona şeful acestui grup, fostul doctorand ce-şi verificase mostrele de oţel.** Sub fotografie, explicaţia acesteia **indica grupul ca fiind realizatorul primei bombe atomice chinezeşti**...

"Azomureş" şi... "Experimentul Philadelphia"

În zilele anului **1978**, următor distrugerilor suferite la teribilul cutremur devastator din anul precedent, **se continuau cu febrilitate acţiunile pentru "achiziţionarea" de noi fabrici şi tehnologii.** Odată preluate, acestea fie că erau implantate aşa cum veneau planurile, fie că sufereau anumite "adaptări" sau "îmbunătăţiri" pentru a le pune în funcţie aşa cum permiteau condiţiile din ţară, când unele componente ale fluxului tehnologic nu puteau fi procurate sau existau altele asemănătoare. Bineînţeles că **aceste ajustări duceau, de foarte multe ori, la modificarea parţială sau chiar, dacă nu totală, atunci sub-stanţială a produselor finite obţinute în noile condiţii**. Pe această linie de conduită s-a situat şi fabrica de filme şi hârtie fotografică ***"Azomureş"***, construită la Tg. Mureş. **Toată tehnologia acestei fabrici fusese "cumpărată" de la Kodak**. Şi astfel, în anul **1978**, presa vremii prezenta pe Ceauşescu în cursul vizitei sale "de lucru" la Tg. Mureş, ocazie cu care inaugurase şi prima unitate de producţie de acest gen din ţară. Care însă lucra pe baza unei tehnologii "ajustate". Faptul că nu toate secretele de fabricaţie a filmelor şi hârtiei fotografice fuseseră obţinute, reieşea din aceea că **produsul final se deosebea calitativ de cel ce ar fi trebuit să fie obţinut după reţetele originale**. Tocmai acest lucru a avut de jucat un rol major într-un episod legat de culegerea de informaţii militare.

Întorcându-ne cu ceva timp în urmă, să ne aducem aminte că, la sfârşitul celui de al doilea război mondial, americanii puseseră în operă un program de cercetări, care mai târziu avea să ajungă la urechile populaţiei – bineînţeles prin mijlocirea presei – sub denumirea, rămasă celebră până în zilele noastre, de ***"experimentul Philadelphia"***. La vremea respectivă, **oficialităţile americane şi mai ales U.S. Navy au făcut tot posibilul pentru a muşamaliza întreaga afacere**. S-a mers până acolo încât **a fost şters din controalele marinei orice indiciu privind distrugătorul DE 173,** nava care fusese în centrul acestui experiment. Fel de fel de zvonuri şi comunicate care de care mai ciudate, au căutat să distragă atenţia publicului, mergându-se până a acuza de nebunie pe unii dintre participanţii direct sau indirect la evenimentele legate de întreaga afacere, ori chiar pe ziariştii care au investigat cazul...

Cum sfârşitul războiului s-a produs în apoteoza exploziilor nucleare de la Hiroşima şi Nagasaki, noua eră atomică creând iluzia unui monopol, **programul *"Philadelphia"* a intrat în conservare**. Se pare însă că numai pentru o vreme, deoarece pe parcursul timpului au apărut motive care să acrediteze ideea că **cercetările legate de acest program au continuat în fapt**. Mai mult chiar, au fost **obţinute unele rezultate practice.** Cele mai recente dintre aceste rezultate s-au văzut cu ocazia exerciţiilor navale ale parteneriatului pentru pace ***"Sea***

Partner '94", desfăşurate în Marea Neagră în luna **octombrie 1994** şi în care **nici unul dintre participanţi** – Bulgaria, Grecia, Italia, România, Rusia, Turcia, Ucraina – **n-a putut lovi ţinta lansată de fregata U.S. Doyle**. Ţinta n-a putut fi nici măcar încadrată de tirul obuzelor trase de pe navele ce executau exerciţiul naval. Ţinta, parcă ar fi fost plasată într-o altă locaţie spaţială decât cea care apărea virtual vizibilă, **nu a putut fi atinsă nici atunci când tragerile se făceau "la vedere"**. Motivul că se executa un **bruiaj radar activ**, deşi real, **nu poate justifica** de ce ea nu a fost încadrată sau atinsă nici cu ajutorul telemetrelor laser sau cu raze infraroşii.

Derulând însă înapoi timpul şi întâmplările scurse, un alt lucru pune şi mai mult în evidenţă efectele practice ale cercetărilor programului Philadelphia. Evenimentele s-au petrecut, de data aceasta, în Marea Mediterană. Aşa cum este tradiţia, absolvenţii cursurilor de ofiţeri de marină ce urmau să fie înaintaţi în grad executau, la sfârşitul ciclului de studii, un marş, pe acea vreme cam până în Malta sau cel mult până la Gibraltar, cu nava şcoală, **bricul Mircea**. Într-o astfel de ocazie, navigând pe apele Mediteranei, nava şcoală a întâlnit vase ale Flotei VI americane din Mediterana. Cum era şi de aşteptat în aceste ocazii, **ofiţerii specializaţi au început să fotografieze prin teleobiective, din toate unghiurile şi de la toate distanţele posibile, la fiecare apariţie, bastimentele lui U.S. Navy,** întâlnite în calea lor. Rezerva de firme Kodak special procurate pentru acest gen de situaţii, nu a fost cruţată.

Surpriza cea mare avea însă să se producă la întoarcerea acasă, când, reveniţi la bază, operatorii au constatat, la developarea clişeelor, că **nici una dintre fotografii nu a putut fi obţinută, deoarece toate filmele fuseseră voalate**. Ancheta efectuată a scos în evidenţă un lucru curios. Filmele nu fuseseră voalate înainte de expunere, iar termenul lor de valabilitate nu expirase. Probele făcute cu filme din stoc de aceeaşi provenienţă şi din aceeaşi parte erau perfecte. Fotografiile executate de probă cu acestea pe mare, dar ale unor vase româneşti, erau fără cusur. Mai mult chiar, peisajele fotografiate în care nu apărea un bastiment de război american, în timpul marşului cu pricina, pe aceeaşi rolă de film, erau şi ele perfecte. Care să fi fost atunci cauza acestei "invizibilităţi" a navelor americane fotografiate, care totuşi au putut fi observate cu ochiul liber şi colimate de staţiile radar?

Multă bătaie de cap şi numeroase idei şi supoziţii au fost măcinate, fără a se fi putut da de capul unei explicaţii plauzibile. Şi totuşi, chestiunea a putut fi lămurită parţial şi întâmplător, **cu ocazia unui alt marş similar.** De data aceasta, deoarece în dotare nu se mai aflau filme Kodak. Fabrica de filme şi hârtie fotografică de la Tg. Mureş intrând în producţie şi livrând beneficiarilor produsele sale, **s-au utilizat filme româneşti**. Surpriza a fost totală, constatându-se că **toate scenele fotografiate fuseseră imprimate pe peliculă.**

Să nu-şi fi pus oare americanii în funcţie, la această ultimă trecere a bricului Mircea, instalaţiile de voalare a filmelor? Lucrul este mai puţin probabil.

Explicaţia pare, de fapt, ceva mai pământeană. De fapt de vină era practica încetăţenită la noi de adaptare, îmbunătăţire, înlocuire, etc. a reţelelor originale. Iar în cazul nostru, **aparatura de "bruiaj optic"**, prin

crearea unui câmp protector de radiații gen "Philadelphia", **se adresa peliculelor cu o anumită sensibilitate spectrală, fabricate după anumite rețete.** Întrucât, în bunul obicei al locului, **rețetele filmelor indigene confereau o altă sensibilitate spectrală peliculelor, radiația de bruiaj optic emisă de țintele fotografiate nu mai era eficientă.** Probabil că aceasta a fost şi una dintre cele mai mari realizări din domeniul psihotronicii a filmelor de fabricație "Azomureş"...

27. MEDITAŢIA TRANSCENDENTALĂ ŞI... SENTINŢA VANGA

Dezinformarea şi... păcatul originar

"Competiţia accentuată şi schimbările accelerate pretind inovaţii neîncetate" – spunea unul dintre marii viitorologi al contemporaneităţii noastre. Acest aforism pare a avea o şi mai mare valoare atunci când este vorba de activitatea serviciilor secrete. Şi poate că nici într-un alt domeniu de activitate omenească acest lucru nu s-a impus, cu atâta necesitate şi atât de repede şi intens, absorbind întregile structuri ale unei activităţi desfăşurate preponderent în achiziţia, prelucrarea şi utilizarea **bunului celui mai de preţ astăzi – informaţia.**

Aparent s-ar părea că preţuirea informaţiei, modalităţile ei de manipulare, ar fi apărut odată cu definirea ştiinţifică a acesteia de către Shanon. În realitate, **activitatea practică a tuturor civilizaţiilor care s-au dezvoltat pe Terra a depins şi a fost utilizată – chiar dacă în condiţii empirice – de informaţie**. Aşa că nu este exagerat a considera că **cele mai scump plătite două lucruri pe această lume sunt: ştiinţa** (adică informaţia) **şi prostia** (adică lipsa de informaţie). Acest lucru iese cu atât mai pregnant în evidenţă, mai ales atunci când este vorba de serviciile secrete, cu activităţi inventate de om şi puse în operă încă din străfundurile istoriei.

Desigur, cu timpul, activitatea acestora s-a amplificat şi diversificat mai ales în ceea ce priveşte **manipularea oamenilor prin informaţie trunchiată** în diferite moduri, adică prin dezinformaţie. În acest context, extrapolând cumva lucrurile, se poate spune că **însuşi păcatul iniţial al omului s-a produs pe baza unei "manipulări informaţionale" a Evei şi a lui Adam de către diavol**: *"Atunci şarpele a zis către femeie: «Nu, nu veţi muri ! Dar Dumnezeu ştie că în ziua în care veţi mânca din el (pomul binelui şi al răului) vi se vor deschide ochii şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul»* (Facerea 3-4,5).

Serviciile secrete şi principiul înşelăciunii

Acest principiu al înşelăciunii a stat şi stă la baza întregii activităţi a serviciilor secrete, care, obţinând prin orice mijloace posibile **"informaţia"**, o utilizează în continuare **ca o armă de luptă**. De fapt, **informaţia este numai una dintre *componentele "câmpului de putere"*, alături de forţă şi avuţie**. Forţa, ca unul dintre factorii determinanţi ai puterii, îşi joacă rolul său bazat în special pe un suport informaţional, adică în ultimă instanţă tot pe informaţie. Într-un mod similar, avuţia nu poate fi concepută, şi cu atât mai puţin realizată, fără cunoaştere, adică fără informaţie. A intrat în istorie întrebarea pe care Stalin, îmbătat de succesele militare şi politice pe care le obţinuse la finele celui de-al doilea război mondial, o punea: ***"Papa? De câte divizii dispune?"*** Nu-şi dădea seama că informaţiile de care dispunea

cu privire la papalitate îi erau insuficiente pentru a-i putea aprecia puterea. Şi istoria a dovedit că, cel puţin în ceea ce priveşte bătălia pentru Polonia şi raporturile sale cu papalitatea, pentru a nu aduce problematica lumii catolice în întregul său, Stalin s-a înşelat amarnic. O întreagă ţară, catolică, s-a ridicat împotriva dominaţiei sovietice, **stalinismul pierzând bătălia cu Papalitatea**, în ciuda sutelor de divizii avute la dispoziţia sa. Cauza acestui răsunător insucces? Evident, lipsa "informaţiei" !

Pe de altă parte, dirijarea unui anumit mod de a gândi, crearea unei opinii de masă cu o circulaţie direcţionată a informaţiei, acompaniată de extragerea informaţiilor privind "pulsul" unor anumite situaţii, evenimente sau problematici, apar ca **obiective relevante ale ştiinţei şi artei manipulării informaţiilor**, întreaga această activitate – aparent bizar – **implicând şi parapsihologia**.

Dictatorii – cei mai fricoşi !

Acest gen de activităţi n-a fost străin nici fostului regim, în care parapsihologia a fost supusă unui statut aparte, ale cărui tabu-uri odată încălcate erau automat urmate de măsuri punitive. De fapt, implicarea parapsihologiei în viaţa socială şi cea politică a avut un rol substanţial, deşi aparent acest gen de preocupări era dominat atât de ideologia de stat, cât şi de luările publice de atitudine ale foştilor conducători. Şi totuşi, în activitatea lor politică, cât şi în viaţa particulară, parapsihologia şi-a impus amprenta. Situaţia nu poate fi privită exclusiv prin educaţia primită în familie, cât mai ales de **psihologia dictatorilor, la care frica de viitor şi mai ales frica de a-şi pierde scaunul, sunt amplificate** – am putea spune logaritmic – **în comparaţie cu omul obişnuit.** Nici măcar perspectiva şomajului la omul de rând, şi deci existenţa sa zilnică, nu deschide atâtea porţi abisale psihicului, cum le deschide dictatorilor perspectiva de a fi doborâţi de la putere. O atare perspectivă istorică, îi duce pe aceştia la luarea unor măsuri opresive, prin care încearcă să-şi consolideze poziţia. Este interesant de remarcat că **dictatorii**, ca şefi şi beneficiari direcţi ai serviciilor secrete şi ai "produselor" pe care acestea le livrează, **îşi bazează "câmpul de putere" tocmai pe informaţiile primite.** Ori, o mare parte a acestor furnituri sunt obţinute în statele dictatoriale **pe baza delaţiunilor**. Şi aici, exemplele pe care ni le oferă istoria sunt mai mult decât concludente. **Atât sistemul fascist, cât şi cel comunist excelează, în acest dome-niu, prin perversitatea mijloacelor utilizate de serviciile lor secrete. Iar exemplul fostei securităţi române este poate cel mai concludent, ea beneficiind de şcolarizarea făcută atât la Gestapo, cât şi la KGB.**

Privind lucrurile prin această perspectivă, să reţinem părerea lui N. Steinhard care, observând lucrurile prin prisma teologică, afirma:

"Lumea lui Irod şi lumea lui Iuda se completează de minune şi alcătuiesc un tablou de o ferocitate şi de o abjecţie pe care nici formele cele mai acute ale vechilor păcate omeneşti – oricât de murdare, monstruoase, respingătoare şi în fond, de ridicole şi deşarte – nu le pot măcar parţial concura. ***Denunţul e un păcat mai grav decât oricare altul****, pentru trei pricini hotărâtoare:*

1- e un păcat împotriva Duhului Sfânt, deoarece în oricare om există suflare divină...

2- denunțul, act de hulă împotriva Duhului Sfânt şi de pângărire a scânteii divine sălăşluitoare în orice făptură a lui Dumnezeu...

3- din acest punct de vedere, denunțul se identică plăcerii, singurei plăceri de care au parte dracii în iad..."

"Regele" Ceauşescu a ştiut că va muri de Crăciun !

Contrar celor pe care fostul dictator al României le profera în cea mai pură duplicitate ce-l caracteriza – şi pe care a impus-o ca linie directoare întregii vieți politice de la noi – **preocupările ținând de domeniul paranormalului nu i-au fost străine**. Mai mult chiar, a impus organelor securității o întreagă afacere care a făcut vâlvă la vremea sa şi a cărei trenă încă mai persistă: afacerea meditației transcendentale. **Probabil că înclinațiile sale către ezoterism, datează încă din copilărie**, fiindu-i induse din mediul familial în care şi-a făcut educația primilor "şapte ani de acasă". Iată ce relatează în cartea sa ***"Nicolae Ceauşescu a fost unchiul meu"*** (Ed. Datina, Bucureşti 1993), **Emil Bărbulescu**, unul dintre nepoții dictatorului:

"Pe timpul când respectivul era copil şi se juca cu diverse obiecte în țărână, la poarta casei lor a poposit o țigancă care a propus mamei lui ca, în schimbul unui codru de mămăligă cu jumări, să-i ghicească atât viitorul copilului care se juca (Nicolae), cât şi pe cel al celui care era ținut în brațe (Costel). De îndată ce a primit cele solicitate, a scos ghiocul şi a spus că cel ținut în brațe va muri de mic (aşa s-a întâmplat) iar cel care se joacă va ajunge rege..." *

Consemnând înclinațiile spre ezoterism ale clanului conducătorilor care au "fericit" ultimii ani ai domniei comunismului românesc, **Petre Dogaru** consemnează: *"După cum se relata în nr. 1/1994 al săptămânalului «Evenimentul săptămânii», **Ceauşescu ar fi făcut o vizită incognito celebrei Vanga, în vara anului 1989.** Coroborând datele cu cele ale ziaristului bulgar Mitca Rozov şi lărgind aria investigațiilor, autorul scrie că **la 18 august, Ceauşescu, cu o suită din care făcea parte – după semnalmente – şi Ion Dinică, a sosit cu helicopterul la Petrici, la granița Bulgariei cu Grecia**, unde trăia clarvizionara bulgăroaică. Două limuzine, fără nici un semn distinctiv, i-au transportat la căsuța Vangăi. **Aceasta i-a spus că are mulți duşmani, că fratele mai mare l-a părăsit** (Gorbaciov – n.a.) **şi că vede «vâlvătăi mari» deasupra capului dictatorului.***

*Vanga s-a oprit atunci din discursul său, dar Ceauşescu a insistat şi a aflat că **«de ziua naşterii pruncului, va fi strâns tare într-un cerc de fier, din care nu va putea scăpa». I s-a mai spus că are deasupra cel mai blestemat semn, semnul celui care pleacă din lume în ziua de Crăciun... şi că «nu e cazul să-şi comande o cruce mare albă, ci una mică, de lemn, ca a mamei sale».***

---

* **N. Edit.**: Încă din primul an de şcoală, întrebat de învățătoare ce vrea să ajungă în viață, Ceauşescu a răspuns hotărât: ***" 'ege ! "...***

La plecare, fapt cu totul inedit, ***Ceauşescu s-a închinat şi i-a sărutat respectuos mâna Vangăi, bâiguind ca pentru sine: «Bine că măcar copii...»*** *Ce a urmat, este deja istorie".*

Vanga – "academiciana" previziunilor

Abilităţile precognitive ale Vangăi Dimitrova au trecut de mult graniţele ţării sale. **Exactitatea** acestora atinge uluitorul procent de aproximativ **80%**. Aceste fapte au determinat pe conducătorii comunişti ai Bulgariei să accepte crearea unui **institut specializat de investigare a capacităţilor extraordinare ale Vangăi**, condus de academicianul Gheorghi Lozanov, o proeminentă personalitate a parapsihologiei bulgare, recunoscută şi pe plan mondial. Începându-şi activitatea în **anii '70**, acest institut şi-a desfăşurat cercetările într-un circuit închis, organizarea sa fiind aprobată **la insistenţele fostei fiice a lui Todor Jivkov**, ale cărei înclinaţii şi preocupări parapsihologice erau bine cunoscute. Legat de activitatea Vangăi, trebuie reamintit că ea a fost supusă unor multiple examinări din partea unor cercetători sau echipe de investigatori venite din străinătate special pentru analiza cazului său. Printre aceştia este de reţinut episodul relatat de sovieticul **Leonid Leonov**, care a vizitat-o nu numai dintr-o curiozitate personală, ci cu certitudine – din cele ulterior lăsate a se înţelege de către acesta – din însărcinarea uşor de bănuit a cărui serviciu secret fusese delegat.

În vizita pe care i-a făcut-o Vangăi, **Leonov a înregistrat pe bandă magnetică toate discuţiile purtate cu ea**. Surpriza a venit atunci când, derulând banda virgină ce fusese introdusă în reportofon, a constat cu stupoare că **nici o conversaţie nu se înregistrase**, deşi aparatul fusese declanşat pentru înregistrare. În mod inexplicabil pentru acesta cel puţin, **înregistrarea** pe care o făcuse aparatul **cuprindea doar hore şi cântece populare bulgăreşti**...

Încă din anul **1918**, vestea abilităţii sale se răspândise enorm. Însuşi **ţarul Boris III al Bulgariei** îi face o vizită. În stilul său caracteristic, la sfârşitul vizitei, Vanga îi spune: *"Ţine minte data de 28 august !"* Ţarul a plecat foarte tulburat. **A decedat la 28 august 1943.**

Ceauşescu se voia doctor...

Una din provocările organizate de fosta securitate română, cu tematică şi implicaţii direct parapsihologice, a fost aşa-zisa **afacere a meditaţiei transcendentale.**

Întreaga ei poveste este legată de fostele Cabinete 1 şi 2, care dovedesc nu numai interesul lor pentru problematica ezoterismului, ci şi machiavelismul utilizat în obţinerea de profit politic de pe urma unor activităţi aparent neimplicabile în acest gen de preocupări omeneşti.

Lucrurile s-au derulat ca urmare a dorinţei acestora de a produce o diversiune căreia să-i dea alura unei problematici de interes naţional. În esenţă, întreaga desfăşurare a evenimentelor **a urmărit crearea unei stări de frică în sânul unei largi pături a intelectualităţii**, faţă de care mai-marii zilei nutreau o puternică antipatie. Problema declanşării acestui mic război psihologic era legată de faptul

că **păturile largi ale intelectualității erau din ce în ce mai ostile clanului conducător,** în fruntea căruia trona un cizmar cu **şapte clase,** ajuns printre altele şi preşedinte de onoare al Academiei Române, şi consoarta sa, absolventă a **cinci clase** elementare, devenită la rândul ei academiciană, "de largă recunoaştere internațională".

Faptul că **academicianul Costin Nenițescu îi refuzase acordarea doctoratului – lucru pentru care a şi fost destituit din funcție, moartea sa trăgându-i-se, după toate aparențele, în 1970, de la starea de presiune morală la care a fost supus** – explică de altfel parțial instinctele antiintelectuale ale cuplului prezidențial.

Meditația transcendentală – diversiune antiintelectuală

Plecând de la considerentele conjuncturale de imundă politică antiintelectuală şi precepte ce şi-ar fi dorit a fi acoperite ideologic, **serviciul secret de poliție politică din România a primit sarcina de a organiza pomenita diversiune a meditației transcendentale.** Obiectivul şi tactica au fost alese cu grijă de protagoniştii diversiunii, atât pentru a obține maximum posibil al efectului scontat – neutralizarea opoziției subterane a intelectualilor şi desființarea acestor instituții sau organizații care, în opinia Securității, periclitau liniştea regimului –, crearea unei stări tensionate de stress, care să abată atenția opiniei publice de la problemele traiului zilnice.

Ca urmare, s-a ales, ca țintă principală a declanşării acțiunii, o temă mai puțin abordată până atunci în astfel înscenări: parapsihologia, condimentată – pentru a-i oferi o mai mare audiență la public – cu unele aspecte de spionaj, o subtemă temeinic verificată, ca eficacitate, încă din epoca marii terori staliniste a anilor '30. *

Dar **ce este, în fond, meditația transcendentală**, practică a cărei denumire aparent ezoterică a trezit interesul organizatorilor de diversiuni majore din cadrul Securității? Această tehnică se înscrie în lista procedeelor utilizate pentru relaxarea psihosomatică a persoanelor. Ea poate fi invocată pentru efectele sale de dominare a psihicului asupra fizicului, ca un model psihoterapeutic în stările de stress, care, alături de alte tehnici cum ar fi cele utilizând hipnoza, practicile yoga, treningul autogen Schultz sau numeroasele experimente de biofeedback, căuta să-şi circumscrie o "personalitate" aparte.

Întreaga această clasă de terapii "neconvenționale" caută să obțină efecte curative prin utilizarea cuvintelor, gestualitate sau comunicări simbolice cu subiectul curarisit. Într-o ultimă instanță, se apelează la ceea Charcot şi Janet descriau ca fiind *"puterea ideilor"*, iar procedurile de tipul meditației transcendentale încearcă să obțină mai uşor un răspuns adecvat din partea unor disfuncționalități psihosomatice, decât psihoterapia analitică, hipnoza sau alte genuri de intervenții. Şi care, teoretic, caută să îmbogățească substratul inconştientului uman prin

---

* **N. edit.**: Poziția anchetatorilor asupra acestui caz a fost prezentată de col. (r) Gheorghe Cotoman, unul din anchetatorii de la Direcția a VI-a a Securității, în lucrarea ***"Dosarele Securității"*** (Ed. OBIECTIV, 1999).

mijlocirea celui de-al doilea sistem de semnalizare (vorbirea în sens pavlovist), sau a unui simbolism indus de cuvinte. Ca un numitor comun, toate aceste tehnici (reacția autonomă indusă de interpretările psihanalitice, de aşa-numitul *catharsis*, experiențele emoționale colective, antrenamentul prin *biofeedback*, antrenamentul autogen Schultz, meditația transcendentală) încearcă să-i inducă subiectului un efect de linişte, acționând asupra activității electrice a creierului. În particular, meditația transcendentală caută rezultate benefice prin utilizarea unor cuvinte-cheie denumite *"mantre"*, pe acare subiectul interesat trebuie să le repete după anumite reguli asociate impunerii tendinței de relaxare şi căutând să se concentreze numai asupra mantrei, prin încercarea de alungare din minte a oricăror alte idei sau preocupări meditative.

Psihologia – noul "duşman de clasă"

Debutul afacerii s-a produs atunci când în țară a venit un personaj pe numele său **Nicolae Stoian**, român de origine, dar expatriat. În antecedentele sale, pe timpul peregrinării prin străinătate, se pare că a funcționat în calitate de colaborator al BBC. Au existat astfel **opinii ulterioare că Nicolae Stoian acționase ca agent acoperit al Securității,** dat fiind că postul de radio cu pricina s-a ferit să comenteze aceste aspecte, mai ales că s-a vehiculat insistent ideea că **Stoian fusese infiltrat în cadrul redacției pentru România a BBC**. Curios în toată desfăşurarea afacerii, apare cerința ca audienții cursurilor de meditație transcendentală să depună un **angajament scris** prin care se declarau de acord **să nu facă publice tehnicile pe care le învățau,** ca şi mantrele ce li se propuneau. **Beneficiarul** acestor angajamente a fost nimeni altcineva decât **Securitatea.**

Stoian obține colaborarea oficială – aprobată de Cabinetul 2 – a Institutului de Psihologie, a factorilor responsabili din facultatea de profil a Universității Bucureştene, implicând şi avizul Ministerului Învățământului. La cursurile organizate sub aceste auspicii **participă floarea intelectualității bucureştene**, care, mânată atât de ineditul şi exotismul modalităților meditative transcendentale, cât şi de dorința normală de a găsi un mijloc uşor accesibil, nepoluant şi eficient de a scăpa de stressul vieții, se dedică cu devotament însuşirii tehnicilor predate la cursurile de inițiere. **Participă chiar personalități cu rang de ministru, medici, psihologi, profesori universitari, ingineri, oameni de cultură. Şi bineînțeles agenții omniprezentei Securități,** care populează cursurile şi audiază prelegerile, **neuitând să subtilizeze la plecare tabelele de prezență pe care le semnau cursanții.**

Ciclul de şcolarizare nu mai ajunge să fie terminat, cei care au frecventat cursurile devin ținta oprobiului public, sunt "înfierați" în adunările de partid de la locurile de muncă şi dați afară din serviciu. **Instituțiile de care puterea dorea să se debaraseze, în speță Institu-tul de Psihologie şi Facultatea de profil, sunt desființate**. Oamenii aruncați pe drumuri sunt supuşi unei terori deşănțate şi, după un timp diabolic calculat, sunt **trimişi la "munca de jos"**. Astfel, profesori universitari sunt trimişi ca muncitori necalificați în fabrici, psihologi ca oameni de serviciu, miniştri destituiți din funcții cu surle şi trâmbițe, specialişti de

prestigiu – medici psihiatri – sunt scoşi din spitale. O răfu-ială "ştiinţific" organizată şi popularizată prin toată presa se desfăşoară sistematic, metodic şi fără milă şi iertare.

Iniţiatorul cursului, după un simulacru de judecată, este **expulzat**. Efectul scontat este obţinut: o **stare de teroare** în cel mai pur stil al revoluţiei culturale chineze se instalează în ţară. Şi toate acestea cu preţul distrugerii vieţii şi carierii câtorva sute de oameni complet nevinovaţi, care au avut doar dorinţa de a-şi lărgi orizontul cunoaşterii şi a învăţa eventual o metodă practică şi uşoară de relansare psihosomatică şi eliminare a inconfortului stărilor de stress, cu tot cortegiul de consecinţe.

Ca un epilog, în **septembrie 1995** vede lumina tiparului lista **parţială** a persoanelor implicate în afacerea meditaţiei transcendentale, datată **mai 1982** şi îndosariată ASRI, fond "D", dosar nr. 10962, vol. 6 f. 353...

28. INSULA ŞERPILOR... CU ANTENE

17 hectare de interes mare !

În aparenţă o simplă bucată de pământ de numai **17 ha** care, datorită lipsei de apă, este **nelocuită de oameni**, paradis în trecut al şerpilor de mare, şi-a ridicat malurile stâncoase din spuma Mării Negre. Insula Şerpilor este ceea ce în geografie se numeşte un *horst*. Adică, **o regiune a scoarţei terestre mărginită de falii, rămasă ridicată deasupra apei după scufundarea regiunilor vecine.** * În cazul nostru, regiunile vecine scufundate au fost acoperite de apele Mării Negre. Populată până la începutul sec. XIX doar de şerpi de apă, negri şi cu pântece roşiatic, reptile de la care i se trage şi numele, este **desprinsă din timpurile geologice din podişul muntos al Dobrogei** *.

Are drept coordonate geografice 45°15' latitudine nordică şi 30°14' longitudine estică, **fiind plasată chiar în faţa braţului Sulina al Dunării, la aproximativ 45 Km – adică numai 21 de mile marine–, către nord-est-ul portului Sulina.**

Puţină lume cunoaşte probabil cursul istoriei acestui petec de pământ românesc, **aparţinând din negura vremurilor Ţării Moldovei** şi, după scurgerea unor vremuri nevolnice, revenind României. Pentru a-i fi răpită din nou de către acelaşi vecin nesăţios. În expansiunea sa către Ţara Moldovei, Imperiul Otoman cucereşte Dobrogea între anii 1445 şi 1462, fără a-şi anexa însă insula, pe care o ocupă de abia în **1484**. Dominaţia otomană durează **328 ani**. În urma războiului ruso-turc dintre 1806 şi 1812, încheiat prin tratatul de la Bucureşti **din 28 mai 1812, se interzicea atât popularea Insulei Şerpilor, cât şi a celorlalte insule nelocuite de pe Dunăre**. În situaţia incertă astfel creată, odată cu ocuparea Basarabiei, Rusia se împropietăreşte şi cu Insula Şerpilor. Războiul izbucnit ceva mai târziu între Rusia şi Turcia, **între 1828 şi 1829**, îi face pe ruşi să câştige gurile Dunării şi implicit să-şi statornicească şi posesiunea insulei. Războiul Crimeii, dintre 1853-1856, terminat prin Tratatul de Pace de la Paris, **readuce Insula Şerpilor Moldovei**, care era însă plasată **sub suzeranitate turcească**, fapt ce-i face pe turci să se considere posesori ai Insulei între 1856 şi 1877. Deabia războiul de independenţă din 1877 rezolvă problema, prin **reintegrarea insulei în graniţele naţionale la 12 aprilie 1879.**

---

* **N. edit.**: În antichitate, Insula Şerpilor era numită *Insula Albă/Leuce/Leuké*, avea principalul templu al lui Apollo (*"Cel Alb"*), era considerată sediul mamei sale Lethe şi locul unde se retrăgeau eroii greci după moarte (Achile, Elena din Troia etc.). Grecii antici o mai numeau *Insula Fericiţilor, Hesperidelor* etc. şi menţionau că... deasupra ei nu pot zbura păsările. Autorul ne oferă încă un argument că... **aici a fost Atlantida** !!

Pomana pentru URSS...

Primul război mondial nu modifică această situație. Prin Tratatul de Pace din **1947,** de la Paris, **Insula Şerpilor rămâne în granițele României**, situația fiind recunoscută prin semnăturile puterilor aliate şi a URSS din **10 februarie**, hotărâre ratificată la 29 august 1947. Şi cu toate acestea, în **1948, Petru Groza**, pe atunci prim-ministru al României, şi **V. Molotov**, ministru de Externe al URSS, semnează la Moscova un protocol prin care **Insula Şerpilor este cedată URSS-ului.** La **23 mai 1948, ora 12**, chiar pe insulă este semnat un **proces-verbal de predare-primire** între **Eduard Mezincescu** din partea Ministerului Afacerilor Externe al României şi **Nikolai P. Sutov**, primul-secretar al Ambasadei URSS la Bucureşti.

Cu toate aceste formalități îndeplinite, ruşii nu ocupă insula, pregătindu-şi îndeplinirea acestei acțiuni prin editarea unor noi hărți pe care le difuzează tuturor organismelor internaționale şi în care insula este trecută ca teritoriu sovietic. **De-abia în august 1949, un divizion de nave militare acostează insula**, iar cei doi paznici români ai farului de aici sunt somați de marinarii ruşi să se predea. Sunt îmbarcați şi duşi în portul Sulina fără nici o explicație. Imediat, sovieticii **fixează unilateral şi limita apelor teritoriale ale insulei** pe care o botează ***"Zmenâi"*****, la 12 mile marine**, urmată de ridicarea unor pretenții suplimentare asupra platoului continental, **încercând să impună**, în afara limitei celor 12 mile marine, **o zonă economică exclusivă.** Asupra acestei probleme se duc tratative, începând din anul **1967,** în cadrul a zece runde de convorbiri, ce se termină fără nici un rezultat, în **1987.**

...revine Ucrainei

Pretențiile ruseşti privind această zonă ajung până în preajma platformelor româneşti de foraj petrolier de pe platforma noastră continentală. Conform Convenției ONU de la Montego Bay – Jamaica, platoul continental se întinde până la adâncimea apei de 200 m.

Odată cu destrămarea URSS şi apariția **Ucrainei** ca stat independent, Insula Şerpilor revine ultimei. Cu această moştenire lăsată de ruşi, pe insulă a rămas în custodia Ucrainei întreaga dotare militară pe care sovieticii au instalat-o aici: construcții, port militar, instalații radar, radio, heliodrom, cablu submarin de legătură cu Odessa, depozite, instalații energetice, farul, sistemul de apărare. Aşa se face că această mică insuliță românească ajunge să capete o **importanță extraordinară**, datorită nu numai zăcămintelor de petrol din zonă, cât mai ales **sistemului de radiolocație de aici, care permite suprave-gherea spațiului aerian ce monitorizează un întins spațiu geopolitic: gurile Dunării, România, Bulgaria, Turcia, Grecia, toată Marea Neagră, Marea Mediterană, coasta nordică a Africii şi Israelul.** O astfel de bază strategică oferă în plus avantaje şi facilități şi pentru dezvoltarea unor alte activități, cu obiective ce țintesc mult mai departe decât ne-am fi putut închipui.

Dotările ce fac parte din actuala zestre a Insulei Şerpilor au permis chiar folosirea ei ca bază de plecare la declanşarea unor acțiuni în

care scurta noastră istorie post-revoluţionară a format un principal obiectiv. Aşa se face că **Ucraina ridică tot felul de obiecţiuni** privind problema delimitării apelor teritoriale, a platoului continental, a zonei de interes economic exclusiv şi altele ce decurg din acestea, **încălcând prevederile Convenţiei de la Montego Bay**. Disputa se duce la limita celor 12 mile marine ale apelor teritoriale. Mai mult chiar, **pretenţiile Ucrainei vin în contradicţie flagrantă chiar cu această Convenţie**, care, în art. 121, punctul 1, defineşte insula ca fiind *"...o întindere naturală de pământ, înconjurată de ape, care rămâne neacoperită în timpul fluxului"*. La punctul 3 al aceluiaşi articol se stipulează: "*Stâncile care nu sunt propice locuirii umane nu au zonă economică exclusivă şi nici platou continental*".

Aşa stând lucrurile, cu extremă claritate – Insula Şerpilor nefiind locuită de o populaţie civilă, ci ocupată în mod arbitrar şi forţat de un grup de militari –, se pune întrebarea legitimă: de ce atâtea insistenţe, evident nedrepte, *de jure* şi *de facto* începând din 1991, din partea actualului ocupant? Răspunsul este extrem de simplu: **din considerente strategice de ordin militar şi economic.**

După preluarea Insulei Şerpilor de către ruşi în anul 1948, aceştia încep, la ordinul lui Stalin, lucrările de amenajare a instalaţiilor militare de aici. Se păstrează pe insulă o memorabilă inscripţie, ce aminteşte, celor ce o citesc, tragedia acelor oameni trimişi la muncă forţată şi care se pare că nu au mai scăpat cu viaţă, pentru "a nu deconspira secretele construcţiilor" ce le-au amenajat aici: ***"Cine n-a văzut insula o va vedea, iar cine a văzut-o, n-o va uita"***.

Delfinii şi leii de mare – luptători antisubmarin...

Acest înscris, având parcă o remarcă premonitorie, avea să anticipeze **o febrilă activitate ce se va desfăşura pe insulă, începând cu debutul anilor '60**. La concurenţă cu americanii, care de multă vreme derulau un **program de antrenare a delfinilor şi leilor de mare în acţiuni de luptă antisubmarină**, ruşii încep şi ei un program similar. Totul se desfăşoară **sub un strict şi dur control al GRU şi KGB.** Cercetări de bionică demonstraseră faptul că viteza mare pe care delfinii o pot realiza în submersie se datoreşte structurii anatomohistologice pe care învelişul cutanat al acestora îl are de la natură. Cheia problemei constă în faptul că, datorită elasticităţii pielii şi a straturilor subjacente, turbioanele de apă ce se formează la înaintarea delfinului în apă, sunt transformate în scurgere laminară a fluidului în care sunt imersaţi, micşorând rezistenţa opusă de apă la înaintarea sa. Ca urmare, în acvatoriul insulei au început a fi făcute experienţe pe modele la diverse scări, inclusiv la scara 1/1, cu modele care **să poată conferi submarinelor soluţii vizând aceleaşi calităţi de rezistenţă scăzută la înaintarea în submersie, ca şi în cazul delfinilor.**

Dar aceste extrem de inteligente animale – se presupune că ar ocupa primul loc pe o scară a inteligenţei, după om – foarte ataşabile acestuia, au fost **supuse unui antrenament "de luptă antisubmarină". Ataşându-le**, cu un ham special, de corp **mine magnetice antisubmarine,** delfinii erau dresaţi să se apropie de submarinele ţintă, să le recu-

noască naționalitatea după zgomotul făcut în timpul mişcării sub apă şi, în funcție de rezultatul "diagnosticului", **să ataşeze aceste mine de corpul submersibilului**. Detonarea urma să fie făcută după cuplarea minei la corpul submarinului.

În "epoca de aur", şi delfinii mureau de foame...

Au existat variante ale experimentelor în care detonarea se încerca a fi efectuată de la distanță, prin emiterea unui fascicol sonor de o anumită frecvență şi intensitate, modulat într-un cod corespunzător. **Aceste experiențe au continuat şi continuă şi în zilele noastre, într-o dublă companie ruso-ucraineană**. De altfel, experiențele dezvoltate în această direcție par a avea implicații mult mai largi, care se derulează din plin în războiul secret dintre serviciile de spionaj. **Furtul din calculatoarele strategice de la Tulon ale marinei franceze, care cuprindeau programele cu amprentele sonore ale diferitelor tipuri de submarine şi vase de suprafață** ce brăzdează oceanele lumii, **pare a fi strâns legat şi de experiențele ce se derulează şi în prezent în Insula Şerpilor**. De fapt, experiențele cu delfini efectuate aici îmbracă o mult mai largă paletă de obiective militare, de la recuperarea torpilelor pierdute şi până la localizarea unor diferite obiective aflate în imersie sau submersie. Este interesant de remarcat, în această ordine de idei, că **şi în țara noastră au existat preocupări în direcția dresării de delfini pentru misiuni cu scop militar**. Astfel, un detaşament de aproximativ **12 delfini** au fost instruiți pentru a putea acționa în diferite operațiuni de acest fel. Din păcate, **bugetul** afectat în această direcție în "epoca de aur ceauşistă", de necrezut dar totuşi adevărat, **nu permitea cheltuieli pentru procurarea peştelui necesar hrănirii acestor delfini !** O tentativă de a cumpăra întregul lot al delfinilor dresați de către francezi a fost refuzată de către conducătorii destinelor noastre din acele vremuri, iar delfinii, cu toate enormele eforturi depuse pentru a antrenarea lor, **au fost lăsați în marea liberă**, neputându-le asigura subzistența...

O.Z.N.-uri şi culoare anti-radar

Dar experiențele derulate de ruşi şi ucraineni în zona Insulei Şerpilor, în afara celor legate de bionică şi biologie marină cu aplicativități militare directe, s-au efectuat şi continuă a se derula şi în planuri mult mai largi. Acestea se referă mai ales la aspectele legate de **propagarea undelor elctromagnetice în spațiul aerian** al întregii zone geopolitice pe care instalațiile radar amplasate aici o supraveghează, aşa cum s-a arătat mai înainte.

După cum se poate deduce din literatura dedicată problematicii, **zona maritimă ce înconjoară Insula Şerpilor a fost, de-a lungul vremurilor, sediul unor manifestări ce pot fi catalogate cel puțin curioase**. O fenomenologie legată de ceea ce lumea cunoaşte drept *"Triunghiul Bermudelor"* pare a avea loc şi în perimetrul Mării Negre, unde s-ar putea produce **"vârtejuri" capabile să distrugă ambarca-**

ţiunile. Faptul că **zona a fost survolată de OZN-uri** nu trebuie să ne mire, deoarece **asemenea apariţii nu au evitat zona în discuţie, dar nici perimetrele mult mai întinse care o înconjoară**. Lăsând însă deoparte extratereştrii şi obiectele lor zburătoare, să ne întoarcem la mai tereştrii noştri vecini. Astfel, **unul dintre obiectivele principale** care au stat în faţa enormului dispozitiv de observaţie radar de pe insulă a fost **şi acela al trasării culoarelor în care supravegherea radar este opacifiată** pe întregul întins al zonei de interes a observatorilor plasaţi pe insulă. Iar această zonă se întinde nu numai în îndepărtatele colţuri şi meandre pe care litoralul mediteranean îl descrie, ci mult mai aproape, **pe ţărmul românesc şi teritoriul din spatele său.**

Să reamintim, celor care nu-şi mai aduc aminte, de un incident aviatic petrecut în timpul fostului regim, cu un avion militar care a putut pleca de pe un aeroport militar din zona de sud a ţării şi care a ajuns, neobservat radar, în Turcia. Traseul ales de pilot a traversat şi Bulgaria, fără a fi detectat nici de reţeaua radar a românilor, nici de cea a bulgarilor, deşi în cursul traversării nu a zburat numai "la firul ierbii". **Incidentul petrecut atunci a scos în evidenţă**, pentru cei care nu o ştiau, **existenţa culoarelor de zbor opace pentru radar**. Determinarea unor astfel de culoare şi stabilirea lor pe hărţile de navigaţie aeriană a fost şi continuă a fi **una din principalele sarcini ale serviciilor secrete şi de cercetare aero** a diferitelor zone de interes. Să menţionăm, în această ordine de idei, doar **două acţiuni** care au captat interesul opiniei publice mondiale, în care acest gen de observaţii şi determinări au jucat un rol esenţial.

Prima a fost acţiunea desfăşurată pe **aeroportul Entebe** de către un comando israelian, care a recuperat grupul de pasageri deţinut aici, ce zburaseră cu un avion al companiei *El-Al* care a fost deturnat într-o acţiune teroristă.

Cel de al doilea incident având un substrat de aceeaşi natură, în care culoarele de zbor preferenţiale datorită opacităţii radar au jucat un rol esenţial, a fost oferit de **intervenţia americană** – soldată, din nefericire, cu un eşec – **care viza eliberarea grupului de ostatici americani ţinuţi închişi în localul ambasadei lor din Teheran de către miliţiile ayatolahului Khomeini**. În acea acţiune, comandoul american a putut ajunge nestingherit în zona prescrisă pentru aterizare, fără a fi putut fi detectat de radarele iraniene, tocmai datorită cunoaşterii culoarelor opace radar.

Războiul electronic – puterea şerpilor cu stea

Obiective asemănătoare stau şi în prim planul acţiunilor ce-şi au baza de plecare în Insula Şerpilor. Şi lucrul acesta s-a putut constata, în special, în cadrul evenimentelor ce s-au desfăşurat pe teritoriul naţional în perioada **23 – 26 decembrie 1989.** În acele zile de dramatice încleştări, **evenimente deosebite s-au produs în zonele de est şi sud ale ţării**, care, privite şi analizate de specialiştii militari, au dus la concluzia că am asistat, de fapt, la un **nedeclarat război electronic**, care a avut ca teatru de desfăşurare teritoriul naţional.

Menţionăm faptul că **mijloacele de ducere a războiului electronic sunt strâns legate de mijloacele războiului psihologic** – ca o

componentă şi a acestuia din urmă. Mai mult chiar, ele depăşesc acest cadru, împletindu-se cu ceea ce se cunoaşte azi sub denumirea de **război psihotronic**. Această interferare între domenii aflate aparent la mare distanță unul de celălalt provine din faptul că mijloacele şi tehnicile radio-electronice clasice sunt folosite ca tehnici şi mijloace purtătoare ce vehiculează procedurile psihotronice.

În ceea ce priveşte războiul psihologic, transmisiile radio sunt de mult utilizate ca vector al ştirilor pe care se bazează inducerea transformărilor psihologice urmărite. Să reținem aşadar că, **în perioada 22-26 decembrie, țara noastră a fost supusă unei adevărate agresiuni, unui adevărat război electronic**. Istoria conflagrațiilor electronice ce s-au angajat pe parcursul anilor postbelici este, în acelaşi timp, împănată de episoade pe care le-am putut denumi "parapsihologice", în care măsurile de mascare a acțiunilor întreprinse au recurs la explicații în acest domeniu atât de controversat.

Invenții militare în umbra O.Z.N.-urilor

Una dintre metodele cele mai utilizate a fost recurgerea la descrierea incidentelor petrecute ca fiind datorate OZN-urilor. Cea mai concludentă afacere de acest tip a constituit-o povestea mascării acțiunilor de testare pe viu a celebrului avion "invizibil" construit de americani şi cunoscut ca **"Stealth"** – un bombardier strategic invizibil pentru radar, ținut în cel mai mare secret. Prevăzut în **trei variante, F-117** (vânătoare, bombardament şi sprijin), **A-2** (variantă destinată forțelor de inteventie rapidă) şi **B-2B** (bombardament strategic), a fost **testat pentru prima oară în 1981**, devenind **operațional în 1983**. Zborurile de probă ale avionului Stealth au fost făcute nu numai pe teritoriul SUA sau a oceanului planetar, ci, în cel mai mare secret, **şi deasupra unor țări din Europa Occidentală**, cărora nu li s-a cerut însă dreptul de survol. Această atitudine a fost adoptată tocmai pentru a verifica dacă aparatele vor fi descoperite sau nu de observația radar. Aşa s-a întâmplat cu avionul **SR-71** care a apărut brusc pe radarele franceze, pentru a dispărea tot atât de brusc cum apăruse. S-a admis că incidentul care a indus apariția reflexelor de pe ecranele radar s-ar fi datorat unor modificări în capacitatea avionului de a reflecta semnalele radar. Sau o altă ipoteză vehiculată, ceva mai probabilă, a fost aceea că, voluntar, s-ar fi produs o contraemisie în opoziție de fază, ca o contramăsură special planificată pentru zborul respectiv. Un incident similar s-a petrecut şi deasupra Belgiei. În cazul acesta, versiunea oficială a pretins că semnalele de pe ecranele radar de urmărire a spațiului aerian belgian s-au datorat unor OZN-uri care ar fi fost semnalate în întreaga zonă.

Să menționăm că, **până în anul 1990, erau operaționale 60 de aparate F-117A**, la dispoziția Grupului 4450, cu baza la Nellis - statul Nevada. Aceste avioane şi-au dovedit eficacitatea, în condiții de luptă, cu ocazia războiului din Golf. Avionul **F-117**, având o lungime de 16,75 m, o anvergură de 10,67 m şi o masă maximă la decolare de 13 tone, poate zbura, la un plafon de 20.000 m, cu viteza de 2 Mach, având o rază de acțiune de 1.500 km. Grupul acestor aeronave a fost, de fapt, cel care a inițiat atacul asupra sistemului de observație şi alarmare

radar, ca şi scoatarea din luptă a celei mai mari părţi a apărării AA a Irakului, pe care le-a neutralizat din prima sa ieşire pe teatrul de luptă.

Un fapt extrem de semnificativ: în prima parte a războiului din Golf, aveau loc 1.500 de ieşiri avion/24 ore, adică aproximativ **un avion pe minut**, în decursul primelor 864 ore de luptă.

Revoluţie cu... miniavioane sovietice

Această sumară incursiune în zona aparatelor de zbor ce nu pot fi detectate radar ne reliefează, pe de altă parte, faptul că mijloacele la dispoziţia celor interesaţi sunt mult mai diversificate. În cursul anului **1995**, presa de la noi relata un incident aparent banal: **a fost descoperită, pe litoral, epava unui miniavion telecomandat, care hălăduise pe lângă platformele noastre de foraj petrolier maritim**. Iniţial, forurile răspunzătoare pentru astfel de întâmplări, au tăcut. Iată, însă, că se iveşte un student de la facultatea de aeronave care solicită să recupereze epava, arătând că el construise o asemenea jucărie, pe care o pierduse tocmai în zona cu pricina încercând să vadă dacă ea poate zbura. De abia atunci, oficialităţile dau un comunicat prin care arată că, de fapt, aşa cum indică plăcuţele de marcă de pe epava micului obiect zburător, acesta era **de construcţie sovietică**. Se stricase prin cine ştie ce capriciu al unor defecţiuni tehnice, în timp ce **survola zona din preajma platformei Gloria**, aflată la o aruncătură de băţ de Insula Şerpilor, de unde "jucăria", **înzestrată cu aparatură de fotografiat,** îşi luase zborul, terminat atât de nefericit pentru cei ce o teleghidau.

Acest gen de aparate de zbor poate fi dotat şi cu aparatură destinată războiului radioelectronic, iar exemplarele cele mai moderne au o rază de acţiune de 2.000-3.000 km. Aşa cum se afirmă într-o lucrare de specialitate ce tratează şi această problematică (E. Străinu – *"Războiul magicienilor"* – Ed. Gamian, 1993), *"există date potrivit cărora, în decembrie 1989, în spaţiul aerian al României sau cel vecin, au acţionat astfel de avioane aparţinând imensei diversiuni radioelectronice cu care a fost confruntată armata română"*.

Printre marile întrebări rămase până azi fără un răspuns privind revoluţia română din decembrie 1989, un loc aparte revine aspectelor legate de episoadele războiului radioelectronic – şi legat strâns de acesta, a războiului psihotronic – care s-a desfăşurat pe teritoriul naţional în acele momente. Momente în care au fost implicate şi **acţiuni care au avut baza de plecare tocmai pe Insula Şerpilor**.

Speculaţiile care s-au făcut cu privire la **implicarea unor forţe străine,** în desfăşurările care au avut loc cu ocazia acelor evenimente, îşi au partea lor de adevăr, chiar dacă grupuri de interese divergente au căutat să nege o astfel de implicaţie, iar altele să o reliefeze cât mai puternic.

Malta, Ceauşescu, România

Constituie probabil o certitudine faptul că, **la celebra întâlnire dintre Bush şi Gorbaciov din Malta, a fost discutată şi situaţia din România, inclusiv poziţia pe care cele două superputeri la acea oră urmau să o aibă faţă de Ceauşescu**. Cu aceeaşi ocazie, aşa cum a

arătat derularea evenimentelor ce au avut loc ulterior, **s-a căzut de acord asupra poziţiei şi sarcinilor ce le revin fiecăreia dintre părţi în mişcările politice ce au urmat.**

Nu vom încerca, în cele ce urmează, să analizăm care a fost implicarea diferitelor secţiuni ale forţelor armate şi Securităţii în evenimentele din decembrie. Vom căuta doar să vedem care sunt faptele petrecute, ce au fost sau pot fi legate de Insula Şerpilor.

Încă înaintea debutului evenimentelor de la Timişoara, au fost înregistrate acţiuni de diversiune politică şi psihologică care vizau atât destabilizarea forţelor armate, cât şi moralul populaţiei, în cadrul unor acţiuni de adevărat război psihologic. Fundalul acestor acţiuni s-au desfăşurat pe pilonii activităţilor radioelectronice. **Apogeul** acestor evenimente l-a constituit – ca o componentă esenţială – **crearea unei false operaţiuni de invazie aeriană, urmărind dezorganizarea conducerii forţelor şi mijloacelor de apărare A.A. a teritoriului**. Iată însă cum este descrisă această situaţie în lucrarea "Războiul magicienilor":

*"**Pseudoinvazia aeriană** se desfăşura **pe două direcţii** şi anume: vest, nord-vest şi sud, sud-est în intensitate mai mare în apropierea frontierelor şi viza localităţile: Bucureşti, Timişoara, Ploieşti, Călăraşi, Hârşova, Făurei, Buzău, Craiova, Reşiţa, Oradea, Satu-Mare, Cluj-Napoca, Baia Mare, Covasna, Constanţa şi lacul Sinoe. În total, în ziua de 22 decembrie, vitezele, înălţimile de zbor şi timpii de evoluţie ai acestor aeronave erau mici, ducându-ne cu gândul la elicoptere. Traiectele durau în jur de 10 minute, iar vitezele erau în jur 150-300 km/oră. S-a stabilit că **96% zburau sub 500 m. Simultan**, în circuitele telefonice şi radio de comandă şi informare, se primea **o mare cantitate de informaţii şi de ordine contradictorii**. Pe frecvenţele radio de lucru ale aviaţiei se înregistra **o avalanşă de informaţii, atât în limba română, cât şi în engleză, arabă şi turcă.** Interceptarea acestor convorbiri ciudate vor însoţi derularea evenimentelor pe toată perioada de **22-27 decembrie,** după care numărul lor va scădea simţitor. **Apariţia aşa-ziselor elicoptere se corela cu atacuri la sol**, iar evoluţia lor putea fi urmărită după luminile de poziţie. Atacurile straniilor aeronave aveau loc **în special noaptea**. Astfel, în 23 decembrie au acţionat aproximativ 250 ţinte aeriene, în 24 peste 100, pe întreaga perioada **22-27** decembrie acţionând **1.200 ţinte aeriene**, foarte multe dintre fiind combătute cu rachetele, artileria şi mitralierele antiaeriene. Nimeni nu şi-a dat seama, cel puţin în primele momente, că era vorba de **o vastă diversiune radioelectronică îmbinată cu o intensă activitate de război psihologic**... Deşi apărarea antiaeriană şi aviaţia a acţionat asupra acestor ţinte, singurele «relicve» culese au fost rămăşiţele de baloane cu dipoli reflectorizanţi metalici şi bucăţi de magneziu, care, când erau lovite, explodau în mii de bucăţi, provocând în căderea la sol cratere de câţiva metri... Mascate de noianul observaţiilor contrafăcute, **au fost identificate şi aeronavele reale, în special elicoptere.** Acestea **veneau dinspre Marea Neagră pe deasupra Deltei, Insulei Mari a Brăilei şi dispăreau undeva în Bărăgan. Spre dimineaţă, se întorceau pe acelaşi traseu, cu deosebire că staţionau un timp în Insula Mare a Brăilei, probabil pentru reîmprospătarea cu carburanţi de la un alt elicopter-cisternă,** destinat special*

*acestui scop. Obiectivele reale foloseau cu iscusință zonele "moarte" pentru apărarea antiaeriană şi **erau destinate, după părerea unor interlocutori, pentru cercetare, transportul unor grupuri speciale, altele decât cele strecurate anterior în ţară, cât şi pentru aprovizionarea cu muniţii, alimente şi evacuarea răniţilor**, căci trebuia lucrat cât mai... «curat»!... Aeronavele care au făcut jocul teroriştilor-diversionişti erau **silenţioase, de dimensiuni mici şi foarte uşor de manevrat**. În caz de nereuşita acţiunilor sau avarie, **se autodistrugeau**. Resturile metalice găsite în zona unde s-au prăbuşit au o greutate specifică mică, sunt extrem de dure şi au o compoziţie de **97% magneziu**. Cele avariate s-au prăbuşit, iar la atingerea solului au produs explozii puternice, **creând cratere** vizibile şi acum, **cu diametrul de 7-8 m şi adâncime de 3-4 m**. **Elicopterele care au atacat ziua** au putut fi urmărite prin radiolocaţie şi prin intermediul vizoarelor de televiziune ce se găsesc în dotarea sistemelor de arme antiaeriene. Unele dintre cercetările ulterioare au scos la iveală folosirea de către teroriştii diversionişti a unor **rachete miniaturale cu aripi**, al căror semnal de radiolocaţie reflectat corespundea unor aeronave reale. Bucăţile de materiale recuperate, a căror **provenienţă** a fost **stabilită cu precizie**, fiind incontestabil părţi ale straniilor aeronave, au grosimea de 2-3 centimetri, comparabile cu cea a elementelor constitutive a unor aparate de zbor... Unul din momentele dificile l-a constituit primirea unor **informaţii false privind deplasarea unui grup masiv de elicoptere străine dinspre Marea Neagră, peste Dobrogea, spre Capitală.** Conform scenariului pseudoinvaziei, informaţia a fost imediat confirmată de apariţia pe ecranele radiolocatoarelor a unei puzderii de ţinte aeriene, ce de deplasau de pe mare, spre interiorul ţării. Rapid a fost **ridicată din nou aviaţia de vânătoare-interceptare în aer** pentru apărarea spaţiului aerian. Fără rezultat, însă, au fost înregistrate **peste 600 informaţii false** despre atacul fantomaticelor ţinte ariene. **Maximum de informaţii false a fost înregistrat în timpul nopţii** (exemplu 22 – 23 peste 400, 23-24 peste 300). Se confirmă ipoteza că **duşmanii revoluţiei doreau atât dezorganizarea apărării spaţiului aerian, cât şi distrugerea aviaţiei chiar de către propria... antiaeriană, pe fondul unui imens consum de muniţie**".*

Întregul scenariu desfăşurat în timpul revoluţiei din 1989 în sud-estul ţării, în special sub aspectele episoadelor legate de războiul electronic şi a "mini invaziei" cu elicoptere dinspre Marea Neagră, indică faptul că **bazele acestor acţiuni au fost cu mare probabilitate legate de zona Insulei Şerpilor.**

Probabilitatea ca elicopterele să fi venit peste Marea Neagră din zone terestre mai îndepărtate, date fiind distanţa acestor ţărmuri faţă de litoralul românesc şi luând în consideraţie autonomia de zbor a unor asemenea aparate, ca şi culoarele de zbor utilizate, **este exclusă.** Iar în zona maritimă a litoralului nostru, incluzând apele internaţionale, nu s-au semnalat bastimente purtătoare de elicoptere. În plus, dotarea complexă radioelectronică şi prezenţa helioportului construit aici de sovietici, oferă întreaga gamă de posibilităţi pentru ducerea unor astfel de acţiuni.

Marea Neagră – un nou... Kuweit !

Pe de altă parte, zona maritimă în care este implantată Insula Şerpilor, plasată pe platoul continental al litoralului românesc, este **râvnită mai ales pentru zăcămintele de ţiţei ce se întind sub apele Mării Negre**. Acestea se găsesc într-un raport de contiguitate cu zăcămintele similare ale Mării Caspice. Prospecţiunile geologice şi forajele marine, care au fost de mult implantate în burta pământului de sub Marea Caspică, prevesteau că **pungile de ţiţei de aici trebuiau cumva să se întindă şi sub Marea Neagră**.

Din aceste motive, **încă din anii '60, au fost efectuate în zonă prospecţiuni petrolifere prin metode radiestezice de către un trust de prospecţiuni geologice din Rusia**. Iniţial, hărţile ridicate pe calea prospecţiunilor radiestezice din perimetrul Mării Caspice (atât de pe vase care au brăzdat zona, cât şi din elicopter) au fost confruntate cu hărţile ridicate în zonă prin metodele clasice. Coincidenţa aproape perfectă a acestora a determinat mărirea ariei de investigaţii prin această metodă, care, faţă de cele clasice, s-a dovedit a avea o serie de avantaje evidente. De la costul său foarte scăzut, la facilităţi de ordinul dotării tehnico-materiale, discreţie, nepoluare ş.a. Aşa se face că a fost realizată o hartă topografică, ridicată radiestezic în perimetrul zonei Mării Negre, în care sunt amplasate pungile zăcămintelor de ţiţei. Acurateţea acestor ridicări topografice radiestezice le-a fost confirmată sovieticilor, odată cu realizarea primelor prospecţiuni ale zonei din satelit şi trecerea la forajele de prospectare româneşti din perimetrul platoului continental al litoralului nostru. După cum se ştie, prima platformă de foraj *"Gloria"* a început să producă efectiv, fapt care ulterior a necesitat construirea unei conducte submarine de transport al ţiţeiului din zona de exploatare la rafinăriile combinatului petrochimic construit pe litoral.

Roboţii sovietici "vizitează" Suedia şi România...

Istoria realizării şi pozării pe fundul mării a conductei pomenite, a fost şi ea punctată cu evenimente mai "curioase". Să ne întoarcem puţin în timp, în perioada anilor 1962-1963. În acea vreme, în plin război rece, activitatea navală sovietică era extrem de dezvoltată în întreg oceanul planetar, dar mai ales în anumite zone preferenţiale. Acestea cuprindeau, în nordul continentului, ţărmurile litoralului apropiaţilor lor vecini, în special ale Suediei. În decurs de numai **un an**, au avut astfel loc **143 de incursiuni în zonele interzise ale litoralului suedez**, care, prin configuraţia sa, creează nu numai facilităţi pentru construirea de baze navale, ci şi condiţii lesnicioase pentru spionarea activităţilor acestora de pe mare. Şi mai ales din submersie. Încercările marinei suedeze de a distruge cu bombe de adâncime submarinele care afectau incursiuni în acest perimetru al apelor teritoriale n-au avut efect în nici unul din cazurile în care contactul cu intrusul a fost stabilit cu ajutorul hidrolocatoarelor. Aceasta a făcut ca ofiţerii superiori ai marinei suedeze să ajungă la concluzia că **sovieticii au pus la punct un nou sistem de distrugere la distanţă a submarinelor lor**. După cum relata ziarul *"Die Welt"* din 7 octombrie 1982, sub semnătura lui R. Gatermann, în articolul *"Suedezii*

vânează din nou submarine", întreaga afacere era legată de lansarea de către sovietici a unei *"ogive satelizate teleghidate"* care implică utilizarea unor energii neconvenționale.

Acelaşi ziar relata că, **la 4 februarie 1982, Marina suedeză a descoperit**, pe fundul bazinului Hors, lângă localitatea Muskö, **urmele de şenile ale unui robot submarin teleghidat**, care, navigând pe fundul mării, se confundă cu acesta şi nu poate fi detectat de hidrolocator.

Robotul pare a fi utilizat în cadrul unui plan de lucru similar care a acționat şi la noi.*

Incidentul s-a produs în primăvara anului **1986**, când se executau lucrările de verificare ale conductei submarine ce leagă gura de colectare a țițeiului extras de platformele marine continentale de combinatul petrochimic de la Midia. Înaintea dării în exploatare a acestei conducte, s-a observat faptul alarmant că ea era obturată şi nu permitea tranzitarea țițeiului. Cercetându-se întreg traseul conductei, s-a constat că aceasta era strangulată nu departe de țărm. În secțiunea unde se produsese "presarea" **s-au găsit pe fundul mării urme de şenile ce treceau peste conductă, similare celor ce fuseseră anterior găsite şi de suedezi. Nava-bază,** care s-a dovedit a dirija submarinul de buzunar şenilat ce se deplasa pe fundul mării, **a mai făcut şi ulterior "vizite de lucru" în portul Constanța.**

Cercetări radiestezice în condiții maritime au fost efectuate la noi începând din anul 1984. Cu această ocazie, a fost identificată epava navei germane Heisel, care fusese scufundată în apele teritoriale româneşti în anul 1944. Cercetările au arătat că investigațiile de această natură pot fi efectuate şi de către scafandri în submersie, în anumite condiții specifice mediului în care aceştia activează. Cercetări ulterioare au reuşit să localizeze, prin aceleaşi metode, şi epava unui submarin scufundat în aceleaşi condiții ale celei de-a doua conflagrații mondiale. Dar faptul important care a fost demonstrat îl constituie **posibilitatea de a localiza**, prin metode radiestezice, **pungile şi zonele de locație pe care platformele de foraj maritim petrolifer de prospectare trebuie să le ocupe** pentru a asigura atingerea cu maximum de probabilitate a zăcământului. Să menționăm că aceeaşi metodă de prospectare, în colaborare şi cu alte metode geofizice, au făcut obiectul de cercetare a unor echipe specializate de prospecțiuni geologice.

---

* **N. edit.**: În anii '60, cercetătorii... sovietici au descoperit şi fotografiat, pe fundul Oceanului Pacific, la 2.970 m adâncime, gigantice urme de... şenile. Ulterior, urme identice au fost filmate şi în Atlantic de echipa comandantului Cousteau. Cin' să fie ?! Să fi prins sovieticii... doar ideea ?...

29. LOVILUȚIE ŞI... INTERNET

2.200 dolari pentru haosul Armatei SUA !

Una dintre marile achiziții ale civilizației noastre, sistemul integrat de transmitere a informației la nivel mondial, cunoscut sub denumirea de **INTERNET**, a şi ajuns **teatrul unui război mondial nedeclarat dar existent "în timp real"**. Fără exagerare, se poate afirma că acest prim război mondial în domeniul informaticii este caracterizat de anumite particularități, Să reținem faptul că este vorba de un **război mondial al *informaticii*** şi nu al "informațiilor" – deşi, în particular, este vorba tot de achiziționarea unor informații. Şi aceasta, deoarece achiziția de informații de natură diferită se bazează, în acest caz, pe o nouă disciplină relativ recent născută, informatica. **Bazele ei au fost puse pe la mijlocul secolului XX, începând cu Shanon** – cel care defineşte pentru prima oară în termeni matematici, conceptul de "informație" şi Norbert Wiener, cel care este considerat părintele ciberneticii.*

Teatrul de luptă a început să se "organizeze" datorită exploziei pe care calculatoarele personale, celebrele PC, a înregistrat-o în dotarea masei de utilizatori de pe mapamond şi s-a structurat clar, odată cu interconectarea acestor maşini – pe drept cuvânt, considerate "idioți ultrarapizi" – în **această imensă pânză de păianjen, INTERNETUL**, ce poate fi accesat de oricine îşi propune să devină un combatant în acest război al tuturor împotriva tuturor. Cu condiția exclusivă de a poseda un calculator conectat la rețea. Pentru a ne face o sumară idee asupra acestei realități, este semnificativă declarația unui specialist al domeniului, care afirmă că **este suficient să posezi *"un calculator de 2.000 dolari şi un modem de 200, pentru a introduce haosul în sistemele supersofisticate şi costisitoare ale armatei SUA"*.**

Război pe Internet

Apariția pe lume a INTERNETULUI, a cărui **dezvoltare** se face **cu o rație logaritmică**, a făcut să se nască un nou univers care este *intricat* cu lumea noastră tridimensională, aşa cum par a fi intricate şi alte universuri cu mai multe dimensiuni: **CYBERSPAȚIUL**. Numai că, dacă un univers cu patru dimensiuni nu-l putem accesa decât teoretic – atribuindu-i un domeniu în care fenomenologia parapsihologică îşi desfăşoară acțiunile –, cyberspațiul este accesat oricând şi de oricine este posesorul unui calculator conectat. Astfel, cyberspațiul se întinde de la simplul PC eventual dotat cu o cameră pentru imagini virtuale şi până la uriaşele calculatoare ale sistemului bancar al unei țări, ale NASA sau Pentagonului, conectate la Internet. Această enormă sursă de informație care poate fi accesată de orice posesor al unui calculator

---

* **N. edit.**: Încă o invenție furată românilor, adevăratul "părinte" fiind Ştefan Odobleja !...

personal sau terminal interconectat la sistem pune la dispoziţia celor interesaţi, un atât de mare volum de informaţii, încât practic el nici nu poate fi măcar aproximat şi nicidecum evaluat.

În aceste condiţii, când o atare bogăţie enormă poate fi utilizată de orice participant la sistem, este de înţeles că, în afara utilizatorilor obişnuiţi, atât amatorii de incursiuni efracţionale sau criminale, dar **mai ales serviciile secrete de spionaj, duc o luptă practic continuă, 24 din 24 de ore**, pentru a prelua informaţiile de utilitate publică şi mai ales pentru a penetra codurile şi parolele de acces secretizat la băncile secrete de date ale giganţilor economiei sau reţelelor militare. Şi, mai ales, la băncile de date ale acestora din urmă.

Armatele din cyberspaţiu

Un război nedeclarat, dar mai real decât orice alte intervenţii militare, se poartă astfel **între protagoniştii cyberspaţiului**. O atare situaţie a creat, pe de altă parte, **apariţia unor noi profesiuni**, legate implicit de utilităţile puse la dispoziţie de cyberspaţiu. Mai întâi, categoria căutătorilor de informaţie securizate şi a spărgătorilor de coduri ale acestora. Această "profesiune" cibernetică poate fi subdivizată în **două subclase**: cei care accesează informaţia secretă, pe care o folosesc apoi într-un anume scop personal şi cei care, după preluarea ei, o şterg de pe suportul pe care a fost stocată.

O altă categorie de "creatori" sunt **cei care iniţiază programe de "viruşi"**, implantându-le apoi în sistemele accesate.

Pentru contracararea acestora, marii deţinători şi consumatori de date computerizate au creat ***"detectivi cyberspaţiali"***, care urmăresc depistarea intruşilor. O profesiune strict specializată în acelaşi scop, în rândul softeriştilor –, a creatorilor de programe pentru computer –, a dezvoltat **specialişti în crearea de programe de secretizare a informaţiei.**

Anul **1996** a fost marcat, în SUA, de prezentarea unui **raport al Casei Albe, în care era inserată lista ţărilor care acţionează în acest domeniu pe teritoriul Americii.** Ea începe cu **Franţa**, urmată de **Japonia, Rusia, Israel, China** şi continuă cu altele mai puţin reprezentate. Acest lucru a determinat crearea unei instituţii specializate în detectarea, prevenirea şi stoparea "cyberterorişţilor", care luptă împotriva centrelor vitale ale ţării şi, în general, a întregii reţele Internet: ***Infrastucture Task Force (IPTF)***. În opinia unuia dintre foştii conducători ai CIA, una dintre cele mai grave ameninţări cu care sunt pândite SUA o constituie atacurile cybernetice, fapt ce l-a făcut să propună constituirea unui **Stat Major al războiului cybernetic: *"Cyberwar Center"*.** Oricum, a fost înfiinţată şi o **universitate** destinată pregătirii de specialişti în ducerea războiului cybernetic: ***"National Defence University"*** (al cărei cod de acces la Internet este www.ndu.edu). Să notăm şi faptul că **unii dintre "specialiştii" cei mai agresivi în purtarea războiului informatic sunt cei pregătiţi în Bulgaria şi Rusia. Bulgaria deţine, de altfel, primul loc în elaborarea "viruşilor cybernetici".**

Pentagonul, la rândul său, şi-a creat propria agenţie **(DISA)**, care a organizat un centru de supraveghere, 24 din 24 de ore, a imensei sale reţele de calculatoare, formată din **2,1 milioane de calculatoare,**

200 centre de comandă, 16 megacentre de calcul, 10.000 rețele locale şi 100 rețele de lungă durată.

FBI-ul şi-a înființat şi el o brigadă care urmăreşte activitatea infracțională a cyberspațiului: ***National Computer Crime Squad.*** Una dintre concluziile celui care a înființat-o, **Jim Settle**, este că peste **90%** dintre utilizatori **nu se autoprotejează**, deşi o imensă resursă de astfel de mijloace se găsesc chiar pe Internet.

În acest război informatic, **unele state "închiriază" chiar grupuri organizate de specialişti**, cum a fost cazul grupului ***"Master of Distruction"***, pentru a penetra rețelele-țintă. Acestea preiau informațiile de la bănci, societăți de credit sau comerciale, pentru a le vinde societăților de investigații şi firmelor private. Un alt exemplu de "împrumut" similar: **KGB-ul folosea programele *SATAN* pentru a se introduce în punctele vulnerabile ale sistemului american**, într-o operațiune de contraspionaj informațional, **la fel procedând Franța şi Israelul.**

Pe de altă parte, **FSB** – urmaşul actual al KGB – îşi coordonează acțiunile în organizarea războiului informatic în cyberspațiu cu **FAPSI**, o descendentă a Departamentului 8 al KGB, de la care a preluat serviciul cifrului. O structură guvernamentală, creată în aprilie 1995, pentru coordonarea şi autorizarea sistemelor de cifrare (cod Internet *www.nww.com/ruscrypto.html*), împreună cu unul dintre princi-palele patru departamente ale Consiliului de Securitate al Federației Ruse, au constituit **Statul Major al coordonării informrăzboiului.**

Sub acoperirea unei firme ruseşti furnizoare de acces în rețeaua Internet, **RELCOM** (www.relcom.ru), FSB-ul caută să se infiltreze în rândurile celui mai mare furnizor de acces la nivel european **EUnet**, în care deține deja 5% din capital.

Pentru a ne face o sumară impresie a ceea ce poate însemna războiului informațional, este interesant de amintit un episod semnificativ al războiului din Golf. **O grupare de "specialişti" olandezi şi-a oferit serviciile lui Saddam Hussein, în vederea penetrării sistemelor care gestionau logistica trupelor combatante americane. Considerând că i se întinde o cursă, Saddam a refuzat.** Însă, aşa cum declară **Bob Steele** – agent al CIA şi specialistul care a reorganizat serviciile de informații ale lui US Navy –, **acest lucru era pe deplin posibil**. Iar dacă s-ar fi aplicat, nu se ştie care ar fi fost evoluția situației pe teatrul de operațiuni.

Este interesant de remarcat că **serviciile secrete** ce se ocupă de penetrarea rețelelor de calculatoare **recrutează hackerii cei mai dotați**, pe care îi angajează pentru a lucra în beneficiul lor.

Trupele Spețnaz şi... Loviluția

Dar nu numai hackerii sunt luați în vizorul serviciilor secrete, pentru acțiuni care au drept țintă centrele de calcul şi sistemele integrate de prelucrare pe calculator a informației cu caracter militar. Pentru executarea unor misiuni de sabotaj, inclusiv a obiectivelor cu specific de prelucrare a informațiilor, sunt pregătite echipe speciale de **sabotori**, care să acționeze în adâncimea teritoriului inamic. În fosta URSS s-au creat, în acest sens, trupe speciale de şoc, denumite ***SPEȚNAZ***. Dotate cu echipamente adecvat şi supuse unui antrenament

aparte, aceste trupe speciale sunt dirijate de către un comandament pus sub o strictă supraveghere de către **GRU**, efectivul lor total fiind, în anul **1989**, apreciat la **30.000**. În cadrul misiunilor ce li se fixează, un capitol aparte îl constituie obiectivele legate de războiul informatic.

O unitate tip Spetnaz este formată din **10 luptători**: 2 ofiţeri (din care unul comandant), 1 radiotelegrafist, 2 sabotori, 1 sanitar şi (atenţie!) 4 informaticieni. Un număr de **10 unităţi formează un "batalion"**, iar **100 de batalioane** sunt constituite într-o **brigadă. În fiecare brigadă există câte 10 unităţi de supraelită, alcătuite numai din ofiţeri *"killeri"*.** Aceste unităţi sunt **antrenate pentru atacarea elementelor de conducere ale inamicului.** Echipamentul din dotare prevede rachete sol-aer, echipamente de sabotaj, de informare-cercetare, emiţătoare direcţionate în mănunchiuri de impulsuri. Fiecare membru este dotat "standard" cu pistol-mitralieră, 1 unitate foc (300 cartuşe), baionetă cleşte-ferăstrău, revolver cu surdină, 6 grenade, cuţit cu lamă aruncătoare, aruncător portativ pentru grenade. Dotarea electronică a grupelor specializate prevede instalaţii de bruiaj, de producere a ţintelor false, generatoare fonice. **Deplasarea se face preponderent cu automobile Lada**. Este interesant de amintit, din acest punct de vedere, cele relatate de către unul dintre istoricii englezi care au studiat evenimentele legate de revoluţia română din 1989, **prof. Dennis Deletant,** de la Universitatea din Londra: *"**Începând cu 9 decembrie 1989**, numărul turiştilor sovietici în autoturisme «particulare» a crescut vertiginos, de la cca. 80 la peste **1.000 de maşini pe zi**. Ocupanţii, câte 2-3 în maşină – în majoritate bărbaţi cu o constituţie atletică, în vârstă de **25-40 ani** –, evitau în general locurile de cazare... Maşinile erau preponderent mărcile **Lada** şi **Moskhvici**, se deplasau **în coloană**, de multe ori remarcându-se că aveau **numere consecutive şi stare tehnică asemănătoare (multe noi)**. Majoritatea erau «în tranzit spre Jugoslavia», dar unora nu li s-a permis intrarea în această ţară, întrucât la bordul maşinilor s-au depistat **arme**... La scurt timp de la revoluţie, a fost accidentată o maşină în care se afla turistul sovietic Lout Alexander şi încă un bărbat. Cu ocazia reparaţiilor efectuate la service, **în maşină, s-au descoperit 12 uniforme româneşti MApN de camuflaj şi un veston sovietic cu însemnele gradului de maior**. Cei doi au afirmat că sunt ofiţeri în rezervă şi au luptat în Afganistan".*

"Blestemul Haiti"

Dar nu toate statele sunt pregătite şi au resursele necesare pentru a duce lupta pe tărâmul tehnicii electronice şi a cyberspaţiului. **Un exemplu de "război parapsihologic" este oferit de Haiti.** Descoperit de Cristofor Columb la 5 decembrie 1492, având o suprafaţă de 27.750 km^2, cu o populaţie ceva mai mare de 5 milioane de locuitori, în majoritate mulatri, **Haiti se afla între 1925-1934 sub protectoratul SUA.** Această situaţie însă nu a dus la o istorie paşnică, ci dimpotrivă, la izbucnirea periodică a unor **conflicte între haitieni şi americani**. Cum însă disproporţia era atât de mare între cele două ţări, haitienii nu-şi puteau permite să se opună americanilor decât cu "armamentul" care îl au la dispoziţie: magia **voodoo**. De origine africană, această magie fost

implantată în Haiti odată cu sclavii aduşi din continentul negru. Aici, ea s-a instalat în fapt ca **o religie**. Este interesant de remarcat că "vrăjitoriile" făcute de şamanii haitieni specialişti în magia voodoo au creat, de-a lungul istoriei secolului XX, imaginea unei lupte între un David şi un Goliat, în care ultimul este urmărit de un ghinion atunci când atacă micul stat sud-american. Aşa cum arată desfă-şurarea evenimentelor, **toate intervenţiile militare ale americanilor din perioada protectoratului instalat au fost urmate "matematic" de accidente sau întâmplări fatale pentru preşedinţii americani care au ordonat intervenţia.**

Astfel preşedintele **Woordrow Wilson,** al cărui mandat s-a derulat între 4 martie 1913 şi 3 martie 1921, şi care a ordonat ocuparea, în 1915, a micului stat, moare paralizat în 1924. Partidul său pierde alegerile din 1920, în timp ce unul dintre actele sale politice cele mai importante, semnarea Tratatului de la Versailles, este respinsă de către Senatul SUA...

Preşedintele **Harding** care îi urmează (4 martie 1921 – 2 august 1923) continuând politica predecesorului său, moare misterios în timpul mandatului său, fără a-l fi terminat.

John Calvin Coolidge (3 august 1923 – 3 martie 1929), susţinătorul unei similare politici faţă de Haiti, moare încă tânăr, imediat după încheierea mandatului său.

În fine, sub preşedintele **Herbert Hoover** (4 martie 1929 – 3 martie 1933) are loc catastrofala joie, rămasă în istorie ca *"joia neagră"* din 24 octombrie 1929, când s-a declanşat marea criză economică.

Aceste fapte au determinat, de altfel, ziarul parizian *"Le Matin"* să atragă atenţia preşedintelui **Clinton**, sub titlul ***"Haiti poartă ghinion"***. Publicat în timpul primului mandat prezidenţial al lui Clinton, ziarul amintea evenimentele istorice menţionate, **înainte ca acesta să fi dispus intervenţia armată în Haiti**, aflat de fapt în faţa pericolului de a cădea pradă expansiunii comuniste a lui Fidel Castro.

Articolul nu a reflectat însă faptul că, **de data aceasta, ghinionul l-a urmărit** prin vrăjitorie voodoo, **pe Castro şi nu pe americani.**

"Experimentul Philadelphia" continuă...

Să revenim, însă, la problematica ridicată de luptele subterane care se dau în cadrul inforăzboiului desfăşurat în cyberspaţiu. Şi în acest război, ca şi în cadrul celui "cald", **elementul esenţial este luptătorul**, adică omul. În cazul nostru special, **operatorii de la pupitrele calculatoarelor**, mai ales a acelora amplasate în marile comandamente şi noduri ale magistralelor informaţionale. **Acţionând asupra operatorilor, se deregleză întreaga activitate legată de calculator**. Una dintre tehnicile ce pot fi utilizate în această direcţie este furnizată de aplicativităţile psihotronice. În particular, este vorba de **acţiunea pe care undele electromagnetice de o anumită frecvenţă, emise cu o anumită intensitate şi modulate adecvat, pot avea un impact atât de puternic asupra "ţintei" umane, încât o deregleză pur şi simplu, datorită efectelor neuronale implicând activitatea sistemului nervos central.** Să reţinem că, în mod normal, câmpul magnetic terestru "pulsează" în general cu o frecvenţă în jurul a **7,5 Hz**. Această frecvenţă este apropiată de una dintre

frecvențele electromagnetice fiziologice ale aşa-ziselor unde alfa emise de creier.

Între pulsațiile câmpului electromagnetic terestru şi cele ale creierului, se stabileşte astfel un **raport de rezonanță**. Aceasta face ca atunci când apar **erupțiile solare** ce perturbează ritmul de pulsație a câmpului geomagnetic terestru, aceasta să inducă – tocmai prin rezonanță – **modificări patologice ale activității creierului.** Aşa se explică **creşterea ratei accidentelor cerebrale şi a celor cardiace,** apărute în perioadele soarelui activ, cu o ciclicitate în jurul a 11 ani.

Plecând de la aceste constatări, tehnicile psihotronice de influențare psihoactivă recurg la **transmisiuni asupra țintei umane**, a unui fascicol de unde electromagnetice purtătoare din domeniul **5–30 MHz, emis cu o putere de cca. 40 MW, fascicol care este modulat în domeniul frecvențelor ultrajoase între 5 şi 15 Hz.** Se constată, astfel, că **acest gen de fascicole din domeniul 6,67 şi 6,26 Hz interferând sistemul nervos al "țintei", tocmai în domeniul activităților psihoactive, le dereglează activitatea prin pomenitul proces de rezonanță. Astfel de fascicole pot fi emise cu uşurință, nu numai prin sisteme speciale, ci şi prin alte procedee de transmitere a semnalelor electromagnetice – TV, radio, telefon.**

Este interesant de remarcat că nu numai frecvențele fundamentale pomenite pot avea astfel de acțiuni, ci şi unele armonici ale acestora. Astfel de emisiuni care "bombardau" statele **Oregon** din SUA şi **Ontario** din Canada, cu acțiune nocivă directă asupra sistemului nervos, au fost depistate în mai multe rânduri de către oficialități în deceniile "războiului rece". Stațiile de emisiune goniometrate de către specialiştii NATO au fost localizate în zona oraşelor Riga şi Gomel. De altfel, **zona republicilor înglobate în componența fostei URSS a constituit teritoriu predilect pentru "experiențe" de această natură şi altele asemănătoare.** Un incident privind aspectele de mascare a acestor activități s-a petrecut în perioada în care se trecea la punerea în aplicare a prevederilor Tratatului SALT–1. În lista de amplasamente a bateriilor de rachete nucleare care se schimba reciproc între ruşi şi americani – conform Tratatului –, **a apărut la o poziție un amplasament atât de bine mascat de ruşi, încât, deşi zona era strict observată din sateliți, acesta nu fusese depistat.** Este greu de spus dacă "deconspirarea" acestuia s-a făcut deoarece ruşii nu erau siguri că americanii ştiu de existența lui, sau tocmai ştiau că aceştia nu-l cunosc şi din diferite motive oculte au fost dispuşi să-l deconspire.

Dar acțiunea radiațiilor electromagnetice modulate psihotronic, a fost utilizată în experimente care vizau **"prelucrarea" unor "pacienți" rebeli**, acționând asupra aşa-numitor *"centri frenologici"*. Au fost realizate dispo-zitive care amalgamează transmisia unor impulsuri subliminale destinate influențării unor organe de simț, ca radiații electromagnetice modulate psi-hotronic. Un asemenea aparat s-a încercat a fi vândut de către ruşi ameri-canilor, dar numai în varianta utilizării informațiilor subliminale. Acest lucru s-a petrecut în perioada incidentelor de la ferma sectei davidienilor condusă de **David Koresh**. Se încerca modificarea comportamentului guru-lui Koresh. Deoarece americanii solicitau întreaga "tehnologie", din care o parte fusese lăsată în Rusia, afacerea nu s-a încheiat.

Cercetările privind realizarea unor astfel de arme "exotice" sunt demarate şi în SUA. Deoarece, aceste investigaţii încalcă normele deon-tologiei cercetării ştiinţifice şi uneori a celei de drept, **Curtea Supremă a SUA a aprobat, încă din anul 1985, ca CIA să nu divulge numele savanţilor şi cercetătorilor implicaţi în această nebunească cursă a distrugerii psihotronice.**

Pe această linie, se înscriu şi **cercetările privind influenţarea conştiinţei umane cu ajutorul radiaţiilor unui fascicol de tip radar**, ce s-au efectuat în cadrul Laboratoarelor Brookhaven, din zona Long Island. Folosind un radar de tip "SAGE" modificat, preluat de la batalionul radar 0773, **proiectul MONTANK,** demarat în anul **1970,** a fost orientat în direcţia investigării asupra psihicului uman a acţiunii radiaţiilor de tip radar, în condiţiile producerii unei "curburi" a timpului similară experienţelor efectuate în ceea ce presa a denumit *"efectul Philadelphia".*

Investigaţii de această natură au fost făcute **şi în direcţia substituirii conştiinţei unui subiect cu a altuia**, în baza *"principiului cyborg"* pe care l-a postulat F.E. Bearden. Acesta consideră că "biocâmpul" unui anumit subiect se găseşte în strânsă legătură cu biocâmpurile celorlalţi, prin conexiunile existente într-un "hiperspaţiu", cu un univers de tip holistic intricat cu cel în care ne situăm. **Prin mijlocirea hiperspaţiului se realizează o comunicare în anterioritatea şi posterioritatea temporală.**

De altfel, investigaţiile actuale în acest domeniu, începute încă din decada anilor '**40** de către Harold Burr în Anglia, caută să aplice, în tehnicile psihotronice, cuceririle teoretice şi achiziţiile fizicii cuantice.

Să menţionăm faptul că investigaţiile aplicativităţilor psihotronice, în corelaţie cu cercetări de biologie aplicată, sunt **iniţiate de diversele Comandamente ale Pentagonului.** Ca un singur exemplu, să notăm contractul AF 49 (638)-590 pe care l-a derulat încă în **1969,** *A.S. Air Force Office of Scientific Research* cu *The Johns Hopkins University School of Medicine, Baltimore, Maryland.* În cadrul acestui grant, au fost investigate aspectele "exotice" ale transmisiei informaţiei biologice în relaţie cu ipotezele cuantice. Capitolele studiului au interesat radiaţia de tip Gurvici, implicaţiile forţelor de acţiune la distanţă, radiaţiile bionice, precum şi alte aspecte legate de acelaşi tip de fenomene. Este un exemplu tipic de cercetare din care se inspiră ulterior metodele şi tehnologiile noilor tipuri de arme "exotice".

30. MISTERELE LOVILUȚIEI

Infrasunete pentru modelarea omului...

În numărul din **4 aprilie 1978** al periodicului *"Newsletter"*, apărea, sub semnătura lui **R.C. Beck**, articolul *"Extreme Low Frequency Magnetic Fields are EEG Entrainement"*, în care autorul analiza efectele pe care câmpurile electromagnetice de foarte joasă frecvență le exercită asupra fiziopatologiei omului, cu referire expresă asupra encefalogramelor. În viziunea autorului, **câmpurile de extrem de joasă frecvență, cuprinse între 6,67 şi 6,26 Hz, provoacă stări confuzionale şi angoase, depresii, tensiuni, grețuri, lungirea timpilor de reacție, desincronizări ale EEG, însoțite şi de alte tulburări neurovegetative.** În acelaşi timp, **câmpurile oscilatorii de 7,83-8,0 şi 9,0 Hz au capacitatea de a induce diminuarea stărilor de angoasă şi a tensiunilor.** Se consideră că frecvențele domeniului de extrem de joasă frecvență (ELF - *extreme low frequency*) sunt **purtătoare pentru mesajele extrasenzaționale**, cum ar fi cele radiestezice şi psihotronice sau paranormale.

Observații efectuate de către serviciile secrete americane au stabilit, pe de altă parte, faptul că, **în fosta Uniune Sovietică, începând din vara anului 1978**, au avut loc **experimente de utilizare a câmpurilor de 5-15 Hz**, transmise pe o purtătoare de înaltă frecvență din gama de **5-30 MHz,** emise cu o putere de **40 MW.** Ori, s-a constat că acest gen de transmisiuni sunt **capabile să interfereze cu organismul uman, producându-i modificări psihoemoționale.** Având o putere de 25-30 ori mai mare decât cea a câmpului geomagnetic terestru, aceste radiații acționează tocmai prin intermediul acestuia, modificându-l în zona de acțiune a generatoarelor de acest tip şi care acționează direc-țional asupra țintei alese.

Moartea vine pe banda... de frecvență

Cercetări începute încă în anul **1957** de către **W.O. Schumann** au demonstrat faptul că, între scoarța terestră şi ionosferă, adică pe o înălțime de cca. 80 Km, atmosfera din jurul pământului delimitează o **"cavitate" rezonantă** comparabilă să zicem cu cea a unei cutii de vioară, în care se poate decela existența a cinci frecvențe electromagnetice naturale fundamentale ale câmpului geomagnetic terestru şi anume: **7,8; 14,1; 20,3; 26,4 şi 32,5 Hz**, care, pe de o parte, sunt influențate de activitatea cosmică, în principal cea solară, iar pe de altă parte influențează, la rândul lor, rezonant, fiziologia şi activitatea organismelor vii. **Dintre cele cinci frecvențe fundamentale** ***ale "zonei de rezonanță Schumann"***, **prima şi anume cea de 7,8 Hz exercită influența cea mai puternică asupra organismului uman**. Acest lucru se datoreşte faptului că una dintre frecvențele de bază a activității cerebrale umane se realizează prin producerea unor "pulsații" electromagnetice ale creierului cu o valoare nominală de **7 cicli/sec**. Aceste "pulsații" cerebrale se găsesc într-un raport de continuă rezonanță Schumann. Prin modificarea para-

metrilor acesteia, datorită fenomenului de rezonanță indusă, se produce o modificare implicită a activității cerebrale umane. Este ceea ce se întâmplă în mod natural atunci **când se produc exploziile solare, vizibile sub forma petelor solare şi care sunt urmate, de obicei, de creşterea incidenței unor afecțiuni, în special de tipul infarctului miocardic şi hemoragiilor cerebrale. În mod artificial, acelaşi proces poate fi indus** şi prin utilizarea locală a câmpurilor de extrem de joasă frecvență, care produc apariția tulburărilor descrise mai sus. Dar nu numai frecvențele zonei de extrem de joasă frecvență a spectrului electromagnetic au o asemenea influență. **Şi undele acustice emise în gama de 7 Hz acționează rezonant asupra creierului uman, producând un tablou clinic asemănător, în funcție de intensitatea zgomotului emis putând avea, potențial, efecte şi mai dramatice.** Accidentele şi dramele petrecute, de altfel, în vestitul **Triunghi al Bermudelor**, par a fi produse ca urmare a apariției unor astfel de infrasunete la nivelul mării, ca urmare a forțelor de frecare a fluidului atmosferic în raport de fluidul apos maritim.

Dar, în fiziologia organismului, frecvențele rezonante sunt implicate şi în alte mecanisme. Cercetările lui **I. Bentov** (1976) au arătat astfel că, în schelet, inclusiv în craniu, se produc oscilații ce se manifestă rezonant la frecvențele din jurul valorii de **7 Hz**. Acționând ca un reverberator acustic, cutia craniană produce mici mişcări ale creierului în sus şi în jos, traduse în plan acustic prin unde reverberate ce traversează creierul la frecvențe superioare undelor incidente.

Efectul acestor stimulări mecanice este producerea, prin mecanisme piezoelectrice, a unor câmpuri electromagnetice pulsatorii, care deregleză activitatea normală cerebrală, cu toată trena tabloului clinic secundar ce se instalează în aceste condiții.

De la Răsărit vine... arma psihotronică

Mecanismele descrise mai sus, formează, de altfel, şi baza pe care sunt construite unele dintre armele psihotronice, care, nu numai că au fost experimentate, dar au fost şi utilizate. Astfel, în anul **1992,** în perimetrul teatrului de operațiuni militare ale conflictului transnistrean din Basarabia, care a opus secesioniştii rusofoni din **Transnistria** puterii legitime de la Chişinău, elemente care au fost ataşate Armatei a 14-a ruse dislocate aici au efectuat unele operațiuni "curioase". Astfel, cercurile medicale din Chişinău au fost intrigate de fenomenele care au precedat şi succedat evenimentele din unele zone ale raioanelor de luptă de peste Nistru. S-a constat astfel că **atacurile inițiate de forțele gardiştilor rusofoni erau precedate, cu regularitate, de instalarea, în rândul locuitorilor şi luptătorilor din zona de acțiune, a unei stări de abulie, cu un întreg cortegiu clinic al lipsei de voință, inerției, nehotărârii. La terminarea atacului se instala, în schimb, o stare de iritare colectivă, caracterizată printr-un sindrom de isterizare în masă.** Ori, în cazul unei psihoze colective care s-ar fi putut instala în mod natural într-o asemenea situație, **succesiunea fenomenelor descrise ar fi trebuit să fie exact inversă.** Printre particularitățile care au permis avansarea presupunerii că aceste stări au

fost induse artificial s-a notat faptul că recidiva lor nu a fost concordantă cu fiecare intervenţie, că s-au produs în diverse raioane şi nu au fost corelate cu orice atac, concluzionându-se că **inducerea lor a făcut parte dintr-un plan bine pus la punct**. Acest plan a urmărit o anumită desfăşurare, anumite ţinte şi un anumit rezultat. Cine se ascunde în spatele acestui "experiment" nu este totuşi greu de ghicit, dacă luăm în considerare procedeele psihotronice de provocare pe calea radiaţiilor electromagnetice a unor stări confuzionale pe teatrul operaţiunilor de luptă.

Loviluţia a început în difuzoare !

Întorcându-ne cu numai câţiva ani înapoi, la data de **21 decembrie 1989**, să ne aducem aminte de tabloul în care s-au desfăşurat **acţiunile din Piaţa Revoluţiei din Bucureşti**, aşa cum au fost ele sesizate de participanţii direcţi aflaţi la faţa locului, sau de către cei care au privit evenimentele la televizor.

În suita de întâmplări care s-au succedat atunci şi pe care toţi le-am trăit şi care au fost consemnate în dări de seamă sau rapoarte ale Comisiei de anchetă parlamentară asupra acestor evenimente, este interesant de sesizat care a fost **momentul-cheie ce a determinat schimbarea cu 180° a atitudinii masei de participanţi la mitingul din Piaţă**. Şi care până atunci se manifestau conform tipicului binecunoscut al aplauzelor, ovaţiilor şi scandărilor de lozinci.

Urmărind firul evenimentelor, se constată că, **în timpul în care Ceauşescu îşi ţinea cuvântarea**, s-au auzit în porţiunea dinspre strada Academiei, **zgomotul unei petarde.** În acel moment, **difuzoarele** de mare putere care transmiteau cuvântarea au început să emită **un zgomot ca un vuiet, foarte puternic dar de joasă frecvenţă, care a indus în participanţi o bruscă stare de nelinişte, iritare şi tensiune. Acesta a acoperit discursul lui Ceauşescu**, care de altfel s-a şi retras după draperia unei uşi din spatele său, pentru a reveni ulterior şi a încerca împreună cu soţia să calmeze situaţia. A rămas întipărită pentru istorie celebra frază: *"Alo! alo! tovarăşi, staţi liniştiţi la locurile voastre!"*

Grupul de şoc mergea pe Calea Victoriei...

În **aceleaşi momente**, aşa cum afirmă Sergiu Nicolaescu, fost preşedinte al Comisiei parlamentare menţionate mai înainte, **un grup de 20-30 persoane, venind pe Calea Victoriei, dinspre Piaţa Victoriei, a fost lăsat, în dreptul hotelului Athenée Palace, să treacă prin cordonul de miliţieni ce înconjura întreaga piaţă în care desfăşura adunarea.** Deplasarea lor – fără a şti din cine a fost format acest grup – s-a făcut prin Piaţa Palatului, pe latura acesteia dinspre palat, **grupul părăsind nestingherit perimetrul. Deplasarea acestui grup s-a făcut cvasi-sincron cu apariţia acelui bizar zgomot de joasă frecvenţă şi tonalitate** transmis prin difuzoare. În toată această perioadă de timp, starea confuzională şi de iritare ajungeau la paroxism.

Nu sunt greu de găsit, în descrierea acestei scene, elementele clare ce pledează în favoarea ideii că, **prin difuzoare**, odată cu purtă-

toarea acustică în frecvenţă joasă audibilă, au fost transmise şi secvenţe de informaţie prin modularea purtătoare în regimul rezonant de **inducere a unor stări confuzionale**, care, alături de ceilalţi factori psihologici implicaţi în evenimente, au amplificat mai ales efectul psihologic al întreruperii discursului şi retragerii în spate a lui Ceauşescu. Cât priveşte misiunea grupului de care pomeneşte Sergiu Nicolaescu, speculaţiile privind **emisiuni cu generatoare portative în spectrul electromagnetic al radiaţiilor de extrem de joasă frecvenţă** nu sunt nici deplasate nici improbabile, ci dimpotrivă.

România – victima primului război electronic

Desigur că, alături de celelalte enigme ale revoluţiei care n-au fost încă dezlegate în legătură cu evenimentele din 21-22 şi mai ales 22-26 decembrie 1989, rămâne ca desfăşurările ulterioare ale istoriei să-şi spună cuvântul. Mai ales că unele elemente au fost arătate chiar şi în Comisia Senatorială de Cercetare a Evenimentelor din Decembrie 1989. Într-o lucrare dedicată acestor fapte, **Şerban Săndulescu**, membru al citatei Comisii *, afirmă în capitolul dedicat războiului electronic din decembrie 1989: *"Aceasta a fost o realitate obiectivă, confir-mată de nenumărate depoziţii. Doi ani mai târziu, în timpul războiului din Golf, el a fost din nou utilizat cu mare eficienţă, fapt care atestă posibilităţile tehnice la vremea aceea pentru ducerea sa.*

*La noi, **războiul electronic a fost utilizat pentru a sugera iminenţa unui atac extern şi a bloca o eventuală utilizare a unităţilor militare în reprimarea populaţiei şi implicit în combaterea loviturii de stat.***

*De asemenea, **el era pregătit şi pentru a uşura o eventuală intervenţie străină, dacă ar fi fost necesară**, cunoscând că, în momentul respectiv, existau mari concentrări de trupe sovietice la graniţa noastră. Menţionăm, de asemenea, că, din depoziţiile unor militari de la aeroportul Boteni, rezultă că au fost utilizate în timpul nopţii şi modele zburătoare care au alertat turnurile de control".*

Iată şi opiniile generalului **Iulian Vlad**, în calitatea sa de ultim şef al Securităţii lui Ceauşescu, asupra războiului electronic desfăşurat în zilele tragice ale revoluţiei din 1989, exprimate în cursul convorbirii pe care acesta a avut-o la aceeaşi Comisie, la data de **13 octombrie 1993**:

*"**Dl. Vlad**: ...Aş vrea să vă mai arăt o problemă şi, dacă o veţi dezlega, înseamnă că veţi dezlega prima verigă din acest şir de necunoscute.*

În ziua de 22 decembrie, concomitent cu începerea împuşcăturilor, a început şi diversiunea electronică**. Deci, se poate constata uşor că a fost o legătură între ce s-a întâmplat pe pământ şi ce a fost în eter. Cine au fost cei care au lucrat în eter? **Această diversiune electro-

---

* **N. edit.**: Decedat într-un mod considerat dubios de presă, adăugânddu-se la lista deceselor misterioase ale celor implicaţi, direct sau indirect, în Loviluţia din 22.12.1989...

nică a încetat ca prin minune în ziua de 25 decembrie. *Oare tot securiştii au fost cei care nu au mai avut pe cine să apere?*

Dl. Gabrielescu: *- Ce presupuneți în legătură cu acest război electronic?*

Dl. Vlad: *- Am fost luni de zile anchetat pe această temă. Mi s-a luat şi ceasul de la mână, că s-a crezut că dirijez acțiunile cu ajutorul ceasului. Ca şi cum ajunseserăm noi aşa departe. Apoi, dintr-odată, s-a aşternut tăcerea...În noaptea de 22-23, comandanții de unități din Moldova... am dialogat o noapte întreagă, erau în subordinea gen. Guşe, dar când nu putea el, acționam eu şi am colaborat bine cu acesta în acele momente cruciale...Cine a făcut acest joc? Nu am avut posibilitatea să verific aceste lucruri, dar dacă se dezleagă acest lucru, se poate merge mai departe...* ***Cred că un asemenea joc s-a făcut dinafara granițelor, puterile care au asemenea mijloace, sovieticii, din Bulgaria, Ungaria, din Jugoslavia, Turcia, din Marea Mediterană, Flota a 6-a. Au mai existat asemenea situații mai recent în Golf".***

31. ROMÂNIA, KGB ŞI SECTA AUM

Consilieri – în “ţările frăţeşti”, spioni – în “capitalismul muribund”

Odată pusă cizma pe teritoriul naţional românesc, anexându-şi o parte din pământurile noastre istorice – Basarabia, Bucovina, şi ţinutul Herţa – *“marea ţară a socialismului victorios”*, **URSS, hotărăşte**, prin **decizia din 2 august 1949** a Consiliului său de Miniştri, **să interzică activitatea de spionaj şi informaţie militară şi politică în ţările de *“democraţie populară”* şi regiunile “eliberate” ale Chinei, trecând în conservare reţelele de agenţi**. După cum se ştie, aceste reţele, aflate în subordinea **KGB** şi **GRU**, acţionau la acea dată cu deosebită intensitate. **Scopul** în sine al acestei aparent bizare hotărâri era acela **de a decongestiona activitatea centrelor şi serviciilor acestor doi mari dinozauri ai spionajului din zonele ocupate de ruşi**, avându-se în vedere faptul că regimurile nou instaurate vor acţiona numai la ordinul şi sub supravegherea strictă a Kremlinului. Motivaţia şi justificarea acestei hotărâri era foarte simplă: **toate structurile politice, economice, militare şi de informaţie erau împănate cu oamenii ruşilor sau aveau “consilieri” sovietici de la cele mai înalte eşaloane – inclusiv vârful piramidei statale – şi până la eşaloanele structurilor amintite.**

Aşa se face că întreaga politică, în toate multiplele înţelesuri ale acestei activităţi, nu numai că era dictată de Moscova, dar era şi pusă în mişcare printr-o structură organizată de supraveghere ce funcţiona cu un înalt grad de fiabilitate. **Supravegherea teritoriului făcându-se chiar din interiorul caracatiţei, se puteau elibera cadre şi mijloace ce puteau fi puse la dispoziţie pentru a fi angrenate în lupta contra *“capitalismului muribund”*, la el acasă**. Mai mult chiar, unele dintre statele “frăţeşti” puteau fi folosite şi pentru activităţi de spionaj ale unor terţe ţări sau ale reţelelor de spionaj adverse, infiltrate în “lagărul socialist”.

Coşmarul lui Ivan: România în NATO...

Să amintim aici doar de una dintre penetrările structurilor NATO prin intermediul ***“reţelei Caraman”*** şi a **racolării agentului francez DINU**, în realitate unul dintre cele mai sus plasate personalităţi ale piramidei militare franceze, **Charles Hernu, viitor ministru al Apărării, începând cu anul 1981.** Să nu uităm faptul că pregătirea şi infiltrarea unei “cârtiţe” în eşaloanele înaltelor funcţii şi ierarhii durează ani de zile. Aşa încât, măsurile luate de sovietici în acei ani timpurii vizau o strategie ce se întindea departe în timp, strategie care s-a dovedit a fi urmată de unele indiscutabile succese, dacă ar fi să luăm în considerare numai racolarea unui ministru de război al unei ţări potenţial adversar într-un posibil viitor război.

Pe de altă parte, date fiind “jocurile” extrem de încâlcite pe care serviciile de spionaj le ţes, nu lipsită de interes pare a fi şi ipoteza după

care – conform postului *TV France 3* – povestea lui Charles Hernu (fost ministru al Apărării acuzat de a fi fost agent al Estului între anii 1953 – 1963), *"informaţia – bombă este nesusţinută de probe irefutabile"* şi are o sursă neclară. Astfel, analiştii francezi se întreabă de ce povestea apare abia acum, după ce personajul principal a trecut în lumea de dincolo. Unul dintre răspunsurile plauzibile ar fi acela că întreaga poveste a fost **montată de serviciile ruseşti, în scopul bine determinat de a submina relaţiile României cu Occidentul, pe fundalul demersurilor pro-NATO ale Bucureştiului**, fapt ce produce o nemulţumire evidentă la Moscova.

Situaţia aceasta a luat însă o nouă turnură **pe la jumătatea anilor '80**, când considerente de ordin geopolitic au forţat Secţia V-a a Direcţiei I a KGB să introducă **ţara noastră din nou sub o strictă supraveghere, alături de Albania şi Jugoslavia**, ultimele două fiind de mult luate în vizorul serviciilor secrete. **Reactivarea vechilor reţele, ca şi lărgirea şi aprofundarea lor, au devenit şi stringente în ultima perioadă de vreme**, când, potrivit părerilor Moscovei, serviciile secrete ale Poloniei, Ungariei, ca şi cele din Cehia, Slovacia şi România îşi creează noi oportunităţi în relaţiile de colaborare cu ţările din NATO. Rusia îşi simte astfel şubrezite poziţiile în materie de spionaj, datorită mai ales faptului că serviciile de informaţii din aceste ţări cunosc metodele spionajului şi contraspionajului din interior, dată fiind istoria nu prea îndepărtată a zilelor noastre, când aceste structuri lucrau exclusiv sub patronajul şi în folosul Moscovei.

România – osul din gâtul rechinilor

Dezvoltarea acestei situaţii creează, în special pentru **România, o situaţie aparte în acest peisaj**. Ea provine pe de o parte din situarea ţării noastre într-o poziţie geografică particulară, care, în contextul strategiei neoimperialiste ruseşti, apare ca un **punct nodal. Încă de pe timpul ţarilor, politica Rusiei a vizat permanent strâmtorile Bosfor şi Dardanele, pentru ca Marea Neagră să devină un lac interior rusesc. Testamentul lui Petru cel Mare** a pus această problemă în termeni reali şi **prevederile sale nu au devenit caduce nici măcar sub imperiul sovietic. Dimpotrivă, întreaga strategie geopolitică sovietică a vizat cu perseverenţă acest scop**. În jocul împărţirii sferelor de influenţă după cel de al doilea război mondial, doar abilitatea politică a lui Wiston Churchill a reuşit să escamoteze cumva penetrarea ruşilor spre Ţarigrad, prin celebrul "protocol" al şerveţelului de hârtie de la banchetul în care noi ne-am trezit **vânduţi 90% influenţei lui Stalin**, în timp ce Marea Britanie reţinea pentru sine influenţa a 90% în Grecia.

Basarabia... Armatei a 14-a

În acest context al dezvoltărilor istorice, probabilitatea ca intrarea României în NATO să ofere baze strategice acestei organizaţii, pe litoralul românesc al Mării Negre şi la gurile Dunării creează desigur probleme Moscovei. Aşa se face că, în politica practicată de ea faţă de România, **un rol principal îl joacă Basarabia**, *"artificială republică de*

trei județe" apărută odată cu destrămarea Imperiului sovietic. Şi față de care politica promovată de **conducătorii României din acea vreme**, împotriva oportunităților pe care istoria le crease, **nu s-au dovedit a fi la înălțimea situației apărute**. Întregul context geopolitic, face ca **poziția geografică a României**, privită în hotarele sale istorice naturale, să constituie **un factor strategic în concepțiile diriguitorilor moscoviți**, ea oferind facilități evidente pentru o înaintare către **Bulgaria**, țară nu numai de limbă şi de credință ortodoxă slavo-rusofilă, ci şi de orientare promoscovită. Este şi motivul pentru care **Armata 14-a** nu este mişcată din Transnistria, deşi, atât de jure cât şi de facto, ea se află pe teritoriul unui stat străin şi s-ar zice independent. **Capacitățile ofensive ale acesteia sunt structurate de altfel în ideea unei penetrări şi desfăşurări rapide pe flancul de sud-vest al actualului CSI**, dotarea sa logistică şi în putere de foc depăşind cu mult necesitățile de apărare, orientate evident fiind spre acțiuni ofensive. Acest lucru apare mai ales din faptul că **dotarea genistică a acestei armate este supradimensională în efective şi tehnică specială pentru traversarea cursurilor de apă**. Calculele logistice luând evident în considerare forțarea traversării coloanelor sale peste Delta Dunării, în cazul unor acțiuni pe această direcție de înaintare.

Moscova nu crede în... NATO

În contextul dat, activitatea serviciilor de spionaj ruseşti în Basarabia, are în vedere şi faptul că populația sa majoritară este formată din români. Este motivul principal pentru **promovarea, în continuare, a unei politici antiromâneşti evidente, susținută de cercurile puterii formate din băştinaşii vânduți Moscovei**, rusofilii educați la aceeaşi şcoală moscovită şi rusofoni aduşi din străfundurile stepelor calmuce, toți dirijați de structurile KGB mai nou rebotezat FSB, puternic implantate aici. Iată de altfel cum descrie **publicația *"Țara"* din Chişinău** starea aceasta de lucruri: *"Aşa-zisa politică din Republica Moldova, nu are pereche în lume. Nu e nevoie să studiem cu lupa eşichierul nostru ca să ne convingem cât de manipulat din umbră este acesta. Mircea Snegur, garantul suveranității şi independenței naționale, potrivit constituției în vigoare, s-a plâns că sprijinitorii săi sunt persecutați de securitate. Cineva încearcă probabil să perturbe judecățile adversarilor chiar la sursă. Acest cineva nu trebuie căutat mult.* ***Tudor Butnaru, fost spion sovietic şi actualmente ambasador al Republicii Moldova în aceeaşi Belgie, este de părere că Ministerul Securității Naționale nu poate să se desprindă de Rusia atât timp cât personalul său este constituit cu precădere din foştii colaboratori ai serviciilor secrete din Moscova****. Această situație, văzută în context internațional, dă mult de bănuit. Ultimele evoluții din fosta RDG, Polonia, România şi țările baltice atestă că* ***agenturile Kremlinului au reluat războiul psihologic***

împotriva statelor din fostul bloc comunist *. *Cazul social-democratului **Josef Olesky**, care a fost câteva zile prim-ministru al Poloniei, este cât se poate de concludent. **După ce Lech Walesa a demonstrat că noul şef al guvernului a fost agent KGB, un ziar din Varşovia scria că dacă lucrurile stau într-adevăr aşa cum spune fostul preşedinte al ţării, Moscova nu-l va ierta, încercând să-l discrediteze în cel mai scurt timp**. Confirmarea acestei supoziţii nu a întârziat să vină. **Câteva zile mai târziu, un diplomat sovietic l-a acuzat pe Walesa de colaborare cu securitatea sovietică**. Se vede de la o poştă, desigur, că la mijloc e o **cacialma**. Contează însă nu asta, ci faptul că Polonia s-a pomenit, în urma acestei diversiuni, într-o criză politică de proporţii. Altfel spus, incidentul dovedeşte ca **establishmentul din Europa Centrală şi de Est continuă să trăiască sub imperiul şantajului rusesc**.*

*Această stare de fapt nu va conteni atâta vreme cât Moscova va putea să-i manipuleze pe agenţii KGB care, la ora actuală, deţin funcţii importante în ierarhia politică din fostul lagăr socialist sau din republicile ex-sovietice. Acestei teorii morale i se poate pune capăt doar prin tăierea nodului gordian. Cu alte cuvinte, **dosarele secrete urmează să fie făcute publice**, aşa cum s-a făcut în Germania şi Cehia, **blocându-se astfel toate filierele ruseşti de subversiune politică**".*

Întreaga situaţie descrisă de ziarul *"Ţara"* are conotaţii specifice atât pentru România, cât şi pentru Republica Moldova. Paleta procedurilor şi tehnicilor folosite de KGB în această zonă, în care, în anul 1992, au dus la declanşarea unui război în toata regula între separatiştii rusofoni din Transnistria, susţinuţi de Armata a 14-a şi puterea de la Chişinău, culminând cu detenţia monstruoasă a patrioţilor din grupul Ilaşcu doar pentru motivul că sunt români, arată în sine **ticăloşiile ce sunt manevrate din umbră de către KGB**. Iar paleta lor, atât de largă, **nu exclude nici un mijloc** ce le-ar putea servi, inclusiv cele aparţinând mijloacelor "exotice" ale războiului parapsihologic.

Metoda zvonurilor

Una dintre clasicele deja devenite metode utilizate nu numai de către KGB, ci şi de alte servicii secrete, în manipularea maselor, este aşa numita ***"metodă a horoscopului"*. Psihologia individului, luat ca entitate aparte, este mult diferită de cea a aceluiaşi individ aflat în mijlocul unei mulţimi.** Atunci când acesta este posesorul unei informaţii la care se gândeşte solitar, distorsiunile în sensul amplificării sau minimizării importanţei pe care el o acordă acesteia sunt radical diferite de cele ce se produc atunci când aceeaşi informaţie este discutată de el în cadrul unei mulţimi de indivizi. În această ultimă situaţie, părerile şi comentariile congenerilor de discuţie care intervin cu opinii proprii şi cu aprecieri, care de multe ori sunt formulate în necunoştinţă de cauză, pot distorsiona impactul informaţiei furnizate cu

---

* **N. edit.**: Nu numai atât ! În 1999, înaintea şedinţei de aderare, de la Madrid, ţările pretendente la un loc în NATO s-au trezit lovite, brusc, de inundaţii: România (NV), Ungaria, Cehia şi Polonia...

câteva ordine de mărime în plus. Această situaţie face ca **metoda zvonurilor** plasate în sânul populaţiilor ce constituie obiectivul supus unei manipulări să se bucure de aprecierea deosebită a celor ce se ocupă cu astfel de manipulări. **Zvonurile**, care, aşa cum au dovedit-o studiile de psihologia maselor, **circulă cu o viteză extraordinar de mare, în special în timpul situaţiilor sociale tensionate, au şansa de a fi mult mai uşor preluate şi asimilate de "ţintă", atunci când lansarea intervine din partea unei surse creditată ca fiind foarte bine informată sau bucurându-se de calitatea de a fi "prezicător".*** Să menţionăm, în acest sens, faptul că **instituţii publice, cum sunt în special canalele de televiziune, sunt folosite pentru a crea o aură de nemaipomeniţi prezicători unor anumite personaje**. Exemplul cel mai concludent de la noi, lansat cu evident succes de către TVR şi ProTV, este cel al lui **Silviu Brucan**, alias proorocul din Dămăroaia, prezentat în cvasitotalitatea apariţiilor sale televizate drept un prezicător politic infailibil, părerile sale fiind îngurgitate rapid şi fără prea mult discernământ critic de către "ţintă". Iar impactul acestei asimilări duce, de foarte multe ori, la obţinerea rezultatelor scontate de către "sursa" ce le-a emis.

Astrologi şi prezicători "acoperiţi"

În acest context trebuie privită şi activitatea unor "**mediumi" sau "prezicători**" utilizaţi de către serviciile secrete în acţiunile de manipulare psihologică a maselor. Este concludentă, în acest sens, utilizarea, în timpul celui de al doilea război mondial, a prezicerilor lui **Nostradamus**, atât de germani, cât şi de englezi, pentru a induce populaţiei părţii adverse ideea că, în catrenele sale, acesta prezisese înfrângerea celuilalt adversar. Sau utilizarea celebrului astrolog din acea vreme, **Louis de Wohl**, de către serviciile de spionaj engleze, care l-au trimis în SUA ca agent de influenţare a opiniei publice. Prin precizările sale asupra unor evenimente ce se vor petrece, în care informaţiile proveneau din sursa serviciului secret britanic ce avea o agenţie deschisă în America, de Wohl a căpătat o autoritate publică evidentă în materie de predicţii politice. Această poziţie a sa a fost speculată apoi, atât pentru a influenţa opinia publică americană, cât şi pentru a determina un viraj al opiniilor germane asupra evoluţiei conflictului în desfăşurare.

Mergând pe aceeaşi linie a influenţării opiniei publice pe calea prezicerilor efectuate de personaje aparent dotate cu astfel de calităţi, KGB-ul a montat o mare diversiune în Basarabia care tocmai ieşise de sub tutela moscovită. În anul **1991,** şi-a făcut apariţia la Chişinău un bizar personaj cunoscut ca astrolog de renume: **Pavel Globa.** În fapt,

---

* **N. edit.**: Înainte de 1990, bancurile erau lansate chiar de Securitate şi Armată (DIA) ! Cele mai valoroase erau chiar cele despre Ceauşescu, cu ele putându-se testa în cât timp ajunge un zvon, în condiţii de maximă conspirativitate, de la Mangalia la Satu Mare, de exemplu. Cum bancurile politice s-au înmulţit în anii '80, rezultă clar că Securitatea se pregătea pentru o ocupare a ţării de către sovietici...

întreaga sa carieră de prezicător a fost construită de KGB pe acelaşi scenariu ca şi cel al lui Wohl de către *Intelligence Service*. **Misiunile ce i-au fost ulterior încredinţate acestui "astrolog" gravitau în jurul prezicerilor sale ce coincideau cu obiectivele urmărite de ruşi în noua Republică Moldovenească.** Mai mult chiar, în perioada imediat următoare, acesta primeşte sarcina de a vizita **şi România.** Plimbat pare-se şi pe la porţile Cotrocenilor, întreaga "pledoarie" pe care acesta a făcut-o în întâlnirile sale publice şi private de pe malurile Dâmboviţei, a fost canalizată exclusiv **în a demonstra că mersul astrelor coincide cu obiectivele politicii ruseşti**.

Dar să revenim la voiajul lui Globa de la Chişinău. În cursul vizitei sale de aici, astrologul rus a prezentat, unui auditoriu "neiniţiat în tainele stelelor", prorocirile sale în legătură cu viitorul proaspetei fostă gubernie ajunsă *"republică de trei judeţe"* şi al unirii sale cu România. Iată cum consemnează acest episod presa de la Chişinău: *"Se pare că **pentru ca ţara noastră să poată începe o viaţă nouă era nevoie de moartea a trei moşi şi anume Molotov, Malenkov şi Kaganovici,** trei oameni cumpliţi care şi-au vândut sufletul diavolului, dar care nu reuşiseră să părăsească acest pământ căruia i-au adus atâtea nenorociri. Toţi trei au murit la adânci bătrâneţi. Pavel Globa a susţinut: **«Este vorba de opt oameni care au devenit marionete în mâinile celui de al nouălea.»** Dar cine este cel de-al nouălea? Unde s-a aflat în perioada 19-21 august, când, după cum se ştie, s-a constituit Republica Moldovenească? La Moscova, pe insula Foros, în Occident, în Orient sau în altă parte? Asta urmează să aflăm. Dar Globa ştie deja, însă ne oferă posibilitatea să ne gândim singuri. De ce trebuie să existe neapărat cel de-al nouălea? Pentru că **forţele oculte nu apar la cifra opt, care indică libertatea** *. Şi ce libertate ar putea exista în condiţii de juntă? Dar de nouă se agaţă. Ceea ce permite concluzia că, totuşi, **«păpuşarul» există dar, deocamdată, stă în umbră**, aşteaptă cine va învinge. Însă, el **va apărea în curând**. Nu există nici o îndoială. Şi aceasta **nu mai târziu de 1992**, anul «Maimuţei negre»."*

Ce se va întâmpla cu URSS? *"Deocamdată, spune Globa, ţara pluteşte în minciună deasupra prăpastiei. Imperiul sovietic nu mai există, dar spiritul lui mai planează deasupra noastră. Timp de 3 ani, 3 luni şi 18 zile, popoarele din nord îşi vor lecui rănile. Ne aflăm la începutul zborului. Punctele lui interioare le vom atinge în primăvara lui **1992, an comparabil ca amploare a acţiunilor şi foametei numai cu 1918.** În acelaşi timp, **acest an va fi şi anul purificării.** Este primul dintr-o perioadă de 18 ani care va avea şase eclipse de Soare şi Lună. **Anul 1991 este un an fatal, ale cărui urmări de pe urma schimbărilor intervenite sunt imposibil de corectat.** Urmează să avem de a face cu ultima eclipsă de Lună la **21 decembrie.** De altfel, tocmai din acest moment este posibilă trezirea fantomei lui Stalin. **Colonelul negru sau junta vor păşi pe scenă.** Ceea ce va fi mult mai cumplit decât bolnavul Comitet extraordinar pentru stare de urgenţă. Va veni*

---

* **N. edit.**: Încă din vremea pelasgilor, cifra 8 este considerată benefică pe teritoriul României şi a fost cinstită de Vlad Ţepeş, regina Maria ş.a.

*vremea bravilor militari tineri care nu au dat încă semne de viaţă pe plan global. Alături de ei în uniune se vor afla forţele care pregătesc complotul. Ceea ce se va întâmpla nu mai devreme de **21 decembrie (ziua de naştere a lui Stalin)** şi nu mai târziu de **5 ianuarie (ziua de naştere a lui Gorbaciov)**. Complotul se va pregăti în jurul Anului Nou şi va acţiona la primăvară aproximativ la **5 martie (ziua morţii lui Stalin)**. În Rusia, **colonelul Ruţkoi** nu şi-a spus încă ultimul cuvânt".*

Situaţia internă din Republica Moldova:

***"Victoria lui Snegur în alegeri a fost foarte necesară Moldovei,** întrucât numai el poate sesiza acuitatea situaţiei din republică. Însă nu se va afla mult timp la putere, maximum doi ani. Dar dacă îşi va schimba concepţiile şi părerile, va avea şansa de a fi preşedinte şi în continuare – dacă nu va fi zdrobit de militari. **După alegeri, vor avea loc evenimente ce vor duce la vărsare de sânge în regiunea nistreană, dar se va reuşi oprirea lor.** În 1992-1993 se va schimba guvernul şi **M. Snegur va fi nevoit să renunţe la primul-ministru"**.*

Este interesant de subliniat, în acest context, ce fel de prevederi făcea Globa la adresa primului ministru **Mircea Druc**, care după cum se ştie, **datorită atitudinii sale prounioniste devenise indezirabil Moscovei,** care încerca, pe toate căile şi exercita toate presiunile pentru demiterea sa. Iată ce-i prevedea astrologul: *"Ca o ultimă posibilitate de a intra în istorie, în iarna anului 1992-1993, dacă în această perioadă nu-şi va schimba anturajul şi nu va trece pe plan politic la o comunicare mai mare... cariera lui se va încheia rapid".* Lucrul acesta s-a şi petrecut de altfel. Urmărind **"proorocirile" astrologului emisar al KGB** şi privind retrospectiv cele petrecute între timp, nu putem să nu observăm din ce sursă proveneau aceste premoniţii, cui îi erau adresate şi mai ales faptul că ele **reflectau întru totul politica rusească faţă de Moldova şi tendinţa acesteia de a contrabalansa ideile unioniste ale populaţiei din Basarabia.**

KGB şi Secta AUM

Într-un asemenea context, în care serviciile speciale secrete fac apel la cele mai neaşteptate metode de influenţare a opiniei publice, nu este de mirare faptul că **utilizarea sectelor religioase face parte din arsenalul de strategii utilizate de acestea în diferite scopuri.** Una dintre cele mai mari afaceri de acest gen, care a tulburat viaţa Japoniei în acest sfârşit de secol şi mileniu, este desigur cel al **sectei Adevărului Suprem *AUM SHINRIKYO,* fondată în anul 1984** de către **Shoko Asahara.** Secta Aum provenea dintr-o sectă tibetană în care fondatorul ei, un bizar personaj semiorb, acupunctor şi candidat ratat la intrarea în parlamentul japonez, îşi făcuse ucenicia. Denumită **Aum Shinsen No Kai**, ea a servit drept leagănul în care Asahara a devenit "iluminat", descoperind **"adevărul spiritual suprem"**.

Existenţa ei, a făcut înconjurul lumii la **20 martie 1995**, atunci când **11 pungi** conţinând gazul toxic **"sarin"** au fost depuse **în cinci locuri diferite ale metroului din Tokyo**, în secţiunea acestuia care traversa zona rezidenţială a cartierului diplomatic al capitalei Japoniei. Rezultatul acestei acţiuni a fost: **12 persoane moarte, iar 5500 intoxicate.**

Peste puţin timp, la **19 aprilie** al aceluiaşi an, **700 de persoane** sunt **intoxicate şi spitalizate** după ce au respirat un gaz neidentificat **în gara centrală din Yokohama**. Investigaţiile efectuate de poliţia niponă, după comiterea altor câteva crime puse în sarcina aceleiaşi secte, duc la prinderea "guvernului" sectei şi, în final, la data de **16 mai**, în localitatea Kamikuishiki, la **arestarea fondatorului sectei, Shoko Asahara, pentru crimă şi tentativă de crimă.**

Dar mai importante decât dezvoltarea acestei secte pe teritoriul Japoniei apar **legăturile pe care le-a creat în Rusia şi mai ales implantările pe care le-a realizat aici**, cu tot cortegiul de fapte reale sau presupuneri care stau în spatele acestei evoluţii. Apariţia sa în Rusia se produce în anul **1992**, când închiriază câteva ore la radio contra sumei de 2.000 dolari/zi la Moscova şi respectiv la Vladivostok, precum şi la TV, pentru propagarea "învăţăturilor" sale. Desfăşurarea unei abile campanii de penetrare a mass-media şi implicit a populaţiei, face ca, în scurt timp, secta să adune **peste 30.000 de adepţi**, depăşind astfel contingentul de **10.000 de adepţi** pe care îi număra **în propria-i ţară**. Este, de altfel, interesant de reţinut compoziţia pe specialităţi a membrilor racolaţi în Rusia, care **viza în special cadre cu pregătire în domeniul chimiei şi militari de carieră în activitate.**

Ancheta efectuată de poliţia japoneză după incidentele cu gaze toxice a scos în evidenţă **dotarea sectei cu măşti de provenienţă rusească**, inclusiv implicarea unor factori ocupaţi cu activităţi ştiinţifice pe aceeaşi linie şi de aceeaşi origine. În plus, **secta ducea tratative de cumpărare de armament şi stagii de antrenare militară a membrilor ei**. Se avea în vedere preluarea tehnologiei de fabricare a armelor de tip **Kalaşnikov-47**. A fost **cumpărat un elicopter MIL-17** şi se trata achiziţionarea altor câteva. Mai mult chiar, se tatona evaluarea preţurilor pentru achiziţionarea de **ogive nucleare şi tancuri T-72**, ca şi alte aspecte legate de logistica militară, inclusiv **construirea unei fabrici de produse "farmaceutice"**. S-a încercat chiar trimiterea unei echipe de specialişti care să recolteze, dintr-o ţară africană, **"mostre" ale virusului Ebola**, care bântuia şi care provoacă epidemii ce nu pot fi stăpânite.

Ancheta declanşată asupra activităţilor multiple ale sectei pe teritoriul Rusiei a fost iniţial încetinită, apoi suspendată, la intervenţia directă a lui **Oleg Lobov, la acea vreme secretar-general al Consiliului de Securitate al Rusiei**, organismul suprem ce direcţionează în fapt politica moscovită. Mai mult chiar, **Lobov înfiinţează o fundaţie universitară ruso-japoneză, luând în acest sens legătura directă cu Shoko Asahara. În 1992,** acesta vizitează de altfel Moscova, care îl gratulează ca *"eminent activist religios din Japonia contemporană"*, acordându-i licenţă pentru activităţi comerciale şi **scutiri de taxe fiscale**. Asahara are chiar o **întrevedere "istorică" cu** vicepreşedintele de atunci al Rusiei, **Alexandr Rutkoi.**

Structura oficială a sectei este dublată de o alta clandestină, cu **activităţi secrete, mergând de la fabricarea gazelor toxice până la cea a rachetelor**. Este, de altfel, subliniat că, în desfăşurarea acestor legături şi activităţi ruso-japoneze, **un rol principal l-a jucat KGB-ul, care a supervizat întreaga activitate a sectei**, implantându-şi oamenii

în structurile sale, personaje care veneau în contact cu membrii forțelor armate japoneze ce făceau parte din sectă.

AUM cu "bivolari" la Durău ?

Dar partea cea mai interesantă a acestei afaceri este aceea că **în pofida interzicerii sectei în Japonia, filiala sa din Rusia ființează în continuare**. Mai mult chiar, își desfășoară activitatea încercând exportul acestui gen de activități peste graniță. Astfel în anul **1995**, la **Durău**, după o evoluție oarecum curioasă a unui *"așezământ medical"*, de pretinsă recuperare intensivă prin terapii alternative naturiste în *"peste 200"* de afecțiuni, pe firma acestuia apare **ideograma AUM.** Începe o **bizară propagandă** privind conceptele filozofice indo-asiatice, ale unor practici de tip yoghin tantric. Se vehiculează ideea că această implantare, destul de apropiată de granița noastră răsăriteană, servește ca **bază de plecare pentru implementarea sectei în perimetrul țărilor vecine cu noi**, după un program bine planificat. Afacerea pare însă, în cazul nostru, să îmbrățișeze alte aspecte, acela al penetrării unor organizații ale practicanților tantrismului yoghin de la noi. Sub umbrela reclamei făcută sectei lui Asahara, aceasta, în tentativa de a-și găsi noi debușeuri, adepți și sedii, **încearcă să acapareze stabilimentul "medico-naturist" din stațiunea Durău**. Iată ce declara, în acest sens, **senatorul Radu Timofte**, președintele Comisiei de Apărare și Ordine Publică a Senatului în legislatura 1922 – 1996:

"În vara anului trecut, trecând prin Durău, Durău fiind în județul din care provin, mi s-a adus la cunoștință, de către unii factori de conducere dar și de către unii susținători ai bisericii locale și ai mânăstirii, că, ***la unul din hotelurile din Durău****, patronat de către un oarecare Mirel Rusu, numit de către Fondul Proprietății de Stat, se întâmplă* ***lucruri necurate,*** *ce intră în contradicție directă cu creștinătatea, cu Biserica Ortodoxă Română și în general în contradicție cu poziția normală a cetățeanului român. N-am putut rămâne indiferent că, odată cu acest lucru, mi-a fost adus la cunoștință, de către mai multe persoane, primarul din comună, șeful de post, maica stareță de acolo, preotul, vice-primarul din Poiana Teiului care știa despre acest lucru. Iar în comuna Ceahlău au venit doi cetățeni care mi-au spus același lucru. Ei se întrunesc, sunt reprezentanții unei secte mai mult sau mai puțin religioase, că practică un fel de yoga – nu yoga care este recunoscută și cunoscută ca atare ca un sport – că în acel local se dorește a se practica medicina naturistă și că unele persoane care merg acolo trebuie să plătească o anumită sumă pentru a putea fi tratate. Tot atunci mi s-a spus că unele,* ***unii cetățeni*** *care au dorit să-și găsească alinarea suferințelor, adresându-se sau încercând unele astfel de terapii,* ***au decedat după un oarecare timp.*** *Când s-a adus la cunoștință că a avut loc* ***o în-trunire*** *cu câteva zile înainte, la care au participat aproximativ* ***100-150 de persoane*** *într-una din sălile hotelului,* ***s-au pus pături în geam.*** *Acele persoane nu au ieșit timp de trei zile de acolo, iar cetățenii localnici care s-au interesat la unele cunoștințe ale lor spuneau că s-au întreținut* ***raporturi sexuale în grup între cele 100-150 de persoane****, că* ***nu s-au hrănit decât cu propria urină în perioada respectivă*** *și că poate exista și* ***un focar de infecție****, nu numai ce ei considerau anormal în viața unei*

*localități. Aceia au făcut **o strictă legătură între ei și secta AUM din Japonia**, cei care au dat cu gaze toxice în metrou."*

Reporter: *Dar există o astfel de legătură?*

Senatorul Radu Timofte: *"Rămâne ca la această întrebare să răspundă organele abilitate care au fost sesizate – și sunt sesizate de mult în acest sens. Mai degrabă, văd **o legătură între această comunitate** și acest loc de întâlnire din Durău **și preocupările lui Bivolaru de la București – ați auzit de el cu orgiile sexuale și cu toate celelalte.** Mai degrabă, aici fac o oarecare legătură".*

Intervievat în aceeași problemă, purtătorul de cuvânt al SRI, **Nicolae Ulieru** a declarat: *"De fapt – și constat că ați investigat mai bine decât mine –, au fost niște încercări ale cercului yoga condus de **Gregorian Bivolaru**, să pătrundă și acolo, să aducă, mă rog, adepți sau ce sunt ei, să facă, să desfășoare activitățile pe care le desfășoară ei în mod obișnuit".*

BIBLIOGRAFIE

Ken Anderson – *Hitler – societățile secrete și lumea ocultă*, Editura Eleusia, Ploiești, 1996.

Cristhopher Andrew & Oleg Gordievski – *KGB – The Inside Story...*, Editura Hodder & Stoughton, Londra, 1991.

Enzo Catania – *Mâna lungă a spionajului american*, Editura Diana, București, 1991.

Eugen Celan – *Războiul parapsihologic*, Ed. Teora, 1993

Petre Dogaru – *Insula Șerpilor în calea rechinilor*, Editura Saeculum I.O. & Editura Vestala, București, 1996.

Arthur Lyons & Marcello Truzzi – *The Blue Sense*, Editura Warner Books, New York, 1991.

Mihai Manea – *Enigmele celebre ale istoriei*, București, 1996.

Ernst Meckelburg – *Les armes secretes PSI*, Editura Pierre Belfond, Paris, 1986.

Ion Mămulaş & Corin Bianu – *Dicționar de parapsihologie*, Editura Corvin & Editura R.A.I. Coresi, București, 1996.

Margaret Nicholas – *Psychics & Mystics*, Editura Hamlin, London, 1995.

Tudor Niculescu – *Războiul electronic, mit și realitate*, Editura Militară, București, 1991.

Christine Ockrent & Contele de Marenches – *Consilier de taină al Puterii*, Editura Humanitas, București, 1992.

Ronald Payne – *Mossad istoria secretă*, Editura Colosseum, București, 1996.

John D. Raphs – *Explorând a patra dimensiune*, Editura Cartimex, București, 1996.

Emil Streinu – *Războiul magicienilor*, Editura Gamian, București, 1993.

Paul Ştefănescu – *Istoria serviciilor secrete românești*, Editura Divers Press, București, 1994.

Charles T. Tart – *Altered States of Consciousness*, Editura John Wiley & Sons Anchor Books, New York, 1972.

CUPRINS

min.
3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste
20 ex.

Titlul		Nr. exemplare
1. Secretele lui Pavel Coruț	- 50.000 lei	
2. Războiul parapsihologic împotriva României	- 50.000 lei	
3. Marile Mistere ale Piramidei Oculte	- 50.000 lei	
4. Ghidul spionului român	- 50.000 lei	
5. Teroriștii printre noi	- 50.000 lei	
6. Spionajul total în acțiune	- 50.000 lei	
7. Secretele Terrei / Istoria începe în Carpați - vol. I	- 50.000 lei	
8-10. Secretele Terrei / Istoria începe în Carpați - vol. II,III,IV	X 60.000 lei	
11. Revanșa Daciei	- 60.000 lei	
12. Adevăruri explozive	- 60.000 lei	
13. Atlanții din Carpați	- 60.000 lei	
14. Democrația hienelor / Spionaj, sânge și teroare	- 60.000 lei	
15-16. Experimentul Terra - vol. I-II	X 60.000 lei	
17. Serviciile secrete și parapsihologia	- 60.000 lei	
18. Conspirația Satanei - Ținta România - vol. III	- 60.000 lei	
19. Spionaj și diversiune	- 60.000 lei	
20. Dacia Preistorică (N. Densușianu) - vol. I	- 60.000 lei	
21. RAMANIA - Paradisul regăsit	- 60.000 lei	
22. CIA contra KGB - Secretele serviciilor secrete	- 60.000 lei	

Destinatar:
Editura "OBIECTIV"
Tel./fax: 0251/418.943; 0744.708.957
OP. 8, CP. 812
Craiova - cod 1100
Județul Dolj

Expeditor ____________
Strada ____________ Nr. ____
Bl. ____ Sc. ____ Et. ____ Ap. ____
Județ / Sector ____________
Cod ____ Localitatea ____________
Tel.: ____ / ____________

S
S
P

TALON DE COMANDĂ **Plata ramburs / Taxele poștale se suportă de editură**

CONTRACT
Editura OBIECTIV - cititor

**Subsemnatul ____ ,
din localitatea ____________________, cod ______, județul/sectorul ______________,
str. ___________________________, nr. ______, bl. ________, sc. ______, et. ______,
ap. _____, tel. _____________________, act identitate seria _____, nr. __________,
emis de Poliția _________________, la data de ____________________,**

Doresc a primi, cu prioritate, la adresa de mai sus, cu plata ramburs, taxele poștale suportate de editură și o reducere de 30%, câte 1 (un) exemplar din toate titlurile noi ale Editurii Obiectiv, apărute în anul 2003 (mai și noiembrie).

Comenzile suplimentare contractului vor fi taxate conform condițiilor din talon.

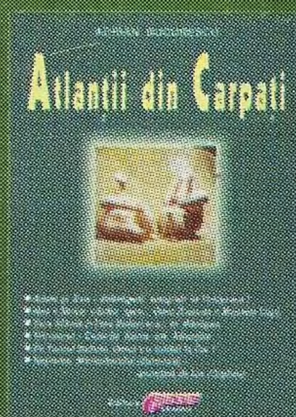
Neprimirea / returnarea unui colet îmi va anula, automat, dreptul de a primi sau comanda lucrările Editurii OBIECTIV.

Editura OBIECTIV se obligă să respecte condițiile de mai sus.

Data, **Semnătura cititorului,**

SECRETE ÎN OBIECTIV

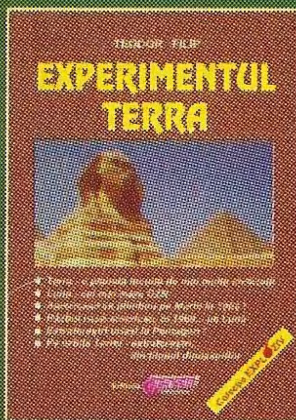

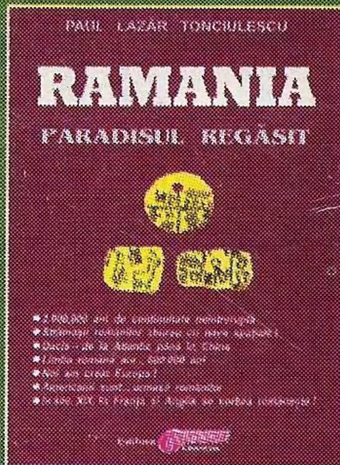

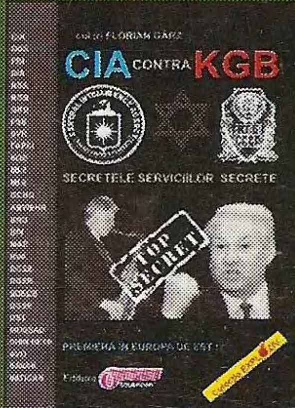

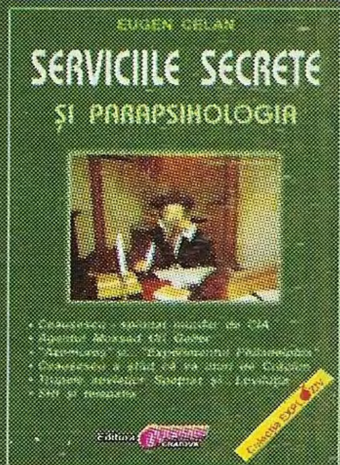

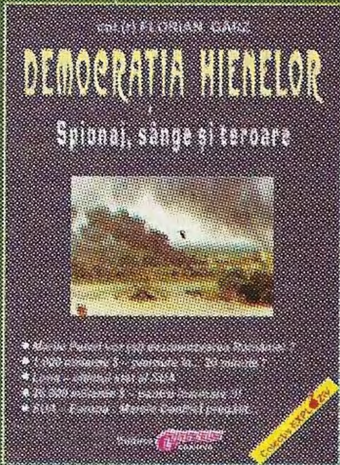

ADEVĂRUL EXPLOZIV !

ISBN: 973-85745-2-8

Lei 10.00 .00 lei